Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

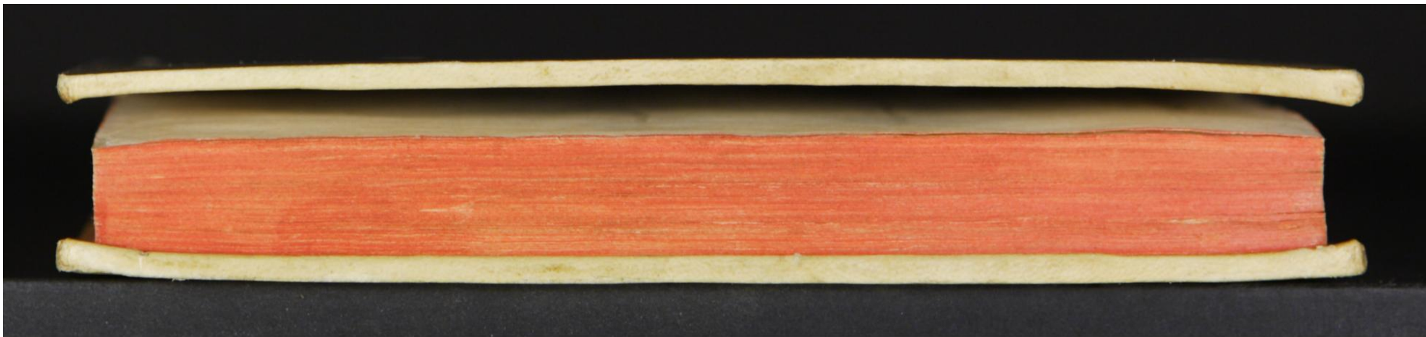
Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Ald. 2/2.

BIBLIOTECA NAZIONALE CENTRALE - FIRENZE
ALDINI
II
2
29
RACCOLTA NENCINI

Ex Libris Ioannis Nencini
1874

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

...ALE CENTRALE - FIRENZE
...DINI
...II
...2
...29
...TA NENCINI

Avv.to Pietro Gini

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

TIBVLLVS.

M. ANTONII MVRETI
in eum ſcholia,

AD TORQVATVM BEMBVM
PETRI F.

AL DVS

BIBLIOTECA NAZIONALE CENTRALE FIRENZE

VENETIIS,
apud Paulum Manutium,
Aldi F. M. D. LVIII.

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

M. ANTONIVS MVRETVS TORQVATO BEMBO PETRI F. S.D.

MAGNA felicitate mihi carere uideor, TORQVATE BEMBE, quòd non ita mature in Italiã uenerim, ut patrem tuum, uirum immortalitate dignissimum, uidere, atque alloqui possem. nam et incredibilem quandam uoluptatem hausissem ex illius herois aspectu, qui aut solus, aut præcipue effecerat, ut ne hæc ætas superioribus sæculis inuideret: & effecissem, nisi ualde fallor, ut ipse me, pro humanitate illa, qua complectebatur omnes, in quibus esset aliqua non alieni à Musis ingenij significatio, non usquequaque sibi despiciendum putaret. Nunc, quando id, quod cuperem, consequi nullo modo possum: certe quidem id, quod proximum est, sedulo facio: colo, quacunque ratione licet, memoriam illius: et cùm in omni sermone, tum in scriptis meis, libentissime facio, ut eum laudem, qui mihi neque à me, neque à quoquam satis laudari posse unquam uidetur. neque uero ita sum amens, ut ad gloriam ipsius quicquam meo testimonio posse adijci censeam. Sed ita plane iudico: ut deus, qui nullius præconio indiget, laudari se tamen ab hominibus uult: sic beatas illas mentes, in cælum receptas, et cum deo coniunctas, gaudere, cum se à nobis coli ac celebrari uident. er-

go perinde ac si huius rei sensus ad Petrum ipsum Bembum peruenturus sit, ita de ipsius admirabili doctrina, singulari eloquentia, ceterisq; uirtutibus, quoties occasio est, prædico. quod siue ita est, gaudeo: siue ipse me fallo, tamen hunc errorem, qui me tantopere delectat, mihi eripi nolim. Equidem non solum quæ ille nobis monumenta ingenij sui plurima ac pulcherrima reliquit, accurate peruolutare, uerum etiam imagines corporis ipsius studiose cõtemplari soleo: magnamq; ex eis oblectationem capio: quòd illæ mihi ipsum ante oculos constituere uideantur. Iam si aut depictam in tabula, aut marmore expressam, aut in ære, argento ue insculptam Petri Bembi imaginem prope diuino cultu afficere solitus sum: quid me tibi facere par est Torquate Bembe, quem nobis diuinus ille uir uiuã & spirantem tum corporis, tum multo magis ingenij ac uirtutum suarum imaginem reliquit? Itaque ut intelligas, te à me tanti fieri, quanti æquum est et talis uiri filium, et talem filium, qui paternæ gloriæ præclare omni ex parte respondeat: mitto ad te muneri Tibullum, hoc est, eum poetam, quem pater tuus felicissime expressit, emendatum à me, & breuibus scholijs illustratum, qui tibi testimonium aliquod sit incredibilis obseruantiæ erga te meæ. Paruum munus, fateor: sed & à magno animo proficiscitur; & maiora alia subsequentur, si hoc tibi non ingratum fuisse cognouero. Vale.

Non. Mai. M. D. LVIII. Putauio.

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

ALBII TIBVLLI, EQVITIS ROMANI, LIBER I.

DIVITIAS *alius fuluo sibi cõgerat auro,*
Et teneat culti iugera magna soli:
Quem labor assiduus uicino terreat hoste,
Martia cui somnos classica pulsa fugẽt.
Me mea paupertas uitæ traducat inerti,
Dum meus assiduo luceat igne focus.
Ipse seram teneras maturo tempore uites
Rusticus, & facili grandia poma manu.
Nec spes destituat, sed frugum semper aceruos
Præbeat, & pleno pinguia musta lacu.
Nam ueneror, seu stipes habet desertus in agris,
Seu uetus in triuio florida serta lapis.
Et quodcunque mihi pomum nouus educat annus,
Libatum agricolæ ponitur ante deo.
Flaua Ceres, tibi sit nostro de rure corona
Spicea, quæ templi pendeat ante fores.
Pomosisq; ruber custos ponatur in hortis,
Terreat ut sæua falce Priapus aues.
Vos quoque felicis quondam, nunc pauperis agri
Custodes, fertis munera uestra lares.
Tunc uitula innumeros lustrabat cæsa iuuencos,
Nunc agna exigui est hostia parua soli.
Agna cadet uobis, quam circum rustica pubes
Clamet, io messes, & bona uina date.

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Iam modo non possum contentus uiuere paruo,
Nec semper longæ deditus esse uiæ:
Sed canis æstiuos ortus uitare sub umbra
Arboris, ad riuos prætereuntis aquæ.
Nec tamen interdum pudeat tenuisse bidentem,
Aut stimulo tardos increpuisse boues.
Non agnam ue sinu pigeat, fœtum ue capellæ
Desertum oblita matre referre domum.
At uos exiguo pecori furesq;, lupiq;
Parcite. de magno est præda petenda grege.
Hic ego pastoremq; meum lustrare quotannis,
Et placidam soleo spargere lacte Palem.
Assitis diui, nec uos è paupere mensa
Dona, nec è puris spernite fictilibus.
Fictilia antiquus primum sibi fecit agrestis
Pocula, de facili composuitq; luto.
Non ego diuitias patrum, fructusq; requiro;
Quos tulit antiquo condita messis auo.
Parua seges satis est: satis est requiescere lecto,
Scilicet & solito membra leuare toro.
Quàm iuuat immites uentos audire cubantem,
Et dominam tenero continuisse sinu,
Aut, gelidas hibernus aquas cum fuderit auster,
Securum somnos, igne iuuante, sequi.
Hoc mihi contingat. sit diues, iure furorem
Qui maris, & tristes ferre potest pluuias.
O, quantum est auri, pereat, potiusq; smaragdi,
Quàm fleat ob nostras ulla puella uias.
Te bellare decet terra Messalla, mariq;,

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Vt domus hostiles præferat exuuias.
Me retinent uinctum formosæ uincla puellæ:
Et sedeo duras ianitor ante fores.
Non ego laudari cupio mea Delia: tecum
Dummodo sim, quæso segnis, inersq; uocer.
Te spectem, suprema mihi cum uenerit hora;
Te teneam moriens deficiente manu.
Flebis & arsuro positum me Delia lecto;
Tristibus & lacrymis oscula mista dabis.
Flebis: non tua sunt duro præcordia ferro
Vincta, nec in tenero stat tibi corde silex.
Illo non iuuenis poterit de funere quisquam
Lumina, non uirgo sicca referre domum.
Tu manes ne læde meos, sed parce solutis
Crinibus, & teneris Delia parce genis.
Interea, dum fata sinunt, iungamus amores.
Iam ueniet tenebris mors adoperta caput.
Iam subrepet iners ætas; nec amare decebit,
Dicere nec cano blanditias capiti.
Nunc leuis est tractanda Venus, dum frangere postes
Non pudet, & rixas inseruisse iuuat.
Hic ego dux, milesq; bonus. uos signa, tubæq;
Ite procul, cupidis uulnera ferte uiris,
Ferte & opes. ego composito securus aceruo
Dites despiciam, despiciamq; famem.

ELEGIA II.

A Dde merum, uinoq; graues compesce dolores,
Occupet ut fessi lumina uicta sopor:
Neu quisquam multo perfusum tẽpora baccho

Excitet, infelix dum requiescit amans.
Nam posita est nostræ custodia sæua puellæ,
Clauditur & dura ianua firma sera.
Ianua difficilis dominæ, te uerberet imber,
Te Iouis imperio fulmina missa petant.
Ianua iam pateas uni mihi uicta querelis,
Nec furtim uerso cardine aperta sones.
Et mala si qua tibi dixit dementia nostra,
Ignoscas: capiti sint precor illa meo.
Te meminisse decet, quæ plurima uoce peregi
Supplice, cum posti florida serta darem.
Tu quoque ne timide custodes Delia falle.
Audendum est. fortes adiuuat ipsa Venus.
Illa fauet, seu quis iuuenis noua limina tentat,
Seu referat fixo dente puella fores.
Illa docet furtim molli decedere lecto,
Illa pedem nullo ponere posse sono:
Illa uiro coram nutus conferre loquaces,
Blandaq; compositis abdere uerba notis.
Nec docet hoc omnes, sed quos nec inertia tardat,
Nec uetat obscura surgere nocte timor.
En ego cum tenebris tota uagor anxius urbe,
Securum in tenebris me facit esse Venus.
Nec sinit occurrat quisquam, qui corpora ferro
Vulneret, aut rapta præmia ueste petat.
Quisquis amore tenetur, eat tutusq;, sacerq;
Qualibet. insidias non timuisse decet.
Non mihi pigra nocent hibernæ frigora noctis,
Non mihi, cum multa decidit imber aqua.

Non

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Non labor hic lædit, reſeret modo Delia poſtes,
Et uocet ad digiti me taciturna ſonum.
Parcite luminibus, ſeu uir, ſeu femina fias
Obuia. celari uult ſua furta Venus.
Neu ſtrepitu terrete pedum: neu quærite nomen,
Neu prope fulgenti lumina ferte face.
Si quis & imprudens aſpexerit, occulat ille,
Perq; deos omnes ſe meminiſſe neget.
Nam fuerit quicunque loquax, is ſanguine natam,
Is Venerem è rapido ſentiet eſſe mari.
Nec tamen huic credet coniux tuus, ut mihi uerax
Pollicita eſt magico ſaga miniſterio.
Hanc ego de cælo ducentem ſidera uidi:
Fluminis hæc rapidi carmine uertit iter.
Hæc cantu finditq; ſolum, maneſq; ſepulcris
Elicit, & tepido deuocat oſſa rogo.
Iam ciet infernas magico ſtridore cateruas:
Iam iubet, aſperſas lacte, referre pedem.
Cum libet, hæc triſti depellit nubila cælo:
Cum libet, æſtiuo prouocat orbe niues.
Sola tenere malas Medeæ dicitur herbas,
Sola feros Hecates perdomuiſſe canes.
Hæc mihi compoſuit cantus, queis fallere poſſes:
Ter cane, ter dictis deſpue carminibus.
Ille nihil poterit de nobis credere cuiquam,
Non ſibi, ſi in molli uiderit ipſe ſinu.
Tu tamen abſtineas aliјs. nam cetera cernet
Omnia: de me uno ſentiet ipſe nihil.
Quid credam? nempe hæc eadem ſe dixit amores

Quid

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Cantibus, aut herbis soluere posse meos.
Et me lustrauit tedis, & nocte serena
Concidit ad magicos hostia pulla deos.
Non ut totus abesset amor, sed mutuus esset,
Orabam: nec te posse carere uelim.
Ferreus ille fuit, qui, te cum posset habere,
Maluerit prædas stultus, & arma sequi.
Ille licet Cilicum uictas agat ante cateruas,
Ponat & in capto martia castra solo;
Totus & argento contextus, totus & auro,
Insideat celeri conspiciendus equo:
Ipse boues mea si tecum modo Delia possim
Iungere, & in solito pascere monte pecus;
Et te dum liceat teneris retinere lacertis,
Mollis, & in culta sit mihi somnus humo.
Quid Tyrio recubare toro sine amore secundo
Prodest? cum fletu nox uigilanda uenit.
Nam neque tum plumæ, nec stragula picta soporem,
Nec sonitus placidæ ducere posset aquæ.
Num Veneris magnæ uiolaui numina uerbo,
Et mea nunc pœnas impia lingua luit?
Num feror incestus sedes adiisse deorum,
Sertaq; de sanctis diripuisse focis?
Non ego tellurem genibus perrepere supplex,
Et miserum sancto tundere poste caput.
Non ego, si merui, dubitem procumbere templis,
Et dare sacratis oscula liminibus.
At tu, qui lætus rides, mala nostra caueto.
Mox tibi non uanus sæuiet ipse deus.

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Vidi ego, qui iuuenum miseros lusisset amores,
Post Veneris uinclis subdere colla senem,
Et sibi blanditias tremula componere uoce,
Et manibus canas fingere uelle comas.
Stare nec ante fores puduit, caræ ue puellæ
Ancillam medio detinuisse foro.
Hunc puer, hunc iuuenis turba circunstetit arcta:
Despuit in molles & sibi quisque sinus.
At mihi parce Venus. semper tibi dedita seruit
Mens mea. quid messes uris acerba tuas?

AD MESSALLAM, ELEGIA III.

IBITIS Aegeas sine me Messalla per undas,
O utinam memores ipse, cohorsq; mei.
Me tenet ignotis ægrum Phæacia terris.
Abstineas auidas mors precor atra manus.
Abstineas mors atra precor. non hic mihi mater,
Quæ legat in mæstos ossa perusta sinus,
Non soror, Assyrios cineri quæ dedat odores,
Et fleat effusis ante sepulcra comis:
Delia non usquam: quæ me cum mitteret urbe,
Dicitur ante omnes consuluisse deos.
Illa sacras pueri sortes ter sustulit: illi
Rettulit è triuijs omnia certa puer.
Cuncta dabant reditum. tamen est deterrita nunquã,
Quin fleret, nostras respiceretq; uias.
Ipse ego solator, cum iam mandata dedissem,
Quærebam tardas anxius usque moras.

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Aut ego sum caussatus, aues dant omina dira,
Saturni aut sacram me tenuisse diem.
O quoties ingressus iter, mihi tristia dixi
Offensum in porta signa dedisse pedem.
Audeat inuito ne quis discedere amore,
Aut sciat egressum se prohibente deo.
Quid tua nunc Isis tibi Delia? quid mihi prosunt
Illa tua toties sistra repulsa manu?
Quidue pie, dum sacra colis, pureq; lauari
Te memini, & puro secubuisse toro?
Nunc dea, nunc succurre mihi. nam posse mederi
Picta docet templis multa tabella tuis.
Vt mea uotiuas persoluens Delia uoces
Ante sacras lino tecta fores sedeat,
Bisq; die, resoluta comas, tibi dicere laudes
Insignis turba debeat in Pharia.
At mihi contingat patrios celebrare penates,
Reddereq; antiquo menstrua tura lari.
QVAM bene Saturno uiuebant rege prius, qu
Tellus in longas est patefacta uias.
Non dum cæruleas pinus contempserat undas,
Effusum uentis præbueratq; sinum,
Nec uagus ignotis repetens compendia terris
Presserat externa nauita merce ratem.
Illo non ualidus subijt iuga tempore taurus,
Non domito frænos ore momordit equus.
Non domus ulla fores habuit, non fixus in agris,
Qui regeret certis finibus arua lapis.
Ipsæ mella dabant quercus, ultroq; ferebant

Obuia

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Obuia ſecuris ubera lactis oues.
Non acies, non ira fuit, non bella, nec enſem
Immiti ſæuus duxerat arte faber.
Nunc Ioue ſub domino cædes, & uulnera ſemper.
Nunc mare, nunc leti mille repente uiæ.
Parce pater. timidum non me periuria terrent,
Non dicta in ſanctos impia uerba deos.
Quod ſi fatales iam nunc expleuimus annos,
Fac lapis inſcriptis ſtet ſuper oſſa notis:
Hic iacet immiti conſumptus morte Tibullus,
Meſſallam terra dum ſequiturq; mari.
Sed me, quòd facilis tenero ſum ſemper amori,
Ipſa Venus campos ducet in Elyſios.
Hic choreæ, cantusq; uigent, paſſimq; uagantes
Dulce ſonant tenui gutture carmen aues.
Fert caſiam non culta ſeges, totosq; per agros
Floret odoratis terra benigna roſis.
Ac iuuenum ſeries teneris immiſta puellis
Ludit, & aſſidue prœlia miſcet Amor.
Illic eſt cuicunque rapax mors uenit amanti,
Et gerit inſigni myrtea ſerta coma.
At ſcelerata iacet ſedes in nocte profunda
Abdita, quam circum flumina nigra ſonant.
Tiſiphoneq; impexa feros pro crinibus angues
Sæuit, & huc illuc impia turba fugit.
Tum niger in turba ſerpentum Cerberus ore
Stridet, & æratas excubat ante fores.
Illic Iunonem tentare Ixionis auſi
Verſantur celeri noxia membra rota,

Porrectusq;

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Porrectusq́; nouem Tityus per iugera terræ,
Aſsiduas atro uiſcere paſcit aues.
Tantalus eſt illic, & circum, ſtagna: ſed acrem
Iam iam poturi deſerit unda ſitim.
Et Danai proles, Veneris quòd numina læſit,
In caua Lethæas dolia portat aquas.
Illic ſit quicunque meos uiolauit amores,
Optauit lentas & mihi militias.
At tu caſta precor maneas, ſanctiq́; pudoris
Aſsideat cuſtos ſedula ſemper anus.
Hæc tibi fabellas referat, poſitáq; lucerna
Deducat plena ſtamina longa colo:
Ac circa grauibus penſis affixa puella
Paulatim ſomno feſſa remittat opus.
Tunc ueniam ſubito: nec quiſquam nunciet ante,
Sed uidear cælo miſſus adeſſe tibi.
Tunc mihi, qualis eris, longos turbata capillos,
Obuia nudato Delia curre pede.
Hoc precor. hunc illum nobis aurora nitentem
Luciferum roſeis candida portet equis.

AD PRIAPVM ELEGIA IIII.

SIC umbroſa tibi contingant tecta Priape,
Ne capiti ſoles, ne noceantq́; niues,
Quæ tua formoſos cepit ſolertia? certe
Non tibi barba nitet, non tibi culta coma eſt.
Nudus, & hibernæ producis frigora brumæ,
Nudus & æſtiui tempora ſicca canis.

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Sic ego, tum Bacchi respondit rustica proles
 * Armatus curua sic mihi falce deus.
O fuge te teneræ puerorum credere turbæ:
 Nam caussam iusti semper amoris habent.
Hic placet, angustis quòd equum compescit habenis:
 Hic placidam niueo pectore pellit aquam:
Hic, quia fortis adest audacia, cepit: at illi
 Virgineus teneras stat pudor ante genas.
Sed ne te capiant, primo si forte negabit,
 Tædia, paulatim sub iuga colla dabit.
Longa dies homini docuit parere leones.
 Longa dies molli saxa peredit aqua.
Annus in apricis maturat collibus uuas.
 Annus agit certa lucida signa uice.
Nec iurare time. Veneris periuria uenti
 Irrita per terras, & freta summa ferunt.
Gratia magna Ioui. uetuit pater ipse ualere,
 Iurasset cupide quicquid ineptus amor.
Perq; suas impune sinit Dictynna sagittas
 Affirmes, crines perq; Minerua suos.
At si tardus eris, errabis, transiet ætas.
 Quàm cito non segnis stat, remeatq; dies.
Quàm cito purpureos deperdit terra colores.
 Quàm cito formosas populus alta comas.
Quàm iacet, infirmæ uenere ubi fata senectæ,
 Qui prior Elæo est carcere missus, equus.
Vidi iam iuuenem, premeret cum serior ætas,
 Mærentem stultos præteriisse dies.
Crudeles diui, serpens nouus exuit annos.

Formæ

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Formæ non ullam fata dedere moram.
Solis æterna est Phœbo, Bacchoq; iuuentas:
Nam decet intonsus crinis utrunque deum.
Tu, puero quodcunque tuo tentare libebit,
Cedas. obsequio plurima uincit amor.
Neu comes ire neges, quamuis uia longa paretur,
Et canis arenti torreat arua siti.
Quamuis prætexens picta ferrugine cælum
Venturam admittat imbrifer arcus aquam.
Vel si cæruleas puppi uolet ire per undas,
Ipse leuem remo per freta pelle ratem.
Nec te pœniteat duro subijsse labori,
Aut operi insuetas atteruisse manus.
Nec, uelit insidijs altas si claudere ualles,
Dum placeas, humeris retia ferre neges.
Si uolet arma, leui tentabis ludere dextra:
Sæpe dabis nudum, uincat ut ille, latus.
Tunc tibi mitis erit: rapias tum cara licebit
Oscula: pugnabit, sed tamen apta dabit.
Rapta dabit primo; post offeret ipse uolenti,
Post etiam collo se implicuisse uolet.
Heu, male nunc artes miseras hæc sæcula tractant.
Iam tener assueuit munera uelle puer.
Iam tu qui Venerem docuisti uendere primus,
Quisquis es, infelix urgeat ossa lapis.
Pieridas pueri, doctos & amate poetas,
Aurea nec superent munera Pieridas.
Carmine purpurea est Nisi coma: carmina ni sint,
Ex humero Pelopis non nituisset ebur.

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Quem referent Musæ, uiuet, dum robora tellus,
Dum cælum stellas, dum uehet amnis aquas.
At qui non audit Musas, qui uendit amorem,
Idææ currus ille sequatur Opis.
Et tercentenas erroribus expleat urbes,
Et secet ad Phrygios uilia membra modos.
Blanditijs uult esse locum Venus ipsa: querelis
Supplicibus, miseris flentibus illa fauet.
Hæc mihi, quæ canerem Tityo, deus edidit ore:
Sed Tityum coniux hæc meminisse uetat.
Pareat ille suæ. uos me celebrate magistrum,
Quos male habet multa callidus arte puer.
Gloria cuique sua est. me, qui spernentur amantes,
Consultent, cunctis ianua nostra patet.
Tempus erit, cum me, Veneris præcepta ferentem,
Deducat iuuenum sedula turba senem.
Eheu quàm Marathus lento me torquet amore.
Deficiunt artes, deficiuntq; doli.
Parce puer quæso, ne turbis fabula fiam,
Cum mea ridebunt uana magisteria.

ELEGIA V.

Sper eram, et bene dissidiũ me ferre loquebar:
A At mihi nunc longe gloria fortis adest.
Nãque agor, ut per plana citus sola uerbere tur
Quem celer assueta uersat ab arte puer. (bo
Vre ferum, & torque, libeat ne dicere quicquam
Magnificum posthac, horrida uerba doma.
Parce tamen: per te furtiui fœdera lecti,
Per Venerem quæso, compositumq; caput.

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Ille ego, cum tristi morbo defessa iaceres,
Te dicor uotis eripuisse meis.
Ipseq; ter circum lustraui sulfure puro,
Carmine cum magico præcinuisset anus.
Ipse procuraui, ne possent sæua nocere
Somnia, ter salsa deueneranda mola.
Ipse ego uelatus filo, tunicisq; solutis
Vota nouem Veneri nocte silente dedi.
Omnia persolui: fruitur nunc alter amore,
Et precibus felix utitur ille meis.
At mihi felicem uitam, si salua fuisses,
Fingebam demens, sed renuente deo.
Rura colam, frugumq; aderit mea Delia custos,
Area dum messes sole calente teret.
Hæc mihi seruabit plenis in lyntribus uuas,
Pressaq; ueloci candida musta pede:
Consuescet numerare pecus, consuescet amantis
Garrulus in dominæ ludere uerna sinu.
Illa deo sciet agricolæ pro uitibus uuam,
Pro segete spicas, pro grege ferre dapem.
Illa regat cunctos, illi sint omnia curæ,
Et iuuet in tota me nihil esse domo.
Huc ueniet Messalla meus, cui dulcia poma
Delia selectis detrahat arboribus:
Et tantum uenerata uirum, hunc sedula curet,
Huic paret, atque epulas ipsa ministra gerat.
Hæc mihi fingebam, quæ nunc Caurusq;, Notusq;
Iactat odoratos uota per Armenios.
Sæpe ego tentaui curas depellere uino:

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

At dolor in lacrymas uerterat omne merum.
Sæpe aliam tenui: ſed iam cum gaudia adirem,
Admonuit dominæ, deſeruitq; Venus.
Tunc me diſcedens deuotum femina dixit,
* Et pudet, & narrat ſcire nefanda mea.
Non facit hoc uerbis: facie, tenerisq; lacertis
Deuouet, & flauis noſtra puella comis.
Talis ad Aemonium Nereis Pelea quondam
Vecta eſt frænato cærula piſce Thetis.
Hæc nocuere mihi, quòd adeſt huic diues amator.
Venit in exitium callida lena meum.
Sanguineas edat illa dapes, atque ore cruento
Triſtia cum multo pocula felle bibat.
Hanc uolitent animæ circum, ſua fata querentes:
Semper & è tectis ſtryx uiolenta canat.
Ipſa fame ſtimulante furens, eſcasq; ſepulcris
Quærat, & à ſæuis oſſa relicta lupis.
Currat & inguinibus nudis, ululetq; per urbes.
Poſt agat hanc triuijs aſpera turba canum.
Eueniet, dat ſigna deus: ſunt numina amanti.
Sæuit & iniuſta lege relicta Venus.
At tu quamprimum ſagæ præcepta rapacis
Deſere. nam donis uincitur omnis amor.
Pauper erit præſto ſemper tibi, pauper adibit
Primus, & in tenero fixus erit latere.
Pauper in anguſto fidus comes agmine turbæ,
Subijcietq; manus, efficietq; uiam.
Pauper ad occultos furtim deducet amicos,
Vinclaq; de niueo detrahet ipſe pede.

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Heu canimus frustra: nec uerbis uicta patescit
Ianua, sed plena est percutienda manu.
At tu, qui potior nunc es, mea fata caueto:
Versatur celeri fors leuis orbe rotæ.
Non frustra quidam iam nunc in limine perstat
Sedulus, ac crebro prospicit, ac refugit,
Et simulat transire domum, mox deinde recurrit
Solus, & ante ipsas excreat usque fores.
Nescio quid furtiuus amor parat. utere quæso,
Dum licet. in liquida nat tibi lynter aqua.

ELEGIA VI.

Semper ut inducar, blãdos offers mihi uultus:
Post tamen es misero tristis, et asper Amor.
Quid tibi sæuitiæ mecũ est? an gloria magna
Insidias homini composuisse deum?
Iam mihi tenduntur casses, iam Delia furtim
Nescio quem tacita callida nocte fouet.
Illa quidem tam multa negat: sed credere durum est.
Sic etiam de me pernegat usque uiro.
Ipse miser docui, quo posset ludere pacto
Custodes. eheu nunc premor arte mea.
Fingere tunc didicit caussas, cur sola cubaret,
Cardine tunc tacito uertere posse fores.
Tunc succos, herbasq; dedi, quis liuor abiret,
Quem facit impresso mutua dente Venus.
At tu fallacis coniux incaute puellæ,
Me quoque seruato, peccet ut illa nihil.
Neu iuuenes celebret multo sermone caueto,
Ne ue cubet laxo pectus aperta sinu.

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Neu te decipiat nutu, digitoq; liquorem
  Ne trahat, & mensæ ducat in orbe notas.
Exibit quàm sæpe time, seu uisere dicet
  Sacra bonæ maribus non adeunda deæ.
At mihi si credas, illam sequar unus ad aras.
  Tunc mihi non oculis sit timuisse meis.
Sæpe, uelut gemmas eius, signumq; probarem,
  Per caussam memini me tetigisse manum.
Sæpe mero somnum peperi tibi: at ipse bibebam
  Sobria supposita pocula uictor aqua.
Non ego te læsi prudens: ignosce fatenti:
  Iussit Amor. Contra quis ferat arma deos?
Ille ego sum, nec me iam dicere uera pudebit,
  Instabat tota cui tua nocte canis.
Quid tenera tibi coniuge opus, tua si bona nescis
  Seruare? ah frustra clauis inest foribus.
Te tenet, absentes alios suspirat amores,
  Et simulat subito condoluisse caput.
At mihi seruandam credas. non sæua recuso
  Verbera, detrecto non ego uincla pedum.
Tunc procul absitis, quisquis colit arte capillos,
  Effluit effuso cui toga lapsa sinu:
Quisquis & occurret ne possit crimen habere,
  Stet procul, aut alia stet procul ante uia.
Sic fieri iubet ipse deus, sic magna sacerdos
  Est mihi diuino uaticinata sono.
Hæc ubi Bellonæ motu est agitata, nec acrem
  Flamam, non amens uerbera torta timet.
Ipsa bipenne suos cædit uiolenta lacertos,

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Sanguineq; effuso spargit inulta deam.
Statq; latus præfixa ueru, stat saucia pectus,
Et canit euentus, quos dea magna monet.
Parcite, quam custodit amor, uiolare puellam:
Ne pigeat magno post didicisse malo.
Attigerit labentur opes, ut uulnere nostro
Sanguis, ut hic uentis diripiturq; cinis.
Et tibi nescio quas dixit mea Delia pœnas.
Si tamen admittas: sit precor illa leuis.
Non ego te propter parco tibi, sed tua mater
Me mouet, atque iras aurea uincit anus.
Hæc mihi te adducit tenebris, multoq; timore
Coniungit nostras clam taciturna manus.
Hæc foribusq; manet noctu me affixa, proculq;
Cognoscit strepitus me ueniente pedum.
Viue diu mihi dulcis anus: proprios ego tecum,
Sit modo fas, annos contribuisse uelim.
Te semper, natamq; tuam te propter amabo:
Quicquid agit, sanguis est tamen illa tuus.
Sit modo casta doce, quamuis non uitta ligatos
Impediat crines, nec stola longa pedes.
Et mihi sint duræ leges, laudare nec ullam
Possim, quin oculos appetat illa meos.
Et si quid peccasse putor, ducorq; capillis
Immerito * proprias proripiorq; uias.
Non ego te pulsare uelim: sed, uenerit iste
Si furor, optarim non habuisse manus.
Nec sæuo sis casta metu, sed mente fideli.
Mutuus absenti te mihi seruet amor.

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

*

At quæ fida fuit nulli, post uicta senecta,
Ducit inops tremula stamina torta manu,
Firmaq; conductis adnectit licia telis,
Tractaq; de niueo uellere fila parat.
Hanc animo gaudente uident, iuuenumq; cateruæ
Commemorant merito tot mala ferre senem:
Hanc Venus ex alto flentem sublimis olympo
Spectat, & , infidis quàm sit acerba, monet.
Hæc alijs maledicta cadant. nos, Delia, amoris
Exemplum cana simus uterque coma

ELEGIA VII.

HVnc cecinere diem parcæ fatalia nentes
Stamina, non ulli dissoluenda deo, (tes,
Hunc fore Aquit nas posset qui fundere gẽ
Quem tremeret forti milite uictus Atax.
Euenere nouos pubes Romana triumphos
Vidit, & euinctos brachia capta duces,
At te uictrices lauros Messalla gerentem
Portabat niueis currus eburnus equis.
Non sine me est tibi partus honos per bella. Pyrene
Testis, & oceani littora Santonici.
Testis Arar, Rodanusq; celer, magnusq; Garumna,
Carmoti & flaui cærula lympha Liger.
At te Cydne canam, tacitis qui leniter undis
Cæruleus placidis per uada serpis aquis.
Quantus & ætherio contingens uertice nubes

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Frigidus intonſos taurus alat Cilicas.
Quid referam, ut uolitet crebras intacta per urbes
Alba Palæſtino ſancta columba Syro?
Vtq; maris uaſtum proſpectet turribus æquor
Prima ratem uentis credere docta Tyros?
Qualis & arentes cum findit Syrius agros,
Fertilis æſtiua Nilus abundet aqua.
Nile pater, quanam poſſum te dicere cauſſa,
Aut quibus in terris occuluiſſe caput?
Te propter, nullos tellus tua poſtulat imbres,
Arida nec pluuio ſupplicat herba Ioui.
Te canit atque ſuum pubes miratus Oſirin,
Barbara Memphitem plangere docta bouem.
Primus aratra manu ſolerti fecit Oſiris,
Et teneram ferro ſolicitauit humum.
Primus inexpertæ commiſit ſemina terræ,
Pomáq; non notis legit ab arboribus.
Hic docuit teneram palis adiungere uitem,
Hic uiridem dura cædere falce comam.
Illi iucundos primum matura ſapores
Expreſſa incultis uua dedit pedibus.
Ille liquor docuit uoces inflectere cantu,
Mouit & ad certos neſcia membra modos.
Bacchus & agricolæ magno confecta labore
Pectora triſtitiæ diſſoluenda dedit.
Bacchus & afflictis requiem mortalibus affert,
Crura licet dura compede pulſa ſonent.
Non tibi ſunt triſtes curæ, non luctus Oſyri,
Sed chorus, & cantus lenis, & aptus amor.

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Sed uarij flores, & frons redimita corymbis,
Fusa sed ad teneros lutea palla pedes.
Et Tyriæ uestes, & dulcis tibia cantu,
Et leuis occultis conscia cista sacris.
Huc ades, & centum ludos, geminumq; choreis,
Concelebra, & multo tempora funde mero.
Illius è nitido stillent unguenta capillo,
Et capite, & collo mollia serta gerat.
Sic uenias hodierne: tibi dum thuris honores,
Liba & Mopsopio dulcia melle feram.
At tibi subcrescat proles, quæ facta parentis
Augeat, & circa stet ueneranda senem.
Non taceam monimenta uiæ, quæ Tuscula tellus,
Candidaq; antiquo detinet Alba lare.
Nanque opibus congesta tuis hic glarea dura
Sternitur, hic apta iungitur arte silex.
Te canit agricola, è magna cum uenerit urbe
Serus, inoffensum retuleritq; pedem.
At tu natalis multos celebrande per annos
Candidior semper candidiorq; ueni.

ELEGIA VIII.

NOn ego cælari possum, quid nutus amantis,
Quid ue ferant miti lenia uerba sono.
Nec mihi sunt sortes, nec conscia fibra deorũ:
Præcinit euentus nec mihi cantus auis.
Ipsa Venus magico religatum brachia nodo
Perdocuit multis non sine uerberibus.
Desine dissimulare, deus crudelius urit,

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Quos uidet inuitos ſuccubuiſſe ſibi.
Quid tibi nunc molles prodeſt coluiſſe capillos,
Sæpeq; mutatas diſpoſuiſſe comas?
Quid fuco ſplendente genas ornaſſe? quid ungues
Artificis docta ſubſecuiſſe manu?
Fruſtra iam ueſtes, fruſtra mutantur amictus,
Anſáq; compreſſos colligat arcta pedes.
Illa placet, quamuis inculto uenerit ore,
Nec nitidum tarda compſerit arte caput.
Num te carminibus, num te pallentibus herbis
Deuouit tacito tempore noctis anus?
Cantus uicinis fruges traducit ab agris.
Cantus & iratæ detinet anguis iter.
Cantus & è curru lunam deducere tentat,
Et faceret, ſi non æra repulſa ſonent.
Quid queror heu miſero carmen nocuiſſe? quid herbas?
Forma nihil magicis utitur auxilijs.
Sed corpus tetigiſſe nocet, ſed longa dediſſe
Oſcula, ſed femori conſeruiſſe femur.
Nec tu difficilis puero tamen eſſe memento.
Perſequitur pœnis triſtia facta Venus.
Munera nec poſcas. det munera canus amator,
Vt foueat molli frigida membra ſinu.
Carior eſt auro iuuenis, cui leuia fulgent
Ora, nec amplexus hiſpida barba terit.
Huic tu candentes humero ſuppone lacertos,
Et regum magnæ deſpiciantur opes.
At Venus inuenit puero concumbere furtim,
Dum timet, & teneros conſerit uſque ſinus,

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Et dare anhelanti pugnantibus humida linguis
Oscula, & in collo figere dente notas.
Non lapis hanc, gemmæq; iuuant, quæ frigore sola
Dormiat, & nulli sit cupienda uiro.
Heu sero reuocatur amor, seróq; iuuenta,
Cum uetus infecit cana senecta caput.
Tum studium formæ est, coma cum mutatur, ut annos
Dissimulet uiridi cortice tincta nucis.
Tollere tunc cura est albos à stirpe capillos,
Et faciem dempta pelle referre nouam.
At tu, dum primi floret tibi temporis ætas,
Vtere. non tardo labitur illa pede.
Heu Marathum torpes. puero quæ gloria uicto est?
In ueteres esto dura puella senes.
Parce precor tenero: non illi sontica caussa est,
Sed nimius luteo corpora tingit amor.
Veh miser, absenti mœstas quàm sæpe querelas
Coniicit, & lacrymis omnia plena madent.
Quid me spernis, ait? poterat custodia falli,
Ipse dedit cupidis fallere posse deus.
Nota Venus furtiua mihi est, ut lenis agatur
Spiritus, ut nec dent oscula rapta sonum.
Et possum media quamuis obrepere nocte,
Et strepitu nullo clam reserare fores.
Quid prosunt artes, miserum si spernit amantem;
Et fugit ex ipso sæua puella toro?
Vel cum promittit subito, sed perfida fallit,
Est mihi nox multis euigilanda malis.
Dum mihi uenturam fingo, quodcunque mouetur,

Illius

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Illius credo tunc sonuisse pedes.
Desistas lacrymare puer. non frangit ur illa,
Et tua iam fletu lumina fessa tument.
Oderunt Pholoe (moneo) fastidia diui,
Nec prodest sanctis tura dedisse focis.
Hic Marathus quondam miseros lædebat amantes,
Nescius ultorem post caput esse deum.
Sæpe etiam lacrymis fertur risisse dolentis,
Et cupidum fixa detinuisse mora.
Nunc omnis odit fastus, nuuc displicet illi
Quæcunque opposita est ianua dura sera.
At te pœna manet, nisi desinis esse superba.
Quàm cupies uotis hunc reuocare diem.

ELEGIA IX.

Quid mihi, si fueras miseros læsurus amores,
Fœdera per diuos clam uiolanda dabas?
Ah miser, & si quis primo periuria celat,
Sera tamen tacitis pœna uenit pedibus.
Parcite cælestes. æquum est, impune licere
Numina formosis lædere uestra semel.
Lucra petens, habili tauros adiungit aratro,
Et durum terræ rusticus urget opus.
Lucra petituras freta per parentia uentis
Ducunt instabiles sidera certa rates.
Muneribus meus est captus puer: at deus illa
In cinerem, & liquidas munera uertat aquas.
Iam mihi persoluet pœnas, puluisq; decorem
Detrahet, & uentis horrida facta coma.

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Vretur facies, urentur ſole capilli.
Deteret inualidos, & uia longa pedes.
Admonui quoties, auro ne pollue formam.
Sæpe ſolent auro multa ſubeſſe mala.
Diuitijs captus ſi quis uiolauit amorem,
Aſperaq́; eſt illi, difficilisq́; Venus.
Vre meum potius flama caput, & pete ferro
Corpus, & intorto uerbere terga ſeca.
Nec tibi cælanti fas ſit peccare. paranti
Sit deus, occultos qui uetet eſſe dolos.
Ipſe deus tacito permiſit lene miniſtro,
Ederet ut multo libera uerba mero.
Ipſe deus ſomno domitos emittere uocem
Iuſſit, & inuitos facta tegenda loqui.
Hæc ego dicebam: nunc me fleuiſſe loquentem,
Nunc pudet ad teneros procubuiſſe pedes.
Tum mihi iurabas, nullo te diuitis auri
Pondere, non gemmis uendere uelle fidem:
Non tibi ſi precium Campania terra daretur,
Non tibi ſi Bacchi cura Falernus ager.
Illis eriperes uerbis mihi, ſidera cæli
Lucere, & puras fluminis eſſe uias.
Quin etiam flebas. at non ego fallere doctus,
Tergebam humentes credulus uſque genas.
Quid faceres, niſi & ipſe fores in amore puellæ?
Sit precor exemplo ſed leuis illa tuo.
O quoties, uerbis ne quiſquam conſcius eſſet,
Ipſe comes multa lumina nocte tuli.
Sæpe inſperanti uenit tibi munere noſtro,

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Sed latuit clausas post adoperta fores.
Tum miser interij, stulte confisus amari,
Nam poteram ad laqueos cautior esse tuos.
Quin etiam attonita laudes tibi mente canebam:
Vt me nunc nostri, Pieridumq; pudet.
Illa uelim rapida Vulcanus carmina flama
Torreat, & liquida deleat amnis aqua.
Tu procul hinc absis, cui formam uendere curæ est,
Et precium plena grande referre manu.
At te, qui puerum donis corrumpere es ausus,
Rideat assiduis uxor inulta dolis.
Et cum furtiuo iuuenem lassauerit usu,
Tecum interposita languida ueste cubet.
Semper sint externa tuo uestigia lecto,
Et pateat cupidis semper aperta domus.
Nec lasciua soror dicatur plura bibisse
Pocula, quàm plures hæc meruisse uiros.
Illam sæpe ferunt conuiuia ducere Baccho,
Dum rota luciferi prouocet orta diem.
Illa queat nullam melius consumere noctem,
Aut operum uarias disposuisse uices.
At tua perdidicit. nec tu stultissime sentis,
Cum tibi non solita corpus ab arte mouet.
Tu ne putas illam pro te disponere crines?
Aut tenues denso pectere dente comas?
Ista hæc persuadet facies, auroq; lacertos
Vinciat, & Tyrio prodeat apta sinu?
Non tibi, sed iuueni cuidam uult bella uideri,
Deuoueat pro quo remq; domumq; tuam.

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.2.2.29

Nec facit hoc uitio, ſed corpora fœda podagra
Et ſenis amplexus culta puella fugit.
Hinc tamen occubuit noſter puer. hunc ego credam
Cum trucibus uenerem iungere poſſe feris.
Blanditias ne meas alijs tu uendere es auſus?
Tu ne alijs demens oſcula ferre mea?
Tunc flebis, cum me uinctum puer alter habebit,
Et geret in regno regna ſuperba tuo.
At tua tum me pœna iuuet, Veneriq́; merenti
Fixa notet caſus aurea palma meos.
Hanc tibi fallaci reſolutus amore Tibullus
Dedicat, & grata ſis dea, mente, rogat.

ELEGIA X.

Quis fuit, horrẽdos primus qui protulit enſes?
Quàm ferus, & uere ferreus ille fuit.
Tunc cædes hominum generi, tunc prœlia nata,
Tunc breuior diræ mortis aperta uia eſt.
At nihil ille miſer meruit. nos ad mala noſtra
Vertimus, in ſæuas quod dedit ille feras.
Diuitis hoc uitium eſt auri: nec bella fuerunt,
Faginus aſtabat dum ſyphus ante dapes.
Non arces, non uallus erat, ſomnumq́; petebat
Securus uarias dux gregis inter oues.
Tunc mihi uita foret: uulgi non triſtia noſſem
Arma, nec audiſſem corde tremente tubam.
Nunc ad bella trahor, & iam quis forſitan hoſtis
Hæſura in noſtro tela gerit latere.
Sed patrij ſeruate lares. aluiſtis & ijdem,

Curſarem

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Cursarem uestros cum tener ante pedes.
Neu pudeat prisco uos esse è stipite factos.
Sic ueteris sedes incoluistis aui.
Tunc melius tenuere fidem, cum paupere cultu
Stabat in exigua ligneus æde deus.
Hic placatus erat, seu quis libauerat uuam,
Seu dederat sanctæ spicea serta comæ.
Atque aliquis uoti compos liba ipse ferebat,
Postq; comes purum filia parua fauum.
At nobis ærata lares depellite tela,

*

Hostiaq; è plena mystica porcus hara.
Hunc pura cum ueste sequar, myrtoq; canistra
Vincta geram, myrto uinctus & ipse caput.
Sic placeam uobis. alius sit fortis in armis,
Sternat & aduersos Marte fauente duces.
Vt mihi potanti possit sua dicere facta
Miles, & in mensa pingere castra mero.
Quis furor est atram bellis accersere mortem?
Imminet, & tacito clam uenit illa pede.
Non seges est infra, non uinea culta, sed audax
Cerberus, & Stygiæ nauita turpis aquæ.
Illic percussisq; genis, ustoq; capillo,
Errat ad obscuros pallida turba lacus.
Quàm potius laudandus hic est, quem prole parata
Occupat in parua pigra senecta casa.
Ipse suas sectatur oues: at filius agnos,
Et calidam fesso comparat uxor aquam.

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Sic ego ſim, liceatq; caput candeſcere canis,
Temporis & priſci facta referre ſenem.
Interea pax arua colat. pax candida primum
Duxit araturos ſub iuga curua boues.
Pax aluit uites, & ſuccos condidit uuæ,
Funderet ut nato teſta paterna merum.
Pace bidens, uomerq; uigent, at triſtia duri
Militis in tenebris occupat arma ſitus.
Ruſticus è lucoq; uehit male ſobrius ipſo
Vxorem plauſtro, progeniemq; domum.
Sed Veneris tunc bella calent; ſciſſosq; capillos
Femina, perfractas conqueriturq; fores:
Flet teneras ſubtuſa genas: ſed uictor & ipſe
Flet ſibi dementes tam ualuiſſe manus.
At laſciuus Amor rixæ mala uerba miniſtrat,
Inter & iratum lentus utrunque ſedet.
Ah lapis eſt, ferrumq;, ſuam quicunque puellam
Verberat: è cælo diripit ille deos.
Sit ſatis, è membris tenuem perſcindere ueſtem:
Sit ſatis, ornatas diſſoluiſſe comas:
Sit, lacrymas mouiſſe, ſatis. quater ille beatus,
Quo tenera irato flere puella poteſt.
Sed, manibus qui ſæuus erit, ſcutumq;, ſudemq;
Is gerat, & miti ſit procul à Venere.
At nobis pax alma ueni, ſpicamq; teneto:
Perfluat & pomis candidus ante ſinus.

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

ALBII TIBVLLI, EQVITIS ROMANI, LIBER II.

QVISQVIS adeſt, ualeat: fruges luſtramus, & agros,
Ritus ut à priſco traditus extat auo.
Bacche ueni, dulciſq; tuis è cornibus uua
Pendeat, & ſpicis tempora cinge Ceres.
Luce ſacra requieſcat humus, requieſcat arator,
Et graue ſuſpenſo uomere ceſſet opus.
Soluite uincla iugis: nunc ad præſepia debent
Plena coronato ſtare boues capite.
Omnia ſint operata deo: non audeat ulla
Lanificam penſis impoſuiſſe manum.
Vos quoque abeſſe procul iubeo. diſcedite ab aris,
Queis tulit heſterna gaudia nocte Venus.
Caſta placent ſuperis. pura cum ueſte uenite,
Et manibus puris ſumite fontis aquam.
Cernite, fulgentes ut eat ſacer agnus ad aras,
Vinctaq; poſt olea candida turba comas.
Dij patrij purgamus agros, purgamus agreſtes,
Vos mala de noſtris pellite limitibus:
Neu ſeges eludat meſſem fallacibus herbis,
Neu timeat celeres tardior agna lupos.
Tunc nitidus plenis confiſus ruſticus agris,
Ingeret ardenti grandia ligna foco,
Turbaq; uernarum, ſaturi bona ſigna coloni,

Ludet

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Ludet, & è uirgis extruet arte casas.
Euentura precor. uiden' ut felicibus extis
Significet placidos nuncia fibra deos?
Nunc mihi fumosos ueterisq; proferte falernos
Consulis, & Chio soluite uincla cado.
Vina diem celebrent. non festa luce madere
Est rubor, errantes & male ferre pedes.
Sed bene Messallam sua quisque ad pocula dicat,
Nomen & absentis singula uerba sonent.
Gentis Aquitanæ celeber Messalla triumphis,
Et magna intonsis gloria uictor ades.
Huc ades, aspiraq; mihi, dum carmine nostro
Redditur agricolis gratia cælitibus.
Rura cano, rurisq; deos: his uita magistris
Desueuit querna pellere glande famem.
Illi compositis primum docuere tigillis
Exiguam uiridi fronde operire domum.
Illi etiam tauros primi docuisse feruntur
Seruitium, & plaustro supposuisse rotam.
Tunc uictus abiere feri: tunc consita pomus,
Tunc bibit irriguas fertilis hortus aquas:
Aurea tunc pressos pedibus dedit uua liquores,
Mistaq; securo est sobria lympha mero.
Rura ferunt messes, calidi cum sideris æstu
Deponit flauas annua terra comas.
Rure leuis uerno flores apis ingerit alueo,
Compleat ut dulci sedula melle fauos.
Agricola assiduo primum satiatus aratro
Cantauit certo rustica uerba pede,

Et ſatur arenti primum eſt modulatus auena
Carmen, ut ornatos diceret ante deos.
Agricola & minio ſuffuſus Bacche rubenti
Primus inexperta duxit ab arte choros.
Huic datus à pleno memorabile munus ouili
Dux pecoris hircus. auxerat hircus oues.
Rure puer uerno primum de flore coronam
Fecit, & antiquis impoſuit laribus.
Rure etiam teneris curam exhibitura puellis
Molle gerit tergo lucida uellus ouis.
Hinc & femineus labor eſt, hinc penſa, colusq́;
Fuſus & appoſito pollice uerſat opus.
Atque aliqua aſſidue textrix operata, Mineruam
Cantat, & à pulſo tela ſonat latere.
Ipſe quoque inter agros, interq́; armenta Cupido
Natus, & indomitas dicitur inter equas.
Illic indocto primum ſe exercuit arcu.
Hei mihi quàm doctas nunc habet ille manus.
Nec pecudes uelut ante petit: fixiſſe puellas
Geſtit, & audaces perdomuiſſe uiros.
Hic iuueni detraxit opes, hic dicere iuſſit
Limen ad iratæ uerba pudenda ſenem.
Hoc duce cuſtodes furtim tranſgreſſa iacentes
Ad iuuenem tenebris ſola puella uenit:
Et pedibus prætentat iter ſuſpenſa timore,
Explorat cæcas cui manus ante uias.
Ah miſeri, quos hic grauiter deus urget: at ille
Felix, cui placidus leniter afflat amor.
Sancte ueni dapibus feſtis, ſed pone ſagittas,

Et procul ardentes hinc precor abde faces.
Vos celebrem cantate deum, pecoriq; uocate
Voce palam pecori, clam ſibi quiſque uocet:
Aut etiam ſibi quiſque palam: nam turba iocoſa
Obſtrepit, & Phrygio tibia curua ſono.
Ludite: iam nox iungit equos, currumq; ſequuntur
Matris laſciuo ſidera fulua choro:
Poſtq; uenit tacitus fuluis circundatus alis
Somnus, & incerto ſomnia nigra pede.

ELEGIA II.

Dicamus bona uerba: uenit natalis ad aras.
Quiſquis ades, lingua, uir mulierq; faue.
Vrantur pia tura focis, urantur odores,
Quos tener è terra diuite mittit Arabs.
Ipſe ſuos genius adſit uiſurus honores,
Cui decorent ſanctas mollia ſerta comas.
Illius puro diſtillent tempora nardo;
Atque ſatur libo ſit, madeatq; mero.
Annuat & Cherinthe tibi quodcunque rogabis.
En age quid ceſſas? annuit ille, roga.
Auguror, uxoris fidos optabis amores.
Iam reor hoc ipſos edidiciſſe deos.
Nec tibi malueris, totum quæcunque per orbem
Fortis arat ualido ruſticus arua boue;
Nec tibi, gemmarum quicquid felicibus undis
Naſcitur, Eoi quà maris unda rubet.
Vota cadunt. utinam ſtrepitantibus aduolet alis,
Flauaq; coniugio uincula portet Amor.

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Vincula quæ maneant semper, dum tarda senectus
Inducat rugas, inficiatq; comas.
Huc ueniat natalis auis, prolemq; ministret,
Ludat & ante tuos turba nouella pedes.

ELEGIA III.

Rura tenent Cornute meam, uillæq; puellam.
Ferreus est eheu, quisquis in urbe manet.
Ipsa Venus latos iam nũc migrauit in agros,
Verbaq; aratoris rustica discit Amor.
O ego cum dominam aspicerem, quàm fortiter illic
Versarem ualido pingue bidente solum,
Agricolæq; modo curuum sectarer aratrum,
Dum subigunt steriles arua serenda boues.
Nec quererer, quòd sol graciles exureret artus,
Læderet aut teneras pustula rupta manus.
Pauit & Admeti tauros formosus Apollo;
Nec cithara, intonsæ profuerunt ue comæ:
Nec potuit curas sanare salubribus herbis.
Quicquid erat medicæ uicerat artis Amor.
Ipse deus solitus stabulis expellere uaccas,

*

Et miscere nouo docuisse coagula lacte,
Lacteus & mistis obriguisse liquor.
Tunc fiscella leui detexta est uimine iunci,
Raraq; per nexus est uia facta sero.
Ah quoties, illo uitulum gestante per agros,
Dicitur occurrens erubuisse soror.
Ah quoties ausæ, caneret dum ualle sub alta,

Rumpere

Rumpere mugitu carmina docta boues.
Sæpe duces trepidis petiere oracula rebus:
Venit & à templis irrita turba domum.
Sæpe horrere sacros doluit Latona capillos,
Quos admirata est ipsa nouerca prius.
Quisquis inornatumq; caput, cineresq; solutos
Aspiceret, Phœbi quæreret ille comam.
Delos ubi nunc Phœbe tua est, ubi delphica Pytho?
Nempe Amor in parua te iubet esse casa.
Felices olim, Veneri cum fertur aperte
Seruire æternos non puduisse deos.
Fabula nunc ille est: sed cui sua cura puella
Fabula sit, mauult, quàm sine amore deus.
At tu quisquis is es, cui tristi fronte Cupido
Imperitat, nostra sint tua castra domo.
Ferrea non uenerem, sed prædam sæcula laudant.
Præda tamen multis est adoperta malis.
Præda feras acies cingit discordibus armis:
Hinc cruor, hinc cædes, mors propiorq; uenit.
Præda uago iussit geminare pericula ponto,
Bellica cum dubijs rostra dedit ratibus.
Prædator cupit immensos obsidere campos,
Vt multo innumeram iugere pascat ouem.
Cui lapis extremus curæ est; urbisq; tumultu,
Portatur ualidis multa columna iugis.
Claudit & indomitum moles mare, lentus ut intra
Negligat hibernas piscis adesse minas.
At tibi læta trahant Samiæ conuiuia testæ,
Fictaq; Cumana lubrica terra rota.

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Eheu diuitibus uideo gaudere puellas:
Iam ueniant prædæ, si Venus optat opes:
Vt mea luxuria Nemesis fluat, utq; per urbem
Incedat donis conspicienda meis.
Illa gerat uestes tenues, quas fœmina Cea
Texuit, auratas disposuitq; uias.
Illi sint comites fusci, quos India torret,
Solis & admotis inficit ignis equis.
Illi selectos certent præbere colores
Africa puniceum, purpureumq; Tyros.
Nota loquor. regnum ipse tenet, quem sæpe coegit
Barbara gipsatos ferre catasta pedes.
At, tibi dura seges, Nemesim qui abducis ab urbe,
Persoluat nulla semina terra fide.
Et tu Bacche tener, iucundæ consitor uuæ,
Tu quoque deuotos Bacche relinque lacus.
Haud impune licet formosas tristibus agris
Abdere. non tanti sunt tua musta pater.
O ualeant fruges: ne sint modo rure puellæ,
Glans alat, & prisco more bibantur aquæ.
Glans aluit ueteres, & passim semper amarunt.
Quid nocuit, sulcos non habuisse satos?
Tum, quibus aspirabat Amor, præbebat aperte
Mitis in umbrosa gaudia ualle Venus.
Nullus erat custos, nulla exclusura dolentes
Ianua. si fas est, mos precor ille redi.
Ah pereant artes, & mollia iura colendi,
*
O utinam ueteri peragrantes more puellæ

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Horrida uilloſa corpora ueſte tegant.
Nunc, ſi clauſa mea eſt, ſi copia rara uidendi,
Heu miſerum laxam quid iuuat eſſe togam?
Ducite. ad imperium dominæ ſulcabimus agros:
Non ego me uinclis, uerberibusq́; nego.

ELEGIA IIII.

S Ic mihi ſeruitiũ uideo dominamq́; paratam.
Iam mihi libertas illa paterna uale.
Seruitium ſed triſte datur, teneorq́; catenis,
Et nunquam miſero uincla remittit Amor.
Et, ſeu quid merui, ſeu quid peccauimus, uror.
Vror, io remoue ſæua puella faces.
O ego, ne poſſim tales ſentire dolores,
Quàm mallem in gelidis montibus eſſe lapis;
Stare uel inſanis cautes obnoxia uentis,
Naufraga quam uaſti tunderet unda maris.
Nunc & amara dies, & noctis amarior umbra eſt.
Omnia nam triſti tempora felle madent.
Nec proſunt elegi, nec carminis auctor Apollo.
Illa caua pretium flagitat uſque manu.
Ite procul Muſæ, ſi non prodeſtis amanti.
Non ego uos, ut ſint bella canenda, colo.
Nec refero ſolisq́; uias, & qualis, ut orbem
Compleuit, uerſis luna recurrat equis.
Ad dominam faciles aditus per carmina quæro.
Ite procul Muſæ, ſi nihil iſta ualent.
At mihi per cædem, & facinus ſunt dona paranda;
Ne iaceam clauſam flebilis ante domum.

Aut

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Aut rapiam suspensa sacris insignia fanis.
Sed Venus ante alios est uiolanda mihi.
Illa malum facinus suadet, dominamq; rapacem
Dat mihi: sacrilegas sentiat illa manus.
O pereat quicunque legit uiridesq; smaragdos,
Et niueam Tyrio murice tingit ouem.
Hic dat auaritiæ caussas, & Cea puellis
Vestis, & è rubro lucida concha mari.
Hæc fecere malas: hinc clauem ianua sensit,
Et cœpit custos liminis esse canis.
Sed pretium si grande feras, custodia uicta est,
Nec prohibent claues, & canis ipse tacet.
Heu quicunque dedit formam cælestis auaræ,
Quale bonum multis attulit ipse malis.
Hinc fletus, rixæq; sonat: hæc denique caussa
Fecit, ut infamis hic deus esset Amor.
At tibi, quæ pretio uictos excludis amantes,
Eripiant partas uentus, & ignis opes.
Quin tua tunc iuuenes spectent incendia læti,
Nec quisquam flamæ sedulus addat aquam:
Seu ueniet tibi mors, neque erit, qui lugeat, ullus,
Nec qui det mœstas munus in exequias.
At bona, quæ nec auara fuit, centum licet annos
Vixerit, ardentem flebitur ante rogum.
Atque aliquis senior, ueteres ueneratus amores,
Annua constructo serta dabit tumulo,
Et, bene, discedens dicet, placideq; quiescas,
Terraq; securæ sit super ossa leuis.
Vera quidem moneo: sed prosunt quid mihi uera?

Illius est nobis lege colendus amor.
Quin etiam sedes iubeat si uendere auitas,
Ite sub imperium, sub titulumq́; lares.
Quicquid habet Circe, quicquid Medea ueneni,
Quicquid & herbarum Thessala terra gerit,
Et quod, ubi indomitis gregibus Venus afflat amores,
Hippomanes cupidæ stillat ab inguine equæ.
Si modo me placido uideat Nemesis mea uultu;
Mille alias herbas misceat illa, bibam.

ELEGIA V.

PHœbe faue, nouus ingreditur tua tẽpla sacerdos,
Huc age cum cithara, carminibusq́; ueni.
Nunc te uocales impellere pollice chordas,
Nunc precor ad laudes flectere uerba meas.
Ipse triumphali deuinctus tempora lauro,
Dum cumulant aras, ad tua sacra ueni:
Sed nitidus, pulcherq́; ueni, nunc indue uestem
Sepositam, longas nunc bene pecte comas.
Qualem te memorant, Saturno rege fugato,
Victori laudes concinuisse Ioui.
Tu procul euentura uides: tibi deditus augur
Scit bene, quid fati prouida cantet auis.
Tuq́; regis sortes: per te præsentit haruspex,
Lubrica signauit cum deus exta notis.
Te duce Romanos nunquam frustrata sibylla est,
Abdita quæ senis fata canit pedibus.
Phœbe sacras Messallinum sine tangere chartas
Vatis, & ipse precor, quid canat illa, doce.

Hæc

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Hæc dedit Aeneæ ſortes, poſtquam ille parentem
Dicitur, & captos ſuſtinuiſſe lares.
Hæc fore credebat Romam, cum mæſtus ab alto
Ilion, ardentes reſpiceretq; deos.
Romulus æternæ nondum fundauerat urbis
Mœnia, conſorti non habitanda Remo.
Sed tunc paſcebant herboſa palatia uaccæ,
Et ſtabant humiles in Iouis arce caſæ.
Lacte madens illic ſuberat Pan ilicis umbræ,
Et facta agreſti lignea falce Pales,
Pendebatq; uagi paſtoris in arbore uotum
Garrula ſilueſtri fiſtula ſacra deo,
Fiſtula, cui ſemper decreſcit arundinis ordo:
Nam calamus cera iungitur uſque minor.
At, quà Velabri regio patet, ire ſolebat
Exiguus pulla per uada lynter aqua.
Illa ſæpe, gregis diti placitura magiſtro,
Ad iuuenem feſta eſt uecta puella die:
Cum qua fœcundi redierunt munera ruris,
Caſeus, & niueæ candidus agnus ouis.
Impiger Aenea uolitantis frater amoris,
Troica qui profugis ſacra uehis ratibus,
Iam tibi Laurentes aſſignat Iuppiter agros,
Iam uocat errantes hoſpita terra lares.
Illic ſanctus eris, cum te ueneranda Numici
Vnda deum cælo miſerit indigetem.
Ecce ſuper feſſas uolitat Victoria puppes:
Tandem ad Troianos diua ſuperba uenit.
Ecce mihi lucent Rutulis incendia caſtris.

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Iam tibi prædico barbare Turne necem.
Ante oculos Laurens castrum, murusq; Lauini est,
Albaq; ab Ascanio condita longa duce.
Te quoque iam uideo, Marti placitura sacerdos
Ilia, Vestales deseruisse focos,
Concubitusq; tuos furtim, uittasq; iacentes,
Et cupidi ad ripas arma relicta dei.
Carpite nunc tauri de septem montibus herbas,
Dum licet: hic magnæ nam locus urbis erit.
Roma tuum nomen terris fatale regendis,
Quà sua de cælo prospicit arua Ceres,
Quaq; patent ortus, & quà fluitantibus undis
Solis anhelantes abluit amnis equos.
Troia quidem tunc se mirabitur, & sibi dicet
Vos bene tam longam consuluisse uiam.
Vera cano: sic usque sacras innoxia lauros
Vescar, & æternum sit mihi uirginitas.
Hæc cecinit uates, & te sibi Phœbe uocauit,
Iactauit fusas & caput ante comas.
Quicquid Amalthea, quicquid Marpesia dixit,
Eryphile Phœbo grata quod admonuit,
Quasq; Albana sacras Tiberis per flumina sortes
Portarit, sicco perlueritq; sinu.
Hæ fore dixerunt belli mala signa cometen,
Multus ut in terras deplueritq; lapis.
Atque tubas, atque arma ferunt strepitantia cælo
Audita, & lucos præcinuisse fugam.
Ipsum etiam solem defectum lumine uidit
Iungere pallentes nubilus annus equos,

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Et simulacra deum lacrymas fudisse tepentes,
Fataq; uocales præmonuisse boues.
Hæc fuerant olim: sed tu iam mitis Apollo
Prodigia indomitis merge sub æquoribus:
Et succensa sacris crepitet bene laurea flamis;
Omine quo felix, & sacer annus eat.
Laurus ubi bona signa dedit, gaudete coloni.
Distendet spicis horrea plena Ceres.
Oblitus & musto feriet pede rusticus uuas,
Dolia dum, magni deficiuntq; lacus.
At madidus Baccho sua festa Palilia pastor
Concinet. à stabulis tunc procul este lupi.
Ille leuis stipulæ solennis potus aceruos
Accendet, flamas transilietq; sacras.
Et fœtus matrona dabit, natusq; parenti
Oscula compressis auribus eripiet.
Nec tædebit auum paruo aduigilare nepoti,
Balbaq; cum puero dicere uerba senem.
Tunc operata deo pubes discumbet in herba,
Arboris antiquæ quà leuis umbra cadet.
Aut è ueste sacris tendent umbracula sertis
Vincta, coronatus stabit & ipse calix.
At sibi quisque dapes, & festas extruet alte
Cespitibus mensas, cespitibusq; torum.
Ingeret hic potus iuuenis maledicta puellæ,
Postmodo quæ uotis irrita facta uelit.
Nam ferus ille suæ, plorabit sobrius idem,
Et se iurabit mente fuisse mala.
Pace tua, pereant arcus, pereantq; sagittæ
Phœbe

Phœbe, modo in terris erret inermis Amor.
Ars bona; ſed poſtquam ſumpſit ſibi tela Cupido,
Hei mihi quàm multis ars dedit illa malum,
Et mihi præcipue, taceo cum ſaucius annum,
Et faueo morbo, cum iuuat ipſe dolor.
Vixq; cano Nemeſim, ſine qua uerſus mihi nullus
Verba poteſt, iſtos aut reperire pedes.
At tu, (nam diuum ſeruat tutela poetas)
Præmoneo, uati parce puella ſacro.
Vt Meſſallinum celebrem, cum, præmia belli,
Ante ſuos currus oppida uicta feret,
Ipſe gerens laurus, lauro deuinctus agreſti,
Miles io magna uoce triumphe canet.
Tunc Meſſalla meus pia det ſpectacula turbæ,
Et plaudat curru prætereunte pater.
Annue: ſic tibi ſint intonſi Phœbe capilli,
Sic tua perpetuo ſit tibi caſta ſoror.

ELEGIA VI.

Aſtra Macer ſequitur. tenero quid fiet Amo
C Sit comes, et collo fortiter arma gerat. (ri?
Et ſeu longa uirũ terræ uia, ſeu uaga ducent
Aequora, cum telis ad latus ire uolet.
Vre puer quæſo tua qui ferus ocia liquit,
Atque iterum erronem ſub tua ſigna uoca.
Quòd ſi militibus parces, erit hic quoque miles
Ipſe, leuem galea qui ſibi potet aquam.
Caſtra peto, ualeatq; Venus, ualeantq; puellæ.
Et mihi ſunt uires, & mihi grata tuba eſt.

Magna

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Magna loquor. ſed magnifice mihi magna locuto
 Excutiunt clauſæ fortia uerba fores.
Iuraui quoties, rediturum ad limina nunquam.
 Cum bene iuraui, pes tamen ipſe redit.
Acer Amor fractas utinam tua tela ſagittas,
 Scilicet extinctas aſpiciamq́; faces.
Tu miſerum torques: tu me mihi dira precari
 Cogis, & inſana mente nefanda loqui.
Iam mala finiſſem leto: ſed credula uitam
 Spes fouet, &, melius cras fore, ſemper ait.
Spes alit agricolas: ſpes ſulcis credit aratis
 Semina, quæ magno fœnore reddat ager.
Hæc laqueo uolucres, hæc captat arundine piſces,
 Cum tenues hamos abdidit ante cibus.
Spes etiam ualida ſolatur compede uinctum:
 Crura ſonant ferro, ſed canit interopus.
Spes facilem Nemeſim ſpondet mihi, ſed negat illa.
 Hei mihi ne uincas dura puella deam.
Parce, per immatura tuæ precor oſſa ſororis.
 Sic bene ſub tenera parua quieſcat humo.
Illa mihi ſancta eſt: illius dona ſepulcro,
 Et madefacta meis ſerta feram lacrymis.
Illius ad tumulum fugiam, ſupplexq́; ſedebo,
 Et mea cum muto fata querar cinere.
Non feret uſque ſuum te propter flere clientem.
 Illius, ut, uerbis, ſis mihi dura, ueto.
Ne tibi neglecti mittant mala ſomnia manes,
 Mœſtaq́; ſopitæ ſtet ſoror ante torum.
Qualis ab excelſa præceps delapſa feneſtra

Venit

Venit ad infernos sanguinolenta lacus.
Desino, ne dominæ luctus renouentur acerbi.
Non ego sum tanti, ploret ut illa semel.
Nec lacrymis oculos digna est fœdare loquaces.
Lena nocet nobis: ipsa puella bona est.
Lena uetat miserum Phryne, furtimq; tabellas
Occulto portans itq;, reditq; sinu.
Sæpe ego cum dominæ dulces à limine diro
Agnosco uoces, hæc negat esse domi.
Sæpe ubi nox promissa mihi est, languere puellam
Nunciat, aut aliquas extimuisse minas.
Tunc morior curis: tunc mens mea perdita fingit,
Quis ue meam teneat, quot teneat ue modis:
Tunc tibi lena precor diras. satis anxia uiuas,
Mouerit è uotis pars quotacunque deos.

ALBII TIBVLLI, EQVITIS ROMANI, LIBER III.

MARTIS Romani festæ uenere calendæ.
Exoriens nostris hic fuit annus auis.
Et uaga nũc certa discurrũt undique põpa,
Perq; uias urbis munera, perq; domos.
Dicite Pierides, quonam donetur honore
Seu mea, seu fallor, cara Neæra tamen.
Carmine formosæ, pretio capiuntur auaræ:
Gaudeat, ut digna est, uersibus illa tuis.

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Lutea sed niueum inuoluat membrana libellum,
Pumex & canas tondeat ante comas,
Summaq; prætexat tenuis fastigia chartæ,
Indicet ut nomen littera facta tuum:
Atque inter geminas pingantur cornua frontes.
Sic etenim comptum mittere oportet opus.
Per uos auctores huius mihi carminis oro,
Castaliamq; umbram, Pieriosq; lacus,
Ite domum, cultumq; illi donate libellum,
Sicut erit: nullus defluat inde color.
Illa mihi referat, si nostri mutua cura est,
An minor; an toto pectore deciderim.
Sed primum nympham larga donate salute,
Atque hæc submisso dicite uerba sono.
Hæc tibi uir quondam, nunc frater, casta Neæra,
Mittit, &, accipias munera parua, rogat.
Teq; suis iurat caram magis esse medullis,
Siue sibi coniux, siue futura soror:
Sed potius coniux: huius spem nominis illi
Auferet extincto pallida Ditis aqua.

ELEGIA II.

Qui primum caram iuueni, carumq; puellæ
Eripuit iuuenem, ferreus ille fuit.
Durus & ille fuit, qui tantum ferre dolorẽ,
Viuere & erepta coniuge qui potuit.
Non ego firmus in hoc: non hæc patientia nostro
Ingenio. frangit fortia corda dolor.
Nec mihi uera loqui pudor est, uitæq; fateri

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Tot mala perpessæ tot superesse meæ.
Ergo ego cum tenuem fuero mutatus in umbram,
Candidaq; ossa super nigra fauilla teget,
Ante meum ueniat longos incompta capillos,
Et fleat ante meum mæsta Neæra rogum.
Sed ueniat caræ matris comitata dolore:
Mæreat hæc genero, mæreat illa uiro.
Præfatæ ante meos manes, animamq; precatæ,
Perfusæq; pias ante liquore manus,
Pars quæ sola mei superabit corporis, ossa
Incinctæ nigra candida ueste legant;
Et primum annoso spargant collecta Lyæo,
Mox etiam niueo fundere lacte parent.
Post hæc carbaseis humorem tollere uelis,
Atque in marmorea ponere sicca domo.
Illic, quas mittit diues Panchaia merces,
Eoiq; Arabes, pinguis & Assyria.
Et nostri memores lacrymæ fundantur eodem.
Sic ego componi uersus in ossa uelim.
Sed tristem mortis demonstrent littera caussam,
Atque hæc in celebri carmina fronte notet.
Lygdamus hic situs est. dolor huic, & cura Neæræ
Coniugis ereptæ caussa perire fuit.

ELEGIA III.

Quid prodest cælum uotis implesse Neæra?
Blandaq; cum multa tura dedisse prece?
Non ut marmorei prodirem è limine tecti
Insignis clara, conspicuusq; domo,

Aut ut multa mei renouarent iugera tauri,
Et magnas messes terra benigna daret:
Sed tecum ut longæ sociarem gaudia uitæ,
Inq; tuo caderet nostra senecta sinu:
Tunc cum permenso defunctus tempori lucis
Nudus Lethæa cogerer ire rate.
Nam graue quid prodest pondus mihi diuitis auri,
Aruaq; si findant pinguia mille boues?
Quid ue domus prodest Phrygijs innixa columnis,
Tænare siue tuis, siue Caryste tuis?
Et nemora in domibus sacros imitantia lucos,
Aurataq; trabes, marmoreumq; solum?
Quid ue in Erythræo legitur quæ littore concha,
Tinctaq; Sydonio murice lana iuuat?
Et quæ præterea populus miratur in illis,
Inuida quæ falso plurima uulgus amat.
Non opibus mentes homini, curæq; leuantur:
Nam Fortuna sua tempora lege regit.
Sit mihi paupertas tecum iucunda Neæra.
At sine te regum munera nulla uolo.
O niueam, quæ te poterit mihi reddere, lucem.
O mihi felicem terq;, quaterq; diem.
At si pro dulci reditu, quæcunque uouentur,
Audiat auersa non meus aure deus:
Nec me regna iuuent nec Lydius aurifer amnis,
Nec quas terrarum sustinet orbis opes.
Hæc alij cupiant: liceat mihi paupere cultu
Securo cara coniuge posse frui.
Assis, & timidis faueas Saturna uotis,

Et faueas concha Cypria uecta tua.
Aut, si fata negant reditum, tristesq; sorores,
Stamina quæ ducunt, quæq; futura neunt;
Me uocet in uastos amnes, nigramq; paludem
Diues in ignaua luridus Orcus aqua.

ELEGIA IIII.

D I meliora ferant, nec sint insomnia uera,
Quæ tulit hesterna pessima nocte quies.
Ite procul uani, falsumq; auertite uisum,
Desinite in uotis quærere uelle fidem.
Diui uera monent: uenturæ nuncia sortis,
Vera monent Tuscis exta probata uiris.
Somnia fallaci ludunt temeraria nocte,
Et pauidas mentes falsa timere iubent.
At natum in curas hominum genus, omnia noctis
Farre pio placant, & saliente sale.
Et tamen, utcunque est, siue illi uera monenti,
Mendaci somno credere siue uolent;
Efficiat uanos noctis Lucina timores,
Et frustra immeritum pertimuisse uelit:
Si mea nec turpi mens est obnoxia facto,
Nec læsit magnos impia lingua deos.
Iam nox ætherium nigris emensa quadrigis
Mundum cæruleo lauerat amne rotas.
Nec me sopierat menti deus utilis ægræ
Somnus. sollicitas deficit ante domos.
Tandem, cum summo Phœbus prospexit ab ortu,
Pressit languentis lumina sera quies.

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Hic iuuenis casta redimitus tempora lauro
 Est uisus nostra ponere sede pedem.
Non illo quicquam formosius ulla priorum
 Aetas, humanum nec uidet illud opus.
Intonsi crines longa ceruice fluebant,
 Stillabat Tyrio myrrhea rore coma.
Candor erat, qualem præfert Latonia luna,
 Et color in niueo corpore purpureus.
Vt iuueni primum uirgo deducta marito,
 Inficitur teneras ore rubente genas.
Vt cum contexunt amaranthis alba puellæ
 Lilia, & autumno candida mala rubent.
Ima uidebatur talis illudere palla.
 Nanque hæc in nitido corpore uestis erat.
Artis opus raræ, fulgens testudine & auro
 Pendebat læua garrula parte lyra.
Hanc primum ueniens plectro modulatus eburno,
 Felices cantus ore sonante dedit.
Sed postquam fuerant digiti cum uoce locuti,
 Edidit hæc tristi dulcia uerba modo.
Salue cura deum: casto nam rite poetæ,
 Phœbusq;, & Bacchus, Pieridesq; fauent.
Sed proles Semeles Bacchus, doctæq; sorores
 Dicere non norunt, quid ferat hora sequens.
At mihi fatorum leges, æuiq; futuri
 Euentura pater posse uidere dedit.
Quare, ego quæ dico non fallax, accipe, uates,
 Quodq; deus uero Cynthius ore ferat.
Tantum cara tibi, quantum nec filia matri,

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Quantum nec cupido bella puella uiro,
Pro qua ſolicitas cæleſtia numina uotis,
Quæ tibi ſecuros non ſinit ire dies,
Et, cum te fuſco ſomnus uelauit amictu,
Vanum nocturnis fallit imaginibus.
Carminibus celebrata tuis formoſa Neæra
Alterius mauult eſſe puella uiri:
Diuerſasq́; ſuas agitat mens impia curas,
Nec gaudet caſta nupta Neæra domo.
Ah crudele genus, nec fidum femina nomen:
Ah pereat, didicit fallere ſi qua uirum.
Sed flecti poterit. mens eſt mutabilis illi.
Tu modo cum multa brachia tende fide.
Sæuus amor docuit dominæ fera uerba minantis:
Sæuus amor docuit uerbera poſſe pati.
Me quondam Admeti niueas pauiſſe iuuencas,
Non eſt in uanum fabula ficta iocum.
Tunc ego nec cithara poteram gaudere ſonora,
Nec ſimiles chordis reddere uoce ſonos.
Sed perlucenti cantus meditabar auena,
Ille ego Latonæ filius, atque Iouis.
Neſcis quid ſit amor iuuenis, ſi ferre recuſas
Immitem dominam, coniugiumq́; ferum.
Ergo ne dubita blandas adhibere querelas.
Vincuntur molli pectora dura prece.
Quòd ſi uera canunt ſacris oracula templis,
Hæc illi noſtro nomina dicta refer.
Hoc tibi coniugium promittit Delius ipſe
Felix. hoc alium deſine uelle uirum.

Dixit, & ignauus defluxit corpore somnus.
Ah ego ne possim tanta uidere mala.
Nec tibi crediderim uotis contraria uota,
Nec tantum crimen pectore inesse tuo.
Nam te nec uasti genuerunt æquora ponti,
Nec flamam uoluens ore Chimæra fero.
Nec canis anguinea redimitus terga caterua,
Cui tres sunt linguæ, tergeminumq; caput,
Scyllaq; uirgineam canibus submista figuram.
Nec te conceptam sæua leæna tulit.
Barbara nec Scythiæ tellus, horrenda ue Syrtis,
Sed culta, & diris non habitanda domus,
Et longe ante alias omnes mitissima mater,
Isq; pater, quo non alter amabilior.
Hæc deus in melius crudelia somnia uertat,
Et iubeat tepidos irrita ferre notos.

ELEGIA V.

V Os tenet Etruscis manat quæ fontibus unda,
Vnda sub æstiuum non adeunda canem,
Nũc autem sacris Baiarũ maxima lymphis,
Cum se purpureo uere remittit humus.
At mihi Persephone nigram denunciat horam.
Immerito iuueni parce nocere dea.
Non ego tentaui nulli temeranda deorum
Audax laudandæ sacra docere deæ:
Nec mea mortiferis infecit pocula succis
Dextera, nec cuiquam certa uenena dedi:
Nec nos sacrilegos templis admouimus ignes,

Nec cor ſolicitant facta nefanda meum:
Nec nos inſanæ meditantes iurgia linguæ
Impia in aduerſos ſoluimus ora deos.
Et nondum cani nigros læſere capillos,
Nec uenit tardo curua ſenecta pede.
Natalem primo noſtrum uidere parentes,
Cum cecidit fato conſul uterque pari.
Quid fraudare iuuat uitem creſcentibus uuis?
Et modo nata mala uellere poma manu?
Parcite, pallentes undas quicunque tenetis,
Duraq; ſortiti tertia regna dei.
Elyſios olim liceat cognoſcere campos,
Lethæamq; ratem, Cimeriosq; lacus;
Cum mea rugoſa pallebunt ora ſenecta,
Et referam pueris tempora priſca ſenex.
Atque utinam uano nequicquam terrear æſtu:
Languent ter quinos ſed mea membra dies.
At uobis Thuſcæ celebrantur numina lymphæ,
Et facilis lenta pellitur unda manu.
Viuite felices, memores & uiuite noſtri;
Siue erimus, ſeu nos fata fuiſſe uelint.
Interea nigras pecudes promittite Diti,
Et niuei lactis pocula miſta mero.

ELEGIA VI.

Andide Liber ades. ſic ſit tibi myſtica uitis,
C Sic edera ſemper tempora uincta feras.
Aufer et ipſe meũ pariter medicando dolorẽ:
Sæpe tuo cecidit munere uictus Amor.

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Care puer, madeant generoso pocula Baccho:
Et nobis prona funde falerna manu.
Ite procul durum curæ genus, ite labores.
Fulserit hic niueis Delius alitibus.
Vos modo proposito dulces faueatis amici,
Ne ue neget quisquam me duce se comitem.
At si quis uini certamen mite recusat,
Fallat eum tecto cara puella dolo.
Ille facit dites animos deus: ille ferocem
Contudit, & dominæ misit in arbitrium.
Armenias tigres, & fuluas ille leænas
Vicit, & indomitis mollia corda dedit.
Hæc Amor, & maiora uolet, sed poscite Bacchi
Munera. quem uestrum pocula sicca iuuant?
Conuenit ex æquo, nec toruus Liber in illos,
Qui se, quiq; una uina iocosa colunt.
Iam uenit iratus nimium, nimiumq; seuerus.
Qui timet irati numina magna, bibat.
Quales his pœnas deus hic, quantumq; minetur,
Cadmeæ matris præda cruenta docet.
Sed procul à nobis hic sit timor; illaq;, si qua est,
Quid ualeat læsi, sentiat, ira dei.
Quid precor ah demens? uenti temeraria uota
Aeriæ & nubes diripienda ferant.
Quamuis nulla mei superest tibi cura Neæra,
Sis felix, & sint candida fata tua.
At nos securæ reddamus tempora mensæ.
Venit post multas una serena dies.
Hei mihi difficile est imitari gaudia falsa,

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Difficile eſt triſti fingere mente iocum.
Nec bene mendaci riſus componitur ore,
Nec bene ſolicitis ebria uerba ſonant.
Quid queror infelix? turpes diſcedite curæ.
Odit Lenæus triſtia uerba pater.
Gnoſia Theſeæ quondam periuria linguæ
Fleuiſti ignoto ſola relicta mari.
Sic cecinit pro te doctus Minoi Catullus,
Ingrati referens impia facta uiri.
Vos ego nunc moneo. felix, quicunque dolore
Alterius diſces poſſe carere tuo.
Nec uos aut capiant pendentia brachia collo,
Aut fallat blanda ſordida lingua fide.
Et ſi perq; ſuos fallax iurauit ocellos,
Iunonemq; ſuam, perq; ſuam Venerem;
Nulla fides inerit. periuria ridet amantum
Iuppiter, & uentos irrita ferre iubet.
Ergo quid toties fallacis uerba puellæ
Conqueror? ite à me ſeria uerba, precor.
Quàm uellem longas tecum requieſcere noctes,
Et tecum longos peruigilare dies.
Perfida, nec merito nobis inimica: merenti
Perfida, ſed quamuis perfida, cara tamen.
Naiada Bacchus amat. ceſſas ò lente miniſter?
Temperet annoſum Martia lympha merum.
Non ego, ſi fugiat noſtræ conuiuia menſæ
Ignotum cupiens uana puella torum,
Solicitus repetam tota ſuſpiria nocte.
Tu puer & liquidum fortius adde merum.

Iandudum

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Iandudum Tyrio madefactus tempora nardo
Debueram sertis implicuisse comas.

ALBII TIBVLLI, EQVITIS ROMANI, LIBER IIII.

Te Messalla canam. quanquam mea cognita uirtus.
Terret, ut infirmæ ualeat subsistere uires,
Incipiam tamen: ac, meritas si carmina laudes
Deficiant, humilis tantis sim conditor actis.
Nec tua, te præter, chartis intexere quisquam
Facta queat, dictis ut non maiora supersint.
Est nobis uoluisse satis. nec munera parua
Respueris. etiam Phœbo gratissima dona
Cres tulit, & cunctis Baccho iucundior hospes
Icarus, ut puro testantur sidera cælo,
Erigoneq;, canisq;: neget ne longior ætas.
Quin etiam Alcides deus ascensurus Olympum
Læta Molorcheis posuit uestigia tectis,
Paruaq; cælestes pacauit mica, nec illis
Semper inaurato taurus cadit hostia cornu.
Hic quoque sit gratus paruus labor, ut tibi possim
Inde alios, aliosq; memor componere uersus.
Alter dicat opus magni mirabile mundi,
Qualis in immenso desederit aere tellus,

Qualis

Qualis & in curuum pontus confluxerit orbem,
Et uagus è terris, quà surgere nititur aer,
Huic & contextus passim fluat igneus æther,
Pendentiq; super claudantur ut omnia cælo.
At quodcunque meæ poterunt audere camœnæ,
Seu tibi par poterunt, seu, quod spes abnuit, ultra,
Siue minus, certeq; canent minus, omne mouemus
Hoc tibi, ne tanto careat mihi nomine charta.
Nam, quanquam antiquæ gentis superent tibi laudes,
Non tua maiorum contenta est gloria fama,
Nec quæris quid qua iudex sub imagine dicat,
Sed generis priscos contendis uincere honores,
Quàm tibi maiores, maius decus ipse futuris.
At tua non titulus capiet sub nomine facta,
Aeterno sed erunt tibi magna uolumina uersu,
Conuenientq; tuas cupidi componere laudes
Vndique quiq; canent uincto pede, quiq; soluto.
Quis potius, certamen erit. sim uictor in illis,
Vt nostrum tantis inscribam nomen in actis.
Quisque tibi maiora gerit castris ue, foro ue,
Nec tamen hinc, aut hinc, tibi laus maior ue, minor ue,
Iusta pari premitur ueluti cum pondere libra
Prona, nec hac plus parte sedet, nec surgit ab illa:
Qualis, in æquatum si quando onus urget utrinque,
Instabilis natat alterno depressior orbe.
Nam seu diuersi fremat inconstantia uulgi,
Non alius sedare queat: seu iudicis ira
Sit placanda, tuis poterit mitescere uerbis.
Non Pylos, aut Ithace tantos genuisse feruntur,

Nestora

Neſtora, uel paruæ magnum decus urbis Vlyſſem,
Vixerit ille ſenex quamuis, dum terna per orbem
Secula fertilibus Titan decurreret horis.
Ille per ignotas audax errauerit urbes,
Quà maris extremis tellus includitur undis.
Nam Cyconumq; manus aduerſis reppulit armis:
Non ualuit Cyclops cœptos auertere curſus:
Ceſſit & Aetnææ Neptunius incola rupis
Victa Maroneo fœdatus lumina Baccho.
Vexit & Aeolios placidum per Nerea uentos,
Incultos adijt Leſtrygonas, Antiphatenq;,
Nobilis Artaciæ gelidæ quos irrigat unda.
Solum nec doctæ uerterunt pocula Circes:
Quamuis illa foret ſolis genus, apta uel herbis,
Aptáq; uel cantu ueteres mutare figuras.
Cimmeríωn etiam obſcuras acceſſit ad oras,
Queis nunquam candente dies apparuit ortu,
Siue ſuper terras Phœbus, ſeu curreret infra.
Vidit, ut inferno Plutoni ſubdita regna
Magna deum proles leuibus diſcurreret umbris.
Præterijtq; cita Sirenum littora puppi.
Illum tergeminæ nantem confinia mortis
Nec Scyllæ ſæuo conterruit impetus orbe,
Cum canibus rapidas inter freta ſerperet undas,
Nec uiolenta ſuo conſumpſit more Charybdis,
Vel ſi ſublimis fluctu conſurgeret imo,
Vel ſi interrupto nudaret gurgite pontum.
Non uiolata uagi ſileantur paſcua ſolis.
Non amor, & fœcunda Atlantidos arua Calypſus,

Finis

Finis & errorum misero Phæacia tellus.
Atque hæc seu nostras intersunt cognita terras,
Fabula siue nouum dedit his erroribus orbem,
Sit labor illius, tua dum facundia maior.
Nam te non alius belli tenet aptius artes,
Quà deceat tutam castris prædducere fossam,
Qualiter aduersos hosti defigere neruos,
Quem ue locum ducto melius sit claudere uallo,
Fontibus ut dulces erumpat terra liquores:
Vt facilisq; tuis aditus sit, & arduus hosti,
Laudis & assiduo uigeat certamine miles.
Quis tardam ue sudem melius, celerem ue sagittam
Iecerit, aut lento perfregerit obuia pilo?
Aut quis equum celerem ue arcto compescere fræno
Possit, & effusas tardo permittere habenas?
Inq; uicem modo directo contendere cursu,
Seu libeat curuo breuius contendere gyro,
Parma seu quos dextra uelit, seu læua tueri,
Siue hac, siue illac grandis uenit impetus hastæ,
Amplius aut signata cita loca tangere funda.
Iam simul audacis ueniunt certamina Martis,
Aduersisq; parant acies concurrere signis.
Tunc tibi non desit, faciem componere pugnæ,
Seu sit opus quadratum acies consistat in agmen,
Rectus inæquatis concurrat frontibus ordo:
Seu libeat duplicem, seu iunctum cernere Martem,
Dextraq; ut læuum teneat, dextrumq; sinistra
Miles, sitq; duplex gemini uictoria casus.
At non per dubias errant mea carmina laudes.

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Nam bellis experta cano. testis mihi uictæ
Fortis Iapygiæ miles, testis quoque fallax
Pannonius, gelidas passim disiectus in Alpes.
* Testis Arupinus, & pauper natus in armis.
Quem si quis uideat uetus ut non fregerit ætas,
Terna minus Pyliæ miretur sæcula famæ.
Nanque senex longe peragit dum sæcula uitæ,
Centum fœcundos Titan renouauerit annos,
Ipse tamen uelox celerem super edere corpus
Audet equum, ualidisq; sedet moderator habenis.
Te duce non alias conuersus terga domator
Libera Romanæ subiecit colla catenæ.
Nec tamen his contentus eris: maiora peractis
Instant, compertum est ueracibus ut mihi signis,
Queis Amithaonius nequeat certare Melampus.
Nam modo fulgentem Tyrio subtegmine uestem
Indueras, oriente die duce fertilis anni,
Splendidior liquidis cum sol caput extulit undis,
Et fera discordes tenuerunt flamina uenti,
Curua nec assuetos egerunt flumina cursus,
Quin rapidum placidis etiam mare constitit undis,
Vlla nec aerias uolucris perlabitur auras,
Nec quadrupes densas depascitur aspera siluas:
Quin largita tuis sunt multa silentia uotis.
Iuppiter ipse leui uectus per inania curru
Affuit, & cælo uicinum liquit Olympum,
Intentaq; tuis precibus se præbuit aure,
Cunctaq; ueraci capite annuit additus aris.
Lætior eluxit structos super ignis aceruos.

Quin, hortante deo, magnis insistere rebus
Incipe. non ijdem tibi sunt, alijsq; triumphi,
Non te uicino remorabitur obuia Marte
Gallia, nec latis audax Hispania terris,
Nec fera Rhetæo tellus obsessa colono,
Nec quà uel Nilus, uel regia lympha Diaspes
Profluit, aut rapidus Cyri dementia Gindes,
Cretæis ardens aut unda Carystia campis.
Nec quà regna uago Tomyris finiuit Araxe,
Impia nec sæuis celebrans conuiuia mensis.
Vltima uicinus Phœbo tenet arua Padæus,
Quáq; Hebrus, Tanaisq; Getas rigat, atque Mosinos.
Quid moror? oceanus ponto qua continet orbem,
Nulla tibi aduersis regno sese offeret armis.
Te manet inuictus Romano marte Britannus,
Teq; interiecto mundi pars altera sole.
Nam circumfuso consistit in aere tellus,
Et quinque in partes totus disponitur orbes,
Atque duæ gelido uastantur frigore semper.
Illic & densa tellus absconditur umbra,
Et nulla incepto perlabitur unda liquore,
Sed durata riget densam in glaciemq;, niuemq;,
Quippe ibi non unquam Titan super ingerit ortus.
At media est Phœbi semper subiecta calori,
Seu propior terris æstiuum fertur in orbem,
Seu celer hybernas properat decurrere luces.
Non ergo presso tellus consurgit aratro:
Nec frugem segetes præbent, nec pabula terræ.
Non illic colit arua deus, Bacchus ue, Ceres ue,

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Nulla nec exustas habitant animalia partes.
Fertilis hanc inter posita est, interq; rigentes,
Nostraq; & huic aduersa solo pars altera nostro,
Quas similes utrinque tenens uicinia cæli
Temperat: alter & alterius uires negat aer.
Hinc placidus nobis per tempora uertitur annus.
Hic & colla iugo didicit summittere taurus,
Et lenta excelsos uitis conscendere ramos,
Tondeturq; seges maturos annua partu,
Et ferro tellus, pontus confinditur ære.
Quin etiam structis exurgunt oppida muris.
Ergo ubi præclaros poscent tua facta triumphos,
Solus utroque idem diceris magnus in orbe.
Non ego sum satis ad tantæ præconia laudis,
Ipse mihi non si præscribat carmina Phœbus.
Est tibi, qui possit magnis se accingere rebus,
Valgius. æterno propior non alter Homero.
Languida non noster peragit labor ocia, quamuis
Fortuna, ut mos est illi, me aduersa fatiget.
Nam mihi cum magnis opibus domus alta niteret,
Cui fuerant flaui ditantes ordine sulci,
Horrea fœcundis indeficientia mensis,
Cuiq; pecus denso pascebant agmine colles,
Et domino satis, & nimium furiq;, lupoq;;
Nunc desiderium superest. nam cura nouatur,
Cum memor accitos semper dolor admonet annos.
Sed licet asperiora cadant, spolierq; relictis;
Non te deficient nostræ memorare camœnæ:
Nec solum tibi Pierij tribuentur honores:

Pro te uel rapidas ausim maris ire per undas,
Aduersis hiberna licet tumeant freta uentis:
Pro te uel solus densis obsistere turmis,
Vel paruum Aetnææ corpus committere flamæ,
Sum quodcunque, tuum est. nostri si paruula cura
Sit tibi, quanta libet, si sit modo non mihi regna
Lydia, non magni potior sit fama Gylippi,
Posse Meleteas nec mallem mittere chartas.
Quod tibi si uersus noster totus ue minus ue,
Vel bene si totus, summo uel inerret in ore;
Nulla mihi statuent finem te fata canendi.
Quin etiam, mea cum tumulus contexerit ossa,
Seu matura dies fato properat mihi mortem,
Longa manet seu uita, tamen mutata figuram,
Seu me finget equum rigidos percurrere campos
Doctum, seu tardi pecoris sim gloria taurus,
Siue ego per liquidum uolucris uehar aera pennis,
In quemcunque hominem me longa receperit ætas,
Inceptis de te subtexam carmina chartis.

Vlpicia est tibi culta tuis Mars magne calen
S
Spectatũ è cælo, si sapis, ipse ueni. (dis.
Hoc Venus ignoscet. at tu uiolente caueto,
Ne tibi miranti turpiter arma cadant.
Illius ex oculis, cum uult exurere diuos,
Accendit geminas lampadas acer Amor.
Illam, quicquid agit, quoquò uestigia mouit,
Componit furtim, subsequiturq; decor.
Seu soluit crines, fusis decet esse capillis:

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Seu soluit crines, fusis decet esse capillis:
Seu compsit, comptis est uneranda comis.
Vrit, seu Tyria uoluit procedere palla:
Vrit, seu niuea candida ueste uenit.
Talis in æterno felix Vertunnus Olympo
Mille habet ornatus, mille decenter habet.
Sola puellarum digna est, cui mollia caris
Vellera det succis bis madefacta Tyros,
Possideatq;, metit quicquid bene olentibus aruis
Cultor odoratæ diues Arabs segetis,
Et quascunque niger rubro de littore conchas
Proximus Eois colligit Indus aquis.
Hanc uos Pierides festis cantate calendis,
Et testudinea Phœbe superbe lyra.
Hoc solenne sacrum multos celebretur in annos.
Dignior est uestro nulla puella choro.

SVLPICIA AD CHERINTHVM.

Parce meo iuueni, seu quis bona pascua cápi,
Seu colis umbrosi deuia montis aper.
Nec tibi sit duros acuisse in pectora dentes.
Incolumem custos hunc mihi seruet Amor.
Sed procul abducit uenandi Delia cura.
O pereant siluæ, deficiantq; canes.
Quis furor est, quæ mens densos indagine colles
Claudentem, teneras lædere uelle manus?
Quid ue iuuat furtim latebras intrare ferarum?
Candidaq; hamatis crura notare rubis?
Sed tamen, ut tecum liceat Cherinthe uagari,

Ipſa ego per montes retia torta feram.
Ipſa ego uelocis quæram ueſtigia cerui,
Et demam celeri ferrea uincla cani.
Tunc mihi tunc placeant ſiluæ, ſi lux mea tecum
Arguar ante ipſas concubuiſſe plagas.
Tunc ueniat licet ad caſſes, illæſus abibit,
Ne Veneris cupidæ gaudia turbet aper.
Tunc ſine me ſit nulla Venus: ſed lege Dianæ
Caſte puer caſta retia tende manu.
Et quæcunque meo furtim ſubrepit amori,
Incidat in ſæuas diripienda feras.
At tu uenandi ſtudium concede parenti,
Et celer in noſtros ipſe recurre ſinus.

AD PHOEBVM.

H Vc ades, & teneræ morbos expelle puellæ,
Huc ades intonſa Phœbe ſuperbe coma.
Crede mihi propera: nec te iā Phœbe pigebit
Formoſæ medicas applicuiſſe manus.
Effice neu macies pallentes occupet artus,
Neu notet informis pallida membra color.
Et quodcunque mali eſt, & quicquid triſte timemus,
In pelagus rapidis euehat amnis aquis.
Sancte ueni, tecumq; feras quicunque ſapores,
Quicunque & cantus corpora feſſa leuant.
Neu iuuenem torque, metuit qui fata puellæ,
Votaq; pro domina uix numeranda facit.
Interdum uouet: interdum, quòd langueat illa,
Dicit in æternos aſpera uerba deos.

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Pone metum Cherinthe. deus non lædit amantes.
Tu modo semper ama. salua puella tibi est.
Nil opus est fletu: lacrymis erit aptius uti,
Si quando fuerit tristior illa tibi.
At nunc tota tua est, te solum candida secum
Cogitat, & frustra credula turba sedet.
Phœbe faue: laus magna tibi tribuetur, in uno
Corpore seruato restituisse duos.
Iam celeber, iam lætus eris, cum debita reddet
Certatim sanctis lætus uterque focis.
Tunc te felicem dicet pia turba deorum,
Optabunt artes & sibi quisque tuas.

AD CHERINTHVM.

E St qui te Cherinthe dies dedit hic mihi sãctus,
Atque inter festos semper habendus erit.
Te nascente nouum parcæ cecinere puellis
Seruitium, & dederunt regna superba tibi.
Vror ego ante alias. iuuat hoc Cherinthe, quòd uror,
Si tibi de nobis mutuus ignis adest.
Mutuus assit amor, tua per dulcissima furta,
Perq; tuos oculos, per geniumq; rogo.
Mane geni, cape tura libens, uotisq; faueto,
Si modo, cum de me cogitat, ille calet.
Quòd si forte alios iam nunc suspirat amores,
Tunc precor infidos sancte relinque focos.
Nec sis nunc iniusta Venus. uel seruiat æque
Vinctus uterque tibi, uel mea uincla leua.

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Sed potius ualida teneamur uterque catena,
Nulla queat posthac quam soluisse dies.
Optat idem iuuenis, quod nos, sed tectius optat.
Nam pudet hæc illum dicere uerba palam.
At tu natalis quoniam deus omnia sentis,
Annue. quid refert, clam ne, palam ne roget?

AD IVNONEM.

NAtalis Iuno sanctos cape turis aceruos,
Quos tibi dat tenera docta puella manu.
Tota tibi est hodie, tibi se lætissima compsit,
Staret ut ante tuos conspicienda focos.
Illa quidem ornandi caussas tibi diua relegat,
Est tamen occulte cui placuisse uelit.
At tu sancta faue, ne nox diuellat amantes,
Sed iuueni quæso mutua uincla para.
Sic bene compones. ulli non ille puellæ
Seruire, aut cuiquam dignior illa uiro.
Nec possit cupidos uigilans deprehendere custos,
Fallendiq; uias mille ministret Amor.
Annue, purpureaq; ueni perlucida palla.
Ter tibi sit libo, ter dea casta mero.
Præcipit & natæ mater studiosa, quod optet.
Illa aliud tacita iam sibi mente rogat.
Vritur, ut celeres urunt altaria flamæ:
Nec, liceat quamuis, sana fuisse uelit.
Sit iuueni grata, adueniet cum proximus annus,

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

SVLPICIA LOQVITVR.

T Andem uenit amor, qualem texisse, pudori,
Quã nudasse alicui, sit mihi fama magis.
Exorata meis illum Cytherea camœnis
Attulit, in nostrum deposuitq; sinum.
Exoluit promissa Venus. mea gaudia narret,
Dicetur si quis non habuisse suam.
Non ego signatis quicquam mandare tabellis,
Ne legat id nemo, quàm meus, ante uelim:
Sed peccasse iuuat. uultus componere famæ
Tædet, cum digno digna fuisse ferar.

AD MESSALLAM.

I Nuisus natalis adest, qui rure molesto,
Et sine Cherintho tristis agendus erit.
Dulcius urbe quid est? an uilla sit apta puellis,
Atque Aretino frigidus amnis agro?
Iam nimium Messalla mei studiose quiescas,
Non tempestiuæ sæpe propinque uiæ.
Hic animum, sensusq; meos abducta relinquo,
Arbitrio quamuis non finis esse meo.

*

S Cis iter ex animo sublatum triste puellæ
Natali Romæ non sinit esse suo.
Omnibus ille dies nobis natalis agatur,
Qui nec opinanti nunc tibi forte uenit.

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

*

GRatum eſt ſecurus multum quod iam mi-
hi de me
Permittis ſubito ne male inepta cadam.
Sit tibi cura togæ potior, preſſumq; quaſillo
Scortum, quàm Serui filia Sulpicia.
Soliciti ſunt pro nobis quibus illa dolori eſt,
Nec credam ignoto maxima cura toro.

*

ESt ne tibi Cherinthe tuæ placiture puellæ,
Qui mea nunc uexat corpora feſſa calor?
Ah ego non aliter triſtes euincere morbos
Optarim, quàm te ſic quoque uelle putem.
Nam mihi quid proſit morbos euincere? quid tu
Noſtra potes læto pectore ferre mala?
Ne tibi ſim mea lux æque tam feruida cura,
Vt uideor paucos ante fuiſſe dies,
Si quicquam tota commiſi ſtulta iuuentæ
Cuius me fatear pœnituiſſe magis,
Heſterna quàm te ſolum, quod nocte reliqui,
Ardorem cupiens diſſimulare meum

AD AMICAM.

NVlla tuum nobis ſubducet femina lectum.
Hoc primum iuncta eſt fœdere noſtra
Venus.
Tu mihi ſola places, nec iam te præter in urbe
Formoſa eſt oculis ulla puella meis.
Atque utinam poſſes uni mihi bella uideri,
Diſpliceas aliȷs: ſic ego tutus ero.

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Nil opus inuidia est . procul absit gloria uulgi.
Qui sapit, in tacito gaudeat ille sinu.
Sic ego secretis possum bene uiuere siluis,
Quà nulla humano sit uia trita pede.
Tu mihi curarum requies, tu nocte uel atræ
Lumen, & in solis tu mihi turba locis.
Nunc licet è cælo mittatur amica Tibullo,
Mittetur frustra, deficietq; Venus.
Hæc per sancta tuæ Iunonis numina iuro,
Quæ sola ante alios est tibi magna deos.
Quid facio demens? heu cui mea pignora credo?
Iuraui stulte: prodeat iste timor.
Nunc tu fortis eris: nunc tu me audacius ures.
Hoc peperit misero garrula lingua malum.
Iam faciam quodcunque uoles: tuus usque manebo,
Nec fugiam notæ seruitium dominæ:
Sed Veneris sanctæ considam uinctus ad aras:
Hæc notat iniustos, supplicibusq; fauet.

DE INFAMIA SVAE PVELLAE.

R Vmor ait crebro nostram peccare puellam.
Nunc ego me surdis auribus esse uelim.
Crimina nō hæc sunt nostro sine ficta dolore.
Quid miserum torques rumor acerbe? tace.

EPITHAPHION TIBVLLI.

T E quoque Virgilio comitē non æqua Tibulle
Mors iuuenem campos misit ad Elysios:
Ne foret, aut elegis molles qui fleret amores,
Aut caneret forti regia bella pede.

P. OVI-

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

P. OVIDII NASONIS DE MORTE TIBVLLI.

EMNONA *si mater, mater plorauit Achillem,*

M *Et tangunt magnas tristia fata deas;*

Flebilis indignos elegeia solue capillos.

Ah nimis ex uero nunc tibi nomen erit.

Ille tui uates operis, tua fama Tibullus

Ardet in extructo corpus inane rogo.

Ecce puer Veneris fert euersamq; pharetram,

Et fractos arcus, & sine luce facem.

Aspice, demissis ut eat miserabilis alis,

Pectoraq; infesta tundat aperta manu.

Excipiunt lacrymas sparsi per colla capilli,

Oraq; singultu concutiente sonant.

Fratris in Aeneæ sic illum funere dicunt

Egressum castris pulcher Iule tuis.

Nec minus est confusa Venus moriente Tibullo,

Quàm, iuueni rupit cum ferus inguen aper.

At sacri uates, & diuum cura uocamur:

Sunt etiam, qui nos numen habere putent.

Scilicet omne sacrum mors importuna profanat,

Omnibus obscuras inijcit illa manus.

Quid pater Ismario, quid mater profuit Orpheo?

Carmine quid uictas obstupuisse feras?

Et Linon in siluis idem pater edidit altis,

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Dicitur inuicta concinuisse lyra.
Aspice Mæoniden; à quo, ceu fonte perenni,
Vatum Pierijs ora rigantur aquis.
Hunc quoque summa dies nigro summersit Auerno.
Effugiunt auidos carmina sola rogos.
Durat opus uatum Troiani fama laboris,
Tardáq; nocturno tela retexta dolo.
Sic Nemesis longum, sic Delia nomen habebit,
Altera cura recens, altera primus amor.
Quid nos sacra iuuant, quid nunc Aegyptia prosunt
Sistra, quid in uacuo secubuisse toro?
Cum rapiant mala fata bonos, ignoscite fasso,
Solicitor nullos esse putare deos.
Viue pius: moriere pius. cole sacra: colentem,
Mors tamen à sacris in sua busta trahet.
Carminibus confide bonis: iacet ecce Tibullus.
Vix manet è toto parua quod urna capit.
Te ne sacer uates flamæ rapuere rogales?
Pectoribus pasci nec timuere tuis?
Aurea sanctorum potuissent templa deorum
Vrere, quæ tantum sustinuere nefas.
Auertit uultus, Erycis quæ possidet arces.
Sunt quoque qui lacrymas continuisse negant.
Sed tamen hoc melius, quàm si Phæacia tellus
Ignotum uili supposuisset humo.
Hic certe manibus fugientes pressit ocellos
Mater, & in cineres ultima dona tulit.
Hic soror in partem misera cum matre doloris
Venit inornatas dilaniata comas.

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Cumq; tuts ſua iunxerunt Nemeſiſq; , priorq;
Oſcula , nec ſolos deſtituere rogos .
Delia diſcedens , felicius , inquit , amata
Sum tibi : uixiſti , dum tuus ignis eram .
Cui Nemeſis, quid, ais, tibi ſunt mea damna dolori?
Me tenuit moriens deficiente manu .
Si tamen è nobis aliquid , niſi nomen & umbra ,
Reſtat , in Elyſia ualle Tibullus erit .
Obuius huic uenies edera iuuenilia cinctus
Tempora cum Caluo docte Catulle tuo .
Tu quoque , ſi falſum eſt temerati crimen amici ,
Sanguinis atque animæ prodige Galle tuæ ,
His comes umbra tua eſt, ſi qua eſt mō corporis umbra.
Hauſiſti numeros culte Tibulle pios .
Oſſa quieta precor tuta requieſcere in urna ,
Et ſit humus cineri non oneroſa tuo .

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

M. ANTONII MVRETI IN TIBVLLVM SCHOLIA.

IN ELEGIAM I.

DIVITIAS alius.) Vtrunque genus complexus est. diuitiæ enim partim in rebus mobilibus consistunt, partim in rebus soli. è mobilibus autem aurum nominauit κατ' ἐξοχὴν. Pindarus:

Ἄριςον μὲν ὕδωρ. ὁ δὲ
χρυσὸς αἰθόμενον πῦρ
ἅτε διαπρέπει νυ-
κτὶ μεγάνορος ἔξοχα πλούτου: id est:
Aqua est optima res quidem.
Aurum at, ignis ut ardens
Nocte relucet atra, in-
ter opes quoque magnanimas sic
Splendet.

Me mea paupertas.) ego pauper sane sim; dum & fruar ocio, neque arcta inopia premar. Ipse seram.) oblectabo me agricultura, pastione, & amore. Ipse seram.) apparet, hunc poetam elegantiam quandam putasse esse in eiusdem syllabæ continuata repetitione. ut supra, Me mea: & nunc, Ipse seram: & mox, Poma manu: & infra,

stra, multa tabella: & , sicca canis, & tam multis locis denique, ut constet, hoc non casu, sed dedita opera factum. Rusticus & facili.) *aliter facilem manum, & aliter paulo infra facile lutum. neque ullam uocem habent Græci, quæ huic plane respondeat.* Nec spes.) *deæ nomen est.* Nam ueneror.) *caussa, cur sperare debeat, agriculturam sibi fructuosam fore. colo enim, inquit, deos. Fuit hæc pietas in ueteribus, ut cum ceteris in rebus, tum in hoc præcipue studio, quibus diuinus cultus neglectui non esset, ijs omnia prospere successura crederent. itaque Virgilius,*

In primis uenerare deos, atque annua magnæ
Sacra refer Cereri, lætis operatus in herbis.

& Horatius,

Cælo supinas si tuleris manus,
Nascente luna, rustica Phidile,
Si ture placaris, & horna
Fruge lares, auidaq; porca:
Nec pestilentem sentiet Africum
Fœcunda uitis, nec sterilem seges
Rubiginem, aut dulces alumni
Pomifero graue tempus anno.

& eodem pertinere arbitror prouerbium, quod est apud Varronem libro primo de re rustica, Dij facientes adiuuant. facientes enim accipio eos, qui rite operantur sacris: ut in illo, Cum faciam uitula: & Erasmum, qui multo aliter interpretatus est, falsum puto. Seu stipes.) *non dubium est, quin Terminum dicat,*

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

dicat, de quo Ouidius,

Termine, ſiue lapis, ſiue es defoſſus in agro
Stipes ab antiquis, tu quoque numen habes.

Sed tamen illud quoque ſuperſtitioſis hominibus in conſuetudine poſitum fuiſſe accepimus, temere oblatos in uia lapides, ſtipitesq; uenerari. Xenophon. καὶ τοὺς μὲν οὐδ' ἱερῶν, οὔτε βωμῶν, οὔτε ἄλλων τῶν θείων οὐδὲν τιμᾷν, τοὺς δὲ καὶ λίθους, καὶ ξύλα τὰ τυχόντα, καὶ θηρία σέβεσθαι. & ineptus quidem ſcriptor, non tamen omnino inutilis, Appuleius: Neque enim iuſtius religioſam moram uiatori obiecerit aut ara floribus redimita, aut ſpelunca frondibus inumbrata, aut quercus cornibus onerata, aut fagus pellibus coronata. uel enim colliculus ſepimine conſecratus, uel truncus dolamine effigiatus, uel ceſpes libamine humigatus, uel lapis unguine delibutus. Propertius:

Et quicunque ſacer, qualis ubique, lapis.

Florida ſerta.) quæ ſignificent deum eſſe.

Libatum agricolæ.) Varie legitur hic uerſus: à quibuſdam hoc modo,

Libatum agricolam ponitur ante deum. ab alijs,
Libatum agricolæ, ponitur ante deum. ab alijs
Libatum agricolas ponitur ante deos.

ego autem lego,

Libatum, agricolæ ponitur ante deo.

& deum agricolam expono eum, qui præeſt agrorum cultui, id eſt Liberum patrem, de quo infra:

Primus aratra manu ſolerti fecit Oſiris,
Et teneram ferro ſolicitauit humum.

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

ſiquidem Oſirim & Bacchum eundem eſſe conſtat. & alibi:

Illa deo ſciet agricolæ pro uitibus uuam,

Pro ſegete ſpicas, pro grege ferre dapem.

ponendi autem uerbum hac in re & Græcis & Latinis mire uſitatum eſt. Catullus:

Mihi corolla picta uere ponitur: Horatius:

Hic uinum mihi ceſpitem, hic

Verbenas pueri ponite, turaq;.

& in epigrammatis Græcis:

Τὶς θέτο μαρμαίροντα βοάγρια;

neque tantum θέσθαι *dicunt, uerũ etiam* ἀναθέσθαι: *unde* ἀναθήματα. *neque eſt, quòd quiſquam, propter uocem, ante, de huius ſcripturæ ueritate dubitet. ſic enim & Plautus:*

Bonum ante ponam prandium pranſoribus.

ſi quis tamen agricolas deos legat, & exponat, Liberum, Liberam, Cererem, Pana, ceteraq; ruris numina; non repugnauerim. nam & infra ita locutus eſt,

Redditur agricolis gratia cælitibus.

Hoſtia parua.) *in quibuſdam libris, magna: quod non diſplicet: ut, pro agri exiguitate, hæc quoque magna hoſtia eſſe dicatur.* Iam modo non.) *modo non, eſt,* μονονουχὶ: *etſi ſunt, qui aliter ſentiant.*

Sed canis æſtiuos ortus uitare ſub umbra Arboris.) *totidem prope uerbis in quodam epigrammate Alcæus:*

- λασίας θάμνῳ ὑπὸ πλατάνου

καύματ᾽ ὀπωρινοῖο φυγὼν κυνός.

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Securum ſomnos, igne iuuante, ſequi.) *in aliјs libris, imbre iuuante ſequi. utrunque ferri poteſt. nam & imber, & ignis hieme ſomnum conciliant. illud etiam de imbre, conuenit cum illo Sophocleo,*

= ὑπὸ στέγῃ

Πυκνᾶς ἀκοῦσαι ψεκάδος εὑδούσῃ φρενί.

& cum eo, quod eſt infra,

Nam neque tum plumæ, nec ſtragula picta ſoporem,
Nec ſonitus placidæ ducere poſſet aquæ.

IN ELEGIAM II.

Adde merum.) *in quibuſdam libris, uinoq; graues compeſce dolores: in aliјs, uinoq; nouos compeſce furores.* Neu quiſquam.) *in hoc uerſu quidam, perfuſum, quidam, percuſſum, legunt. Seneca quidem in Troade, percuſſam deo Mænadem, dixit. ego tamen, quod hic in libris ueteribus perfuſum repereram, nihil immutare uolui.* Dum requieſcit amans.) *libri ueteres, amor: & tertio abhinc uerſu, iјdem libri, ianua fulta.* Cum poſti florida ſerta darem.) *Morem hunc amantum fuiſſe, notum eſt, ſpargendi mero, & ornandi floribus amicarum fores. Propertius:*

Et mihi non deſunt turpes pendere corollæ. Ouidius:
At tu non lætis detracta corona capillis,
Dura ſuper tota limina note iace. Plautus:
= agite, bibite feſtiuæ fores,
Potate, fite mihi uolentes propitiæ.

 Blandaq;

Blandaq; compositis abdere uerba notis.) *scio fuisse, qui aduersus hanc emendationem, seu iudicio, seu διὰ ἀνθρώπινόν τι πάθος, multa dixerint. sed profecto praeclara illa est: δεῖ γὰρ τ' ἀληθῆ λέγειν, ut ait Plato. hoc enim non obscure significat poeta, alienae uxoris amatorem inuenire, monstrante Venere, quo modo cum ea, etiam uiro praesente, impune colloquatur. componere enim ipsos inter se notas quasdam, quibus utantur uerborum loco, atque hoc modo abdere blanditias, quas sibi tum inuicem dicunt. sed hoc nullo ex loco melius intelligi potest, quàm ex his Ouidij uersibus, qui sunt ex elegia quadam, qua amicam monet, quomodo se in coena gerere debeat, cui coenae etiam uir ipsius erat interfuturus.*

Me specta, nutusq; meos, uultumq; loquacem.
Excipe furtiuas, & refer ipsa, notas.
Verba supercilijs sine uoce loquentia dicam.
Verba leges digitis, uerba notata mero.
Cum tibi succurret Veneris lasciuia nostrae,
Purpureas tenero pollice tange genas.
Si quid erit, de me tacita quod mente loquaris;
Pendeat extrema mollis ab aure manus.
Cum tibi, quae faciam, mea lux, dicam ue, placebunt:
Versetur digitis annulus usque tuis.
Tange manu mensam, tangunt quo more precantes,
Optabis merito cum mala multa uiro.

huiusmodi notas, absque ulla dubitatione, hoc uersu significat Tibullus.

Nec

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Nec uetat obſcura ſurgere nocte timor.) *eos, qui nocturnas formidines expaueſcũt, facile liberari hoc morbo, ſi amare occeperint, exemplo ſuo indicat Ouidius: cuius hæc ſunt: (de amore autem loquitur.)*

Ille per excubias cuſtodum leniter ire
Monſtrat: inoffenſos dirigit ille pedes.
At quondam noctem, ſimulacraq; uana timebam:
Mirabar, tenebris ſi quis iturus erat.
Riſit, ut audirem, tenera cum matre Cupido;
Et leuiter, fies tu quoque fortis, ait.
Nec mora: uenit amor: non umbras nocte uolantes,
Non timeo ſtrictas in mea fata manus.

En ego cum tenebris.) *qui cum hoc loco elegiam Propertij è libro tertio, cuius principium eſt, Nox media, conferre uoluerit, non minimam, ni fallor, è collatione capiet uoluptatem.* Securum in tenebris.) *hic uerſus legitur ille quidem in non nullis uetuſtis libris: ſed in alijs lacuna eſt. in quibuſdam etiam legitur,*

Præſidio noctis ſentio adeſſe deam. at in alijs,
Ille deus certæ dat mihi ſigna uiæ:

ut ſi quis, commotus illa tanta uarietate, de mendo ſuſpicetur, me quidem ſocium ſit habiturus.

Prouocat orbe niues.) *ita eſt in ueteribus, non, ut in alijs, conuocat.* Ter cane.) *ternario numero in rebus diuinis uti ſolitos ueteres, etiam ex Ariſtotele didicimus: cuius illa ſunt libro primo de cælo:* μεγέθους δὲ τὸ μὲν ἐφ' ἕν, γραμμὴ τὸ δ' ἐπὶ

δύο, ἐπίπεδον, τὸ δ' ἐπὶ τρία, σῶμα, καὶ παρὰ ταῦτα οὐκ ἔστιν ἄλλο μέγεθος, διὰ τὸ τὰ τρία πάντα εἶναι, καὶ τὸ τρὶς πάντα. καθάπερ γάρ φασιν οἱ Πυθαγόρειοι, τὸ πᾶν καὶ τὰ πάντα τοῖς τρισὶν ὥρισται. τελευτὴ γὰρ καὶ μέσον, καὶ ἀρχὴ τὸν ἀριθμὸν ἔχει τοῦ παντός. ταῦτα δὲ τὸν τῆς τριάδος. διὸ παρὰ τῆς φύσεως εἰληφότες ὥσπερ νόμους ἐκείνους, καὶ πρὸς τὰς ἁγιστείας χρώμεθα τῶν θεῶν τῷ ἀριθμῷ τούτῳ. Ille licet.) *per me licet, ille triumphans in urbem inuehatur; dū modo ego ruri ociosus te frui possim.* Et in solito.) *alij, & in solo. placet.* Et inculta.) *alij, & in nuda. ut sit sensus: etiam in nuda humo mollis mihi fuerit somnus, si, te amplexus, dormiam.* Non ego tellurem.) *in ueteribus libris, distichon, quod hic sequitur, antecedit.* Despuit in molles & sibi quisque sinus.) *ad auertendam Nemesim. idem etiam ad fascinationes auertendas ualere arbitrabantur. Theocritus:*

Ὡς μὴ βασκανθῶ δέ, τρὶς εἰς ἐμὸν ἔπτυσα κόλπον.

Callimachus:

Δαίμων, τί κόλποισιν ἐπιπτύουσι γυναῖκες;

& quidam in epigrammatis:

Ἐς βαθὺν τρὶς κόλπον ἀπέπτυσε.

IN ELEGIAM III.

IBITIS Aegeas.) *ad M. Valerium Messallam Coruinum scribit, qui cum Augusto consul fuerat, qui postea de Gallis triumphauit. Videntur autem*

haec

hæc ſcripta, cum Meſſalla ex conſulatu in Macedoniam proficiſceretur. Abſtineas auidas.) uaria huius uerſus ſcriptura eſt. in alijs, mors precor atra: in alijs, mors modo nigra: in alijs, mors uiolenta. neque multum intereſt, quæ recipiatur. Rettulit è triuiis.) lego, Rettulit & trinis. & ad ſortes refero. ueteres tamen libri cum uulgatis conſentiunt. Tamen eſt deterrita nunquam.) utrum dicit, eam deterreri, id eſt reuocari non potuiſſe, quin fleret: an, ut deſperatam, quæ ſpem abiecit, dicimus, ita deterritam, quæ terrorem depoſuerit, hoc loco intelligemus? quod ſi eſt, ſingulare, opinor, hoc ſenſu fuerit uerbum. Illa tua toties ſiſtra.) ita eſt in libris ueteribus, non, ut in peruulgatis, æra. Ouidius quoque hanc ſcripturam confirmat, qui, ad hunc locum reſpiciens, ita cecinit, in carmine, quo huius poetæ mortem defleuit:

Quid nos ſacra iuuant? quid nunc Aegyptia proſunt
Siſtra? quid in uacuo ſecubuiſſe thoro?

Menſtrua tura.) alij, maſcula. ſed nihil neceſſe eſt, contempta ueterum librorum auctoritate, quicquam mouere. Fac lapis.) Verſum hunc in antiquis quibuſdam libris ita ſcriptum reperio,
Fac lapis inſcriptus ſtet ſuper oſſa mea. Tum niger in turba.) ijdem libri, in porta. Tentare.) ita plane dictum, ut à Græcis πειρᾶν. Lucianus in dialogo, quo de hoc ipſo Ixione agitur: μῶν οὖν ἐπείρα τινά; & alibi: συγγνωστὸς γὰρ εἰ καλόν σε οὕτως ὄντα ἐπείρα. Ixionis autem fabula petenda eſt

è secundo εἴδει Pythiorum Pindari. neque enim tantum appetiisse Iunonem, sed & primus, de quo quidem extet in Græcorum historiis, cædem perpetrasse memoratur, occiso per summam perfidiam socero suo. Virgilius eum capiti imminentis, & iamiam lapsuro similis saxi metu cruciari ait; suo quodam iure, quod ab aliis de Tantalo dicitur, ad hunc, & ad Lapithas, & ad Pirithoum transferens. Porrectusq; nouem.) Virgilius VI Aeneidos: Homerus Οδυσ. λ. eius autem iecur Virgilius ab uno, Homerus à duobus uulturibus carpi ait: at Demetrius in Pindarum, à serpentibus. Tantalus est illic, & circum, stagna.) & circum Tantalum, stagna sunt. Tantalum Plato, quasi ταλάντατον, dictum ait. Porro & de peccato eius, & de supplicio admodum discrepantia prodita sunt literis. ego de utroque, quæ in memoriam uenient, huc conferam. Sunt, qui dicant, eum à Ioue patre admissum ad epulas deorum, quæ ibi arcana audierat, cum hominibus communicasse: ideoq; detrusum ad inferos, & damnatum hac pœna, ut in aere pendens, æterno metu imminentis capiti lapidis torqueretur. Euripides:

Ὁ γὰρ μακάριος, κοὐκ ὀνειδίζω τύχας,
Διὸς πεφυκὼς, ὡς λέγουσι, Τάνταλος,
Κορυφῆς ὑπερτέλλοντα δειμαίνων πέτρον,
Αέρι ποτᾶται, καὶ τίνει ταύτην δίκην,
Ὡς μὲν λέγουσιν, ὅτι θεοῖς, ἄνθρωπος ὢν,
Κοινῆς τραπέζης ἀξίωμ' ἔχων ἴσον,
Ακόλαστον ἔσχε γλῶσσαν, αἰσχίστην νόσον.

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

De hoc saxo Cicero de finibus: Mors, quæ, quasi saxum Tantalo, semper impendet. & Lucretius:

Nec miser impendens magnum timet aere saxum
Tantalus, ut fama est, cassa formidine torpens.

& Plato: ἡ ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς τοῦ λίθου ταντάλεια. Pindarus quoque in Olympijs hoc ipsum Tantali supplicium agnoscit: sed hanc caussam fuisse ait, quòd ipse ambrosiam & nectar furatus, compotoribus suis communicauerit. aiunt, & Alcæum, & Alcmanen, & Archilochum huius lapidis mentionem fecisse. qui allegorice ista interpretantur, alij metum mortis, ut Cicero; alij metum deorum, ut Lucretius, significari putant: alij Tantalum physiologum diligentem fuisse dicunt, qui soli præcipue naturam accurratissime contemplaretur: ideoq; dictum solem capiti ipsius impendere. nam solem quidem ipsum multi ex ueteribus, Anaxagoram secuti, lapidem glebam ue ignitam esse credebant. hanc postremam sententiam Euripides ipse aperte confirmat in choro quodam ex eadem fabula, ubi solem πέτραν, & βῶλον nominat. Tradita & hæc de Tantalo fabula: fuisse canem quendam aureum, eundemq́; animatum, (ut minus mirum sit, quod de Talo in Catullum diximus) templo Iouis in Creta custodem additum fuisse: quem cum surripuisset Pandareus Milesius, asseruandum dedisse Tantalo: missum deinde à Ioue Mercurium, qui canem reposceret: sed negasse Tantalum, eum penes se esse: ob id igitur detrusum ad inferos, ipsiusq; capiti impositum Sipylum montem: eumq; esse lapidem illum, de

quo

quo ſupra diximus. neque deſunt, qui, quòd Pelopem filium mactauerit, dijsq́; epulandum appoſuerit, ad inferos detruſum eſſe dicant. ſed de ſupplicij genere, plurimos aſtipulatores inuenit Homeri narratio, quam hic quoque Tibullus inſequitur. quæ, quia etiam uulgo notiſſima eſt, nihil eſſe, cur à me pluribus uerbis explicetur puto. Et Danai proles.) De Danaidibus cetera peruulgata ſunt: illud uiſum eſt non indignum, quod annotaretur; cum, unam modo ex eis Hypermneſtram fratri ac uiro ſuo Lynceo peperciſſe, traditum ſit, eſſe tamen, qui hanc ipſius laudem cum Bebryce ſorore communem faciant, & eam quoque Hippolyto peperciſſe dicant. hoc reperi apud Euſtathium, Dionyſii interpretem. Tunc ueniam ſubito.) contra conſuetudinem Romanorum, qui, peregre cum redirent, aduentus ſui nuncios præmittere ad uxores ſolebant. auctor Plutarchus. ſed hic ideo ſubito uenire uult, quòd repentino aduentu ſuo maius gaudium puellæ obiectum iri uidet.

IN ELEGIAM IIII.

Sic umbroſa.) miratur, qui fiat, ut obſcœnum deum formoſi pueri diligant, ad eumq́; ultro accedant, qui neque forma, neque corporis cultu ipſos ad ſe allicere poſſe uideatur. eſt & in Virgilianis luſibus carmen, quo deus ipſe idem admirans inducitur: &, longa oratione multis alijs cauſſis remotis, ad poſtremum concludit, eos, quo ſupplicio propoſi-

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

to absterreri debuerant, eius ipsius desiderio captos ue nire. extremi uersus hi sunt:

Nimirum apertam conuolatis ad pœnam,
Et uos id ipsum, quod minamur, inuitat.

Sic ego. tum Bacchi.) *in quibusdam ueteribus: Sic ego: sic Bacchi. ab ijs autem abest pentameter, qui sequitur. neque ego sane, eum Tibulli esse, præstare ausim.* Bacchi proles.) *Bacchi igitur filius est præclarus iste & uirginalis deus. atque ita esse, confirmat etiam uersus Antipatri Sidonij:*

= ταῦθ᾽ ὁ Πρίηπος
Ὕμμιν ἐνορμίτης παῖς ἐνέπω Βρομίου.

Orpheus Bacchum, Solem, & Priapum eundem facere uidetur. Theocriti scholiastes ait, Priapum esse Naidis, aut Chiones nymphæ, & Bacchi filium: at alios eum cum Baccho eundem facere. Diodorus Siculus & Pausanias Baccho & Venere genitum esse tradunt. Apud Lucianum reperio, eum esse Veneris filium: sed, si etiam Bacchi, næ ille patrem suum haudquaquam paterne accepit, quem, Lampsaci hospitio exceptum, noctu hasta illa sua confodere uoluerit. at constat, eum Luciano non esse Dionysi filium. Armatus curua.) *hic uersus, ut dixi, abest à quibusdam libris: atque in eisdem scriptum est ad marginem,* FRAGM. *Ego autem facile mihi persuaserim, non unum modo, sed & plures uersus hoc loco desiderari. etenim quæ respondet Priapus, non pertinent ad id, quod ex ipso quæsierat Tibullus. uehementer itaque suspicor, uersus aliquot, quibus paulo liberius quippiam,*

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

piam, & paulo magis ex huius dei consuetudine dictum esset, hoc loco esse omissos.

O fuge.) *homines, qui militarem Venerem colunt, quiq; natura sunt à fœdo puerorum amore* δυσάλωτοι, *in omnibus, quorum ætas* πρὸς ἀπόλαυσιν *idonea est, facile caussam aliquam reperiunt, cur ipsos ament. eodemq; modo* φιλόγυνοι *cuiusque propemodum generis mulieres persequuntur: neque ulla est paulo adolescentior, quæ non ipsis* ἁλμυρόν τι καὶ κινητικὸν *habere uideatur. itaque Socrates (quem tamen abfuisse à nefando amore uolunt: neque ego dissentio) ingenue confitetur, omnes pueros, qui certæ cuiusdam ætatis sint, sibi formosos uideri. uerba eius sunt in Charmide:* Ἐμοὶ μὲν οὖν ὦ ἑταῖρε οὐδὲν σαθμητόν. ἀτεχνῶς γὰρ λευκὴ σάθμη εἰμὶ πρὸς τοὺς καλούς. σχεδὸν γάρ τί μοι πάντες οἱ ἐν τῇ ἡλικίᾳ καλοὶ φαίνονται. *libro autem de rep. V, idem etiam fusius explicat his uerbis:* Ἀνδρὶ δ᾽ ἐρωτικῷ οὐ πρέπει ἀμνημονεῖν, ὅτι πάντες οἱ ἐν ὥρᾳ τὸν φιλόπαιδα καὶ ἐρωτικὸν ἀμηγέπη δάκνουσί τε καὶ κινοῦσι, δοκοῦντες ἄξιοι εἶναι ἐπιμελείας τε καὶ τοῦ ἀσπάζεσθαι. ἢ οὐχ οὕτω ποιεῖ τε πρὸς τοὺς καλούς; ὁ μὲν, ὅτι σιμὸς, ἐπίχαρις κληθεὶς, ἐπαινεθήσεται ὑφ᾽ ἡμῶν. τοῦ δὲ τὸ γρυπὸν, βασιλικόν φατε εἶναι. τὸν δὲ δὴ διὰ μέσου τούτων, ἐμμετρότατα ἔχειν. μέλανας δὲ, ἀνδρικοὺς ἰδεῖν. λευκοὺς δὲ, θεῶν παῖδας εἶναι. μελαγχλώρους δε, καὶ τ᾽ οὔνομα οἴει τινὸς ἄλλου ποίημα εἶναι, ἢ ἐραστοῦ ὑποκοριζομένου τε καὶ δυσχερῶς φέροντος τὴν ὠχρότητα, ἐὰν ἐπὶ ὥρᾳ ᾖ; καὶ ἑνὶ λόγῳ πάσας προφάσεις προφασίζεσθέ τε, καὶ

πάσας φωνὰς ἀφίετε, ὥςε μηδένα ἀποβάλλειν τῶν ἀνθέντων ἐν ὥρᾳ. Ouidius quoque in elegia quadam, eodem ſe modo erga mulieres affectum fatetur. eius elegiæ principium eſt, Non ego mendoſos. Hic, quia fortis adeſt.) Ouidius:

Siue aliqua eſt oculos in me deiecta modeſtos;
Vror; & inſidiæ ſunt pudor ille meæ:
Siue procax aliqua eſt; capior, quia ruſtica non eſt;
Spemq; dat, in molli mobilis eſſe thoro.

Longa dies molli.) multi hanc ſententiam expreſſerunt poetæ: quorum primus fuiſſe uidetur Chærilus:

Πέτραν κοιλαίνει ῥανὶς ὕδατος ἐνδελεχείῃ.

Lucretius:

Nonne uides, etiam guttas in ſaxa cadentes
Humoris, longo in ſpatio pertundere ſaxa?

Ouidius:

Gutta cauat lapidem. quem quidem cur tantopere abijciat P. Victorius, ut etiam Chœrilo inferiorẽ faciat, miror. nam ille ipſe, quem ex contentione tanto ſuperiorem uideri uult, Lucretius eandem ſententiam, libro primo, non multo ornatius extulit:

Stillicidi caſus lapidem cauat.

Neque nunc diſputo, uter melior poeta ſit: ſed tamen indignum uidetur, quenquam de Ouidio ita contemptim loqui. Propertius quoque hoc ipſum ita cecinit:

Sed tamen obſcura teritur rubigine mucro
Ferreus, & paruo ſæpe liquore ſilex.

Tranſiet ætas.) tranſiet, pro tranſibit: &

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

contra analogiam, & contra consuetudinem. Quàm cito non segnis.) *si particula, non, referatur ad nomen segnis; falsum erit, quod dicitur. dies enim neque stat, neque remeat. sin ad uerba; falsũ erit epitheton, segnis. sin ad utrunque; tamen, nisi locus aliter distinguatur, suberit uitium uel maximum. uox enim, cito, cum standi uerbo cohærere nullo modo potest.* Cito *aut tarde moueri aliquid dicitur. cito quidem stare, aut quiescere aliquid, qui dicat, is non philosophiæ modo, sed omnino communis sensus expers esse uideatur. distinguendum igitur est hoc modo:*

At si tardus eris, errabis: transiet ætas
Quàm cito? non segnis stat, remeatq; dies.

ut significet ætatem citissime transire, diem autem segnẽ non esse, sed uolatilem; neque stare unquam, sed perpetuo fluere; neque unquam redire, sed irreuocabilem, atque irreparabilem esse. Venturam admittat.) *portendat. est autem uerbum augurale.* Plau*tus:* Impetritum, *inauguratum est. quouis admittunt aues. dicitur &, addicere.* Liuius: *Aues semel atque iterum non addixerunt.*

IN ELEGIAM V.

Ipse procuraui.) *apto uerbo usus est, & sumpto ex augurum disciplina. sic apud* Ciceronem, *procurare monstra. sed illud notandum, primam huius uerbi syllabam etiam breuem esse posse.* Deueneranda.) *uenerari est precari, ut in* Catilinarias *docui.*

deueneranda

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

deueneranda igitur erit, deprecanda, &, ut ueteres in his rebus loquebantur, auerruncanda. ſed in pleriſque libris ueteribus, pro, ſalſa, legitur, ſancta. Veneri.) quidam libri ueteres, Triuiæ. Et iuuet in tota.) Martialis:

Vſſit amatorem Nemeſis laſciua Tibullum,
In tota iuuit quem nihil eſſe domo.

Et pudet, & narrat.) ex hoc uerſo, non uideo, quæ commoda ſententia elici poſſit. quidam legunt,

Et dominæ narrat ſcire nefanda meæ.

ut, nefanda, accipiamus nefandas artes, quibus puellam ad [illegible]um deuouendum ac defigendum uti, illa altera diceret. Non facit hoc uerbis.) ſic alibi:

Forma nihil magicis utitur auxilijs.
Sed corpus tetigiſſe nocet, ſed longa dediſſe
Oſcula, ſed femori conſeruiſſe femur.

Eſcasq; ſepulcris.) ita melius uidetur, quàm, ut in alijs, herbasq;: ut ſit ſimile illi Catulliano,

Vxor Meneni, ſæpe quam in ſepulcretis
Vidiſtis ipſo carpere è rogo cœnam,

IN ELEGIAM VI.

QVID tibi ſæuitiæ.) alij, Quid tibi ſæue puer. An gloria magna eſt.) ſimile illud Virgilij, Egregiam uero laudem.
& quidam in epigrammatis Græcis:

Τί πλέον εἰ θεὸς ἄνδρα καταφλέγει, ἤ τί τὸ σεμνὸν
Δῃώσας ἀπ' ἐμῆς ἆθλον ἔχει κεφαλῆς;

Immerito

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Immerito proprias.) *in alijs,* In *proprias meri to: in alijs, immerito pronas. ego locum corruptum esse existimo.* At quæ fida fuit nulli.) *ita est, summo consensu, in ueteribus libris, non, ut in peruulgatis,* Nam *quæ fida fuit. constat autem, amissos aliquot uersus, quibus exponeretur, castæ mulieres, & uno uiro contentæ, quas commoditates in senectute ex constantia illa sua & fidelitate perciperent.*

IN ELEGIAM VII.

HVNC cecinere.) *Natalem Messallæ, & eiusdem uictorias celebrat.* Non sine me.) *hoc distichon quidam non eruditi homines ita legendum putant:*

Non sine me est tibi partus honos per bella. Pyrene
Testis, & Oceani littora Santonici.

Carmoti & Flaui.) *ita est in meo uetere libro: at in alio quodam, Carnoti. neque tamen mihi dubium est, quin legi debeat, Carnuti. sunt enim Carnuti populi Aquitaniæ, quos alluit Liger. Strabo.* τούτων δὲ ἐπιφανέστατόν ἐστι τὸ τῶν ἀρουέρνων, καὶ τὸ τῶν καρνούτων, δι᾽ ὧν ἀμφοῖν ἐνεχθεὶς ὁ λείγηρ εἰς τὸν ὠκεανὸν ἔξεισι. *sed cur Tibullus mox ex Aquitania, tanta tanta pernicitate, in Ciliciam, aliquasq; regiones tantopere ab Aquitania dissitas euolet, haud equidem facile dixerim.* Taurus alat Cilicas.) *inepte in alijs libris, Taurus arat Cilicas. & inuenti sunt tamen, qui hanc scripturam reciperent, dicerentq; hy-*

pallagen

pallagen esse. Quid referam, ut uolitet.) Syri columbas, quòd in tutela Veneris essent, uiolare nefas putabant. ijdemq; piscibus (an omnino, an certo quodam piscium genere?) abstinebant: eosq; in deorum loco habebant: quòd ab ijs Venus, Typhonem fugiens, seruata esset. Xenophon libro primo de expeditione Cyri. μετὰ δὲ ταῦτα Κῦρος ἐξελαύνει σαθμοὺς τέσαρας, παρασάγγας εἴκοσιν, ἐπὶ τὸν Χάλον ποταμὸν, ὄντα τὸ εὖρος πλέθρου, πλήρη δὲ ἰχθύων μεγάλων καὶ πραέων, οὓς οἱ Σύροι θεοὺς ἐνόμιζον, καὶ ἀδικεῖν οὐκ εἴων, οὐδὲ τὰς περιστεράς. Cicero. Piscem Syri uenerantur. Ouidius:

Terribilem quondam fugiens Typhona Dione,
  Tunc cum pro cælo Iuppiter arma tulit:
Venit ad Euphraten, comitata Cupidine paruo:
  Inq; Palæstinæ margine sedit aquæ.
Populus, & cannæ riparum summa tenebant:
  Spemq; dabant salices, hos quoque posse tegi.
Dum latet, insonuit uento nemus. illa timore
  Pallet, & hostiles credit adesse manus.
Vtq; sinu tenuit natum, succurrite nymphæ,
  Et dijs auxilium ferte duobus, ait.
Nec mora: prosiluit. pisces subiere gemelli:
  Pro quo nunc dignum sidera numen habent.
Inde nefas ducunt genus hoc imponere mensis,
  Ne uiolent timidi piscibus ora Syri.

Diodorus Siculus alias caussas affert. quòd enim dea Derceto sese in stagnum quoddam Ascaloni urbi uicinum coniecerit, ibiq; in piscem conuersa sit, id propte

rea Syros eis piſcibus abſtinere, eosq; pro diſs colere: columbis autem eundem honorem tribuere, propter Semiramin, quã in columbam eſſe conuerſam fabulentur. atque harum fabularum utranque leuiter tangit Ouidius libro IIII Metam. At Diodorus, non columbis modo, ſed omnino auium generi omni parci, diuinosq; honores tribui ait à Syris: quòd ab auibus eam, quam proxime nominaui, reginam altam eſſe opinentur. Aegyptios quoque piſcium eſum in rebus illicitis ducere, auctor eſt Herodotus. & Iuuenalis inter animalia, quæ ab eis colantur, piſcem nominat. Lucianus in Ioue Tragœdo Aſſyrios columbæ ſacrificare ait: & in uenuſtiſſimo libello περὶ τῆς Συρίης θεοῦ, Ιχθύας, inquit, χρῆμα ἱρὸν νομίζουσι, καὶ οὔκοτε ἰχθύων ψαύουσι. καὶ ὄρνιθας τοὺς μὲν ἄλλους σιτέονται, περιστερὴν δὲ μούνην, οὐ σιτέονται, ἀλλὰ σφίσι ἥδε ἱρή. τὰ δὲ γιγνόμενα, δοκέει αὐτοῖς ποιέεσθαι, Δερκετοῦς τὶ Σεμιράμιος εἵνεκα. τὸ μὲν, ὅτι Δερκετὼ μορφὴν ἰχθύος ἔχει. τὸ δὲ, ὅτι Σεμιράμιος τέλος, ἐς περιστερὴν ἀπίκετο. Arida nec pluuio.) ὀμβρίῳ, ὑετίῳ. Pauſanias in Atticis. Pectora triſtitiæ.) mallem, lætitiæ, ſi alicuius antiqui codices accederet auctoritas. Sed uarii flores.) oſtendit Oſirim eundem eſſe & Bacchum.

IN ELEGIAM VIII.

NON ego celari.) ita exercitatum ac tritum dicit eſſe ſe in rebus amatoriſs, ut uel ex nutibus facile

intelligat, quasiq; auguretur, quis adolescens cuius puellæ amore ardeat: quare non esse, cur amorem suum abscondere nitatur Marathus: se enim facile perspicere, eum mirifico quodam Pholoes amore torqueri. Hunc Marathum amabat Tibullus: ut uersus ille indicat,

Eheu quàm Marathus lento me torquet amore.

sed eo usus erat aspero, ac difficili. hac igitur elegia, credo, ut uelificetur sibi, ac puerum ipsum hoc genere obsequij molliat, hortatur Pholoen, ut ei parcat, neque tam pulchro puero amatorem ullum, quamuis diuitem, anteponendum putet. Non ego celari.) idem de se profitetur Propertius:

Non me Chaoniæ uincant in amore columbæ
Dicere, quos iuuenes quæque puella domet.
Me dolor & lacrymæ merito facere peritum.
Atque utinam posito dicar amore rudis.

Nec mihi sunt sortes.) Ouidius:

Non ego Phœbe datas à te mihi mentiar artes:
Nec nos aeriæ uoce monemur auis.

& paulo post, Vsus opus mouet hoc.

Quid tibi nunc molles.) hæc uidetur hisce uersibus subesse sententia. Quid tibi prodest, ò Marathe, tantum studium posuisse in forma excolenda, ut Pholoen tui amore incenderes? contra enim cecidit. neque illa tui, sed tu ipsius amore correptus es. itaque ipsa iam tibi, etiam si incompta, atque inornata uenerit, placet. Si non æra repulsa sonent.) æris enim tinnitu credebant fieri, ut ne ma

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

gicorum carminum sonus ad lunam perueniret: eamq́;, hoc modo, laborantem adiuuari. Sed corpus tetigisse.) potitus igitur ea iam erat Marathus. sed ipsa post superba facta erat. Aspera barba.) liber uetus, hispida. At Venus inuenit.) non perfacile est uidere, horum quatuor uersuum sententia quo modo cum ceteris cohæreat. uidetur autem hoc dicere: Si forte metuat sibi Pholoe ne à diuite amatore illo sene deseratur, si se Maratho quoque facilem præbuerit; Venerem ipsam inuenisse modos, quibus ipsa clam cum puero delicias facere, & , ut Plautus loquitur, caput collimare possit. Non lapis hanc.) mulier illa, quæ neminem habet, quicum se noctu oblectet, quæq; hieme longas illas noctes uiduas exigit; etiam si lapillorum ac gemmarum uim maximam habeat, uoluptatem tamen ex eis nullam capit.

IN ELEGIAM IX.

QVID mihi.) ruptam sibi à puero fidem conqueritur: & ei, qui illum, muneribus captum, abduxerat, male precatur. Nec tibi celanti fas sit peccare.) nec possis ita peccare, ut lateas. fas enim est δυνατόν. Paranti sit deus.) si clam peccare pares, præsto sit deus ille, qui dolos occultos esse non patitur. Permisit lene.) liber calamo exaratus, permisit saua. ego legendum suspicor, permisit sæpe. Ista hæc persuadet.)

ista,

FIRENZE

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

ista tua facies tam deformis ei persuadet, ut se comat, tantumq; in cultu corporis studium ponat, ut tibi bella uideatur? scilicet, ut fœdo, ac podagrico seni placeat, ita se comit. aut igitur cum interrogatione legendum est, aut è contrario intelligendum.

IN ELEGIAM X.

QVIS fuit.) *bellum detestatur: pacem autem commendat, & eius commoda enumerat.* At nobis ærata.) *post hunc uersum, uidetur aliquid deesse.*

IN LIBRVM II.

QVISQVIS adest.) *Ambarualis sacrificij descriptio est.* Vos quoque.) *hi uersus uarie leguntur alij. legunt, discedite ab aris, queis tulit: alij, discedat ab aris, cui tulit: alij, discedite ab aris cui tulit. meus uetus liber hac in parte mutilus est. scripturarum autem, quas protuli, ea, quæ primo loco posita est, mihi maxime probatur.* Extruet arte casas.) *pueriles ludicri genus.* Horatius:

Aedificare casas, plostello adiungere mures.

Idem *alibi: ædificante casas qui sanior?*

Fumosos Falernos.) *mire dictum. quasi uinũ, non neutro, sed masculino genere diceremus.* Madere.) *madidos, aut uuidos uocabant ebrios; contraq; siccos, sobrios. sic &* Græci βεβρεγμένους *ebrios*

 dicunt.

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

dicunt. Dux pecoris hircus: auxerat hircus oues.) *quo modo, quæso, hircus oues auxerat? capras potius credidissem. scio à Græcis interdum* μῆλα *capras uocari. sed nihil ad rem. quid igitur? nimirum unius literulæ mutatio hanc effecit absurditatem. neque enim, auxerat, legendum est, sed duxerat.* Vos celebrem cantate deum.) *locum hunc, multis in libris deprauatum, primus ita legendum esse, ut nos edidimus, admonuit pater tuus Torquate, uir omni uirtute ornatissimus, Petrus Bembus, in eo libello, quem de Virgilij culice scripsit.* Matris lasciuo.) *in alijs, Martis, inepte. ipsam autem noctem matrem siderum uocat.*

IN ELEGIAM II.

Dicamus bona uerba.) *natalem aut suum, aut Cherinthi celebrat.* Dicamus b. u.) *summa enim diligentia cauebant, ne sibi eo die uel imprudentibus uocula excideret ulla, in qua mali ominis aliquid inesset. uersum autem hunc ita distinguendũ putarim.*
Dicamus bona uerba (uenit natalis) ad aras.
Lingua faue.) ἢ σίγα, ἢ δ' εὔφημα φώνει. Iam reor hoc ipsos.) *puto hoc uotum tuum deos edidicisse, qui tam sæpe illud ex te audierint. quoties enim sacra facis, nihil prope ab eis aliud petis. hunc uersum, uisum est mihi, ut exponerem: propterea quòd Cyllenium quendam Veronensem fœde in eo declarando lapsum uidebam.*

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

IN ELEGIAM III.

RVRA tenent.) *dolet abesse se à puella sua, quæ rusticatum ierat.* Cornute.) *in alijs libris,* cherinthe. Ipsa Venus latos.) *libri ueteres, lætos. quod placet. significat enim, agros dominæ suæ præsentia hilarari.* Pauit & Admeti.) *hac de re ita Apollinem ipsum alio loco commemorantem facit:*

Me quondam Admeti niueas pauisse iuuencas,
Non est in uanum fabula ficta iocum.
Tunc ego nec cithara poteram gaudere sonora,
Nec similes chordis reddere uoce sonos:
Sed pellucenti cantus meditabar auena,
Ille ego, Latonæ filius atque Iouis.

Sequitur autẽ Tibullus Rhiani, ueteris poetæ Græci, & Callimachi μυθολογίαν, *qui Apollinem sponte Admeto seruijsse tradunt, ipsius amore captum. nam alij aiunt, eum damnatum à Ioue hac pœna ob interfectos Cyclopas: ut Euripides, apud quem Apollo ipse ita loquitur:*

Ὦ δώματ' Ἀδμήτει', ἐν οἷς ἔτλην ἐγὼ
Θῆσσαν τράπεζαν αἰνέσαι θεός περ ὤν.
Ζεὺς γὰρ κατακτὰς παῖδα τὸν ἐμὸν, αἴτιος,
Ἀσκλήπιον, στέρνοισιν ἐμβαλὼν φλόγα.
Οὗ δὴ χολωθεὶς, τέκτονας δίου πυρὸς
Κτείνω Κύκλωπας. καί με θητεύειν πατὴρ
Θνητῷ παρ' ἀνδρὶ τῶν δ' ἄποιν' ἠνάγκασεν.

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Ελθὼν δὲ γαῖαν τήνδ' ἐβουφόρβουν ξένῳ.

Eſt autem hic ille admetus Pheretis filius, cui cum fatales anni expleti eſſent, Apollo à Parcis obtinuiſſe dicitur, ut ipſius morti mora aliqua produceretur, ſi quis reperiretur, qui pro eo mori uellet. tunc igitur neque Pheres, grandis natu pater, neque iam exacta ætate mater Clymene, neque denique quiſquam amicorum repertus eſt, qui non ſuam, quàm alienam, uitam ſeruare mallet. ſola uxor Alceſtis ea in uirum fuit caritate ac fide, ut ſe ſponte pro eo ad mortem obtulerit. ſed & eam ipſam poſtea Hercules liberauit. ex eo cœptum eſt uulgo cani Athenis σκόλιον quoddam, cuius alij Alcæum, alij Sappho, alij praxillam Sicyoniam auctorẽ eſſe dicebant. cuius principium hoc fuit:

Ἀδμήτου λόγον ὦ 'ταῖρε μαθὼν, τοὺς ἀγαθοὺς φίλει,
Τῶν δειλῶν δ' ἀπέχου, γνοὺς, ὅτι δειλῶν ὀλίγα χάρις.

Hæc autem uxor ei Apollinis beneficio uenerat. cum enim Pelias pater nupitas illius propoſuiſſet ei, qui leonem & caprum ad eundem currum iungeret; id Apollo ipſe confecit. Tauros.) Callimachus, non tauros, ſed equas iugales.

Φοῖβον καὶ νόμιον κικλήσκομεν, ἐξ ἔτι κείνου
Ἐξ ὅτ' ἐπ' ἀμφρυσῷ ζευγίτιδας ἔτρεφεν ἵππους,
Ἠϊθέου ὑπ' ἔρωτι κεκαυμένος Ἀδμήτοιο.

Ipſe deus.) poſt hunc uerſum deſideratur pentameter. nam illi, qui in uarijs libris leguntur,

In nemora, & paſtas inde referre domum: aut,
Creditur ad mulctram conſtituiſſe prius: aut,
Et potum paſtas ducere fluminibus:

adulterini

adulterini ſunt. hic poſtremus, qui trium minime ineptus eſt, in uetere quodã lib. ſcriptus eſt ad marginem, cũ hac additione, Verſus Auriſpæ. Lacteus & mi ſtus.) non dubito, quin legendum ſit, miſtis: ut ad coagula ipſa referatur. Delphica Pytho.) Pytho aut Python, (utroque enim modo dicitur) urbs Phocidis, Apollini ſacra, quæ alio nomine Delphis uocatur, &, qui uicinum agrum incolunt, Delphi. ac Pytho quidem, aut, quòd ibi diſcerentur futura; aut, quòd ibi ſerpens Python contabuerit: Delphi autem à Delphyne: id enim nomen ſerpenti illi fuit, quem ſagitis Apollo intefecit. Dionyſius:

Τῷ πάρα πυθῶνος θυόεν πέδον, ἧχι δράκοντος
Δελφυνής τριπόδεσσι θεοῦ παρακέκλιται ὁλκός.

Fabula nunc ille eſt.) olim non homines modo, ſed ipſi quoque dij aperte Veneri ſeruiebant: neque cuiquam amare pudor erat. nunc qui amorem colit, uulgi fabula eſt. at quem puellæ ſuæ amor ad oſſa tetigit, mauult amare & à uulgo contemni, quàm ſine amore deus eſſe. hæc quoque præterijſſem ſilentio, niſi uidiſſem alios quoſdam longiſſime ab horum uerſuum ſententia, quæ tamen ſatis aperta eſt, aberraſſe. Fabula.) in omnium ore ac ſermonibus uerſatur. Horatius:

Heu me: per urbem, (nam pudet tanti mali)
Fabula quanta fui.

Geminare pericula.) nam ipſa per ſe nauigatio periculoſa eſt. at geminatur periculum, ubi bellum geritur mari. Quas femina Coa.) Plinius li

bro

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

bro quarto, de Cea insula loquens: Ex hac, inquit, profectam delicatiorem feminis uestem, auctor est Var. Idem libro XI Telas (de bombycibus loquitur) araneorum modo texunt, ad uestem luxumq; feminarum, quæ bombycina appellantur. prima eas redordiri, rursusq; texere inuenit in Ceo mulier Pãphila, Latoi filia, non fraudanda gloria excogitatæ rationis, ut denudet feminas uestis. Ex his Plinij locis iudicauit Hermolaus Barbarus, ubicunque apud poetas Coarum uestium mentio est, Ceas, non Coas, legi oportere. ego nihil temere asseuerauerim. nam & Hermolai auctoritas magna est, & argumenta, quibus utitur, firma: neque tamen librorum ueterum, quæ contra stat, contemnenda consensio; presertim cum, bombycas etiam in Co insula nasci, idem Plinius tradat. Adde, quòd Aristotelis uerba sunt è quinto περὶ ζώων ἱστορίας. Ἐκ δὲ τούτου ζώου καὶ τὰ βομβύκια ἀναλύουσι τῶν γυναικῶν τινες ἀναπηνιζόμεναι, κἄπειτα ὑφαίνουσι. πρώτη δὲ λέγεται ὑφᾶναι ἐν Κῷ Παμφίλη Λατώου θυγάτηρ. sed Hermolaus apud Aristotelem quoque, ἐν Κέῳ, non ἐν Κῷ, legendum esse censebat.

Nota loquor.) *aliquem notat, qui, cum aliquando seruus fuisset, postea diuitijs fretus, ad regiam potentiam peruenerat.* Nemesim qui abducis.) *ita emendaui è meo uetere libro: cum inepte antea legeretur, Nemesim quæ ducis.*

IN ELEGIAM IIII.

SED Venus ante alias.) *liber uetus, ante alios.*

placet.

placet. Sed precium ſi grande feras.) *idem prope cecinit Antipater Theſſalonicenſis in quodam epigrammate, his uerſibus:*

Ἢν μὲν γὰρ τὸ χάραγμα φέρῃς φίλος, οὔτε θυρωρὸς
Ἐν ποσὶν, οὔτε κύων ἐν προθύροις δέδεται. *id eſt,*

Nam precium ſi grande feras, nec ianitor ullus,
Nec uinctus rigidas ſtat canis ante fores.

IN ELEGIAM V.

PHOEBE faue.) *Meſſallinum celebrat, cooptatum in collegium XV uirorum, ad quos cura librorum ſibyllinorum pertinebat.* Tua templa.) *ſibyllinos enim libros, duobus auratis forulis condiderat Auguſtus ſub Palatini Apollinis baſi. Suetonius.* Ad tua ſacra.) *liber calamo exaratus, ad tua templa.* Chartas uatis.) *ſibyllæ libros.* Hæc fore credebat.) *ſibylla, utpote futuri conſcia, iam tum credebat Romam fore, cum adhuc fumaret Troia.* Cum mæſtus.) *Aeneas.* Fundauerat.) *alij, formauerat: alij, firmauerat.* Sed tunc paſcebant.) *confer cum hoc loco, quæ ſcribit Propertius principio libri quarti.* Impiger Aenea.) *hæ ſunt ſortes, quas Aeneæ ſibyllam dediſſe dicit.* Lauros ueſcar.) *laurum enim comedebant uaticinaturi. quod iampridem annotauerat Ludouicus Cœlius.*

Quicquid Amalthea.) *pendet è ſuperioribus, uſque ab illis uerſibus:*

Phœbe

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Phœbe sacras Messallinum sine tangere chartas
Vatis; & ipse, precor, quid canat illa, doce.
nunc addit, non tantum doce eum, quid canat sibylla Cumana; uerum etiam, quicquid Amalthea, Marpesia, ceteræq; dixerunt. ac quemadmodum exposuerat, quid Cumana cecinisset: sic hoc loco exponit, quid ceteræ dixerint: aitq; eas complexas esse uersibus suis prodigia, quibus bellorum ciuilium tumultus, ceteræq; calamitates portenderentur. Sciendum autem est, libros illos sibyllinos, qui Romæ asseruabantur, non unius sibyllæ opus, sed è plurium sibyllarum carminibus concinnatum quiddam fuisse. Amalthea.) Amaltheam & Cumanam eandem ex Varrone facit Lactantius: & eam ipsam ait Demophilen, aut Herophilen uocari. ut appareat, Tibullum alios auctores secutum. Marpesia autem Solonis & Cyri temporibus fuit. Quasq; Albana.) Albanam uidetur dicere, quam alij Albuneam, genere Tiburtem. Perlueritq;.) putarim legendum, pertuleritq;.

IN ELEGIAM VI.

AD latus ille uolet.) antea legebatur, ad latus ire uolet. ego, (uerum enim fatebor,) coniectura tantum fretus, (nam ueteres libri hac quidem in parte cum uulgatis consentiebant) scribendum curaui, ad latus ille uolet. neque mihi ullo modo dubitandum uidetur, quin ita legendum sit. Et mihi grata tuba est.) alij, & mihi facta tuba est. ego, in ue-

terum

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

terum librorum discrepantia, eam scripturam secutus sum, quæ mihi probabilior uisa est. Scilicet extinctas.) *legendum puto,* Si licet. Lena uetat miserum Phyrne.) *sic antea legebatur. Sed ego, quanquam uetustis libris repugnantibus, statui legendum* Phryne. *eodem modo corruptum est nomen hoc alicubi apud* Propertium: *ut suo loco dicetur.*

IN LIBRVM III.

Martis Romani.) *Dialogus est ipsius poetæ cum Musis sanequam elegans. Cum calendis Martijs (qui dies hodiernus est) ad mulieres munera mitti soleant, dicite, quo modo potissimum* Neæram *meam debeam munerari. Tum illæ. Mittito ei uersuum tuorum libellum, omni diligentia exornatum atque expolitum. At poeta. Immo uero uos ipsæ ite, ac librum ad eam perferte, meq́; apud ipsam in quammaxima gratia ponite.* Versibus illa tuis.) *ita legendum est, non, ut antea, meis. Musæ enim ipsæ loquuntur.* Si nostri mutua cura est.) *si, pro, an, more græco.* Vir quondam, nunc frater.) *id quo modo acciderit, coniectura satis assequi non queo; ut, qui antea uir fuerat, nunc sit frater; idemq́; speret, quæ nunc soror est, aliquando coniugem fore. nisi forte id est, quod unum mihi uenit in mentem:* Tibullum *(ipsum enim esse arbitror, qui se ficto nomine* Lygdamum *uocat) & hanc* Neæram, *quæcunque tandem est: nam hoc quoque nomen commenticium*

mentitium est: eos igitur fratrum aut sororum filios fuisse. Notum est autem, & eos, qui fratribus sororibus ue editi sint, fratres uocari; & inter eos olim & legitimas & usitatas fuisse nuptias. Hanc igitur sororem suam uidetur Tibullus aliquandiu in matrimonio habuisse: deinde casu aliquo interuenisse discessio. Sperabat autem Tibullus, nuptias denuo conglutinatum iri, idq; toto pectore cupiebat. Hoc probabilius afferre nunc quidem nihil possum.

IN ELEGIAM II.

QVI primus.) *tantum dolorem esse dicit, quem capit è suo & Neæræ dissidio, ut mortem sibi ex eo imminere præsentiat.* Tot mala perpessæ.) *uersus hic in quibusdam ueteribus libris ita legitur,*

Tot mala perpessæ tot superesse meæ: in alijs,
Tot mala perpessæ tædia natæ meæ.

ego hoc posterius uerum puto: & ita expono. Non est mihi pudor uera loqui, ac fateri, natum esse in animo meo uiuendi tædium, ex quo tot perpessus sum mala. Dolor huic & cura.) *nihil horum uerborum sententia, ut mihi quidem uidetur, apertius. sed tamen sunt, qui etiam media in luce offendant, locumq; hunc, non intelligendo, corrumpant. hoc igitur dicit. Dolor & cura, quam concepit ex Neæra coniuge erepta, fuit ei caussa perire, id est, caussa pereundi.*

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

IN ELEGIAM III.

Qvid prodeſt.) *negat ſibi quicquam diſtracto à Neæra eſſe poſſe iucundum: ſeq́; mori cupere, ni ſpes ſit, fore, ut illa redeat.* Quid prodeſt.) *quid prodeſt, tam ſæpe petijſſe à dijs, ut tecum uitam exigere liceret, ſi id nunc non datur?* Non opibus.) *præclara ſententia. cui ſimilis eſt illa Varronis,*

Non fit theſauris, non auro pectu' ſolutum.

Sed in uerbo, leuantur, eſt homonymia. alio enim modo leuari mentes, dicimus, & alio, curas.

IN ELEGIAM IIII.

Di meliora.) *deteſtatur ſomnium, quo uiſus ſibi erat audire ex Apolline, Neæram alterius uiri amore captam eſſe: ipſiusq́; dei uerbis eam admonet, ne quod eiuſmodi conſilium capiat.* Deſinite in uotis.) *ſuſpicor legendum, Deſinite in uanis.* Diui uera monent.) *in oraculis, & in extiſpicijs ueritas ineſt, non in ſomnijs.* Venturæ nuncia ſortis.) *non, uera nuncia, ut inepti exponunt: ſed, exta nuncia uenturæ ſortis, uera monent.* Tuſcis.) *notum eſt, quantopere ea gens omni diuinarum rerum intelligentia credita ſit excellere.* At natum in curas.) *ita eſt in meo uetere libro: & melius uidetur, quàm quod in*

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

aliјs legitur, Et uanum metuens. Iam nox æ-
therium.) describit tempus illud, quo uera som-
nia uideri solent: ut è Theocrito & Horatio alibi do
cuimus. Solicitas deficit ante domos.)
qua hora ego nondum somnum uideram, ea hora in
domibus solicitis, id est, quas incolunt naui, & in-
dustrij homines, nemo amplius dormit. Myrrhea.)
ita legendum est, non, ut in alijs, Myrtea. Horatius:
Myrrheum nodo cohibente crinem.
Diuersasq; suas.) lego, Diuersasq; suis. Hoc
alium.) ita emendaui è meo uetere libro: cum in
alijs legeretur, ac alium. est autem simile loquendi ge
nus illi Horatiano,

- alium sapiente bonoq;.

& illi, Qui species alias ueris. ita enim legendum es-
se docuit nuper homo eruditissimus Dionysius Lam-
binus.

IN ELEGIAM V.

LAVDANDAE deæ.) uidetur exprime-
re uoluisse epitheton ἐπαινὴν, quod Græci tribuunt
Persephonæ Hesiodus:

Ἰφθίμου τ' ἀΐδεω, καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης.

Homerus:

Κικλήσκεσ' ἀΐδην καὶ ἐπαινὴν Περσεφόνειαν.

Græci tamen grammatici aliter id nomen interpre-
tantur.

Cum cecidit fato.) eodem illo anno cum se na

tum

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.2.2.29

tum significaret Ouidius, hoc eodem uersu usus est. ita enim scribit.

Editus hinc ego sum: nec non, ut tempora noris,
Cum cecidit fato consul uterque pari.

Parcite pallentes undas.) *sic supra,* = *pallida Ditis aqua. in alijs,* Vmbras. *& sic Virgilius: Pallentes umbras Erebi.* At uobis.) *inepte in alijs legebatur,* Atque mihi. *ego mei ueteris libri scripturam repræsentandam curaui.*

IN ELEGIAM VI.

Illaq; si qua est.) *libri ueteres, illaq; sic qua. ego legendum puto, illaq; sicca.* Tu puer & liquidum.) *malim, Tu puer huc liquidum.*

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Eorum quæ peccata ſunt à librarijs, recognitio: ſimulq; uaria ſcriptura quorundam locorum partim ex ingenio deprompta, partim ex antiquis libris.

char. 3 : ver. 19

Parua ſeges ſatis eſt : ſatis eſt requieſcere lecto,
Scilicet & ſolito membra leuare toro.

ſuſpicabar hoc diſtichon ita legendum:

Parua ſeges ſatis eſt : ſatis eſt, requieſcere lecto
Si licet, & ſolito membra leuare toro. ſed non auſus ſum recedere à uetuſtis libris.

ead.	25	ſit diues, iure	ſit diues iure,
4.	19	capiti.	libri ueteres, capite. & ita legendum puto.
5:	15	Mollis, &	Mollis &
ead.	25	caput.	caput:
ead.	28	rides, mala noſtra caueto	rides, mala noſtra caueto.
7:	27	Nudus, &	Nudus &
9.	9	Tityo	Titio
ead.	10	Tityum	Titium
ead.	22	adeſt.	abeſt.
12.	14	Aquit nas	Aquitanas
ead.	16	Euenere nouos	Euenere. nouos
12:	12	miratus	miratur
ead.	eod.	Oſirin,	Oſirin
ead.	13	Barbara	Barbara,
ead.	28	Oſyri,	Oſiri,
13.	5	geminumq; choreis,	geniumq; choreis
14.	13	torpes	torques
ead.	16	luteo	aut craſis eſt, aut legendum, ut in quibuſdam ueteribus, luto.
14:	9	ſixa	ficta

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

ead.	11	nuuc	nunc
ead.	24	petituras	ſi nihil uitii ſubeſt, ſecundã ſyllabam produxit, præter conſuetudinẽ.
15.	2	inualidos,	inualidos
15:	5	Vt	At
ead.	8	curæ	cura
16.	3	Hinc	Huic
ead.	12	dea,	dea
ead.	21	ſyphus	ſcyphus
18.	4	ueterisq;	ueteris
19.	3	Voce palam	Voce, palam
20.	6	cineresq;	crinesq;
ead.	24	extremus	externus
20:	13	At,	At
21:	15	ſonat	ſonant
24.	7	iſtos	iuſtos
26.	20	demonſtrent	demonſtret
26:	5	tempori	tempore
ead.	14	Sydonio	Sidonio
27.	26	ſollicitas	ſolicitas
28.	27	nomina	nomine
29.	13	Cimerios	Cimmerios
32.	2	interſunt	inter ſunt
33.	14	regno	regio
ead.	18	orbes	orbis
ead.	27	hybernas	hibernas
33:	5	negat	quidam ueteres libri, necat
33:	9	partu	partus
34.	6	modo	modo,
34:	1	Seu ſoluit	totus hic uerſus delẽdus eſt.
36.	26	Sit iuueni	poſt hunc uerſum, flagitioſa operarũ negligentia, omiſſus eſt uerſus integer: Hic idem uotis iam uetus aſsit amor.
39.	1	tuts	tuis
ead.	5	ais,	ait,

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

41: 8	uinum	uiuum
ead. 29	ὀμωρινοῖο	ὀπωρινοῖο
42. 6	Ρυκνᾶς	Πυκνᾶς
43: 3	πάντα	πάντῃ
ead. 7	ἀγιστείας	ἁγιστείας
44: 29	αἰσχέστην	αἰσχίστην
45. 14	ſoli	ſolis
ead. 23	diximus) templo	diximus) eum templo
46: 21	ποιεῖ τε	ποιεῖτε
48. 8	uerſo	uerſu
48: 22	tanta	hanc uocem librarii ſine cauſſa geminarunt.
ead. 23	aliquasq́;	aliasq́;
49: 16	σιτένται	σιτέονται
ead. 18	τὶ	καὶ
ead. eod.	Σεμιράμοις	Σεμιράμιος
50. 16	facere	fecere
51. 14	leguntur alii	leguntur. alii
52: 18	nupitas	nuptias
ead. 19	id Apol	id ei Apol
ead. 27	refere	referre
55: 17	natæ	nata

ſunt & alia quædam, ſed & pauca, & leuia.

005733744

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

SEX. PROPERTIVS.

M. ANTONII MVRETI
in eum ſcholia,

*AD FRANCISCVM GONZA-
GAM FERDINANDI F.*

AL DVS

VENETIIS,
apud Paulum Manutium,
Aldi F. M. D. LVIII.

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

M. ANTONIVS MVRETVS FRANCISCO GONZAGAE, FERDINANDI F. S. D.

NON iniuria dubitatum est à ueteribus, FRANCISCE GONZAGA, adolescens præstantissime, Tibullo ne, an Propertio deferendus esset inter latinos poetas elegiæ scribendæ principatus. nam ut insunt in utroque permulta, quæ eos uulgarium numero exemptos in edito atque eminenti statuant loco: sic propriæ quædam extant & elucent in utroque uirtutes, quibus uterque alterius palmam ambiguam facere uideatur. Summa in Tibullo elocutionis elegantia, & proprietas: summa in Propertio eruditionis poeticæ copia, & uarietas: in illo Romana prope omnia, in hoc pleraque transmarina. illum, natiua quædam & incorrupta Romani sermonis integritas, in media urbe natum & altum esse, perspicue ostendit: hunc præter cetera, forma & character ipse dicendi in Græcorum poetarum scriptis assiduissime uersatum esse demonstrat. cumq; à sapientissimis uiris traditum

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

ſit, duo eſſe præcipua poeticæ dictionis ornamenta, τὸ σαφὲς, καὶ τὸ ξενικὸν, illo Tibullus, hoc Propertius excellere uidetur. mollior ille, & delicatior: neruoſior hic, & accuratior. illo magis oblectere: hunc magis, ut opinor, admirere. illum iudices ſimplicius ſcripſiſſe, quæ cogitaret: hunc diligentius cogitaſſe, quid ſcriberet. in illo plus naturæ, in hoc plus curæ, atque induſtriæ fuiſſe perſpicias. Quæ cum ita ſe habeant; perdifficile eſt, decernere ac conſtituere, uter alteri præſtet. nam ſi præcipua laus poetarum in imitatione conſiſtit: mihi quidem uidetur Tibullus uarios illos fluctuantis animi motus, quibus amantes agitari ſolent, melius imitatus eſſe. ſin, ut quicque ad optimum proxime accedit, ita ipſum quoque optimum iudicandum eſt: crediderim ſane ueterum illorum Græcorum, ac præcipue Callimachi, Propertiũ haud paulo ſimiliorem fuiſſe: qua etiam fiducia ipſe ſe Romanum Callimachum uocare auſus eſt. ſed hæc ut ut ſunt, neque noſtrum eſt, neque cuiuſquam hominis prudentis, & conſiderati, qua de re ueteres illi, quorum fuit & doctrina maior, & iudicium acrius, non liquere pronunciarunt,

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

ciarunt, de ea certi quicquam constituere, & litem secundum alterutrum dare. Satius fuerit, utrunque studiose ac diligenter euoluere, utriusque uirtutes accurate perpendere, utrunque sibi ad imitandum proponere, si quando forte nos ad tentandum idem poematis genus aut uoluntas adducet, aut naturæ impetus feret. quæ ego omnia, Francisce Gonzaga, quantum quidem in me fuit, summo studio adolescens factitaui. non enim facile concesserim multis, qui hos poetas aut sæpius, aut accuratius legerint, aut uero plus operæ posuerint in eorum uirtutibus imitando exprimendis. Ex quo autem in me iuuenilis illa, qua studia poetica fouentur, alacritas deferbuit; animumq́; sibi meum grauiorum, & hac ætate digniorum artium tractatio uendicauit; temperare mihi tamen non possum, quin sæpe eos in manibus habeam, horisq́; subsecíuis grauiorum studiorum asperitatē hoc quasi condimento amœnitatis mitigem ac molliam. quinetiam, ut non occupationes tantum meæ, uerum remissiones quoque animi afferant aliquid utilitatis hominibus: confero studium non mediocre ad libros eorum perpur-

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

gandos, & ad locos, ſi quos mihi forte intelligere uideor, qui non ita ſint omnibus peruii, explicandos. tale igitur quiddam his diebus in Propertio præſtiti: & cum admirabili deſiderio tenerer inſinuãdi me aliqua in amicitiam tuam, iter mihi ad eam præmunire hoc munuſculo uolui. Vt autem à te cognoſci cuperem, ne uiuam, ſi me aut diuitiæ, quibus abundas, aut generis tui claritas, aut quicquam denique præter maximas tuas, & iam nunc omnium ſermone celebratiſsimas uirtutes incitauit. nam opulentorum, qui honeſta ſtudia ſpernãt, non modo ambire, ac perſequi, ſed aſpernari etiam, ac refugere amicitias ſoleo, non ſemel expertus, nihil eſſe eiuſmodi hominibus φορτικώτερον: generis autem nobilitas in iis demum habet aliquid gloriandum, qui faciunt id, quod tu; hoc eſt in iis, qui omni ope moliuntur efficere, ut ne minus ipſi ſplendoris poſteris ſuis tradidiſſe, quàm à maioribus accepiſſe, uideantur. itaque colunt te quidem homines, & obſeruant, ut magni illius FERDINANDI GONZAGAE, ſapientiſsimi, fortiſsimi, fortunatiſsimi imperatoris, filium: ſed multo te, mihi crede, impenſius colunt,

quòd

quòd eam te uiam ingreſſum, aut potius in ea iam longe progreſſum uident, in qua ſi, ut ſpes minime dubia eſt, perſtiteris, non ille apud poſteros tot uictoriis, tot opimis ſpoliis, tot trophæis, quàm te filio, clarior ſit futurus. ſed illius quidem res geſtæ cum aliorum monumentis celebrabuntur, tum præcipue ſcriptis Antonii Poſſeuini, familiaris tui, eruditiſsimi hominis, & ad conſcribendam hiſtoriam facti, tradentur memoriæ hominum ſempiternæ: tuas autem hoc loco pluribus perſequi nolo: tum, ne modum epiſtolæ excedam; tum, quòd mihi ueniunt in mentem Euripidis uerſus:

Αινούμενοι γὰρ οἱ ʼγαθοὶ τρόπόν τινα
Μισοῦσι τοὺς αἰνοῦντας, ἐὰν αἰνῶσ᾽ ἄγαν.

Id tantum te orabo, ut, cum à philoſophiæ ſtudiis, in quibus te quotidie Bernardinus Tomitanus, ſingulare Patauini gymnaſii decus, exercet, relaxare animum uoles, Propertianæ lectioni temporis aliquid tribuere ne graueris: in qua ſi comitem tibi, ut facturum auguror, Hippolytum Capilupum, Epiſcopum Fanenſem des. incredibili & uirtute, & doctrina hominem, aſſumpſeris, habebis, qui tibi poſsit ea, quæ à me

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

uel omissa, uel non satis intellecta sunt, unus optime omnium interpretari. Vale. Patauii, Kal. Sext.
CIↃ IↃ LVIII.

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

SEX. PROPERTII ELEGIARVM

LIBER I.

AD TVLLVM.

C YNTHIA *prima suis miserum me cepit ocellis,*
Contactum nullis ante cupidinibus.
Tum mihi constantis deiecit lumina fastus,
Et caput impositis pressit Amor pedibus,
Donec me docuit castas odisse puellas
Improbus, & nullo uiuere consilio.
Et mihi iam toto furor hic non deficit anno,
Cum tamen aduersos cogor habere deos.
Milanion nullos fugiendo, Tulle, labores
Sæuitiam duræ contudit Iasidos.
Nam modo Partheniis amens errabat in antris,
Ibat & hirsutas ille uidere feras.
Ille etiam, Hylæi percussus uulnere rami,
Saucius Arcadiis rupibus ingemuit.
Ergo uelocem potuit domuisse puellam.
Tantum in amore preces, & bene facta ualent.
In me tardus amor non ullas cogitat artes,
Nec meminit notas, ut prius, ire uias.
At uos, deductæ quibus est fallacia Lunæ,
Et labor in magicis sacra piare focis,

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

En agedum dominæ mentem conuertite nostræ,
Et facite illa meo palleat ore magis.
Tunc ego crediderim uobis, & sidera, & amnes
Posse Cytæinis ducere carminibus.
Et uos, qui sero lapsum reuocatis amici,
Quærite non sani pectoris auxilia.
Fortiter & ferrum, sæuos patiemur & ignes:
Sit modo libertas, quæ uelit ira, loqui.
Ferte per extremas gentes, & ferte per undas,
Quà non ulla meum femina norit iter.
Vos remanete, quibus facili deus annuit aure;
Sitis & in tuto semper amore pares.
In me nostra Venus noctes exercet amaras,
Et nullo uacuus tempore desit amor.
Hoc moneo uitate malum: sua quenque moretur
Cura, neque assueto mutet amore locum.
Quòd si quis monitis tardas aduerterit aures,
Heu referet quanto uerba dolore mea.

AD CYNTHIAM.

QVID iuuat ornato procedere, uita, capillo,
Et tenues Coa ueste mouere sinus?
Aut quid Orontea crines perfundere myrrha?
Teq; peregrinis uendere muneribus?
Naturæq; decus mercato perdere cultu,
Nec sinere in proprijs membra nitere bonis?
Crede mihi, non ulla tuæ medicina figuræ est.
Nudus amor formæ non amat artificem.
Aspice quos summittit humus formosa colores,

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Et ueniant ederæ ſponte ſua melius,
Surgat & in ſolis formoſius arbutus antris,
Et ſciat indociles currere lympha uias.
Littora natiuis pellucent picta lapillis,
Et uolucres nulla dulcius arte canunt.
Non ſic Leucippis ſuccendit Caſtora Phœbe,
Pollucem cultu non Elaira ſoror,
Non Idæ, & cupido quondam diſcordia Phœbe
Eueni patrijs filia littoribus.
Nec Phrygium falſo traxit candore maritum
Auecta externis Hippodamia rotis.
Sed facies aderat nullis obnoxia gemmis,
Qualis Apelleis eſt color in tabulis,
Non illis ſtudium uulgo conquirere amantes,
Illis ampla ſatis forma pudicitia.
Non ego nunc uereor, ne ſim tibi uilior iſtis,
Vni ſi qua placet, culta puella ſat eſt.
Cum tibi preſertim Phœbus ſua carmina donet,
Aoniamq; libens Calliopea lyram,
Vnica nec deſit iucundis gratia uerbis,
Omnia quæq; Venus, quæq; Minerua probat.
His tu ſemper eris noſtræ gratiſſima uitæ,
Tædia dum miſeræ ſint tibi luxuriæ.

AD CYNTHIAM.

QVALIS Theſea iacuit cedente carina
Languida deſertis Gnoſia littoribus,
Qualis & accubuit primo Cepheia ſomno
Libera iam duris cotibus Andromede,

Nec

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Nec minus aſſiduis Edonis feſſa choreis
 Qualis in herboſo concidit Apidano,
Talis uiſa mihi mollem ſpirare quietem,
 Cynthia, non certis nixa caput manibus,
Ebria cum multo traherem ueſtigia Baccho,
 Et quaterent ſera nocte facem pueri.
Hanc ego, nondum etiam ſenſus deperditus omnes,
 Molliter impreſſo conor adire toro.
Et quamuis duplici correptum ardore iuberent
 Hac Amor, hac Liber, durus uterque deus,
Subiecto leuiter poſitam tentare lacerto,
 Oſculaq; admota ſumere, & arma manu:
Non tamen auſus eram dominæ turbare quietem,
 Expertæ metuens iurgia ſæuitiæ:
Sed ſic intentis hærebam fixus ocellis,
 Argus ut ignotis cornibus Inachidos.
Et modo ſoluebam noſtra de fronte corollas,
 Ponebamq; tuis Cynthia temporibus;
Et modo gaudebam lapſos formare capillos;
 Nunc furtiua cauis poma dabam manibus;
Omniaq; ingrato largibar munera ſomno,
 Munera de prono ſæpe uoluta ſinu.
Et, quoties raro duxti ſuſpiria motu,
 Obſtupui uano credulus auſpicio,
Ne qua tibi inſolitos portarent uiſa timores,
 Ne ue quis inuitam cogeret eſſe ſuam:
Donec diuerſas percurrens Luna feneſtras,
 Luna moraturis ſedula luminibus,
Compoſitos leuibus radijs patefecit ocellos.

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Sic ait in molli fixa toro cubitum.
Tandem te nostro referens iniuria lecto,
Alterius clausis expulit è foribus.
Nanque ubi longa meæ consumpsti tempora noctis?
Languidus exactis hei mihi sideribus.
O utinam tales perducas improbe noctes,
Me miseram quales semper habere iubes.
Nam modo purpureo fallebam stamine somnum,
Rursus & Orpheæ carmine fessa lyræ:
Inter dum grauiter mecum deserta querebar
Externo longas sæpe in amore moras,
Dum me iucundis lapsam sopor impulit alis.
Illa fuit lacrymis ultima cura meis.

AD BASSVM.

QVID mihi tam multas laudando Basse puellas
Mutatum domina cogis abire mea?
Quid me non pateris, uitæ quodcunque sequetur,
Hoc magis assueto ducere seruitio?
Tu licet Antiopæ formam Nycteidos, & tu
Spartanam referas laudibus Hermionen,
Et quascunque tulit formosi temporis ætas,
Cynthia non illas nomen habere sinat.
Nedum, si leuibus fuerit collata figuris,
Inferior duro iudice turpis eat.
Hæc sed forma mei pars est extrema furoris:
Sunt maiora, quibus Basse perire iuuat:
Ingenuus color, & multis decus artibus, & quæ
Gaudia sub tacita dicere ueste libet.

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Quo magis & nostros contendis soluere amores,
Hoc magis accepta fallit uterque fide.
Non impune feres. sciet hæc insana puella,
Et tibi non tacitis uocibus hostis erit.
Nec tibi me posthac committet Cynthia, nec te
Quæret. erit tanti criminis illa memor:
Et te circum omnes alias irata puellas
Deferet. heu nullo limine carus eris.
Nullas illa suis contemnet fletibus aras,
Et quicunque sacer, qualis ubique, lapis.
Non ullo grauius tentatur Cynthia damno,
Quàm sibi cum rapto cessat amore deus,
Præcipue nostri. maneat sic semper, adoro;
Nec quicquam ex illa, quod querar, inueniam.

AD GALLVM.

INVIDE, tu tandem uoces compesce molestas,
Et sine nos cursu, quo sumus, ire pares.
Quid tibi uis insane meos sentire furores?
Infelix properas ultima nosse mala,
Et miser ignotos uestigia ferre per ignes,
Et bibere è tota toxica Thessalia.
Non est illa uagis similis collata puellis.
Molliter irasci non solet illa tibi.
Quòd si forte tuis non est contraria uotis,
At tibi curarum millia quanta dabit.
Non tibi iam somnos, non illa relinquet ocellos.
Illa feros animis alligat una uiros.
Ah mea contemptus quoties ad limina curres,

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Cum tibi ſingultu fortia uerba cadent,
Et tremulis mœſtus orietur fletibus horror,
Et timor informem ducet in ore notam:
Et quæcunque uoles fugient tibi uerba querenti;
Nec poteris, qui ſis, aut ubi, noſſe miſer.
Tum graue ſeruitium noſtræ cogere puellæ
Diſcere, & excluſum quid ſit abire domum.
Nec iam pallorem toties mirabere noſtrum,
Aut cur ſim toto corpore nullus ego.
Nec tibi nobilitas poterit ſuccurrere amanti.
Neſcit amor priſcis cedere imaginibus.
Quòd ſi parua tuæ dederis ueſtigia culpæ,
Quàm cito de tanto nomine rumor eris.
Non ego tum potero ſolatia ferre roganti,
Cum mihi nulla mei ſit medicina mali:
Sed pariter miſeri ſocio cogemur amore
Alter in alterius mutua flere ſinu.
Quare, quid poſſit mea Cynthia, deſine Galle
Quærere. non impune illa rogata uenit.

AD TVLLVM.

NON ego nunc Adriæ uereor mare noſcere tecum
Tulle, neque Aegeo ducere uela ſalo,
Cum quo Rhyphæos poſſim conſcendere montes,
Vlteriusq; domos uadere Memnonias.
Sed me complexæ remorantur uerba puellæ,
Mutatoq; graues ſæpe colore preces.
Illa mihi totis argutat noctibus ignes,
Et queritur nullos eſſe relicta deos.

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Illa meam mihi iam se denegat: illa minatur,
Quæ solet irato tristis amica uiro.
His ego non horam possim durare querelis.
Ah pereat, si quis lentus amare potest.
An mihi sit tanti doctas cognoscere Athenas,
Atque Asiæ ueteres cernere diuitias:
Vt mihi deducta faciat conuiuia puppi
Cynthia, & insanis ora notet manibus?
Osculáq; opposito dicat sibi debita uento,
Et nihil infido durius esse uiro?
Tu patrui meritas conare anteire secures,
Et uetera oblitis iura refer socijs.
Nam tua non ætas unquam seruiuit amori,
Semper at armatæ cura fuit patriæ:
Et tibi non nunquam nostro puer iste labores
Afferat, & lacrymis omnia nota meis.
Me sine, quem semper uoluit fortuna iacere,
Hanc animam extremæ reddere nequitiæ.
Multi longinquo periere in amore libenter,
In quorum numero me quoque terra tegat.
Non ego sum laudi, non natus idoneus armis.
Hanc me militiam fata subire uolunt.
At tu seu molli quà tendit Ionia, seu quà
Lydia Pactoli tingit aratra liquor,
Seu pedibus terras, seu pontum carpere remis
Ibis, & accepti pars eris imperij,
Tum tibi si qua mei ueniet non immemor hora,
Viuere me duro sidere certus eris.

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

AD PONTICVM POETAM.

CVM tibi Cadmeæ dicuntur Pontice Thebæ,
Armáq; fraternæ tristia militiæ,
Atque, ita sim felix, primo contendis Homero,
Sint modo fata tuis mollia carminibus,
Nos, ut consuemus, nostros agitamus amores,
Atque aliquid duram quærimus in dominam;
Nec tantum ingenio, quantum seruire dolori
Cogor, & ætatis tempora dura queri.
Hic mihi conteritur uitæ modus, hæc mea fama est,
Hinc cupio nomen carminis ire mei.
Me laudent doctæ solum placuisse puellæ,
Pontice, & iniustas sæpe tulisse minas.
Me legat assidue post hæc neglectus amator,
Et prosint illi cognita nostra mala.
Te quoque si certo puer hic concusserit arcu,
Quod nolim nostros euiolasse deos:
Longe castra tibi, longe miser agmina septem
Flebis, in æterno surda iacere situ:
Et frustra cupies mollem componere uersum,
Nec tibi subijciet carmina sæuus Amor.
Tunc me non humilem mirabere sæpe poetam:
Tunc ego Romanis præferar ingenijs:
Nec poterunt iuuenes nostro reticere sepulcro,
Ardoris nostri magne poeta iaces.
Tu caue nostra tuo contemnas carmina fastu,
Sæpe uenit magno fœnore tardus amor.

AD

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

AD CYNTHIAM.

TV ne igitur demens? nec te mea cura moratur?
An tibi ſum gelida uilior Illyria?
Et tibi iam tanti, quicunque eſt iſte, uidetur,
Vt ſine me uento quolibet ire uelis?
Tu ne audire potes ueſani murmura ponti?
Fortis & in dura naue iacere potes?
Tu pedibus teneris poſitas ſulcare pruinas?
Tu potes inſolitas Cynthia ferre niues?
O utinam hibernæ duplicentur tempora brumæ,
Et ſit iners tardis nauita Vergilijs,
Ne tibi Tyrrhena ſoluatur funis arena,
Ne ue inimica meas eleuet aura preces:
Atque ego non uideam tales ſubſidere uentos,
Cum tibi prouectas auferet unda rates,
Et me defixum uacua patiaris arena
Crudelem infeſta ſæpe uocare manu.
Sed, quocunque modo de me periura mereris,
Sit Galathea tuæ non aliena uiæ;
Vt te felici uectam per cærula remo
Accipiat placidis Oricos æquoribus.
Nam me non ullæ poterunt corrumpere tedæ,
Quin ego uita tuo limine uerba querar.
Nec me deficiet nautas rogitare citatos,
Dicite, quo portu clauſa puella mea eſt:
Et dicam, Autaricis licet hæc conſidat in oris,
Et licet Hyleis, illa futura mea eſt.
Hic erit, hic iurata manet. rumpantur iniqui.

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Vicimus: assiduas non tulit illa preces.
Falsa licet cupidus deponat gaudia liuor:
Destitit ire nouas Cynthia nostra uias.
Illi carus ego, & per me carissima Roma
Dicitur, & sine me dulcia regna negat.
Illa uel angusto mecum requiescere lecto,
Et quocunque modo maluit esse mea,
Quàm sibi dotatæ regnum uetus Hippodamiæ,
Et quas Elis opes ante pararat equis.
Quamuis magna daret, quamuis maiora daturus,
Non tamen illa meos fugit auara sinus.
Hanc ego non auro, non Indis flectere conchis,
Sed potui blandi carminis obsequio.
Sunt igitur Musæ, neque amanti tardus Apollo,
Queis ego fretus amo, Cynthia rara mea est.
Nunc mihi summa licet contingere sidera plantis:
Siue dies, seu nox uenerit, illa mea est:
Nec mihi riualis certos subducet amores.
Ista meam norit gloria canitiem.

AD PONTICVM SVVM.

DICEBAM tibi uenturos irrisor amores,
Nec tibi perpetuo libera uerba fore.
Ecce iaces, supplexq; uenis ad iura puellæ,
Et tibi nunc quæuis imperat empta modo.
Non me Chaoniæ uincant in amore columbæ
Dicere, quos iuuenes quæque puella domet.
Me dolor, & lacrymæ merito fecere peritum.
Atque utinam posito dicar amore rudis.

Quid

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Quid tibi nunc misero prodest graue dicere carmen?
Aut Amphioniæ mœnia flere lyræ?
Plus in amore ualet Mimnermi uersus Homero.
Carmina mansuetus lenia quærit Amor.
I quæso, & tristes istos depone libellos,
Et cane quod quæuis nosse puella uelit.
Quid si non esset facilis tibi copia? nunc tu
Insanus medio flumine quæris aquam.
Nec dum etiam palles, uero nec tangeris igni.
Hæc est uenturi prima fauilla mali.
Tunc magis Armenias cupies accedere tigres,
Et magis infernæ uincula nosse rotæ,
Quàm pueri toties arcum sentire medullis,
Et nihil iratæ posse negare tuæ.
Nullus amor cuiquam faciles ita præbuit alas,
Vt non alterna presserit ille manu.
Nec te decipiat, quòd sit satis illa parata.
Acrius illa subit Pontice, si qua tua est.
Quippe ubi non liceat uacuos seducere ocellos,
Nec uigilare alio nomine cedat Amor.
Qui non ante patet, donec manus attigit ossa.
Quisquis es, assiduas aufuge blanditias.
Illis & silices, & possunt cedere quercus,
Nedum tu possis spiritus iste leuis.
Quare, si pudor est, quamprimum errata fatere.
Dicere quo pereas, sæpe in amore iuuat.

AD GALLVM.

O IVCVNDA quies, primo cum testis amori
Affueram uestris conscius in lacrymis.

O noctem

O noctem meminiſſe mihi iucunda uoluptas,
O quoties uotis illa uocanda meis,
Cum te complexa morientem Galle puella,
Vidimus in longam ducere uerba moram.
Quamuis labentes premeret mihi ſomnus ocellos,
Et medijs cælo luna ruberet equis,
Non tamen à ueſtro potui ſecedere luſu.
Tantus in alternis uocibus ardor erat.
Sed quoniam non es ueritus concredere nobis:
Accipe commiſſæ munera lætitiæ.
Non ſolum ueſtros didici reticere dolores.
Eſt quiddam in nobis maius amice fide.
Poſſum ego diuiſos iterum coniungere amantes,
Et dominæ tardas poſſum aperire fores,
Et poſſum alterius curas ſanare recentes,
Nec leuis in uerbis eſt medicina meis.
Cynthia me docuit ſemper, quæcunque petenda,
Quæq; cauenda forent. non nihil egit amor.
Tu caue ne triſti cupias pugnare puellæ,
Neue ſuperba loqui, neue tacere diu,
Neu ſiquid petijt, ingrata fronte negaris,
Neu tibi pro uano uerba benigna cadant.
Irritata uenit, quando contemnitur illa,
Nec meminit iuſtas ponere læſa minas.
At quo ſis humilis magis, & ſubiectus amori,
Hoc magis effecto ſæpe fruare bono.
Is poterit felix una remanere puella,
Qui nunquam uacuo pectore liber erit.

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

AD CYNTHIAM.

ECQVID te medijs cessantem Cynthia Baijs,
Quà iacet herculeis semita littoribus,
Et modo Thesproti mirantem subdita regno
Proxima Misenis æquora nobilibus,
Nostri cura subit memores abducere noctes?
Ecquis in extremo restat amore locus?
An te nescio quis simulatis ignibus hostis
Sustulit è nostris Cynthia carminibus?
Atque utinam mage te remis confisa minutis
Paruula Lucrina cymba moretur aqua:
Aut teneat clausam tenui natitantis in unda
Alternæ facilis cedere lympha manu,
Quàm uacet alterius blandos audire susurros
Molliter in tacito littore compositam.
Vt solet amoto labi custode puella
Perfida communes nec meminisse deos.
Non quia perspecta non es mihi cognita fama,
Sed quòd in hac omnis parte timetur amor.
Ignosces igitur, si quid tibi triste libelli
Attulerint nostri: culpa timoris erit.
An mihi sit maior caræ custodia matris,
Aut sine te uitæ cura sit ulla meæ?
Tu mihi sola domus, tu Cynthia sola parentes,
Omnia tu nostræ tempora lætitiæ.
Seu tristis ueniam, seu contra lætus amicis:
Quidquid ero, dicam, Cynthia caussa fuit.
Tu modo quamprimum corruptas desere Baias.

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Multis iſta dabunt littora diſſidium,
Littora quæ fuerant caſtis inimica puellis.
Ah pereant Baiæ crimen amoris aquæ.

Conqueritur poeta, propter Baianum ſeceſſum Cynthiam ab amore ſuo abalienatam eſſe.

QVID mihi deſidiæ non ceſſas fingere crimen,
Quòd faciat nobis conſcia Roma moram?
Tam multa illa meo diuiſa eſt millia lecto,
Quantum Hypanis Veneto diſſidet Eridano.
Nec mihi conſuetos amplexu nutrit amores
Cynthia, nec noſtra dulcis in aure ſonat,
Olim gratus eram. non illo tempore cuiquam
Contigit, ut ſimili poſſet amare fide.
Inuidiæ fuimus. num me deus obruit? an quæ
Lecta Prometheis diuidit herba iugis?
Non ſum ego, qui fueram. mutat uia longa puellas.
Quantus in exiguo tempore fugit amor.
Nunc primum longas ſolus cognoſcere noctes
Cogor, & ipſe meis auribus eſſe grauis.
Felix qui potuit præſenti flere puellæ.
Non nihil aſperſis gaudet amor lacrymis.
Aut ſi deſpectus potuit mutare calores,
Sunt quoque translato gaudia ſeruitio.
Mi neque amare aliã, neque ab hac diſcedere fas eſt.
Cynthia prima fuit, Cynthia finis erit.

AD GALLVM.

TV, quod ſæpe ſoles, noſtro lætabere caſu
Galle, quòd abrepto ſolus amore uacem.

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

At non ipse tuas imitabor perfide uoces.
Fallere te nunquam Galle puella uelit.
Dum tibi deceptis augetur fama puellis,
Certus & in nullo quæris amore moram,
Perditus in quadam tardis pallescere curis
Incipis, & primo lapsus adire gradu.
Hæc erit illarum contempti pœna doloris:
Multarum miseras exiget una uices:
Hæc tibi uulgares istos compescet amores:
Nec noua quærendo semper amicus eris.
Hæc ego non rumore malo, non augure doctus,
Vidi ego. me quæso teste negare potes?
Vidi ego te toto uinctum languescere collo,
Et flere iniectis Galle diu manibus,
Et cupere optatis animam deponere uerbis,
Et quæ deinde meus cælat amice pudor.
Non ego complexus potui diducere uestros.
Tantus erat demens inter utrosque furor.
Non sic Aemonio Salmonida mistus Enipeo
Tænarius facili pressit amore deus.
Nec sic cælestem flagrans amor Herculis Heben
Sensit in Oetæis gaudia prima iugis.
Vna dies omnes potuit præcurrere amantes,
Nam tibi non tepidas subdidit illa faces.
Nec tibi præteritos passa est succedere fastus,
Nec sinet abduci. te tuus ardor aget.
Nec mirum cum sit Ioue digna, & proxima Ledæ,
Et Ledæ partu, gratior una tribus.
Illa sit Inachijs & blandior heroinis,

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Illa suis uerbis cogat amare Iouem.
Tu uero quoniam semel es periturus amore,
Vrere, non alio lumine dignus eras.
Quæ tibi sit felix: quoniam nouus incidit error,
Et quodcunque uoles, una sit ista tibi.

AD TVLLVM.

TV licet abiectus Tiberina molliter unda
Lesbia Mentoreo uina bibas opere,
Et modo tam celeres mireris currere lintres,
Et modo tam tardas funibus ire rates,
Et nemus omne satas intendat uertice siluas,
Vrgetur quantis Caucasus arboribus,
Non tamen ista meo ualeant contendere amori.
Nescit amor magnis cedere diuitijs.
Nam siue optatam mecum trahit illa quietem,
Seu facili totum ducit amore diem:
Tunc mihi Pactoli ueniunt sub tecta liquores,
Et legitur rubris gemma sub æquoribus:
Tum mihi cessuros spondent mea gaudia reges:
Quæ maneant, dum me fata perire uolent.
Nam quis diuitijs aduerso gaudet amore?
Nulla mihi tristi præmia sunt Venere.
Illa potest magnas heroum infringere uires,
Illa etiam duris mentibus esse dolor:
Illa neque Arabium metuit transcendere limen,
Nec timet ostrino Tulle subire toro,
Et miserum toto iuuenem uersare cubili.
Quid releuant uarijs serica textilibus?

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Quæ mihi dum placata aderit, non nulla uerebor
Regna, nec Alcinoi munera despicere.

AD CYNTHIAM.

SAEPE ego multa tuæ leuitatis damna timebam,
Hac tamen excepta Cynthia perfidia.
Aspice me quanto rapiat fortuna periclo,
Tu tamen in nostro lenta timore uenis,
Et potes externos manibus componere crines,
Et longa faciem quærere desidia.
Nec minus Eois pectus uariare lapillis,
Vt formosa nouo quæ parat ire uiro.
At non sic Ithaci digressu mota Calypso
Desertis olim fleuerat æquoribus.
Multos illa dies incomptis mæsta capillis
Sederat iniusto multa locuta salo:
Et quamuis nunquam posthac uisura, dolebat
Illa tamen longæ conscia lætitiæ.
Alphesibœa suos ulta est pro coniuge fratres,
Sanguinis & cari uincula rupit amor.
Nec sic Aesoniden rapientibus anxia uentis
Hypsipyle uacuo constitit in thalamo.
Hypsipyle nullos post illos sensit amores,
Vt semel Aemonio tabuit hospitio.
Coniugis Euadne miseros elata per ignes,
Occidit Argiuæ fama pudicitiæ.
Quarum nulla tuos potuit conuertere mores,
Tu quoque uti fieres nobilis historia.
Desine iam reuocare tuis periuria uerbis
Cynthia, & oblitos parce mouere deos,

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Audax ah nimium nostro dolitura periclo,
Si quid forte tibi durius inciderit.
Multa prius uasto labentur flumina ponto,
Annus & inuersas duxerit ante uices,
Quàm tua sub nostro mutetur pectore cura,
Sis quocunque uoles, non aliena tamen,
Quam ne mihi uiles isti uideantur ocelli,
Per quos sæpe mihi credita perfidia est.
Hos tu iurabas, siquid mentita fuisses,
Vt tibi suppositis exciderent manibus.
Et contra magnum potes hos attollere solem?
Nec tremis admissæ conscia nequitiæ?
Quis te cogebat multos pallere colores,
Et fletum inuitis ducere luminibus?
Queis ego nunc pereo, similes moniturus amantes.
O nullis tutum credere blanditijs.

VERBA IANVAE CONQVERENTIS.

QVAE fueram magnis olim patefacta triũphis
Ianua Tarpeiæ nota pudicitiæ,
Cuius inaurati celebrarunt limina currus,
Captorum lacrymis humida supplicibus;
Nunc ego nocturnis potorum saucia rixis,
Pulsata indignis sæpe queror manibus.
Et mihi non desunt turpes pendere corollæ,
Semper & exclusis signa iacere faces:
Nec possum infamis dominæ defendere noctes
Nobilis obscœnis tradita carminibus.
Nec tamen illa suæ reuocatur parcere famæ

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Turpior, & secli uiuere luxuria.
Has inter grauibus cogor deflere querelis
Supplicis à longis tristior excubijs.
Ille meos nunquam patitur requiescere postes
Arguta referens carmina blanditia.
Ianua uel domina penitus crudelior ipsa,
Quid mihi tam duris clausa taces foribus?
Cur nunquam reserata meos admittis amores,
Nescia furtiuas reddere mota preces?
Nulla ne finis erit nostro concessa dolori?
Tristis & in tepido limine somnus erit?
Me mediæ noctes, me sidera plena iacentem,
Frigidaq; Eoo me dolet aura gelu.
Tu sola humanos nunquam miserata dolores,
Respondes tacitis mutua cardinibus.
O utinam traiecta caua mea uocula rima,
Percussas dominæ uertat in auriculas.
Sit licet & saxo patientior illa Sicano,
Sit licet & ferro durior, & chalybe:
Non tamen illa suos poterit compescere ocellos,
Surget & inuitis spiritus in lacrymis.
Nunc iacet alterius felici nixa lacerto,
At mea nocturno uerba cadunt zephyro.
Sed tu sola mei tu maxima caussa doloris
Victa meis nunquam ianua muneribus.
Te non ulla meæ læsit petulantia linguæ,
Quæ solet irato dicere tuta loco,
Vt me tam longa raucum patiare querela,
Solicitas triuio peruigilare moras.

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

At tibi sæpe nouo deduxi carmina uersu,
Osculáq; impressis nixa dedi gradibus.
Ante tuos quoties uerti me perfida postes,
Debitáq; occultis uota tuli manibus?
Hæc ille, & siquæ miseri nouistis amantes,
Et matutinis obstrepit alitibus.
Sic ego nunc dominæ uitijs, & semper amantis
Fletibus æterna differor inuidia.

AD CYNTHIAM DE MARIS TEMPESTATE.

ET merito, quoniam potui fugisse puellam,
Nunc ego desertas alloquor halcyonas.
Nec mihi Cassiope solito uisura carinam,
Omniáq; ingrato littore uota cadunt.
Quinetiam absenti prosunt tibi Cynthia uenti,
Aspice quàm sæuas increpat aura minas.
Nulla ne placatæ ueniet fortuna procellæ?
Hæccine parua meum funus arena teget?
Tu tamen in melius sæuas conuerte querelas,
Sat tibi sit pœnæ nox, & iniqua uada.
An poteris siccis mea fata reponere ocellis?
Ossáq; nulla tuo nostra tenere sinu?
Ah pereat, quicunque rates, & uela parauit
Primus, & inuito gurgite fecit iter.
Non ne fuit melius dominæ peruincere mores,
(Quamuis dura, tamen rara puella fuit)
Quàm sic ignotis circundata littora siluis
Cernere, & optatos quærere Tyndaridas?

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Illic si qua meum sepelissent facta dolorem,
Vltimus & posito staret amore lapis.
Illa meo caros donasset funere crines
Molliter, & tenera poneret ossa rosa,
Illa meum extremo clamasset puluere nomen,
Vt mihi non ullo pondere terra foret.
At uos æquoreæ formosa Doride natæ
Candida felici soluite uela noto,
Si quando uestras labens amor attigit undas,
Mansuetis socio parcite littoribus.

Solus lamentatur de fastu Cynthiæ, ac leuitate.

HAEC certe deserta loca, & taciturna querenti,
Et uacuum zephyri possidet aura nemus.
Hic licet occultos proferre impune dolores,
Si modo sola queant saxa tenere fidem.
Vnde tuos primum repetam mea Cynthia fastus?
Quod mihi das flendi Cynthia principium?
Qui modo felices inter numerabar amantes,
Nunc in amore tuo cogor habere notam.
Quid tantum merui? quæ te mihi carmina mutant?
An noua tristitiæ caussa puella tuæ?
Sic mihi te referas leuis, ut non altera nostro
Limine formosos intulit ulla pedes.
Quamuis multa tibi dolor hic meus aspera debet,
Non ita sæua tamen uenerit ira mea,
Vt tibi sim merito semper furor, & tua flendo
Lumina deiectis turpia sint lacrymis;
An quia parua damus mutato signa calore?

Et non ulla meo clamat in ore fides?
Vos eritis testes, si quos habet arbor amores,
Fagus, & Arcadio pinus amata deo.
Ah quoties teneras resonant mea uerba sub umbras,
Scribitur & uestris Cynthia corticibus.
An tua quòd peperit nobis iniuria curas,
Quæ solum tacitis cognita sunt foribus?
Omnia consueui timidus perferre superbæ
Iussa, neque arguto facta dolore queri,
Pro quo diuini fontes, & frigida rupes,
Et datur inculto tramite dura quies,
Et quocunque meæ possunt narrare querelæ,
Cogor ad argutas dicere solus aues.
Sed qualiscunque es, resonent tibi Cynthia siluæ,
Nec deserta tuo nomine saxa uacent.

AD CYNTHIAM.

NON ego nunc tristes uereor mea Cynthia manes,
Nec moror extremo debita fata rogo,
Sed ne forte tuo careat mihi funus amore.
Hic timor est ipsis durior exequijs.
Non adeo leuiter noster puer hæsit ocellis,
Vt meus oblito puluis amore uacet.
Illic Phylacides iucundæ coniugis heros
Non potuit cæcis immemor esse locis,
Sed, cupidus falsis attingere gaudia palmis,
Tessalis antiquam uenerat umbra domum.
Illic quicquid ero, semper tua dicar imago.
Traijcit & facti littora magnus amor.

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Illic formosæ ueniant chorus heroinæ,
Quas dedit Argiuis Dardana præda uiris,
Quarum nulla tua fuerit mihi Cynthia forma
Gratior, & tellus hoc ita iusta sinat.
Quamuis te longæ remorentur fata senectæ,
Cara tamen lacrymis ossa futura meis.
Quæ tu uiua mea possis sentire fauilla.
Tum mihi non ullo mors sit amara loco.
Quàm uereor ne te contempto Cynthia busto,
Abstrahat è nostro puluere iniquus amor,
Cogat, & inuitam lacrymas siccare cadentes.
Flectitur assiduis certa puella minis.
Quare, dum licet, inter nos lætemur amantes.
Non satis est ullo tempore longus amor.

AD GALLVM.

HOC pro continuo te Galle monemus amore,
Id tibi ne uacuo defluat ex animo:
Sæpe imprudenti fortuna occurrit amanti.
* Crudelis Minyis dux erit Ascanius.
Est tibi non infra speciem, non nomine dispar
Thiodamantheo proximus ardor Hylæ.
Nunc tu siue leges umbrosæ flumina siluæ,
Siue Aniena tuos tinxerit unda pedes,
Siue gigantea spatiabere littoris ora,
Siue ubicunque uago fluminis hospitio,
Nympharum cupidas semper defende rapinas,
Non minor Ausonijs est amor in Dryadis.
Ne tibi sit durum montes, & frigida saxa

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Galle, neque expertos ſemper adire lacus,
Quæ miſer ignotis error perpeſſus in oris
Herculis indomito fleuerat Aſcanio.
Nanque ferunt olim Pagaſæ naualibus Argo
Egreſſam, longe Phaſidos iſſe uiam,
Et iam præteritis labentem Athamantidos undis
Myſorum ſcopulis applicuiſſe ratem.
Hic manus heroum placidis ut conſtitit oris,
Mollia compoſita littora fronde tegit,
At comes inuicti iuuenis proceſſerat ultra
Raram ſepoſiti quærere fontis aquam.
Hunc duo ſectati fratres Aquilonia proles,
Hunc ſuper & Zethes, hunc ſuper & Calais,
Oſcula ſuſpenſis inſtabant carpere palmis,
Oſcula & alterna ferre ſupina fuga,
Ille ſub extrema pendens ſecluditur ala,
Et uolucres ramo ſubmouet inſidias.
Iam Pandioniæ ceſſet genus Orithyiæ.
* Ah dolor ibat Hylas, ibat Hamadryas hinc.
Hic erat Arganti Phlegre ſub uertice montis
Grata domus nymphis humida Thyniacis.
Quam ſupra nulli pendebant debita curæ
Roſcida deſertis poma ſub arboribus,
Et circum irriguo ſurgebant lilia prato
Candida purpureis miſta papaueribus,
Quæ modo decerpens tenero pueriliter ungui,
Propoſito florem prætulit officio,
Et modo formoſis incumbens neſcius undis
Errorem blandis tardat imaginibus.

Tandem

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Tandem haurire parat demiſſis flumina palmis
Innixus dextro plena trahens humero.
Cuius ut accenſæ Dryades candore puellæ,
Miratæ ſolitos deſtituere choros,
Prolapſum leuiter facili traxere liquore.
Tum ſonitum rapto corpore fecit Hylas.
Cui procul Alcides iterat reſponſa, ſed illi
Nomen ab extremis fontibus aura refert.
His ò Galle tuos monitis ſeruabis amores,
Formoſum nymphis credere uiſus Hylam.

GALLVS LOQVITVR.

TV, qui conſortem properas euadere caſum,
Miles ab Etruſcis ſaucius aggeribus,
Quid noſtro gemitu turgentia lumina torques?
Pars ego ſum ueſtræ proxima militiæ.
Sic te ſeruato ut poſſint gaudere parentes:
Hæc ſoror acta tuis ſentiat è lacrymis,
Gallum per medios ereptum Cæſaris enſes,
Effugere ignotas non potuiſſe manus.
Et quicunque ſuper diſperſa inuenerit oſſa
Montibus Etruſcis, hæc ſciat eſſe mea.

AD TVLLVM.

QVALIS, & unde genus, qui ſint mihi Tulle pe=
Quæris pro noſtra ſemper amicitia. (nates,
Si Peruſina tibi patriæ ſunt nota ſepulcra,
Italiæ duris funera temporibus,
Cum Romana ſuos egit diſcordia ciues.

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

(Sit mihi præcipue puluis Etruſca dolor,
Tu proiecta mei perpeſſa es membra propinqui;
Tu nullo miſeri contegis oſſa ſolo)
Proxima ſuppoſito contingens Vmbria campo
Me genuit terris fertilis uberibus.

SEX. PROPERTII ELEGIARVM LIBER II.

AD MAECENATEM.

QVAERITIS unde mihi toties ſcribantur amores,
Vnde meus ueniat mollis in ora liber?
Non hæc Calliope, non hæc mihi cantat Apollo:
Ingenium nobis ipſa puella facit.
Siue togis illam fulgentem incendere Cois,
Hoc totum è Coa ueſte uolumen erit:
Seu uidi ad frontem ſparſos errare capillos,
Gaudet laudatis ire ſuperba comis:
Siue lyræ carmen digitis percuſſit eburnis,
Miramur faciles ut premat arte manus:
Seu cum poſcentes ſomnus declinat ocellos,
Inuenio cauſſas mille poeta nouas:
Seu nuda erepto mecum luctatur amictu,
Tunc uero longas condimus Iliadas.

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Seu quicquid fecit, siue est quodcunque locuta,
Maxima de nihilo nascitur historia.
Quòd mihi si tantum Mæcenas fata dedissent,
Vt possem heroas ducere in arma manus,
Non ego Titanas canerem, non Ossan Olympo
Impositum, ut cæli Pelion esset iter,
Non ueteres Thebas, nec Pergama nomen Homeri,
Xerxis & imperio bina coisse uada. (tæ,
Regna ue prima Remi, aut animos Carthaginis al-
Cimbrorumq; minas, & bene facta Mari:
Bellaq;, resq; tui memorarem Cæsaris, & tu
Cæsare sub magno cura secunda fores.
Nam quoties Mutinam, aut ciuilia busta Philippos,
Aut canerem Siculæ classica bella fugæ,
Euersosq; focos antiquæ gentis Etruscæ,
Et Ptolemææ littora capta Phari,
Aut canerẽ Aegyptum, et Nilũ, cũ tractus in urbem
Septem captiuis debilis ibat aquis,
Aut regum auratis circundata colla catenis,
Actiaq; in Sacra currere rostra uia,
Te mea musa illis semper contexeret armis,
Et sumpta, & posita pace fidele caput.
Theseus infernis, superis testatur Achilles
Hic Ixioniden, ille Menœtiaden.
Sed neque Phlegræos Iouis, Enceladiq; tumultus
Intonet angusto pectore Callimachus:
Nec mea conueniunt duro præcordia uersu
Cæsaris in Phrygios condere nomen auos.
Nauita de uentis, de tauris narrat arator,

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Enumerat miles uulnera, paſtor oues:
Nos contra anguſto uerſamus prœlia lecto,
Qua pote quiſque in ea conterat arte diem.
Laus in amore mori: laus ſi datur altera uiuo
Poſſe frui, fruar ò ſolus amore meo.
Si memini, ſolet illa leues culpare puellas,
Et totam ex Helena non probat Iliada.
Seu mihi ſint tangenda nouercæ pocula Phædræ,
Pocula priuigno non nocitura ſuo;
Seu mihi Circæo pereundum eſt gramine, ſiue
Colchis Colchiacis urat ahena focis;
Vna meos quoniam prædata eſt fœmina ſenſus,
Ex hac ducentur funera noſtra domo.
Omnes humanos ſanat medicina dolores.
Solus amor morbi non amat artificem.
Tarda Philoctetæ ſanauit crura Machaon,
Phœnicis Chiron lumina Phillyrides:
Et deus extinctum Creſsis Epidaurius herbis
Reſtituit patrijs Androgeona focis:
Myſus & Aemonia iuuenis, qua cuſpide uulnus
Senſerat, hac ipſa cuſpide ſenſit opem.
Hoc ſi quis uitium poterit mihi demere, ſolus
Tantaleæ poterit tradere poma manu;
Dolia uirgineis idem ille repleuerit urnis,
Ne tenera aſſidua colla grauentur aqua;
Idem Caucaſea ſoluet de rupe Promethei
Brachia, & à medio pectore pellet auem.
Quandocunque igitur uitam mea fata repoſcent,
Et breue in exiguo marmore nomen ero;

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Mæcenas nostræ spes inuidiosa iuuentæ,
Et uitæ, & morti gloria iusta meæ,
Si te forte meo ducet uia proxima busto,
Esseda cælatis siste Britanna iugis,
Taliaq; illacrymans mutæ iace uerba fauillæ,
Huic misero fatum dura puella fuit.

CYNTHIAE PVELLAE LAVDES.

LIBER eram, & uacuo meditabar uiuere lecto,
At me composita pace fefellit Amor.
Cur hæc in terris facies humana moratur?
Iuppiter ignosco pristina furta tua.
Fulua coma est, longæq; manus: & maxima toto
Corpore: & incedit uel Ioue digna soror,
Aut cum Dulichias Pallas spatiatur ad aras,
Gorgonis anguiferæ pectus operta comis,
Qualis & Ischomache Lapithe genus Heroine
Centauris medio grata rapina mero.
Mercurioq; Sais fertur Bebeidos undis
Virgineum primo composuisse latus.
Cedite iam diuæ, quas pastor uiderat olim
Idæis tunicam ponere uerticibus.
Hanc utinam faciem nolit mutare senectus,
Et si Cumææ sæcula uatis aget.

ADVERSVM SE.

QVI nullum tibi dicebas iam posse nocere,
Hæsisti, cecidit spiritus ille tuus.
Vix unum potes infelix requiescere mensem,

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Et turpis de te iam liber alter erit,
Quærebam, ſicca ſi poſſit piſcis arena,
Nec ſolitus ponto uiuere toruus aper:
Aut ego ſi poſſem ſtudijs uigilare ſeueris.
Differtur, nunquam tollitur ullus amor.
Nec me tam facies, quamuis ſit candida, cepit,
Lilia non domina ſint magis alba mea,
Et Mæotica nix minio ſi certet Hibero,
Vtq; roſæ puro lacte natant folia,
Nec de more comæ per leuia colla fluentes,
Non oculi geminæ, ſidera noſtra, faces,
Nec ſi qua Arabio lucet bombyce puella.
Non ſum de nihilo blandus amator ego:
Quantum, quòd poſito formoſe ſaltat Iaccho,
Egit ut euantes dux Ariadna choros:
Et quantum Aeolio cum tentat carmina plectro,
Par Aganippeæ ludere docta lyræ,
Et ſua cum antiquæ committit ſcripta Corinnæ,
Carminaq; Erinnes non putat æqua ſuis.
Num tibi naſcenti primis mea uita diebus
Aridus argutum ſternuit omen Amor?
Hæc tibi contulerunt cæleſtia munera diui:
Hæc tibi ne matrem forte dediſſe putes.
Non non humani ſunt partus talia dona:
Iſta decem menſes non peperere bona.
Gloria Romanis una es tu nata puellis.
Romana accumbes prima puella Ioui,
Nec ſemper nobiſcum humana cubilia uiſes.
Poſt Helenam hæc terris forma ſecunda redit.

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Hac ego non mirer si flagret nostra iuuentus.
Pulchrius hac fuerat Troia perire tibi.
Olim mirabar, quòd tanti in pergama belli
Europæ atque Asiæ caussa puella fuit:
Nunc Pari tu sapiens, & tu Menelae fuisti,
Tu quia poscebas, tu quia lentus eras.
Digna quidem facies, pro qua uel obiret Achilles,
Vel Priamus: belli caussa probanda fuit.
Si quis uult fama tabulas anteire uetustas,
Hic dominam exemplo ponat in ante meam:
Siue illam Hesperijs, siue illam ostendit Eois,
Vret & Eoos, uret & Hesperios.
His saltem ut tenear iam finibus, aut mihi si quis,
Acrius ut moriar, uenerit alter amor.
Ac ueluti primo taurus detrectat aratra,
Post uenit assueto mollis ad arua iugo:
Sic primo iuuenes trepidant in amore feroces,
Dehinc domiti post hæc æqua, & iniqua ferunt.
Turpia perpessus uates est uincla Melampus,
Cognitus Iphicli subripuisse boues;
Quem non lucra, magis Pero formosa coegit
Mox Amithaonia nupta futura domo.

AD AMANTEM.

MVLTA prius dominæ delicta queraris oportet,
Sæpe roges aliquid, sæpe repulsus eas,
Et sæpe immeritos corrumpas dentibus ungues,
Et crepitum dubio suscitet ira pede.
Nec quicquam perfusa meis unguenta capillis

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Ibat, & expenſo planta morata gradu,
Non hic herba ualet, non hic nocturna Citeis,
Non per Medeæ gramina cocta manus.
Quippe ubi nec cauſſas, nec apertos cernimus ictus,
Vnde tamen ueniant tot mala, cæca uia eſt.
Non eget hic medicis, non lectis mollibus æger:
Huic nullum cæli tempus, & aura nocet.
Ambulat, & ſubito mirantur funus amici.
Sic eſt incautum quicquid habetur Amor.
Nam cui non ego ſum fallaci præmia uati?
Quæ mea non decies ſomnia uerſat anus?
Hoſtis ſiquis erit nobis, amet ipſe puellas.
Gaudeat in puero, ſi quis amicus erit.
Tranquillo tuta deſcendis flumine cymba.
Quid tibi tam parui littoris unda nocet?
Alter ſæpe uno mutat præcordia uerbo,
Altera uix ipſo ſanguine mollis erit.

AD CYNTHIAM.

HOC uerum eſt tota te ferri Cynthia Roma,
Et non ignota uiuere nequitia.
Hoc merui ſperare: dabis mihi perfida pœnas,
Et nobis Aquilo Cynthia uentus erit.
Inueniam tamen è multis fallacibus unam,
Quæ fieri noſtro carmine nota uelit,
Nec mihi tam duris inſultet moribus, & te
Vellicet. heu ſero flebis amata diu.
Nunc eſt ira recens: nunc eſt diſcedere tempus.
Si dolor abſuerit, crede redibit amor.

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Non ita Carpathiæ uariant Aquilonibus undæ,
Nec dubio nubes uertitur atra Noto,
Quàm facile irati uerbo mutantur amantes.
Dum licet, iniuſto ſubtrahe colla iugo.
Nec tu non aliquid, ſed prima nocte, dolebis.
Omne in amore malum, ſi patiare, leue eſt.
At tu, per dominæ Iunonis dulcia iura,
Parce tuis animis, uita, nocere tibi.
Non ſolum taurus ferit uncis cornibus hoſtem,
Verum etiam inſtanti læſa repugnat o uis.
Nec tibi periuro ſcindam de corpore ueſtes:
Nec mea præcluſas fregerit ira fores:
Nec tibi connexos iratus carpere crines,
Nec duris auſim lædere pollicibus.
Ruſticus hæc aliquis tam turpia prœlia quærat,
Cuius non ederæ circumiere caput.
Scribam igitur quod non unquam tua deleat ætas,
Cynthia forma potens, Cynthia uerba leuis.
Crede mihi, quamuis contemnas murmura famæ,
Hic tibi pallori Cynthia uerſus erit.

AD EANDEM.

NON ita complebant Ephyreæ Laidos ædes,
Ad cuius iacuit Græcia tota fores:
Turba Menandreæ fuerat nec Thaidos olim
Tanta, in qua populus luſit Erichthonius:
Nec quæ deletas potuit componere Thebas
Phryne, tam multis facta beata uiris.
Quin etiam falſos fingis tibi ſæpe propinquos:

Oſcula

Oſcula nec deſunt qui tibi iure ferant.
Me iuuenum facies pictæ, me nomina lædunt,
Me tener in cunis, & ſine uoce puer:
Me lædet, ſi multa tibi dabit oſcula mater,
Me ſoror, & cum qua dormit amica ſimul.
Omnia me lædent. timidus ſum. ignoſce timori.
Et miſer in tunica ſuſpicor eſſe uirum.
His olim, ut fama eſt, uitijs ad prœlia uentum eſt:
His Troiana uides funera principijs.
Aſpera Centauros eadem dementia iuſſit
Frangere in aduerſum pocula Pirithoum.
Cur exempla petam Graium? tu criminis auctor
Nutritus duro Romule lacte Lupæ:
Tu rapere intactas docuiſti impune Sabinas.
Per te nunc Romæ quidlibet audet Amor.
Felix Admeti coniux, & lectus Vlyſſis,
Et quæcunque uiri femina limen amat.
Templa Pudicitiæ quid opus ſtatuiſſe puellis,
Si cuiuis nuptæ quidlibet eſſe licet?
Quæ manus obſcœnas depinxit prima tabellas,
Et poſuit caſta turpia uiſà domo,
Illa puellarum ingenuos corrupit ocellos,
Nequitiæq; ſuæ noluit eſſe rudes.
Ah gemat, in terris iſta qui protulit arte,
Iurgia ſub tacita condita lætitia.
Non iſtis olim uariabant tecta figuris,
Cum paries nullo crimine pictus erat.
Sed non immerito uelauit aranea fanum,
Et mala deſertos occupat herba deos,

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Quos igitur tibi custodes, quæ limina ponam,
Quæ nunquam supra pes inimicus eat?
Nam nihil inuitæ tristis custodia prodest:
Quam peccare pudet, Cynthia, tuta sat est.
Vxor me nunquam, nunquam me ducet amica:
Semper amica mihi, semper & uxor eris.

AD CYNTHIAM.

GAVISA est certe sublatam Cynthia legem;
Qua quondam edicta, flemus uterque diu.
Ni nos diuideret. quamuis diducere amantes
Non queat inuitos Iuppiter ipse duos.
At magnus Cæsar, sed magnus Cæsar in armis.
Deuictæ gentes nil in amore ualent.
Nam citius paterer caput hoc discedere collo,
Quàm possem nuptæ perdere amore faces.
An ego transirem tua limina clausa maritus
Respiciens udis perdita luminibus?
Ah mea tum quales caneret tibi Cynthia cantus
Tibia, funesta tristior illa tuba.
Vnde mihi patrijs natos præbere triumphis?
Nullus de nostro sanguine miles erit.
Quòd si uera meæ comitarem castra puellæ,
Non mihi sat magnus Castoris iret equus.
Hinc etenim tantum meruit mea gloria nomen,
Gloria ad hibernos lacta Borysthenidas.
Tu mihi sola places: placeam tibi Cynthia solus.
Hic erit & patrio sanguine pluris amor.

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

AD AMICVM.

ERIPITVR *nobis iam pridem cara puella,*
Et tu me lacrymas fundere amice uetas?
Nullæ ſunt inimicitiæ, niſi amoris, acerbæ.
Ipſum me iugula, lenior hoſtis ero.
Poſſum ego in alterius poſitam ſpectare lacerto?
Nec mea dicetur, quæ modo dicta mea eſt?
Omnia uertuntur, certe uertuntur amores.
Vinceris, aut uincis, hæc in amore rota eſt.

*

Magni ſæpe duces, magni cecidere tyranni:
Et Thebæ ſteterant, altaq; Troia fuit.
Munera quanta dedi, uel qualia carmina feci:
Illa tamen nunquam ferrea dixit, amo.
Ergo iam multos nimium temerarius annos,
Improba qui tulerim teq;, tuamq; domum.
Ecquando ire tibi liber ſum uiſus? an uſque
In noſtrum iacies uerba ſuperba caput?
Sic igitur prima morïere ætate Properti:
Sed morere; interitu gaudeat illa tuo.
Exagitet noſtros manes, ſectetur & umbras,
Inſultetq; rogis, calcet & oſſa mea.
Quid? non Antigones tumulo Bœotius Hæmon
Corruit ipſe ſuo ſaucius enſe latus?
Et ſua cum miſeræ permiſcuit oſſa puellæ,
Qua ſine Thebanam noluit ire domum?
Sed non effugies: mecum moriaris oportet:

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Hoc eodem ferro stillet uterque cruor.
Quamuis ista mihi mors est inhonesta futura,
Mors inhonesta quidem, tu moriere tamen.
Ille etiam abrepta desertus coniuge Achilles
Cessare in tectis pertulit arma sua.
Viderat ille fuga tractos in littore Achiuos,
Feruere & Hectorea Dorica castra face.
Viderat informem multa Patroclon arena
Porrectum, & sparsas cæde iacere comas.
Omnia formosam propter Briseida passus.
Tantus in erepto sæuit amore dolor.
At postquam sera captiua est reddita pœna,
Fortem illum Aemonijs Hectora traxit equis.
Inferior multo cum sim uel Marte, uel armis,
Mirum si de me iure triumphat Amor.

AD AMICAM DE RIVALI.

ISTE quod est, ego sæpe fui; sed fors et in hora
Hoc ipso eiecto carior alter erit.
Penelope poterat bis denos salua per annos
Viuere, tam multis femina digna procis,
Coniugium falsa poterat differre Minerua,
Nocturno soluens texta diurna dolo.
Visura & quamuis nunquam speraret Vlyssem,
Illum expectando facta remansit anus.
Nec non exanimem amplectens Briseis Achillem
Candida uesana uerberat ora manu.
Et dominum lauit mærens captiua cruentum,
Appositum fluuijs in Simoenta uadis,

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Fœdauitq; comas, & tanti corpus Achillis,
    Maximaq; in parua sustulit ossa manu,
Quando ibi nec Peleus aderat, nec cærula mater,
    Scyria nec uiduo Deidamia uiro.
Tunc igitur ueris gaudebat Græcia natis,
    Tunc etiam felix inter & arma pudor.
At tu non una potuisti nocte uacare
    Impia, non unum sola manere diem.
Quin etiam multo duxisti pocula risu.
    Forsitan & de me uerba fuere mala.
Hic etiam petitur, qui te prius ipse reliquit.
    Di faciant isto capta fruare uiro.
Hæc mihi uota tuam propter suscepta salutem,
    Cum capite hoc Stygiæ iam peterentur aquæ,
Et lectum flentes circumstaremus amici?
    Hic ubi tum (pro dij) perfida, quis ue fuit?
Quid si longinquos retinerer miles ad Indos?
    Aut mea si staret nauis in Oceano?
Sed uobis facile est uerba, & componere fraudes.
    Hoc unum didicit femina semper opus.
Non sic incerto mutantur flamina Syrtes,
    Nec folia hiberno tam tremefacta noto,
Quàm cito feminea non constat fœdus in ira,
    Siue ea caussa grauis, siue ea caussa leuis.
Nunc quoniam ista tibi placuit sententia, cedam.
    Tela precor pueri figite acuta magis.
Figite certantes, atque hanc mihi soluite uitam.
    Sanguis erit uobis maxima palma meus.
Sidera sunt testes, & matutina pruina,

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Et furtim misero ianua aperta mihi,
Te nihil in uita nobis acceptius unquam.
Nunc quoque eris, quamuis sis inimica mihi.
Nec domina ulla meo ponet uestigia lecto.
Solus ero, quoniam non licet esse tuum.
Atque utinam, si forte pios eduximus annos,
Ille uir in medio fiat amore lapis.
Non ob regna magis diris cecidere sub armis
Thebani media non sine matre duces,
Quàm mihi si media liceat pugnare puella:
Mortem ego non fugiam morte subire tua.

AD MVSAM.

IAM tempus lustrare alijs Helicona choreis,
Et campum Hæmonio iam dare tempus equo.
Iam libet & fortes memorare ad prœlia turmas;
Et Romana mei dicere castra ducis.
Quòd si deficiant uires, audacia certe
Laus erit in magnis, & uoluisse sat est.
Aetas prima canat Veneres, extrema tumultus.
Bella canam, quando scripta puella mea est.
Nunc uolo subducto grauior procedere uultu:
Nunc aliam citharam me mea musa docet.
Surge anima ex humili iam carmine: sumite uires
Pierides: magni nunc erit oris opus.
Iam negat Euphrates equitem post terga tueri
Parthorum, & Crassos se tenuisse dolet.
India quin Auguste tuo dat colla triumpho,
Et domus intactæ te tremit Arabiæ.

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Et si qua extremis tellus se subtrahit oris,
Sentiet illa tua postmodo uicta manus.
Hæc ego castra sequar uates. tua castra canendo,
Magnus ero. seruent hunc mihi fata diem.
Vt caput in magnis ubi non est tangere signis,
Ponitur hic imos ante corona pedes.
Sic nos nunc inopes laudis conscendere carmen,
Pauperibus sacris uilia thura damus.
Nondum etiam Ascræos norũt mea carmina fontes,
Sed modo Permessi flumine lauit Amor.

AD CYNTHIAM.

SCRIBANT de te aliĳ, uel sis ignota, licebit.
Ludet, qui sterili semina ponit humo.
Omnia, crede mihi, tecum uno munera lecto
Auferet extremi funeris atra dies:
Et tua transibit contemnens ossa uiator,
Nec dicet, cinis hic docta puella fuit.

DE AMORE.

QVICVNQVE ille fuit, puerũ qui pinxit Amo(rem
Non ne putas miras hunc habuisse manus?
Is primum uidit, sine sensu uiuere amantes,
Et leuibus curis magna perire bona.
Idem non frustra uentosas addidit alas,
Fecit & humano corde uolare deum.
Scilicet alterna quoniam iactamur in unda,
Nostraq; non ullis permanet aura locis.
Et merito hamatis manus est armata sagittis,

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Et pharetra ex humero Gnoſia utroque ſonat
Ante ferit quoniam, tuti quàm cernimus hoſtem,
Nec quiſquam ex illo uulnere ſanus abit.
In me tela manent, manet & puerilis imago,
Sed certe pennas perdidit ille ſuas.
Euolat è noſtro quoniam de pectore nuſquam,
Aſſiduusq; meo ſanguine bella gerit.
Quid tibi iucundum ſiccis habitare medullis?
Si pudor eſt, alio traijce tela tua.
Intactos iſto ſatius tentare ueneno.
Non ego, ſed tenuis uapulat umbra mea:
Quam ſi perdideris, quis erit, qui talia cantet?
Hæc mea muſa leuis, gloria magna tua eſt,
Quæ caput, & digitos, & lumina nigra puellæ,
Et canit, ut ſoleant molliter ire pedes.

AD CYNTHIAM.

NON tot Achæmenijs armantur Suſa ſagittis,
Spicula quot noſtro pectore fixit Amor.
Hic me tam graciles uetuit contemnere muſas,
Iuſſit & Aſcræum ſic habitare nemus:
Non ut Pieriæ quercus mea uerba ſequantur,
Aut poſſim Iſmaria ducere ualle feras:
Sed magis ut noſtro ſtupefiat Cynthia uerſu.
Tunc ego ſim Inachio notior arte Lino.
Non ego ſum formæ tantum mirator honeſtæ,
Nec ſi qua illuſtres femina iactat auos.
Me iuuet in gremio doctæ legiſſe puellæ,
Auribus & puris ſcripta probaſſe mea.

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Hæc ubi contigerint, populi confusa ualeto
   Fabula: nam domina iudice tutus ero.
Quòd si forte bonas ad pacem uerterit aures,
   Possum inimicitias tunc ego ferre Iouis.
Quandocunque igitur nostros mors claudet ocellos,
   Accipe quæ serues funeris acta mei.
Nec mea tunc longa spatietur imagine pompa,
   Nec tuba sit fati uana querela mei:
Nec mihi tunc fulcro sternatur lectus eburno,
   Nec sit in Attalico mors mea nixa toro.
Desit odoriferis ordo mihi lancibus. assint
   Plebeij paruæ funeris exequiæ.
Sat sit magna mei, si tres sint, pompa libelli,
   Quos ego Persephonæ maxima dona feram.
Tu uero nudum pectus lacerata sequeris,
   Nec fueris nomen lassa uocare meum:
Osculaq; in gelidis pones suprema labellis,
   Cum dabitur Syrio munere plenus onyx.
Deinde, ubi suppositus cinerem mi fecerit ardor,
   Accipiat manes paruula testa meos:
Et sit in exiguo laurus superaddita busto,
   Quæ tegat extincti funeris umbra locum.
Et duo sint uersus: Qui nunc iacet arida puluis,
   Vnius hic quondam seruus amoris erat.
Nec minus hæc nostri notescet fama sepulcri,
   Quàm fuerant Phthij busta cruenta uiri.
Tu quoque, si quando uenies ad fata, memento
   Hoc iter, ad lapides cana ueni memores.
Interea caue, sis nos aspernata sepultos,

Non

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Non nihil ad uerum conſcia terra.
Atque utinam primis animam me ponere cunis
Iuſſiſſet quæuis de tribus una ſoror.
Nam quò tam dubiæ ſeruetur ſpiritus horæ?
Neſtoris eſt uiſus poſt tria ſæcla cinis.
Si tam longæuæ minuiſſet fata ſenectæ
Gallicus Iliacis miles in aggeribus;
Non ille Antilochi uidiſſet corpus humati,
Diceret aut, ò mors cur mihi ſera uenis?
Tu tamen amiſſo non nunquam flebis amico.
Fas eſt præteritos ſemper amare uiros.
Teſtis, qui niueum quondam percuſſit Adonim
Venantem Idalio uertice, durus aper.
Illis formoſum fleuiſſe paludibus, illuc
Diceris effuſa tu Venus iſſe coma.
Sed fruſtra mutos reuocabis Cynthia manes.
Nam mea quid poterunt oſſa minuta loqui?

LAETATVR POTITVS AMICA.

NON ita Dardanio gauiſus Atrida triumpho eſt,
Cum caderent magnæ Laomedontis opes;
Nec ſic errore exacto lætatus Vlyſſes,
Cum tetigit caræ littora Dulichiæ;
Nec ſic Electra ſaluum cum aſpexit Oreſtem,
Cuius falſa tenens fleuerat oſſa ſoror;
Nec ſic incolumem Minois Theſea uidit,
Dædaleum lino cum duce rexit iter;
Quanto ego præterita collegi gaudia nocte.
Immortalis ero, ſi altera talis erit.

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

At, dum demissis supplex ceruicibus ibam,
Dicebar sicco uilior esse lacu.
Nec mihi iam fastus opponere quærit iniquos,
Nec mihi ploranti lenta sedere potest.
Atque utinam non tam sero mihi nota fuisset
Conditio: cineri nunc medicina datur.
Ante pedes cæcis lucebat semita nobis.
Scilicet insano nemo in amore uidet.
Hoc sensi prodesse magis. contemnite amantes.
Sic hodie ueniet, si qua negauit heri.
Pulsabant alij frustra, dominamq; uocabant.
Mecum habuit positum lenta puella caput.
Hæc mihi deuictis potior uictoria Parthis:
Hæc spolia, hæc reges, hæc mihi currus erunt.
Magna ego dona tua figam Cytherea columna,
Taleq; sub nostro nomine carmen erit.
Has pono ante tuas tibi diua Propertius ædes
Exuuias, tota nocte receptus amans.
Nunc ad te mea lux ueniet mea littora nauis
Seruata. an medijs sidat onusta uadis?
Et, si forte aliqua nobis mutabere culpa,
Vestibulum iaceam mortuus ante tuum.

NARRAT VOLVPTATES SVAS.

O' ME felicem, nox ò mihi candida, & ò tu
Lectule delicijs facte beate meis,
Quàm multa apposita narramus uerba lucerna,
Quantaq;, sublato lumine, rixa fuit.
Nam modo nudatis mecum est luctata papillis,

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Interdum tunica duxit operta moram.
Illa meos somno lassos patefecit ocellos
Ore suo, & dixit, siccine lente iaces?
Quàm uario amplexu mutamus brachia, quantum
Oscula sunt labris nostra morata tuis.
Non iuuat in cæco Venerem corrumpere motu,
Si nescis, oculi sunt in amore duces.
Ipse Paris nuda fertur perijsse Lacæna,
Cum Menelaeo surgeret è thalamo.
Nudus & Endymion Phœbi cepisse sororem
Dicitur, & nudæ concubuisse deæ.
Quòd si pertendens animo uestita cubaris,
Scissa ueste meas experiere manus:
Quin etiam, si me ulterius prouexerit ira,
Ostendes matri brachia læsa tuæ.
Nec dum inclinatæ prohibent te ludere mammæ.
Viderit hæc, si quam iam peperisse pudet.
Dum nos fata sinunt, oculos satiemus amore.
Nox tibi longa uenit, nec reditura dies.
Atque utinam hærentes sic nos uincire catena
Velles, ut nunquam solueret ulla dies.
Exemplo iunctæ tibi sint in amore columbæ,
Masculus & tutum femina coniugium.
Errat, qui finem uesani quærit amoris.
Verus amor nullum nouit habere modum.
Terra prius falso partu deludet arantes,
Et citius nigros sol agitabit equos,
Fluminaq; ad caput incipient reuocare liquores,
Aridus & sicco gurgite piscis erit,

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Quàm possim nostros alio transferre calores.
Huius ero uiuus, mortuus huius ero.
Quòd mihi si secum tales concedere noctes
Illa uelit, uitæ longus & annus erit.
Si dabit hæc multas, fiam immortalis in illis.
Nocte una quiuis uel deus esse potest.
Qualem si cuncti uellent decurrere uitam,
Et pressi multo membra iacere mero,
Non ferrum crudele esset, neque bellica nauis,
Nec nostra Actiacum uerteret ossa mare;
Nec toties proprijs circum oppugnata triumphis
Lassa foret crines soluere Roma suos.
Hæc certe merito poterunt laudare minores.
Læserunt nullos pocula nostra deos.
Tu modo, dum licet, hunc fructum ne desere uitæ.
Omnia si dederis, oscula pauca dabis.
At ueluti folia arentes liquere corollas,
Quæ passim calathis strata natare uides:
Sic nobis, qui nunc magnum speramus amantes,
Forsitan includet crastina fata dies.

AD CYNTHIAM.

PRAETOR ab Illyricis uenit modo Cynthia terris,
Maxima præda tibi, maxima cura mihi.
Non potuit saxo uitam posuisse Ceranno.
Ah Neptune, tibi qualia dona darem.
Nunc sine me plena fiunt conuiuia mensa:
Nunc sine me tota ianua nocte patet.
Quare, si sapis, oblatas ne desere messes,

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Et ſtolidum pleno uellere carpe pecus.
Deinde, ubi conſumpto reſtabit munere pauper;
Dic, alias iterum nauiget Illyrias.
Cynthia non ſequitur faſces, nec curat honores.
Semper amatorum ponderat illa ſinus.
At tu nunc noſtro Venus ò ſuccurre dolori,
Rumpat ut aſſiduis membra libidinibus.
Ergo muneribus quiuis mercatur amorem?
Iuppiter, indigna merce puella perit.
Semper in Oceanum mittit me quærere gemmas,
Et iubet ex ipſa tollere dona Tyro.
Atque utinam Romæ nemo eſſet diues, & ipſe
Straminea poſſet dux habitare caſa.
Nunquam uenales eſſent ad munus amicæ;
Atque una fieret cana puella domo.
Non quia ſeptenas noctes ſeiuncta cubaris,
Candida tam fœdo brachia fuſa uiro;
Non quia peccaris, teſtor te; ſed quia uulgo
Formoſis leuitas ſemper amica fuit.
Barbarus excuſſis agitat ueſtigia lumbis,
Et ſubito felix nunc mea regna tenet.
Aſpice quid donis Eriphyle inuenit amaris,
Arſerit & quantis rupta Creuſa malis.
Nulla ne ſedabit noſtros iniuria fletus?
An dolor hic uitijs neſcit abeſſe ſuis?
Tot iam abiere dies, cum me nec cura theatri,
Nec tetigit campi, nec mea muſa iuuat.
Ah pudeat certe, pudeat: niſi forte, quod aiunt,
Turpis amor ſurdis auribus eſſe ſolet.

Cerne ducem, modo qui fremitu compleuit inani
Actia damnatis æquora militibus.
Hunc infamis amor uersis dare terga carinis
Iussit, & externo quærere in orbe fugam.
Cæsaris hæc uirtus, & gloria Cæsaris hæc est.
Illa, qua uicit, condidit arma manu.
Sed quascunque tibi uestes, quoscunque smaragdos,
Quos ue dedit flauo lumine chrysolithos,
Hæc uideam rapidas in uanum ferre procellas,
Quæ tibi terra uelim, quæ tibi fiet aqua.
Non semper placidus periuros ridet amantes
Iuppiter, & surda negligit aure preces.
Vidistin' toto sonitus percurrere cælo?
Fu lminaq; ætherea desiluisse domo?
Non hæc Pleiades faciunt, neque aquosus Orion:
Nec sic de nihilo fulminis ira cadit.
Periuras tunc ille solet punire puellas,
Deceptus quoniam fleuit & ipse deus.
Quare ne tibi sit tanti Sidonia uestis,
Vt timeas quoties nubilus Auster erit.

DE EXCLVSIONE.

MENTIRI noctem, promissis ducere amantem,
Hoc erit infectas sanguine habere manus.
Horum ego sum uates, quoties desertus amaras
Expleui noctes fractus utroque toro.
Vel tu Tantalea moueare ad flumina sorte,
Vt liquor arenti fallat ab ore sitim:
Vel tu Sisyphios licet admirere labores,

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Difficile ut toto monte uolutet onus:
Durius, in terris nihil est, quod uiuat amante,
Nec modo si sapias, quod minus esse uelis.
Quem modo felicem, inuidia admirante, ferebant,
Nunc decimo admittor uix ego quoque die.
Nunc iacere è duro corpus iuuat impia saxo,
Sumere & in nostras trita uenena manus.
Nunc licet in triuijs sicca requiescere luna,
Aut per rimosas mittere uerba fores.
Quod quamuis ita sit, dominam mutare cauebo.
Tum flebit, cum mi senserit esse fidem.

AD CYNTHIAM.

ASSIDVAE multis odium peperere querelæ.
Frangitur in tacito femina sæpe uiro.
Si quid uidisti, semper uidisse negato:
Aut si quid doluit forte, dolere nega.
Quid si iam canis ætas mea candeat annis?
Et faceret scissas languida ruga genas?
At non Tithoni spernens Aurora senectam
Desertum Eoa passa iacere domo est.
Illum sæpe suis decedens fouit in ulnis,
Quàm prius adiunctos sedula lauit equos.
Illum ad uicinos cum amplexa quiesceret Indos,
Maturos iterum est questa redire dies.
Illa deos currum conscendens dixit iniquos,
Inuitum & terris præstitit officium,
Cum maiora senis Tithoni gaudia uiui,
Quàm grauis, amisso Memnone, luctus erat.

Cum

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Cum ſene non puduit talem dormire puellam,
Et canæ toties oſcula ferre comæ.
At tu etiam iuuenem odiſti me perfida, cum ſis
Ipſa anus haud longa curua futura die.
Quin ego diminuo curam, quo'd ſæpe Cupido
Huic malus eſſe ſolet, cui bonus ante fuit.
Nunc etiam infectos demens imitare Britanos,
Ludis & extremo tincta nitore caput.
Vt natura dedit, ſic omnis recta figura.
Turpis Romano Belgicus ore color.
Illi ſub terris fiant mala multa puellæ,
Quæ mentita ſuas uertit inepta comas.
De me, mi certe poteris formoſa uideri;
Mi formoſa ſatis, ſi modo ſæpe uenis.
An, ſi cæruleo quædam ſua tempora fuco
Tinxerit, icc irco cærula forma bona eſt?
Cum tibi nec frater, nec ſit tibi filius ullus,
Frater ego, & tibi ſim filius unus ego.
Ipſe tuus ſemper tibi ſit cuſtodia lectus,
Nec nimis ornata fronte ſedere uelis.
Credam ego, narranti noli committere famæ:
Et terram rumor tranſilit, & maria.

AD CYNTHIAM.

ETSI, me inuito, diſcedis Cynthia Roma,
Lætor quo'd ſine me deuia rura colis.
Nullus erit caſtis iuuenis corruptor in agris,
Qui te blanditijs non ſinat eſſe probam.
Nulla neque ante tuas orietur rixa feneſtras,

Nec tibi clamatæ somnus amarus erit.
Sola eris, & solos spectabis Cynthia montes,
Et pecus, & fines pauperis agricolæ.
Illic te nulli poterunt corrumpere ludi,
Fanaq; peccatis plurima caussa tuis.
Illic assidue tauros spectabis arantes,
Et uitem docta ponere falce comas:
Atque ibi rara feres inculto thura sacello,
Hœdus ubi agrestes corruet ante focos.
Protinus & nuda choreas imitabere sura;
Omnia ab externo sint modo tuta uiro.
Ipse ego uenabor: iam nunc me sacra Dianæ
Suscipere, & Veneri ponere uota iuuat.
Incipiam captare feras, & reddere pinu
Cornua, & audaces ipse monere canes:
Non tamen, ut uastos ausim tentare leones,
Aut celer agrestes comminus ire sues.
Hæc igitur mihi sit, lepores, audacia, molles
Excipere, & stricto figere auem calamo,
Quà formosa suo Clitumnus flumina luco
Integit, & niueos abluit unda boues.
Tu, quoties aliquid conabere, uita, memento
Venturum paucis me tibi luciferis.
Sic me nec solæ poterunt auertere siluæ,
Nec uaga muscosis flumina fusa iugis,
Quin ego in assidua mutem tua nomina lingua.
Absenti nemo non nocuisse uelit.

AD CYNTHIAM.

QVID fles abducta grauius Briseide? quid fles

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Anxia captiua tristius Andromacha?
Quid ue mea de fraude deos insana fatigas?
Quid quereris nostram sic cecidisse fidem?
Non tam nocturna uolucris funesta querela
Attica Cecropijs obstrepit in folijs:
Nec tantum Niobe bis sex ad busta superba
Solicito lacrymans defluit à Sipylo.
Me licet æratis astringant brachia nodis;
Sint mea uel Danaes condita membra domo;
In te ego & æratas rumpam, mea uita, catenas,
Ferratam Danaes transiliamq; domum.
De te quodcunque ad surdas mihi dicitur aures:
Tu modo ne dubita de grauitate mea.
Ossa tibi iuro per matris, & ossa parentis,
(Si fallo, cinis heu sit mihi uterque grauis)
Me tibi ad extremas mansurum, uita, tenebras.
Ambos una fides auferet, una dies,
Quòd si nec nomen, nec me tua forma teneret;
Posset seruitium mite tenere tuum.
Septima iam plenæ deducitur orbita lunæ,
Cum de me, & de te compita nulla tacent.
Interea nobis non nunquam ianua mollis,
Non nunquam lecti copia facta tui:
Nec mihi muneribus nox ulla est empta beatis,
Quicquid eram, hoc animi gratia magna tui.
Cum te tam multi peterent, tu me una petisti.
Possum ego naturæ non meminisse tuæ?
Tunc me uel tragicæ uexetis Erinnyes, & me
Inferno damnes Aeace iudicio;

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Atque inter Tityi uolucres mea pœna uagetur

Tumq́; ego Sisyphio saxa labore geram.

Nec tu supplicibus me sis uenerata tabellis.

Vltima talis erit, quæ mea prima fides.

Hoc mihi perpetuo ius est, quòd solus amator.

Nec cito desisto, nec temere incipio.

AD CYNHTIAM DE PANTHO.

AH quantum de me Panthi tibi pagina finxit,

Tantum illi Pantho ne sit amica Venus.

Sed tibi iam uideor Dodona uerior augur.

Vxorem ille tuus pulcher amator habet.

Tot noctes periere: nihil pudet. aspice, cantat

Liber: tu nimium credula sola iaces.

Et nunc inter eos tu sermo es: te ille superbus

Dicit se inuito sæpe fuisse domi.

Dispeream, si quicquam aliud, quàm gloria, de te

Quæritur. has laudes ille maritus habet.

Colchida sic hospes quondam decepit Iason.

Eiecta est, tenuit nanque Creusa domum.

Sic à Dulichio iuuene est elusa Calypso.

Vidit amatorem pandere uela suum.

Ah nimium faciles aurem præbere puellæ.

Discite, desertæ, non temere esse bonæ.

Huic quoque, qui restat, iam pridem quæritur alter.

Experta in primo stulta cauere potest.

Nos quocunque loco, nos omni tempore tecum,

Siue ægra pariter, siue ualente, sumus.

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

AD DEMOPHONTEM.

SCIS here mi multas pariter placuisse puellas,
Scis mihi Demophoon multa uenire mala.
Nulla meis frustra lustrantur compita plantis.
O nimis exitio nata theatra meo.
Siue aliquis molli deducit candida gestu
Brachia, seu uarios incinit ore modos.
Interea nostri quærunt sibi uulnus ocelli,
Candida non tecto pectore si qua sedet.
Siue uagi crines puris in frontibus errant,
Indica quos medio ueritice gemma tenet.
Quæ si forte aliquid uultu mihi dura negarat,
Frigida de tota fronte cadebat aqua.
Quæris Demophoon cur sim tam mollis in omnes.
Quod quæris, quare non habet ullus amor?
Cur aliquis sacris laniat sua brachia cultris?
Et Phrygis insanos cæditur ad numeros?
Vnicuique dedit uitium natura creato.
Mi Fortuna aliquid semper amare dedit.
Me licet & Thamyræ cantoris fata sequantur:
Nunquam ad formosas inuide cæcus ero.
Sed, tibi si exiles uideor tenuatus in artus:
Falleris: haud unquam est culta labore Venus.
Percontere licet: sæpe est experta puella
Officium tota nocte ualere meum.
Iuppiter Alcmenæ geminas requieuerat arctos,
Et cælum noctu bis sine rege fuit:
Nec tamen iccirco languens ad fulmina uenit.

Nullus

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Nullus amor uires eripit ipse suas.
Quid cum è complexu Briseidos iret Achilles,
Num fugere minus Thessala tela Phryges?
Quid ferus Andromachæ lecto cum surgeret Hector,
Bella Mycenææ non timuere rates?
Ille uel hic classes poterat, uel perdere muros.
Hic ego Pelides, hic ferus Hector ego.
Aspice uti cælo modo sol, modo luna ministret:
Sic etiam nobis una puella parum est.
Altera me cupidis teneat, foueatq; lacertis:
Altera, si quando est, non sinat esse locum:
Aut, si forte irata meo sit facta ministro,
Vt sciat esse aliam, quæ uelit esse mea.
Nam melius duo defendunt retinacula nauem,
Tutius & geminos anxia mater alit.
Aut, si es dura, nega: sin es non dura, uenito.
Quid iuuat in nullo pondere uerba loqui?
Hic unus dolor est ex omnibus acer amanti,
Speranti subito si qua uenire negat.
Quanta illum toto uersant suspiria lecto,
Cum recipi, quem non nouerit, ille putat.
Et rursum puerum quærendo audita fatigat:
Quem, quæ scire timet, dicere plura iubet.

DE AMORIS SERVITVTE.

CVI fuit indocti fugienda hæc semita uulgi,
Ipsa petita lacu nunc mihi dulcis aqua est.
Ingenuus quisquam alterius dat munera seruo,
Vt commissa suæ uerba ferat dominæ?

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Et quærit toties, quænam nunc porticus illam
Integit? & campo quo mouet illa pedes?
Deinde ubi pertuleris, quos dicit fama labores
Herculis, ut ſcribat, muneris ecquid habes?
Cernere uti poſſis uultum cuſtodis auari,
Captus & immunda ſæpe latere caſa.
Quàm care ſemel in toto nox uertitur anno.
Ah pereant, ſi quos ianua clauſa iuuat.
Contra reiecto quæ libera uadit amictu,
Cuſtodum & nullo ſepta tumore, placet;
Cui ſæpe immundo Sacra conteritur uia ſocco,
Nec ſinit eſſe moram, ſi quis adire uelit.
Differet hæc nunquam, nec poſcet garula, quæ te
Aſtrictus ploret ſæpe dediſſe pater.
Nec dicet, timeo: propera iam ſurgere quæſo:
Infelix hodie uir mihi rure uenit.
Et quas Euphrates, & quas mihi miſit Orontes
Me capiant. nolim furta pudica tori.
Libertas quoniam nulli iam reſtat amanti.
Nullus liber erit, ſi quis amare uolet.

DE CYNTHIA IN AEMVLVM.

TV loqueris, cum ſis iam toto fabula libro,
Et tua ſit toto Cynthia lecta foro.
Cui non his uerbis aſpergat tempora ſudor?
Aut pudor ingenuus, aut reticendus, amor?
Quòd ſi iam facilis ſpiraret Cynthia nobis;
Non ego nequitiæ dicerer eſſe caput.
Nec ſic per totam infamis traducerer urbem,

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Vrerer & quamuis, nomine uerba darem.

Quare ne tibi ſit mirum me quærere uiles.

Parcius infamant. num tibi cauſſa leuis?

Et modo pauonis caudæ flabella ſuperbæ,

Et manibus dura frigus habere pila,

Et cupit iratum talos me poſcere eburnos,

Quæq; nitent ſacra uilia dona uia.

Ac peream, ſi me iſta mouent diſpendia: ſed me

Fallaci dominæ iam pudet eſſe iocum.

Hoc erat in primis, quod me gaudere iubebas?

Tam te formoſam non pudet eſſe leuem?

Vna, aut altera nox nondum eſt in amore peracta,

Et dicor lecto iam grauis eſſe tuo.

Me modo laudabas, & carmina noſtra legebas.

Ille tuus pennas tam cito uertit amor.

Contendat mecum ingenio, contendat & arte,

In primis una diſcat amare domo.

Si libitum tibi erit, Lernæas pugnet ad hydras,

Et tibi ab Heſperio mala dracone ferat.

Tetra uenena libens, & naufragus ebibat undas,

Et nunquam pro te deneget eſſe miſer.

Quos utinam in nobis uita experiare labores,

Iam tibi de timidis iſte proteruus erit,

Qui nunc ſe in timidum iactando uenit honorem.

Diſſidium uobis proximus annus erit.

At me non ætas mutabit tota ſibyllæ,

Non labor Alcidæ, non niger ille dies.

Tu mea compones, & dices: oſſa Properti

Hæc tua ſunt, eheu tu mihi certus eras.

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Certus eras eheu, quamuis nec ſanguine auito
Nobilis, & quamuis non ita diues eras.
Nil ego non patiar, nunquam me iniuria mutat.
Ferre, ego, formoſam, nullum onus eſſe puto.
Credo ego non paucos iſta periÿſſe figura:
Credo ego, ſed multos non habuiſſe fidem.
Paruo dilexit ſpatio Minoida Theſeus,
Phyllida Demophoon, hoſpes uterque malus.
Iam tibi Iaſonia nota eſt Medea carina,
Et modo ſeruato ſola relicta uiro.
Dura eſt, quæ multis ſimulatum fingit amorem,
Et ſe plus uni ſi qua parare poteſt.
Noli nobilibus, noli conferre beatis.
Vix uenit, extremo qui legat oſſa die.
Ii tibi nos erimus: ſed tu potius, precor, ut me
Demiſſis plangas pectora nuda comis.

AD CYNTHIAM.

VNICA nata meo pulcherrima cura dolori,
Excludit quoniam ſors mea ſæpe, ueni.
Iſta meis fiet notiſſima forma libellis,
Calue tua uenia, pace Catulle tua.
Miles depoſitis annoſus ſecubat armis:
Grandæuiq; negant ducere aratra boues:
Putris & in uacua requieſcit nauis arena:
Et uetus in templo bellica parma uacat.
At me ab amore tuo deducet nulla ſenectus,
Siue ego Tithonus, ſiue ego Neſtor ero.
Non ne fuit ſatius duro ſeruire tyranno?

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Et gemere in tauro ſæue Perille tuo?
Gorgonis & ſatius fuit obdureſcere uultu?
Caucaſias etiam ſi pateremur aues?
Sed tamen obſcura teritur rubigine mucro
Ferreus, & paruo ſæpe liquore ſilex.
At nullo dominæ teritur ſublimine amor, qui
Reſtat, & immerita ſuſtinet aure minas.
Vltro contemptus rogat, & peccaſſe fatetur
Læſus, & inuitis ipſe redit pedibus.
Tu quoque, qui pleno faſtus aſſumis amore,
Credule, nulla diu femina pondus habet.
An quiſquam in medijs perſoluit uota procellis?
Cum ſæpe in portu fracta carina natet?
Aut prius infecto depoſcit præmia curſu,
Septima quàm metam triuerit arte rota?
Mendaces ludunt flatus in amore ſecundi.
Si qua uenit ſero, magna ruina uenit.
Tu tamen interea, quamuis te diligat illa,
In tacito cohibe gaudia clauſa ſinu.
Nanque in amore ſuo ſemper ſua maxima cuique
Neſcio quo pacto uerba nocere ſolent.
Quamuis te perſæpe uocet, ſemel ire memento.
Inuidiam quod habet, non ſolet eſſe diu.
Et, ſi ſæcla forent antiquis grata puellis,
Eſſem ego quod nunc tu. tempore uincor ego.
Non tamen iſta meos mutabunt ſæcula mores.
Vnuſquiſque ſua nouerit ire uia.
At uos, qui officia in multos reuocatis amores,
Quantum ſic cruciat lumina ueſtra dolor.

Vidiſtis

Vidistis pleno teneram candore puellam,
Vidistis fusco. dulcis uterque color.
Vidistis quandam Argiua prodire figura,
Vidistis nostras. utraque forma rapit.
Illaq; plebeio, uel sit sandycis amictu,
Hæc, atque illa mali uulneris una uia est.
Cum satis una tuis insomnia portet ocellis,
Vna sit & cuiuis femina multa mala.

Ad Cynthiam de somnio naufragij.

VIDI ego te in somnis fracta, mea uita, carina
Ionio lassas ducere rore manus,
Et quæcunque in me fueras mentita, fateri,
Nec iam humore graues tollere posse comas:
Qualem purpureis agitauit fluctibus Hellen,
Aurea quam molli tergore uexit ouis.
Quàm timui, ne forte tuum mare nomen haberet,
Atque tua labens nauita fleret aqua.
Quæ tum ego Neptuno, quæ tum cum Castore fratri,
Quæq; tibi excepi tum dea Leucothoe.
At tu, uix primas extollens gurgite palmas,
Sæpe meum nomen iam peritura uocas.
Quòd si forte tuos uidisset Glaucus ocellos,
Esses Ionij facta puella maris;
Et tibi præ inuidia Nereides increpitarent,
Candida Nisee, cærula Cymothoe.
Sed tibi subsidio Delphinum currere uidi,
Qui puto Arioniam uexerat ante lyram.
Iamq; ego conabar summo me mittere saxo,

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Cum mihi discussit talia uisa metus.
Nunc admirentur, quòd tam mihi pulchra puella
Seruiat, & tota dicar in urbe potens.
Non, si Cambysæ redeant, & flumina Crœsi,
Dicat, de nostro surge poeta toro.
Nam mea cum recitat, dicit se odisse beatos.
Carmina tam sancte nulla puella colit.
Multum in amore fides, multum constantia prodest.
Qui dare multa potest, multa & amare potest.
Seu mare per longum mea cogitet ire puella,
Hanc sequar, & fidos una aget aura duos.
Vnum littus erit sopitis, unáq; tecto
Arbor, & ex una sæpe bibemus aqua.
Et tabula una duos poterit componere amantes,
Prora cubile mihi, seu mihi puppis erit.
Omnia perpetiar, sæuus licet urgeat Eurus,
Veláq; in incertum frigidus Auster agat.
Quicunque & uenti miserum uexastis Vlissem,
Et Danaum Euboico littore mille rates,
Et qui mouistis duo littora, cum rudis Argus
Dux erat ignoto missa columba mari.
Illa meis tantum non unquam desit ocellis,
Incendat nauem Iuppiter ipse licet.
Certe ijsdem nudi pariter iactabimur oris.
Me licet unda ferat, te modo terra tegat.
Sed non Neptunus tanto crudelis amori,
Neptunus fratri par in amore Ioui.
Testis Amymone, latices cum ferret in aruis,
Compressa, & Lernæ pulsa tridente palus.

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Iam deus amplexu uotum persoluit, at illi
Aurea diuinas urna refudit aquas.
Crudelem & Boream rapta Orithyia negauit.
Hic deus & terras, & maria alta domat.
Crede mihi, nobis mitescet Scylla, nec unquam
Alternante uorans uasta Charybdis aqua.
Ipsáq; sidera erunt nullis obscura tenebris.
Purus & Orion, purus & Hœdus erit.
Quòd mihi si ponenda tuo sit corpore uita,
Exitus hic nobis non inhonestus erit.

SOLOS AMANTES NOSSE, QVA MORTE PERITVRI SINT.

AT VOS *incertam mortales funeris horam*
Quæritis, & qua sit mors aditura uia.
Quæritis & cælo Phœnicum inuenta sereno,
Quæ sit stella homini commoda, quæq; mala.
Seu pedibus Parthos sequimur, seu classe Britanos,
Et maris, & terræ cæca pericla uiæ.
Rursus & obiectum fletis capiti esse tumultum,
Cum Mauors dubias miscet utrinque manus.
Præterea domibus flamam, domibusq; ruinam,
Neu subeant labris pocula nigra tuis.
Solus amans nouit quando periturus, & à qua
Morte, neque hic Boreæ flabra, neque arma timet.
Iam licet & Stygia sedeat sub arundine remex,
Cernat & infernæ tristia uela ratis,
Si modo clamantis reuocauerit aura puellæ,
Concessum nulla lege redibit iter.

Ad Ionem pro amica ægrotante.

IVPPITER affectæ tandem miserere puellæ.
Tam formosa tuum mortua crimen erit.
Venit enim tempus, quo torridus æstuat aer,
Incipit & sicco feruere terra cane.
Sed non tam ardoris culpa est, neque crimina cæli,
Quàm, toties sanctos non habuisse deos.
Hoc perdit miseras, hoc perdidit ante puellas:
Quicquid iurarunt, uentus, & unda rapit.
Num sibi collatam doluit Venus? illa peræque
Præ se formosis inuidiosa dea est.
An contempta tibi Iunonis templa Pelasgæ?
Palladis aut oculos ausa negare bonos?
Semper formosæ non nostis parcere uerbis.
Hoc tibi lingua nocens, hoc tibi forma dedit.
Sed tibi, uexatæ per multa pericula uitæ,
Extremo uenit mollior hora die.
Io uersa caput primos mugiuerat annos:
Nunc dea, quæ Nili flumina uacca bibit.
Ino etiam prima terras ætate uagata est:
Hanc miser implorat nauita Leucothoen.
Andromede monstris fuerat deuota marinis:
Hæc eadem Persei nobilis uxor erat.
Callisto Arcadios errauerat ursa per agros:
Hæc nocturna suo sidere uela regit.
Quòd si forte tibi properarint fata quietem,
Illa sepulturæ fata beata tuæ:
Narrabis Semelæ, quo sit formosa periclo:

Credet

Credet & illa suo docta puella malo.
Et tibi Mæonidas, interq; heroidas omnes
Primus erit, nulla non tribuente, locus.
Nunc, utcunque potes, fato gere saucia morem.
Et deus, & durus uertitur ipse dies.
Hoc tibi uel poterit coniux ignoscere Iuno.
Frangitur & Iuno, si qua puella perit.
Deficiunt magico torti sub carmine rhombi,
Et iacet extincto laurus adusta foco.
Et iam luna negat toties descendere cælo,
Nigraq; funestum condidit omen auis,
Vna ratis fati nostros portabit amores
Cærula ad infernos uelificata lacus.
Si non unius, quæso miserere duorum.
Viuam, si uiuet: si cadet illa, cadam.
Pro quibus optatis sacro me carmine damno.
Scribam ego, per magnum est salua puella Iouem.
Ante tuosq; pedes illa ipsa adoperta sedebit,
Narrabitq; sedens longa pericla sua.
Hæc tua Persephone maneat clementia: nec tu
Persephones coniux sæuior esse uelis.
Sunt apud infernos tot millia formosarum:
Pulchra sit in superis scilicet una locis.
Vobiscum est Iope, uobiscum candida Tyro,
Vobiscum Europe, nec proba Pasiphae,
Et quot Troia tulit, uetus & quot Achaia formas,
Et Phœbi, & Priami diruta regna senis:
Et quæcunque erat in numero Romana puella,
Occidit: has omnes ignis auarus habet.

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Nec forma æternũ, aut cuiquam est fortuna perẽnis,
Longius, aut propius mors sua quenque manet.
Tu quoniam es mea lux magno demissa periclo,
Munera Dianæ debita redde choro,
Redde etiam excubias diuæ nunc, ante iuuencæ.
Votiuas noctes & mihi solue decem.

AD CYNTHIAM.

HESTERNA mea lux cum potus nocte uagarer,
Nec me seruorum duceret ulla manus,
Obuia nescio quot pueri mihi turba minuta
Venerat, hos uetuit me numerare timor,
Quorum alij faculas, alij retinere sagittas,
Pars etiam uisa est uincla parare mihi.
Sed nudi fuerant: quorum lasciuior unus,
Arripite hunc, inquit: nam bene nostis eum.
Hic erat, hunc mulier nobis irata locauit,
Dixit, & in collo iam mihi nodus erat.
Hic alter iubet in medium propellere, & alter:
Intereat qui nos non putat esse deos.
Hæc te non meritum totas expectat in horas,
At tu nescio quas quæris inepte fores.
Quæ cum Sidoniæ nocturna ligamina mitræ
Soluerit, atque oculos mouerit illa graues,
Afflabunt tibi non Arabum de gramine odores,
Sed quos ipse suis fecit Amor manibus.
Parcite iam fratres, iam certos spondet amores,
Et iam ad mandatam uenimus ecce domum.
Atque ita me iniecto duxerunt rursus amictu.

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

I nunc, & noctes disce manere domi.
Mane erat, & uolui, si sola quiesceret illa,
Visere, at in lecto Cynthia sola fuit.
Obstupui: non illa mihi formosior unquam
Visa, neque ostrina cum fuit in tunica.
Ibat & hinc castæ narratum somnia Vestæ,
Neu sibi, ne ue mihi quæ nocitura forent.
Talis uisa mihi somno demissa recenti.
Heu quantum per se candida forma ualet.
Quid tu matutinus ait speculator amicæ,
Me similem uestris moribus esse putas?
Non ego tam facilis, sat erit mihi cognitus unus,
Vel tu, uel si quis uerior esse potest.
Apparent non ulla toro uestigia presso,
Signa uoluptatis non iacuisse duos.
Aspice ut in toto nullus mihi corpore surgat
Spiritus, admisso notus adulterio.
Dixit, & opposita propellens suauia dextra,
Prosilit in laxa nixa pedem solea.
Sic ego tam sancti custode recludor amoris,
Ex illo felix nox mihi nulla fuit.

AD EANDEM.

QVO' fugis ah demẽs? nulla est fuga: tu licet usque
Ad Tanaim fugias, usque sequetur Amor.
Non, si Pegaseo uecteris in aere dorso;
Nec, tibi si Persei mouerit ala pedes;
Vel, si te sectæ rapiant talaribus auræ;
Nil tibi Mercurij proderit alta uia.

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Instat semper Amor supra caput, instat amanti,
Et grauis ipse super libera colla sedet.
Excubat ille acer custos, & tollere nunquam
Te patietur humo lumina capta semel.
Et iam si pecces, deus exorabilis ille est,
Si modo præsentes uiderit esse preces.
Ista senes licet accusent conuiuia duri:
Nos modo propositum uita teramus iter.
Illorum antiquis onerentur legibus aures.
Hic locus est, in quo tibia docta sones:
Quæ non iure uado Mæandri iacta natasti,
Turpia cum faceret Palladis ora tumor.
Nunc iam dura paras, Phrygias nunc ire per undas,
Et petere Hyrcani littora nota maris,
Spargereq; alterna communes cæde penates,
Et ferre ad patrios præmia dira lares.
Vna contentum pudeat me uiuere amica.
Hoc si crimen erit, crimen amoris erit.
Mi nemo obijciat. libeat tibi Cynthia mecum
Roscida muscosis antra tenere iugis.
Illic aspicies scopulis hærere sorores,
Et canere antiqui dulcia furta Iouis,
Vt semel est combustus, ut est deperditus Io,
Denique ut ad Troiæ tecta uolarit auis.
Quòd si nemo extat, qui uicerit alitis arma;
Communis culpæ cur reus unus agor?
Nec tu uirginibus reuerentia moueris ora:
Hic quoque non nescit, quid sit, amare, chorus?
Si tamen Oeagri quædam compressa figura

Bistonijs

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Biſtonijs olim rupibus accubuit.
Hic ubi me prima ſtatuent in parte choreæ,
Et medius docta cuſpide Bacchus erit.
Tum capiti ſacros patiar pendere corymbos.
Nam ſine te noſtrum non ualet ingenium.

AD CYNTHIAM.

QVAERIS cur ueniam tibi tardior? aurea Phœbi
Porticus à magno Cæſare aperta fuit.
Tantam erat in ſpeciem Pœnis digeſta columnis:
Inter quas Danai femina turba ſenis.
Hic equidem Phœbo uiſus mihi pulchrior ipſo
Marmoreus tacita carmen hiare lyra.
Atque aram circum ſteterant armenta Myronis
Quattuor artificis uiuida ſigna boues.
Tum medium claro ſurgebat marmore templum,
Et patria Phœbo carius Ortygia.
Auro ſolis erat ſupra faſtigia currus,
Et ualuæ Libyci nobile dentis opus.
Altera deiectos Parnaſſi uertice Gallos,
Altera mœrebat funera Tantalidos.
Deinde inter matrem deus ipſe, interq; ſororem
Pythius in longa carmina ueſte ſonat.

*

AD EANDEM.

QVI uidet, is peccat. qui non te uiderit, ergo
Non cupiet. facti crimina lumen habet.
Nam quid Præneſtis dubias ô Cynthia ſortes?

Quid

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Quid petis Aeæi mœnia Telegoni?
Cur ue te in Herculeum deportant esseda Tybur?
Appia cur toties te uia ducit anum?
Hoc utinam spatiere loco, quocunque uagaris
Cynthia. sed tibi me credere turba uetat.
Cum uidet accensis deuotam currere tedis
In nemus, & triuiæ lumina ferre deæ.
Scilicet umbrosis sordet Pompeia columnis
Porticus aulæis nobilis Attalicis,
Et creber pariter platanis surgentibus ordo,
Flumina sopito quæq; Marone cadunt.
Et leuiter nymphis tota crepitantibus urbe,
Cum subito Triton ore recondit aquam.
Falleris, ista tui furtum uia monstrat amoris.
Non urbem demens, lumina nostra fugis.
Nil agis, insidias in me componis inanes.
Tendis iners docto retia nota mihi.
Sed de me minus est. famæ iactura pudicæ
Tanta tibi miseræ, quanta mereris, erit.
Nuper enim de te nostras me lædit ad aures
Rumor, & in tota non bonus urbe fuit.
Sed tu non debes inimicæ credere linguæ.
Semper formosis fabula pœna fuit.
Non tua deprenso damnata est fama ueneno,
Testis eris puras Phœbe uidere manus.
Sin autem longo nox una, aut altera lusu
Consumpta est, non me crimina parua mouent.
Tyndaris externo patriam mutauit amore,
Et sine decreto est uiua reducta domum.

Ipsa

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Ipsa Venus quamuis corrupta libidine Martis,
Nec minus in cælo semper honesta fuit.
Quamuis Ida Parin pastorem dicat amasse,
Atque inter pecudes accubuisse deam.
Hoc & Hamadryadum spectauit turba sororum,
Sileniq; senes, & pater ipse chori.
Cum quibus Idæo legisti poma sub antro,
Supposita excipiens Naica dona manu.
An quisquam in tanto stuprorum examine quærit,
Cur hæc tam diues? quis dedit? unde dedit?
O nimium nostro felicem tempore Romam,
Si contra mores una puella facit.
Hæc eadem ante illam impune & Lesbia fecit.
Quæ sequitur, certe est inuidiosa minus.
Qui quærit Tatios ueteres, durosq; Sabinos,
Hic posuit nostra nuper in urbe pedem.
Tu prius & fluctus poteris siccare marinos,
Altaq; mortali deligere astra manu,
Quàm facere, ut nostræ nolint peccare puellæ.
Is mos Saturno regna tenente fuit,
Et cum Deucalionis aquæ fluxere per orbem,
Et post antiquas Deucalionis aquas.
Dic mihi, quis potuit lectum seruare pudicum?
Quæ dea cum solo uiuere sola deo?
Vxorem quondam magni Minois, ut aiunt,
Corrupit torui candida forma bouis.
Nec minus ærato Danae circundata muro,
Non potuit magno casta negare Ioui.
Quòd seu tu Graias, seu sis imitata Latinas,

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Semper uiue meo libera iudicio.

AD CYNTHIAM.

TRISTIA iam redeunt iterum ſolennia nobis,
Cynthia iam noctes eſt operata decem.
Atque utinam Nilo pereat quæ ſacra tepente
Miſit matronis Inachis Auſoniis.
Quæ dea tam cupidos toties diuiſit amantes:
Quæcunque illa fuit, ſemper amara fuit
Tu certe Iouis occultis in amoribus Io
Senſiſti, multas quid ſit inire uias,
Cum te iuſſit habere puellam cornua Iuno,
Et pecoris duro perdere uerba ſono.
Ah quoties quernis læſiſti frondibus ora,
Manſiſti ſtabulis abdita paſta tuis.
An, quoniam agreſtem detraxit ab ore figuram
Iuppiter, iccirco facta ſuperba dea es?
An tibi non ſatis eſt fuſcis Aegyptus alumnis?
Cur tibi tam longa Roma petita uia eſt?
Quid ue tibi prodeſt, uiduas dormire puellas?
Sed tibi, crede mihi, cornua rurſus erunt.
Aut nos è noſtra te ſæua fugabimus urbe.
Cum Tiberi Nilo gratia nulla fuit.
At tu, quæ noſtro nimium placata dolore es,
Noctibus his uacui ter faciamus iter.
Non audis? & uerba ſinis mea ludere, cum iam
Flectant Icarij ſidera tarda boues?
Lenta bibis. mediæ nequeunt te frangere noctes.
An nondum eſt talos mittere laſſa manus?

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Ah pereat quicunque meracas repperit uuas,
Corrupitq; bonas nectare primus aquas.
Icare Cecropijs merito iugulate colonis,
Pampineus nosti quàm sit amarus odor.
Tu quoque ò Eurytion uino centaure peristi,
Nec non Ismario tu Polypheme mero.
Vino forma perit, uino corrumpitur ætas,
Vino sæpe suum nescit amica uirum.
Me miserum, ut multo nihil es mutata Lyæo:
Iam bibe, formosa es: nil tibi uina nocent.
Cum tua præpendent demissa in pocula serta,
Et mea deducta carmina uoce legis,
Largius effuso madeat tibi mensa falerno,
Spumet & aurato mollius in calice.
Nulla tamen lecto recipit se sola libenter:
Est quiddam, quod uos quærere cogat amor.
Semper in absentes felicior æstus amantes:
Eleuat assiduos copia longa uiros.

AD LYNCEVM POETAM.

CVR quisquam faciem dominæ iam credat amico?
Sic erepta mihi pene puella mea est.
Expertus dico: nemo est in amore fidelis.
Formosam raro non sibi quisque petit.
Polluit ille deus cognatos, soluit amicos,
Et bene concordes tristia ad arma uocat.
Hospes in hospitium Menelao uenit adulter.
Colchis & ignotum non ne secuta uirum est?
Lynceu tu ne meam potuisti tangere curam?

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Perfide non ne tuæ tunc cecidere manus?
Quid si non constans illa, & tam certa fuisset?
Posset & in tanto uiuere flagitio?
Tu mihi uel ferro pectus, uel perde ueneno,
A` domina tantum te modo tolle mea.
Te socium uitæ, te corporis esse licebit,
Te dominum admitto rebus amice meis,
Lecto te solum, lecto te deprecor uno.
Riualem possum non ego ferre Iouem.
Ipse meas solus (quod nil est) æmulor umbras
Stultus, quòd stulto sæpe timore tremo.
Vna tamen caussa est, qua crimina tanta remitto,
Errabant multo quod tua uerba mero.
Sed nunquam uitæ me fallet ruga seueræ.
Omnes iam norunt, quàm sit amare bonum.
Lynceus ipse meus seros insanit amores.
Solum te nostros lætor adire deos.
Quid tua Socraticis tibi nunc sapientia libris
Proderit? aut rerum dicere posse uias?
Aut quid Cretæi tibi prosunt carmina lecta?
Nil iuuat in magno uester amore senex.
Tu satius memorem musis imitere Philetam,
Et non inflati somnia Callimachi.
Nam rursus licet Aetoli referas Acheloi
Fluxerit ut magno factus amore liquor,
Atque etiam, ut Phrygio fallax Mæandria campo
Errat, & ipsa suas decipit unda uias,
Qualis & Adrasti fuerit uocalis Arion,
Tristis ad Archemori funera uictor equus.

Non Amphiareæ prosunt tibi fata quadrigæ,
Aut Capanei magno grata ruina Ioui.
Desine & Aeschyleo componere uerba cothurno,
Desine, & ad molles membra resolue toros.
Incipe iam angusto uersus includere torno,
Inq́; tuos ignes dure poeta ueni.
Tu non Antimacho, non tutior ibis Homero.
Despicit & magnos recta puella deos.
Sed non ante grauis taurus succumbit aratro,
Cornua quàm ualidis hæserit in laqueis.
Nec tu tam duros per te patieris amores,
Trux tamen à nobis ante domandus eris.
Harum nulla solet rationem quærere mundi,
Nec cur fraternis luna laboret equis,
Nec si post Stygias aliquid restauerit undas,
Nec si consulto fulmina missa tonent.
Aspice me cui parua domi fortuna relicta est,
Nullus & antiquo Marte triumphus aui,
Vt regnem mistas inter conuiua puellas,
Hoc ego, quo tibi nunc eleuor, ingenio.
Me iuuet æternis positum languere corollis,
Quem tetigit iactu certus ad ossa deus:
Actia Virgilium custodis littora Phœbi,
Cæsaris & fortes dicere posse rates,
Qui nunc Aeneæ Troiani suscitat arma,
Iactaq́; Lauinis mœnia littoribus.
Cedite Romani scriptores, cedite Graij.
Nescio quid maius nascitur Iliade.
Tu canis umbrosi subter pineta Galesi

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Thyrsin, & attritis Daphnin arundinibus;
Vtq; decem possint corrumpere mala puellam,
Missus & impressis hoedus ab uberibus.
Felix, qui uiles pomis mercaris amores:
Huic licet ingratæ Tityrus ipse canat.
Felix, intactum Corydon qui tentat Alexin
Agricolæ domini carpere delicias.
Quamuis ille sua lassus requiescat auena,
Laudatur faciles inter Hamadryadas.
Tu canis Ascræi ueteris præcepta poetæ,
Quo seges in campo, quo uiret uua iugo.
Tale facis carmen docta testudine, quale
Cynthius impositis temperat articulis.
Non tamen hæc ulli uenient ingrata legenti,
Siue in amore rudis, siue peritus erit.
Nec minor his animis, aut si minor ore canorus
Anseris indocto carmine cessit olor.
Hæc quoque perfecto ludebat Iasone Varro,
Varro Leucadiæ maxima flama suæ.
Hæc quoque lasciui cantarunt scripta Catulli,
Lesbia queis ipsa notior est Helena.
Hæc etiam docti confessa est pagina Calui,
Cum caneret miseræ funerat Quinctiliæ,
Et modo formosa quàm multa Lycoride Gallus
Mortuus inferna uulnera lauit aqua.
Cynthia quin etiam uersu laudata Properti,
Hos inter si me ponere fama uolet.

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

SEX. PROPERTII ELEGIARVM LIBER III.

CALLIMACHI manes, & Coi sacra Philetæ

In ueſtrũ, quæſo, me ſinite ire nemus.

Primus ego ingredior puro de fonte ſacerdos

Itala per Graios orgia ferre choros.

Dicite quo pariter carmen tenuaſtis in antro,

Quo ue pede ingreſſi, quam ue bibiſtis aquam.

Ah ualeat, Phœbum quicunque moratur in armis.

Exactus tenui pumice uerſus eat,

Quò me fama leuat terra ſublimis, & à me

Nata coronatis muſa triumphat equis,

Et mecum in curru parui uectantur Amores,

Scriptorumq; meas turba ſecuta rotas.

Quid fruſtra miſſis in me certatis habenis?

Non datur ad muſas currere lata uia.

Multi Roma tuas laudes annalibus addent,

Qui finem imperij Bactra futura canent:

Sed, quod pace legas, opus hoc de monte ſororum

Detulit intacta pagina noſtra uia.

Mollia Pegaſides ueſtro date ſerta poetæ.

Non faciet capiti dura corona meo.

At mihi, quod uiuo detraxerat inuida turba,

Poſt obitum duplici fœnore reddet honos.

Omnia poſt obitum fingit maiora uetuſtas.

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Maius ab exequijs nomen in ora uenit.
Nam quis equo pulsas abiegno nosceret arces?
Fluminaq; Aemonio comminus isse uiro?
Idæum Simoenta, Iouis cunabula parui,
Hectora per campos ter maculasse rotas?
Deiphobumq;, Helenumq;, et Polydamantas in armis?
Qualemcunque Parin uix sua nosset humus.
Exiguo sermone fores nunc Ilion, & tu
Troia, bis Oetæi numine capta dei.
Nec non ille tui casus memorator Homerus
Posteritate suum crescere sensit opus.
Meq; inter seros laudabit Roma nepotes.
Illum post cineres auguror esse diem.
Ne mea contempto lapis indicet ossa sepulcro,
Prouisum est, Lycio uota probante deo.
Carminis interea nostri redeamus in orbem,
Gaudeat ut solito tacta puella sono.
Orpheu te tenuisse feras, & concita dicunt
Flumina Threicia detinuisse lyra.
Saxa Cytheronis Thebas agitata per artem
Sponte sua in muri membra coisse ferunt.
Quin etiam Polypheme fera Galatea sub Aetna
Ad tua rorantes carmina flexit equos.
Miremur, nobis & Baccho, & Apolline dextro,
Turba puellarum si mea uerba colit.
Quòd non Tænarijs domus est mihi fulta columnis;
Nec camera auratas inter eburna trabes;
Nec mea Phæacias æquant pomaria siluas;
Non operosa rigat Martius antra liquor:

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

At musæ comites, & carmina cara legenti,
Et defessa choris Calliopea meis.
Fortunata, meo si qua es celebrata libello:
Carmina erunt formæ tot monimenta tuæ.
Nam neque Pyramidum sumptus ad sidera ducti,
Nec Iouis Elei cælum imitata domus:
Nec Mausolei diues furtuna seplucri
Mortis ab extrema conditione uacat.
Aut illis flama, aut imber subducet honores,
Annorum aut ictu pondera uicta ruent.
At non ingenio quæsitum nomen ab æuo
Excidet. ingenio stat sine morte decus.

PROPERTII SOMNIVM.

VISVS eram molli recubans Heliconis in umbra,
Bellerophontei quà fluit humor equi,
Reges Alba tuos, & regum facta tuorum
Tantum operis neruis hiscere posse meis:
Paruaq; tam magnis admoram fontibus ora,
Vnde pater sitiens Ennius ante bibit,
Et cecinit Curios fratres, & Horatia pila,
Regiaq; Aemilia uecta trophæa ratæ,
Victricesq; moras Fabij, pugnamq; sinistram
Cannensem, & uersos ad pia uota deos,
Annibalemq; lares Romana sede fugantes,
Anseris & tutum uoce fuisse Iouem;
Cum me Castalia speculans ex arbore Phœbus
Sic ait, aurata nixus ad antra lyra:
Quid tibi cum tali demens est flumine? quis te

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Carminis heroi tangere iussit opus ?
Non hic ulla tibi speranda est fama Properti.
Mollia sunt paruis prata terenda rotis,
Vt tuus in scamno iactetur sæpe libellus,
Quem legat expectans sola puella uirum.
Cur tua præscripto seuecta est pagina gyro ?
Non est ingenij cymba grauanda tui.
Alter remus aquas, alter tibi radat arenas:
Tutus eris. medio maxima turba mari est.
Dixerat, & plectro sedem mihi monstrat eburno,
Quà noua muscoso semita facta solo est.
Hic erat affixis uiridis spelunca lapillis,
Pendebantq; cauis tympana pumicibus.
Ergo musarum, & Sileni patris imago
Fictilis, & calami Pan Tegeæe tui.
Et Veneris dominæ uolucres mea turba columbæ
Tingunt Gorgoneo punica rostra lacu.
Diuersæq; nouem sortitæ rura puellæ
Exercent teneras in sua dona manus.
Hæc ederas legit in thyrsos, hæc carmina neruis
Aptat, & illa manu texit utraque rosam.
E' quarum numero me contigit una dearum.
Vt reor à facie, Calliopea fuit.
Contentus niueis semper uectabere cycnis,
Nec te fortis equi ducet ad arma sonus.
Nil tibi sit rauco prætoria classica cornu
Flere, nec Aonium cingere Marte nemus,
Aut quibus in campis Mariano prœlia signo
Stent, & Teutonicas Roma refringat opes.

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Barbarus aut sæuo perfusus sanguine Rhemus
    Saucia mœrenti corpora uectet aqua.
Quippe coronatos alienum ad limen amantes,
    Nocturnæq; canes ebria signa fugæ,
Vt per te clausas sciat excantare puellas,
    Qui uolet austeros arte ferire uiros.
Talia Calliope; lymphisq; à fonte petitis,
    Ora Philetea nostra rigauit aquam.

DESCRIPTIO TRIVMPHI.

ARMA deus Cæsar dites meditatur ad Indos,
    Et freta gemmiferi findere classe maris.
Magna uiri merces parat ultima terra triumphos:
    Tigris, & Eufrates sub tua iura fluent.
Sera sed Ausonijs ueniet prouincia uirgis:
    Assuescent Latio Partha trophæa Ioui.
Ite agite expertæ bello date lintea proræ,
    Et solitum armigeri ducite munus equi.
Omuia fausta cano. Crassos, cladesq; piate,
    Ite, & Romanæ consulite historiæ.
Mars pater, & sacræ fatalia lumina Vestæ,
    Ante meos obitus sit precor illa dies,
Qua uideam spolijs oneratos Cæsaris axes
    Ad uulgi plausus sæpe resistere equos.
Inq; sinu caræ nixus spectare puellæ
    Incipiam, & titulis oppida capta legam,
Tela fugacis equi, & bracchati militis arcus,
    Et subter captos arma sedere duces.
Ipsa tuam prolem serua Venus, hoc sit in æuum,

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Cernis ab Aenea quod ſupereſſe caput.
Præda ſit hæc illis, quorum meruere labores.
Mi ſat erit media plaudere poſſe uia.
Pacis amor deus eſt: pacem ueneramur amantes:
Stant mihi cum domina prœlia dura mea.
Nec tamen inuiſo pectus mihi carpitur auro,
Nec bibit è gemma diuite noſtra ſitis.
Nec mihi mille iugis Campania pinguis aratur,
Nec miſer æra peto claſſe Corinthe tua.
O prima infelix fingenti terra Prometheo:
Ille parum cauti pectoris egit opus:
Corpora diſponens, mentem non uidit in arte.
Recta animi primum debuit eſſe uia.
Nunc maris in tantum uentis iactamur, & hoſtem
Quærimus, atque armis nectimus arma noua.
Haud ullas portabis opes Acherontis ad undas:
Nudus ab inferna ſtulte uehere rate.
Victor cum uictis pariter miſcebitur umbris.
Conſule cum Mario capte Iugurtha ſedes.
Lydus Dulichio non diſtat Crœſus ab Iro.
Optima mors, parca quæ uenit apta die.
Me iuuat in prima coluiſſe Helicona iuuenta,
Muſarumq; choris implicuiſſe manus.
Me iuuat & multo mentem uincire lyæo,
Et caput in uerna ſemper habere roſa.
Atque ubi iam Venerem grauis interceperit ætas,
Sparſerit & nigras alba ſenecta comas;
Tum mihi naturæ libeat perdiſcere mores,
Quis deus hanc mundi temperet arte domum:

Qua uenit exoriens, qua deficit, unde coactis
Cornibus in plenum menstru a luna redit:
Vnde salo superant uenti, quid flamine captet
Eurus, & in nubes unde perennis aqua:
Sit uentura dies, mundi quæ subruat arces:
Purpureus pluuias cur bibat arcus aquas:
Aut cur Perrhebi tremuere cacumina Pindi,
Solis & atratis luxerit orbis equis:
Cur serus uersare boues, & plaustra Bootes,
Pleiadum spisso cur coit igne chorus:
Cur ue suos fines altum non exeat æquor,
Plenus & in partes quattuor annus eat:
Sub terris sint iura deum, & tormenta gigantum,
Tisiphones atro si furit angue caput:
Aut Alcmeoniæ furiæ, aut ieiunia Phinei,
Num rota, num scopuli, num sitis inter aquas:
Num tribus infernum custodit faucibus antrum
Cerberus, & Tityo iugera pauca nouem:
An ficta in miseras descendit fabula gentes,
Et timor haud ultra, quàm rogus, esse potest.
Exitus hic uitæ superest mihi. uos, quibus arma
Grata magis, Crassi signa referte domum.

AD LYGDAMVM.

DIC mihi de nostra, quæ sentis uera puella:
Sic tibi sint dominæ Lygdame dempta iuga.
Dum me lætitia tumefactum fallis inani,
Hæc referens, quæ me credere uelle putas.
Omnis enim debet sine uano nuncius esse,

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Maioremq́; timens ſeruus habere fidem.
Nunc mihi, ſi qua tenes, ab orgine dicere prima
Incipe. ſuſpenſis auribus iſta bibam.
Siccine eam incomptis uidiſti flere capillis?
Illius ex oculis multa cadebat aqua?
Nec ſpeculum ſtrato uidiſti Lygdame lecto?
Ornabat niueas nulla ue gemma manus?
Ac mœſtam teneris ueſtem pendere lacertis?
Scriniaq́; ad lecti clauſa iacere pedes?
Triſtis erat domus, & triſtes ſua penſa miniſtræ
Carpebant, medio nebat & ipſa loco,
Humidaq́; impreſſa ſiccabat lumina lana,
Rettulit & querulo iurgia noſtra ſono.
Hæc te teſte mihi promiſſa eſt Lygdame merces?
Eſt pœnæ ſeruo rumpere teſte fidem.
Ille poteſt nullo miſeram me linquere facto?
Aequalem nulla dicere habere domo?
Gaudet me uacuo ſolam tabeſcere lecto.
Si placet, inſultet Lygdame morte mea.
Improba non uicit me moribus illa, ſed herbis.
Staminea rhombi ducitur ille rota.
Illum turgentis ranæ portenta rubetæ,
Et lecta è ſectis anguibus oſſa trahunt,
Et ſtrygis inuentæ per buſta iacentia plumæ,
Cinctaq́; funeſto lanea uitta uiro.
Si non uana canunt mea ſomnia Lygdame, teſtor:
Pœna erit ante meos ſera, ſed ampla pedes.
Putris & in uacuo texetur aranea lecto:
Noctibus illorum dormiet ipſa Venus.

Quæ

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Quæ tibi si ueris animis est questa puella,
Hac eadem rursus Lygdame curre uia,
Et mea cum multis lacrymis mandata reporta,
Iram, non fraudes, esse in amore meo.
Me quoque consimili impositum torquerier igni,
Iurabo, & bis sex integer esse dies.
Quòd mihi si tanto felix concordia bello
Extiterit, per me Lygdame liber eris.

DE MORTE PAETI OB AVARITIAM.

ERGO *solicitæ tu caussa pecunia uitæ es,*
Per te immaturum mortis adimus iter.
Tu uitijs hominum crudelia pabula præbes.
Semina curarum de capite orta tuo.
Tu Pætum ad Pharios tendentem lintea portus
Obruis insano terq;, quaterq; mari.
Nam dum te sequitur, primo miser excidit æuo,
Et noua longinquis piscibus esca natat:
Et mater non iusta piæ dare debita terræ,
Nec pote cognatos inter humare rogos.
Sed tua nunc uolucres astant super ossa marinæ,
Nunc tibi pro tumulo Carpathium omne mare.
Infelix Aquilo, raptæ timor Orithyiæ,
Quæ spolia ex illo tanta fuere tibi?
Aut quidnam fracta gaudes Neptune carina?
Portabat sanctos alueus ille uiros.
Pæte quid ætatem numeras? quid cara natanti
Mater in ore tibi est? non habet unda deos.
Nam tibi nocturnis ad saxa ligata procellis

Omnia

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Omnia detrito uincula fune cadunt.
Sunt Agamemnonias testantia littora curas,
Quà notat Argenni pœna minantis aquæ.
Hoc iuuene amisso, classem non soluit Atrides,
Pro qua mactata est Iphigenia mora.
Reddite corpus humo; positaq; in gurgite uita,
Pætum sponte tua uilis arena tegas.
Et quoties Pæti transibit nauta sepulcrum,
Dicat, & audaci tu timor esse potes.
Ite rates curuæ, & leti contexite caussas.
Ista per humanas mors uenit acta manus.
Terra parum fuerat: terris adiecimus undas:
Fortunæ miseras auximus arte uias.
Anchora te teneat, quem non tenuere penates?
Quid meritum dicas, cui sua terra parum est?
Ventorum est quodcunque paras. haud ulla carina
Consenuit. fallit portus & ipse fidem.
Natura insidians pontum substrauit auaris.
Vt tibi succedat, uix semel esse potest.
Saxa triumphales fregere Capharea puppes,
Naufraga cum uasto Græcia tracta salo est.
Paulatim socium iacturam fleuit Vlysses,
In mare cui soli non ualuere doli.
Quod si contentus patrio boue uerteret agros,
Verbaq; duxisset pondus habere mea;
Viueret ante suos dulcis conuiua penates,
Pauper, & in terra, nil ubi flere potest.
Non tulit hic Pætus stridorem audire procellæ,
Et duro teneras lædere fune manus,

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

*

Sed thyæ thalamo, aut Oricia terebintho
 Effultum pluma uersicolore caput.
Huic fluctus uiuo radicitus abstulit ungues,
 Et miser inuisam traxit hiatus aquam.
Hunc paruo ferri uidit nox improba ligno.
 Pætus ut occideret, tot coiere mala.
Flens tamen extremis dedit hæc mandata querelis,
 Cum moribunda niger clauderet ora liquor.
Di maris Aegæi, quos sunt penes æquora uenti,
 Et quæcunque meum degrauat unda caput,
Quò rapitis miseros primæ lanuginis annos?
 Attulimus longas in freta uasta manus.
Ah miser Alcyonum scopulis affigar acutis:
 In me cæruleo fuscina sumpta deo est.
At saltem Italiæ regionibus euehat æstus.
 Hoc de me sat erit, si modo matris erit.
Subtrahit hæc fantem torta uertigine fluctus,
 Vltima quæ Pæto noxq;, dies q́; fuit.
O centum æquoreæ Nereo genitore puellæ,
 Et tu materno tacta dolore Thetis,
Vos decuit lasso supponere brachia mento:
 Non poterat uestras ille grauare manus.
At tu sæue Aquilo nunquam mea uela uidebis.
 Ante fores dominæ condar oportet iners.

AD CYNTHIAM.

DVLCIS ad hesternas fuerat mihi rixa lucernas,

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Vocis & insanæ tot maledicta tuæ,
Cum furibunda mero mensam propellis, & in me
Proijcis insana cymbia plena manu.
Tu uero nostros audax inuade capillos,
Et mea formosis unguibus ora nota:
Tu minitare oculos subiecta exurere flama,
Fac mea rescisso pectora nuda sinu.
Nimirum ueri dantur mihi signa caloris.
Nam sine amore graui femina nulla dolet.
Quæ mulier grauida iactat conuicia lingua,
Et Veneris magnæ uoluitur ante pedes,
Custodum gregibus seu cum se stipat euntem,
Seu sequitur medias, Mænas ut icta, uias,
Seu timidam crebro dementia somnia terrent,
Seu miseram in tabula picta puella mouet.
His ego tormentis animi sum uerus aruspex:
Has didici certo sæpe in amore notas.
Non est certa fides, quam non iniuria uersat.
Hostibus eueniat lenta puella meis.
In morso æquales uideant mea uulnera collo.
Me doceat liuor mecum habuisse meam.
Aut in amore dolere uolo, aut audire dolentem,
Siue meas lacrymas, siue uidere tuas,
Tecta superciliis si quando uerba remittis,
Aut tua cum digitis scripta silenda notas.
Odi ego quæ nunquam pungunt suspiria somnos.
Semper in iratam pallidus esse uelim.
Dulcior ignis erat Paridi, cum grata per arma
Tyndaridi poterat gaudia ferre suæ.

Dum

Dum uincunt Danai, dum restat barbarus Hector,
Ille Helenæ in gremio maxima bella gerit.
Aut tecum, aut pro te mihi cum riualibus arma
Semper erunt: in te pax mihi nulla placet.
Gaude, quòd nulla est æque formosa. doleres,
Si qua foret. nunc sis iure superba licet.
At tibi, qui nostro tendisti retia lecto,
Sit socer æternum, nec sine matre domus:
Cui nunc si qua data est furandæ copia noctis,
Offensa illa mihi, non tibi amica dedit.

AD MAECENATEM.

MAECENAS eques Etrusco de sanguine regum,
Intra fortunam qui cupis esse tuam,
Quid me scribendi tam uastum mittis in æquor?
Non sunt apta meæ grandia uela rati.
Turpe est, quod nequeas capiti committere pondus,
Et pressum inflexo mox dare terga genu.
Omnia non pariter rerum sunt omnibus apta,
Fama nec ex æquo ducitur ulla iugo.
Gloria Lysippo est, animosa effingere signa:
Exactis Calamis se mihi iactat equis.
In Veneris tabula summam sibi ponit Apelles:
Pyreicus parua uindicat arte locum.
Argumenta magis sunt Mentoris addita formæ:
At Myos exiguum flectit acanthus iter.
Phidiacus signo se Iuppiter ornat eburno:
Praxitelem propria uindicat arte lapis.
Sunt quibus Eleæ concurrit palma quadrigæ:

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Sunt, quibus in celeres gloria nata pedes.
Hic ſatus ad pacem, hic caſtrenſibus utilis armis.
Naturæ ſequitur ſemina quiſque ſuæ.
At tua, Mæcenas, uitæ præcepta recepi,
Cogor & exemplis te ſuperare tuis.
Cum tibi Romano dominas in honore ſecures,
Et liceat medio ponere iura foro,
Vel tibi Medorum pugnaces ire per hoſtes,
Atque onerare tuam fixa per arma domum;
Et tibi ad effectum uires det Cæſar, & omni
Tempore tam faciles inſinuentur opes;
Parcis, & in tenues humilem te colligis umbras:
Velorum plenos ſubtrahis ipſe ſinus.
Crede mihi: magnos æquabunt iſta Camillos
Iudicia, & uenies tu quoque in ora uirum:
Cæſaris & famæ ueſtigia iuncta tenebis.
Mæcenatis erunt uera trophæa fides.
Non ego uelifera tumidum mare findo carina:
Tota ſub exiguo flumine noſtra mora eſt.
Non flebo in cineres arcem ſediſſe paternos
Cadmi, nec ſemper prœlia clade pari:
Nec referam Scæas, & Pergama, Apollinis arces,
Et Danaum decimo uere rediſſe rates;
Mœnia cum Graio Neptunia preſſit aratro
Victor Palladiæ ligneus artis equus.
Inter Callimachi ſat erit placuiſſe libellos,
Et cecini ſſe modis Coe poeta tuis.
Hæc curent pueri, hæc curent ſcripta puellæ;
Meq; deum clament, & mihi ſacra ferant.

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Te duce uel Iouis arma canam, cæloq; minantem
Cæum, & Phlegræis Oromedonta iugis:
Celsáq; Romanis decerpta palatia tauris
Ordiar, & cæso mœnia firma Remo,
Eductosq; pares siluestri ex ubere reges:
Crescet & ingenium sub tua iussa meum:
Prosequar & currus utroque ab littore ouantes
Parthorum, astutæ tela remissa fugæ,
Castráq; Pelusii Romano subruta ferro,
Antoniq; graues in sua fata manus.
Mollis tu cœptæ fautor cape lora iuuentæ,
Dexteráq; immissis da mihi signa rotis.
Hoc mihi Mæcenas laudis concedis; & à te est,
Quod ferar in partes ipse fuisse tuas.

DE NATALI AMICAE SVAE.

MIRABAR, quidnam misissent mane camœnæ
Ante meum stantes, sole rubente, torum.
Natalis nostræ signum misere puellæ,
Et manibus faustos ter crepuere sonos.
Transeat hic sine nube dies, stent aere uenti,
Ponat & in sicco molliter unda minas.
Aspiciam nullos hodierna luce dolentes,
Et Niobe lacrymas supprimat ipse lapis.
Halcyonum positis requiescant ora querelis,
Increpet absumptum nec sua mater Ityn.
Tuq; ò cara mihi, felicibus edita pennis,
Surge, & poscentes iusta precare deos.
Ac primum pura somnum tibi discute lympha,

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Et nitidas presso pollice finge comas,
Dein qua primum oculos cœpisti ueste Properti,
Indue, nec uacuum flore relinque caput,
Et pete, qua polles, ut sit tibi forma perennis,
Inq; meum semper stent tua regna caput.
Inde coronatas ubi thure piaueris aras,
Luxerit & tota flama secunda domo,
Sit mensæ ratio, noxq; inter pocula currat,
Et crocino nares murrheus ungat Onyx.
Tibia nocturnis succumbat rauca choreis,
Et sint nequitiæ libera uerba tuæ,
Dulciaq; ingratos adimant conuiuia somnos,
Publica uicinæ perstrepat ara uiæ.
Sit sors & nobis talorum interprete iactu,
Quem grauibus pennis uerberet ille puer.
Cum fuerit multis exacta trientibus hora,
Noctis & instituet sacra ministra Venus,
Annua soluamus thalamo solennia nostro,
Natalisq; tui sic peragamus iter.

Feminas imperare amantibus.

QVID mirare, meam si uersat femina uitam?
Et trahit addictum sub sua iura uirum?
Criminaq; ignaui capitis mihi turpia fingis,
Quod nequeam fracto rumpere uincla iugo?
Venturam melius præsagit nauita noctem:
Vulneribus didicit miles habere metum.
Ista ego præterea iactaui uerba iuuenta.
Tu nunc exemplo disce timere meo.

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Colchis flagrantes adamantina ſub iuga tauros
 Egit, & armigera prœlia ſeuit humo,
Cuſtodisq́; feros clauſit ſerpentis hiatus,
 Iret ut Aeſonias aurea lana domos.
Auſa ferox ab equo quondam oppugnare ſagittis
 Mæotis Danaum Pentheſilea rates.
Aurea cui poſtquam nudauit caſſida frontem,
 Vicit uictorem candida forma uirum.
Omphale in tantum formæ proceſſit honorem
 Lydia Gygæo tincta puella lacu,
Vt, qui pacato ſtatuiſſet in orbe columna,
 Tam dura traheret mollia penſa manu.
Perſarum ſtatuit Babylona Semiramis urbem,
 Vt ſolidum cocto tolleret aggere opus:
Et duo in aduerſum miſit per mœnia currus
 Ne poſſent tacto ſtringere ab axe latus,
Duxit & Eufraten medium qua condidit arces,
 Iuſſit & imperio ſurgere Bactra caput.
Nam quid ego heroas, quid raptem in crimina diuos?
 Iuppiter infamat ſeq́;, ſuamq́; domum.
Quid modo quæ noſtris opprobria uexerit armis,
 Et famulos inter femina trita ſuos?
Coniugis obſcœni pretium Romana popoſcit
 Mœnia, & addictos in ſua regna patres.
Noxia Alexandrina dolis aptiſſima tellus,
 Et toties noſtro Memphi cruenta malo,
Tres ubi Pompeio detraxit arena triumphos.
 Tollet nulla dies hanc tibi Roma notam.
Iſſent Phlegræo melius tibi funera campo,

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Vel tua si socero colla daturus eras.
Scilicet incesti meretrix regina Canopi
Vna Philippeo sanguine adusta nota,
Ausa Ioui nostro latrantem opponere Anubim,
Et Tiberim Nili cogere ferre minas,
Romanamq; tubam crepitanti pellere sistro,
Baridos & contis rostra Liburna sequi,
Fœdaq; Tarpeio conopea tendere saxo
Iura dare statuas inter, & arma mari.
Quid nunc Tarquini fractas iuuat esse secures,
Nomine quem simili uita superba notat?
Si mulier patienda fuit? cape Roma triumphum,
Et longam Augusto salua percare diem.
Fugisti tamen in timidi uaga flumina Nili:
Accepere tuæ Romula uincla manus.
Brachia spectaui sacris admorsa colubris,
Et trahere occultum membra soporis iter.
Non hæc Roma fuit tanto tibi ciue uerenda,
Dixit & assiduo lingua sepulta mero.
Septem urbs alta iugis, toti quæ præsidet orbi,
Femineas timuit territa Marte minas.
Annibalis spolia, & uicti monimenta Siphacis,
Et Pyrrhi ad nostros gloria fracta pedes.
Curius expletis statuit monimenta lacunis:
At Decius misso prœlia rupit equo.
Coclitis abscissos testatur semita pontes,
Et cui cognomen Coruus habere dedit.
Hæc di condiderant, hæc di quoque mœnia seruant.
Vix timeat, saluo Cæsare, Roma Iouem.

Nunc

Nunc ubi Scipiadæ classes? ubi signa Camilli?
Aut ubi Pompeia Bosphora capta manu?
Leucadius uersas acies memorabit Apollo.
Tantum operis belli sustulit una dies.
At tu, siue petes portus, seu nauita linques,
Cæsaris in toto sis memor Ionio.

AD POSTVMVM DE GALLA.

POSTVME plorantem potuisti linquere Gallam?
Miles & Augusti fortia signa sequi?
Tanti ne ulla fuit spoliati gloria Parthi,
Ne faceres Galla multa rogante tua?
Si fas est, omnes pariter pereatis auari,
Et quisquis fido prætulit arma toro.
Tu tamen iniecta tectus uesane lacerna
Potabis galea fessus Araxis aquam.
Illa quidem interea fama tabescet inani,
Hæc tua ne uirtus fiat amara tibi,
Ne ue tua Medæ lætentur cæde sagittæ,
Ferreus aurato neu cataphractus equo,
Ne ue aliquid de te flendum referatur in urna,
Sic redeunt, illis qui cecidere locis.
Ter quater in casta felix ò Postume Galla,
Moribus his alia coniuge dignus eras.
Quid faciet nullo munita puella timore,
Cum sit luxuriæ Roma magistra tuæ?
Sed securus eas: Gallam non munera uincent,
Duritiæq; tuæ non erit illa memor:

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Nam quocunque die ſanum te fata remittent,
Pendebit collo Galla pudica tuo.
Poſtumus alter erit miranda coniuge Vlyſſes.
Non illi longæ tot nocuere moræ,
Caſtra decem annorũ, et Ciconũ mons, Iſmara, Calpe,
Exuſtæq; tuæ mox Polypheme genæ,
Et Circæ fraudes, lotosq;, herbæq; tenaces,
Scyllaq;, & alternas ſciſſa Charybdis aquas,
Lampeties Ithacis uerubus mugiſſe iuuencos,
Pauerat hos Phœbo filia Lampetie,
Et Thalamum Aeææ flentis fugiſſe puellæ,
Totq; hiemis noctes, totq; nataſſe dies,
Nigrantesq; domos animarum intraſſe ſilentum,
Sirenum ſurdo remige adiſſe lacus,
Et ueteres arcus leto renouaſſe procorum,
Erroriſq; ſui ſic ſtatuiſſe modum.
Nec fruſtra: quia caſta domi perſederat uxor.
Vincit Penolopes Lælia Galla fidem.

DE AVARITIA PVELLARVM.

QVAERITIS, unde auidis nox ſit pretioſa puellis,
Et Venere exhauſtæ damna querantur opes?
Certe equidem tantis cauſſa eſt manifeſta ruinis.
Luxuriæ nimium libera facta uia eſt.
Inda cauis aurum mittit formica metallis,
Et uenit è rubro concha Erycina ſalo,
Et Tyros oſtrinos præbet Cadmea colores,
Cinnamon & multi paſtor odoris Arabs.
Hæc etiam clauſas expugnant arma pudicas,

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Quæq; terunt fastus Icarioti tuos.
Matrona incedit census induta nepotum,
Et spolia opprobrij nostra per ora trahit.
Nulla est poscendi, nulla est reuerentia dandi:
Aut, si qua est, pretio tollitur ipsa mora.
Felix Eois lex funeris una maritis,
Quos aurora suis rubra colorat equis.
Nanque, ubi mortifero iacta est fax ultima lecto,
Vxorum fusis stat pia turba comis,
Et certamen habent leti, quæ uiua sequatur
Coniugium. pudor est, non licuisse mori.
Ardent uictrices, & flamæ pectora præbent,
Imponuntq; suis ora perusta uiris.
Hic genus infidum nuptarum, hic nulla puella
Nec fida Euadne, nec pia Penelope.
Felix agrestum quondam pacata iuuentus,
Diuitiæ quorum messis, & arbor erant.
Illis pompa fuit decussa Cydonia ramo,
Et dare puniceis plena canistra rubis,
Nunc uiolas tondere manu, nunc mista referre
Lilia, uirgineos lucida per calathos,
Et portare suis uestitas frondibus uuas,
Aut uariam plumæ uersicoloris auem.
His tum blanditijs furtiua per antra puellæ
Oscula siluicolis empta dedere uiris.
Atque hinuli pellis totos operibat amantes,
Altaq; natiuo creuerat herba toro,
Pinus & incumbens lætas circumdabat umbras,
Nec fuerat nudas pœna uidere deas.

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Corniger Idæi uacuam pastoris in aulam
  Dux aries saturas ipse reduxit oues.
Diq; deæq; omnes, quibus est tutela per agros,
  Præbebant uestris uerba benigna focis.
Et leporem quicunque uenis uenaberis hospes,
  Et si forte meo tramite quæris auem:
Et me Pana tibi comitem de rupe uocato,
  Siue petas calamo præmia, siue cane.
At nunc desertis cessant sacraria lucis:
  Aurum omnes uicta iam pietate colunt.
Auro pulsa fides, auro uenalia iura,
  Aurum lex sequitur, mox sine lege pudor.
Torrida sacrilegum testantur lumina Brennum,
  Dum petit intonsi Pythia regna dei.
At mons laurigero concussus uertice duras
  Gallica Parnassi sparsit in arma niues.
Te scelus accepto Thracis Polymnestoris auro
  Nutrit in hospitio non Polydore pio.
Tu quoque, ut auratos gereres Eriphyla lacertos,
  Dilapsis nusquam est Amphiaraus equis.
Proloquar, atque utinam patriæ sim uanus aruspex.
  Frangitur ipsa suis Roma superba bonis.
Certa loquor, sed nulla fides. neque enim Ilia quondã
  Verax Pergameis Mænas habenda malis.
Sola Parim phrygiæ fatum componere, sola
  Fallacem patriæ serpere dixit equum.
Ille furor patriæ fuit utilis, ille parenti.
  Experta est ueros irrita lingua deos.

Ad Spartem de ludis Laconicis.

MVLTA tuæ, Sparte, miramur iura palæstræ,
Sed mage uirginei tot bona gymnasij,
Quòd non infames exercet corpore laudes
Inter luctantes nuda puella uiros,
Cum pila ueloces fallit per brachia iactus,
Increpat & uersi clauis adunca trochi,
Pulueruléntaq; ad extremas stat femina metas,
Et patitur duro uulnera pancratió:
Nunc ligat ad cæstum gaudentia brachia loris,
Missile nunc disci pondus in orbe rotat;
Gyrum pulsat equis, niueum latus ense reuincit,
Virgineumq; cauo protegit ære caput.
Qualis Amazonidum nudatis bellica mammis
Thermodoonteis turba lauatur aquis;
Et modo Taygeti crines aspersa pruina
Sectatur patrios per iuga longa canes.
Qualis & Eurotæ Pollux & Castor arenis,
Hic uictor pugnis, ille futurus equis:
Inter quos Helene nudis capere arma papillis
Fertur, nec fratres erubuisse deos.
Lex igitur Spartana uetat secedere amantes,
Et licet in triuijs ad latus esse suæ:
Nec timor, aut ulla est clausæ tutela puellæ,
Nec grauis austeri pœna cauenda uiri.
Nullo præmisso, de rebus tute loquaris
Ipse tuis. longæ nulla repulsa moræ.
Non Tyriæ uestes errantia lumina fallunt,

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Eſt neque odoratæ cura moleſta domi.
At noſtra ingenti uadit circumdata turba,
Nec digitum anguſta eſt inſeruiſſe uia:
Nec quæ ſint facies, nec quæ ſint uerba rogandi,
Inuenias. cæcum uerſat amator iter.
Quòd ſi iura fores, pugnasq; imitata Laconum,
Carior hoc eſſes tu mihi Roma bono.

AD CYNTHIAM DE LYCINNA.

SIC ego non ullos iam norim in amore tumultus,
Nec ueniat ſine te nox uigilanda mihi,
Vt mihi prætextæ pudor eſt uelatus amictu,
Et data libertas noſcere amoris iter.
Illa rudes animos per noctes conſcia primas
Imbuit, heu nullis capta Lycinna datis.
Tertius, haud multo minus eſt, cum ducitur annus:
Vix memini nobis uerba coiſſe decem.
Cuncta tuus ſepeliuit amor, nec femina poſt te
Vlla dedit collo dulcia uincla meo.
Teſtis erit Dirce tam uero crimine ſæua
Nycteos Antiopem accubuiſſe Lyco.
Ah quoties pulchros uſſit regina capillos,
Molliáq; immites fixit in ora manus.
Ah quoties famulam penſis onerauit iniquis,
Et caput in dura ponere iuſſit humo.
Sæpe illam immundis paſſa eſt habitare tenebris:
Vilem ieiunæ ſæpe negauit aquam.
Iuppiter Antiopæ nuſquam ſuccurris habenti
Tot mala. corrumpit dura catena manus.

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Si deus es; tibi turpe, tuam seruire puellam.
Inuocet Antiope quem nisi uincta Iouem?
Sola tamen, quæcunque aderant in corpore uires,
Regales manicas rupit utraque manu:
Inde Cytheronis timido pede currit in arces.
Nox erat, & sparso triste cubile gelu.
Sæpe uago Asopi sonitu permota fluentis
Credebat dominæ pone uenire pedes:
Et durum zethum, & lacrymis Amphiona mollem
Experta est stabulis mater abacta suis.
Ac ueluti magnos cum ponunt æquora motus,
Eurus in aduersos desinit ire notos:
Littore sic tacito sonitus rarescit arenæ,
Sic cadit inflexo lapsa puella genu.
Sera tamen pietas, natis est cognitus error.
Digne Iouis natos qui tueare senex.
Tu reddis pueris matrem, puerisq; trahendam
Vinxerunt Dircen sub trucis ora bouis.
Antiope cognosce Iouem, tibi gloria Dirce
Ducitur in multis mortem habitura locis.
Prata cruentantur zethi, uictorq; canebat
Pæa na Amphion rupe Aracynthe tua.
At tu non meritam parcas uexare Lycinnam.
Nescit uestra ruens ira referre pedem.
Fabula nulla tuas de nobis concitet aures.
Te solam & lignis funeris ustus amem.

DE IMPERIO AMICAE.

NOX media, et dominæ mihi uenit epistola nostræ,

Tibure

Tibure me missa iussit adesse mora,
Candida quà geminas ostendunt culmina turres,
Et cadit in patulos lympha Aniena lacus.
Quid faciam? obductis committam me ne tenebris?
Vt timeam audaces in mea membra manus?
At, si hæc distulero nostro mandata timore,
Nocturno fletus sæuior hoste mihi.
Peccaram semel, & totum sum pulsus in annum.
In me mansuetas non habet illa manus.
Nec tamen est quisquam, sacros qui lædat aman tes:
Scyronis media sic licet ire uia.
Quisquis amator erit, Scythicis licet ambulet oris:
Nemo adeo, ut noceat, barbarus esse uolet.
Luna ministrat iter, demonstrant astra salebras:
Ipse amor accensas percutit ante faces.
Sæua canum rabies morsus auertit hiantes.
Huic generi quouis tempore tuta uia est.
Sanguine tam paruo quis enim spargatur amantis
Improbus? exclusis fit comes ipsa Venus.
Quòd si certa meos sequerentur funera casus;
Tali mors pretio uel sit emenda mihi.
Afferet huc unguenta mihi, sertisq; sepulcrum
Ornabit custos ad mea busta sedens.
Di faciant, mea ne terra locet ossa frequenti,
Quà facit assiduo tramite uulgus iter.
Post mortem tumuli sic infamantur amantum.
Me tegat arborea deuia terra coma,
Aut humet ignotæ cumulus uallatus arenæ.
Non iuuat in media nomen habere uia.

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

AD BACCHVM.

NVNC ò Bacche tuis humiles aduoluimur aris,
Da mihi pacato uela secunda pater.
Tu potes insanæ Veneris compescere fastus;
Curarumq; tuo fit medicina mero.
Per te iunguntur, per te soluuntur amantes.
Tu uitium ex animo dilue Bacche meo.
Te quoque enim non esse rudem, testatur in astris
Lyncibus in cælum uecta Ariadna tuis.
Hoc mihi, quod ueteres custodit in ossibus ignes,
Funera sanabunt, uel tua uina, malum.
Semper enim uacuos nox sobria torquet amantes;
Spesq; timorq; animos uersat utroque modo.
Quòd si Bacche tuis per feruida tempora donis
Accersitus erit somnus in ossa mea:
Ipse seram uites, pangamq; ex ordine colles,
Quos carpant nullæ, me uigilante, feræ;
Dum modo purpureo spument mihi dolia musto,
Et noua pressantes inquinet uua pedes.
Quod superest uitæ, per te, & tua cornua, uiuam,
Virtutisq; tuæ Bacche poeta ferar.
Dicam ego maternos Aetnæo fulmine partus,
Indica Nysæis arma fugata choris,
Vesanumq; noua nequicquam in uite Lycurgum
Pentheos in triplices funera grata greges,
Curuaq; Tyrrhenos delphinum corpora nautas
In uada pampinea desiluisse rate,
Et tibi per medium bene olentia flumina Naxon,

Vnde

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Vnde tuum potant Naxia turba merum.
Candida laxatis onerato colla corymbis
Cinget bassaricas Lydia mitra comas.
Leuis odorato ceruix manabit oliuo,
Et feries nudos ueste fluente pedes.
Mollia Dircææ pulsabunt tympana Thebæ,
Capripedes calamo Panes hiante canent.
Vertice turrigero iuxta dea magna Cybelle
Fundet ad Idæos Cymbala rauca choros.
Ante fores templi crater antistitis auro
Libatum fundens in tua sacra merum.
Hæc ego non humili referam memoranda cothurno,
Qualis Pindarico spiritus ore tonat.
Tu modo seruitio uacuum me siste superbo,
Atque hoc sollicitum uince sopore caput.

MORTEM MARCELLI DEFLET.

CLAVSVS ab umbroso quà ludit Pontus Auerno
Humida Baiarum stagna tepentis aquæ,
Quà iacet & Troiæ tubicen Misenus arena,
Et sonat Herculeo structa labore uia,
Hic ubi mortales dextra cum quæreret urbes,
Cymbala Thebano concrepuere deo.
At nunc inuisæ magno cum crimine Baiæ,
Quis deus in uestra constitit hostis aqua?
His pressus Stygias uultum demisit in undas,
Errat & in uestro spiritus ille lacu.
Quid genus, aut uirtus, aut optima profuit illi
Mater, &, amplexum Cæsaris esse focos?

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Aut modo tam pleno fluitantia uela theatro,
Et per maternas omnia gesta manus?
Occidit, & misero steterat uigesimus annus.
Tot bona tam paruo clausit in orbe dies.
I nunc, tolle animos, & tecum finge triumphos
Stantiaq; in plausum tota theatra iuuent:
Attalicas supera uestes, atque omnia magnis
Gemmea sint ludis, ignibus ista dabis.
Sed tamen huc omnes, huc primus, et ultimus ordo.
Est mala, sed cunctis ista terenda uia est.
Exoranda canis tria sunt latrantia colla:
Scandenda est torui publica cymba senis.
Ille licet ferro cautus se condat, & ære,
Mors tamen inclusum protrahit inde caput.
Nirea non facies, non uis exemit Achillem,
Crœsum aut Pactoli quas parit humor opes.
Hic olim ignaros luctus populauit Achiuos,
Atridæ magno cum stetit alter amor.
At tibi nauta, pias hominum qui traijcis umbras,
Huc animæ portent corpus inane tuæ,
Quà Sicule uictor telluris Claudius, & quà
Cæsar ab humana cessit in astra uia.

De mulierum incontinentia.

OBIICITVR toties à te mihi nostra libido.
Crede mihi, uobis imperat illa magis.
Vos ubi contempti rupistis fræna pudoris,
Nescitis captæ mentis habere modum.
Flama per incensas citius sedetur aristas,

Fluminaq;

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Fluminaq; ad fontis ſint reditura caput,
Et placidum Syrtes portum, & bona littora nautis
Præbeat hoſpitio ſæua Malea ſuo,
Quàm poſſit ueſtros quiſquam reprehendere curſus,
Et rapidæ ſtimulos frangere nequitiæ.
Teſtis, Cretæi faſtus quæ paſſa iuuenci
Induit abiegnæ cornua falſa bouis:
Teſtis Theſſalico flagrans Salmonis Enipeo,
Quæ uoluit liquido tota ſubire deo.
Crimen & illa fuit patria ſuccenſa ſenecta,
Arboris in frondis condita Myrrha nouæ.
Nam quid, Medeæ, referam, quo tempore matris
Iram natorum cæde piauit amor?
Quid ue Clitemneſtræ, propter quam tota Mycenis
Infamis ſtupro ſtat Pelopea domus?
Tuq; ò Minoa uenundata Scylla figura,
Tondens purpurea regna paterna coma.
Hanc igitur dotem uirgo deſponderat hoſti:
Niſe tuas portas fraude recluſit amor.
At uos innuptæ felicius urite tedas,
Pendet Cretæa tracte puella rate.
Non tamen immerito Minos ſedet arbiter orci:
Victor erat quamuis, æquus in hoſte fuit.

De contemptore amicæ.

CREDIS eum iam poſſe tuæ meminiſſe figuræ,
Vidiſti à lecto quem dare uela tuo?
Durus, qui lucro potuit mutare puellam.
Tantis ne in lacrymis Africa tota fuit?

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

At tu stulta deos, tu fingis inania uerba.
Forsitan ille alio pectus amore terit.
Est tibi forma potens, sunt castæ Palladis artes,
Splendidaq; à docto fama refulget auo.
Fortunata domus, modo sit tibi fidus amicus.
Fidus ero; in nostros curre puella toros.
Tu quoque, qui æstiuos spatiosius exigis ignes,
Phœbe moraturæ contrahe lucis iter.
Nox mihi prima uenit, primæ data tempora noctis.
Longius in primo luna morare toro.
Fœdera sunt ponenda prius, signandaq; iura,
Et scribenda mihi lex in amore nouo.
Hæc Amor ipse suo constringit pignora signo;
Testis sidereæ torta corona deæ,
Quàm multæ ante meis cedant sermonibus horæ,
Dulcia quàm nobis concitet arma Venus.
Nanque, ubi non certo uincitur fœdere lectus,
Non habet ultores nox uigilanda deos:
Et quibus imposuit, soluit nox uincla libido.
Contineant nobis omnia prima fidem.
Ergo, qui pactas in fœdera ruperit aras,
Pollueritq; nouo sacra marita toro,
Illi sint, quicunque solent, in amore dolores;
Et caput argutæ præbeat historiæ;
Nec flenti dominæ patefiant nocte fenestræ.
Semper amet, fructu semper amoris egens.

AD CYNTHIAM.

MAGNVM iter, ad doctas proficisci cogor Athenas;

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Vt me longa graui ſoluat amore uia.
Creſcit enim aſſiduæ ſpectando cura puellæ.
Ipſe alimenta ſibi maxima præbet amor.
Omnia ſunt tentata mihi, quacunque fugari
Poſſit, at ex omni me premit ipſe deus.
Vix tamen aut ſemel admittit, cum ſæpe negauit,
Seu uenit, extremo dormit amica toro.
Vnum erit auxilium mutatis Cynthia terris.
Quantum oculis, animo tam procul ibit amor.
Nunc agite ò ſocij propellite in æquora nauem,
Remorumq́; pares ducite ſorte uices,
Iungiteq́; extremo felicia lintea malo.
Nam liquidum nautis aura ſecundat iter.
Romanæ turres, & uos ualeatis amici,
Qualiſcunque mihi tuq́; puella uale.
Ergo ego nunc rudis Adriaci uehar æquoris hoſpes,
Cogar & undiſonos nunc prece adire deos.
Deinde per Ionium uectus cum feſſa Lecheo
Sedarit placida uela phaſelus aqua.
Quod ſupereſt, ſufferte pedes, properate laborem,
Iſthmos quà terris arcet utrunque mare.
Inde ubi Piræi capient me littora portus,
Scandam ego Theſeæ brachia longa uiæ.
Illic uel ſtudijs animum emendare Platonis
Incipiam, aut hortis docte Epicure tuis,
Perſequar aut ſtudium linguæ, Demoſthenis arma,
Librorumq́; tuos docte Meandre ſales:
Aut certe tabulæ capient mea lumina pictæ,
Siue ebure exactæ, ſeu magis ære manus,

Aut

Aut ſpatia annorum, aut longa interualla profundi
Lenibunt tacito uulnera noſtra ſinu.
Seu moriar, fato, non turpi fractus amore,
Atque erit illa mihi mortis honeſta dies.

AD TVLLVM.

FRIGIDA tā multos placuit tibi Cyzicus annos,
Tulle, Propontiaca quà fluit Iſthmos aqua,
Dindymus, & ſacræ fabricata inuenta Cybellæ,
Raptoriſq; tulit quæ uia Ditis equos.
Si te forte iuuant Helles Athamantidos urbes,
Et deſiderio Tulle mouere meo;
Tu licet aſpicias cælum omne Atlanta gerentem,
Sectaq; Perſea Phorcydos ora manu,
Geryonæ ſtabula, & luctantum in puluere ſigna
Herculis Antæiq;, Heſperidumq; choros;
Tuq; tuo Colchon propellas remige Phaſin,
Peliacæq; trabis totum iter ipſe legas,
Quà rudis Argoa natat inter ſaxa columba
In faciem proræ pinus adacta nouæ,
Et quà Gygei uiſenda eſt ora Caiſtri,
Et quà ſeptenas temperat unda uias,
Omnia Romanæ cedent miracula terræ.
Natura hic poſuit quicquid ubique fuit.
Armis apta magis tellus, quàm commoda noxæ.
Famam, Roma, tuæ non pudet hiſtoriæ.
Nam quantum ferro, tantum pietate potentes
Stamus: uictrices temperat ira manus.
Hic Anio Tiburte fluis, Clitumnus ab Vmbro

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Tramite, & æternum Martius humor opus.
Albanus lacus & socij Nemorensis ab unda,
Potáq; Pollucis lympha salubris equo.
At non squamoso labuntur uentre cerastæ,
Itala portentis nec fuit una nouis.
Non hic Andromedæ resonant pro matre catenæ,
Nec tremis Ausonias Phœbe fugate dapes,
Nec cuiquam absentis arserunt in caput ignes,
Exitium nato matre parante suo.
Penthea non sæuæ uenantur in arbore Bacchæ,
Nec soluit Danaas subdita cerua rates.
Cornua nec ualuit curuare in pellice Iuno,
Aut faciem turpi dedecorare boue.
Arboreasq; cruces Scinis, & non hospita Graijs
Saxa, & curuatas in sua fata trabes.
Hæc tibi Tulle parens, hæc est pulcherrima sedes.
Hic tibi pro digna gente petendus honos.
Hic tibi ad eloquium ciues, hic ampla nepotum
Spes, & uenturæ coniugis aptus amor.

DE TABVLIS PERDITIS.

ERGO tam doctæ nobis periere tabellæ,
Scripta quibus pariter tot periere bona.
Has quondam nostris manibus detriuerat usus,
Qui non signatas iussit habere fidem.
Illæ iam sine me norant placare puellas,
Et quædam sine me uerba diserta loqui.
Non illas fixum caras effecerat aurum,
Vulgari buxo sordida cera fuit.

Quales=

Qualescuuque mihi semper mansere fideles,
Semper & effectus promeruere bonos.
Forsitan hæc illis fuerant mandata tabellis;
Irascor, quoniam es lente moratus heri.
An tibi nescio quæ uisa est formosior? an tu
Non bona de nobis crimina ficta iacis?
Aut dixit, uenies hodie, cessabimus una,
Hospitium tota nocte parauit amor,
Et quæcunque dolens reperit non stulta puella
Garula, cum blandis ducitur hora dolis.
Me miserum, his aliquis rationem scribit auari,
Et ponit duras inter ephemeridas.
Quas si quis mihi rettulerit, donabitur auro.
Quis pro diuitijs ligna retenta uelit?
I puer, & citus hæc aliqua propone columna,
Et dominum Esquilijs scribe habitare tuum.

AD CYNTHIAM SVPERBIENTEM.

FALSA est ista tuæ, mulier, fiducia formæ,
Olim oculis nimium facta superba meis.
Noster amor tales tribuit tibi Cynthia laudes,
Versibus insignem te pudet esse meis.
Mistam te uaria laudaui sæpe figura,
Vt, quod non esses, esse putaret amor,
Et color est toties roseo collatus Eoo,
Cum tibi quæsitus candor in ore foret.
Quod mihi non patrij poterant auertere amici,
Eluere aut uasto Thessala saga mari,
Hæc ego non ferro, non igne coactus, & ipsa

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Naufragus Aegæa uerba fatebar aqua,
Correptus sæuo Veneris torrebar aheno,
Victus eram uersas in mea terga manus.
Ecce coronatæ portum tetigere carinæ:
Traiectæ Syrtes, anchora iacta mihi est.
Nunc demum uasto fessi resipiscimus æstu,
Vulneraq; ad sanum nunc coiere mea.
Mens bona, si qua dea es, tua me in sacraria dono.
Exciderent surdo tot mea uota Ioui.

AD AMICAM.

RISVS eram positis inter conuiuia mensis,
Et de me poterat quilibet esse loquax.
Quinque tibi potui seruire fideliter annos.
Vngue meam morso sæpe querere fidem.
Nil moueor lacrymis: ista sum captus ab arte:
Semper ab insidijs Cynthia flere soles.
Flebo ego discedens: sed fletum iniuria uincit.
Tu bene conueniens non sinis esse iugum.
Limina iam nostris ualeant lacrymantia uerbis,
Nec tamen irata ianua fracta manu:
At te cælatis ætas grauis urgeat annis,
Et ueniat formæ ruga sinistra tuæ:
Vellere cum cupies albos à stirpe capillos
A speculo rugas increpitante tibi:
Exclusa inq; uicem fastus patiare superbos,
Et, quæ fecisti, facta queraris anus.
Has tibi fatales cecinit mea pagina diras.
Euentum formæ disce timere tuæ.

SEX. PROPERTII ELEGIARVM LIBER IIII.

DE VRBE ROMA.

HOC, quodcunque uides hospes, quàm maxima Roma est,
Ante Phrygē Aeneam collis, et herba fuit.
Atque ubi nauali stāt sacra palatia Phœbo,
Euandri profugæ procubuere boues.
Fictilibus creuere deis hæc aurea templa.
Non fuit opprobrio facta sine arte casa.
Tarpeiusq; pater nuda de rupe tonabat,
Et Tiberis nostris aduena bubus erat.
Quò gradibus domus ista Remi se sustulit, olim
Vnus erat fratrum maxima regna focus.
Curia, prætexto quæ nunc nitet alta senatu,
Pellitos habuit rustica corda patres.
Buccina cogebat priscos ad uerba Quirites.
Centum illi in prato sæpe senatus erat.
Nec sinuosa cauo pendebāt uela theatro.
Pulpita solennes non oluere crocos.
Nulli cura fuit externos quærere diuos,
Cum tremeret patrio pendula turba sacro,
Annuáq; accenso celebrare Palilia fœno,
Qualia nunc curto lustra nouantur equo.
Vesta coronatis pauper gaudebat asellis,

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Ducebant macræ uilia ſacra boues.
Parua ſaginati luſtrabant compita porci,
Paſtor & ad calamos exta litabat ouis:
Verbera pellitus ſetoſa mouebat arator,
Vnde licens Fabius ſacra lupercus habet.
Nec rudis infeſtis miles radiabat in armis:
Miſcebant uſta prœlia nuda ſude.
Prima galeritus poſuit prætoria Lycmon,
Magnaq; pars Tatio rerum erat inter oues.
Hinc Tatiens, Ramneſq; uiri, Luceresq; coloni.
Quattuor hinc albos Romulus egit equos.
Quippe ſuburbanæ parua minus urbe Bouillæ,
Et, qui nunc nulli, maxima turba Gabij:
Et ſtetit Alba potens albæ ſuis omine nata,
Hac ubi Fidenas longe erat ire uias.
Nil patrium, niſi nomen, habet Romanus alumnus.
Sanguinis altricem nunc pudet eſſe lupam.
Huc melius profugos miſiſti Troia penates.
O quali uecta eſt Dardana puppis aue.
Iam bene ſpondebant tunc omina, quòd nihil illam
Læſerat abiegni uenter apertus equi.
Cum pater in nati tremulus ceruice pependit,
Et uerita eſt humeros urere flama pios.
Tunc animi uenere Decij, Brutiq; ſecures,
Vexit & ipſa ſui Cæſaris arma Venus,
Arma reſurgentis portans uictricia Troiæ.
Felix terra tuos cepit Iule deos.
Si modo auernalis tremulæ cortina ſibyllæ
Dixit Auentino rura pianda Remo,

Aut si Pergameæ sero rata carmina uatis
   Longæuum ad Priami uera fuere caput.
Vertite equum Danai, male uincitis. Ilia tellus
   Viuet, & huic cineri Iuppiter arma dabit.
Optima mutricum nostris lupa Martia rebus,
   Qualia creuerunt mœnia lacte tuo.
Mœnia nanque pio conor disponere uersu.
   Hei mihi quod nostro est paruus in ore sonus?
Sed tamen exiguo quodcunque è pectore riui
   Fluxerit, hoc patriæ seruiat omne meæ.
Ennius hirsuta cingat sua dicta corona:
   Mi folia ex edera porrige Bacche tua.
Vt nostris tumefacta superbiat Vmbria libris,
   Vmbria Romani patria Callimachi:
Scandentes si quis cernet de uallibus arces,
   Ingenio muros æstimet ille meo.
Roma faue. tibi surget opus. date candida ciues
   Omina, & in tectis dextera cantet auis.
Sacra, diesq; canam, & cognomina prisca locorum.
   Has meus ad metas sudet oportet equus.
Quò ruis imprudens uage dicere facta Properti?
   Non sunt à dextra condita fila colo.
Accersis lacrymis cantus. auersus Apollo.
   Poscis ab inuita uerba pigenda lyra.
Certa feram certis auctoribus haud ego uates,
   Nescius ærata signa mouere pila.
Me creat Architæ soboles Babylonius Horos,
   Horos, & à proauo ducta Conone domus.
Di mihi sunt testes, non degenerasse propinquis,

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Inq; meis libris nil prius esse fide.
Nunc pretium fecere deos, & fallitur auro
Iuppiter. obliquæ signa iterata rotæ,
Felicesq; Iouis stellas, Martisq; rapacis,
Et graue Saturni sidus in omne caput,
Quid moueant pisces, animosaq; signa Leonis,
Lotus & hesperia quid Capricornus aqua,
Dicam: Troia cades, & Troica Roma resurges:
Et maris, & terræ longa sepulcra canam.
Dixi ego, cum geminos produceret Arria natos,
(Illa dabat natis arma uetante deo)
Non posse ad patrios sua pila referre penates:
Nempe meam firmant nunc duo busta fidem.
Quippe Lupercus equi dum saucia protegit ora,
Heu sibi prolapso non bene cauit equo:
Gallus at in castris dum credita signa tuetur,
Concidit ante aquilæ rostra cruenta suæ.
Fatales pueri, duo funera matris auaræ.
Vera sed inuito contigit ista fides.
Idem ego, cum Cynaræ traheret Lucina dolores,
Et facerent uteri pondera lenta moram,
Iunonis uotum facite impetrabile, dixi.
Illa parit. libris est data palma meis.
Hoc neque arenosum Libyci Iouis explicat antrum,
Aut sibi commissos fibra locuta deos,
Aut si quis motas cornicis senserit alas,
Vmbraq; nec magicis mortua prodit aquis.
Aspicienda uia est cæli, uersusq; per astra
Trames, & ab zonis quinque petenda fides.

Exemplum

Exemplum graue erit Calchas. nanque Aulide soluit
Ille bene hærentes ad pia saxa rates.
Idem Agamemnoniæ ferrum ceruice puellæ
Tinxit, & Atrides uela cruenta dedit.
Nec rediere tamen Danai. tu diruta fletum
Supprime, & Euboicos respice Troia sinus.
Nauplius ultores sub noctem porrigit ignes,
Et natat exuuijs Græcia pressa tuis.
Victor Oilide rape nunc, & dilige uatem,
Quam uetat auelli ueste Minerua sua.
Hactenus historiæ. nunc ad tua deuehor astra:
Incipe tu lacrymis æquus adesse nouis.
Vmbria te notis antiqua penatibus edit.
Mentior? an patriæ tangitur ora tuæ?
Quà nebulosa cauo rorat Meuania campo,
Et lacus æstiuis intepet Vmber aquis,
Scandentisq; axis consurgit uertice murus,
Murus ab ingenio notior ille tuo.
Ossaq; legisti, non illa ætate legenda,
Patris, & in tenues cogeris ipse lares.
Nam tua cum multi uersarent rura iuuenci,
Abstulit excultas pertica tristis opes.
Mox, ubi bulla rudi demissa est aurea collo,
Matris & ante deos libera sumpta toga;
Tum tibi pauca suo de carmine dictat Apollo,
Et uetat insano uerba tonare foro.
Et tu finge elegos, fallax opus, hæc tua castra,
Scribat ut exemplo cætera turba tuo.
Militiam Veneris blandis patiere sub armis,

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Et Veneris pueris utilis hostis eris.
Nam tibi uictrices, quascunque labore parasti,
Eludet palmas una puella tuas,
Et bene cum fixum mento discusseris uncum,
Nil erit: hoc rostro te premet ansa suo.
Illius arbitrio noctem, lucemq; uidebis,
Gutta quoque ex oculis non nisi iussa cadet.
Nec mille excubiæ, nec te signata iuuabunt
Limina. persuasæ fallere rima sat est.
Nunc tua uel medijs puppis luctetur in undis,
Vel licet armatis hostis inermis eas,
Vel tremefacta cauo tellus deducat hiatu,
Octipedis cancri terga sinistra time.

FABVLA VERTVNNI.

QVID mirare meas tot in uno corpore formas?
Accipe Vertunni signa paterna dei.
Tuscus ego Tuscis orior, nec pœnitet inter
Proelia Volscinos deseruisse focos.
Nec me turba iuuat, nec templo lætor eburno.
Romanum satis est posse uidere forum.
Hac quondam Tiberinus iter faciebat, & aiunt
Remorum auditos per uada pulsa sonos.
At postquam ille suis tantum concessit alumnis,
Vertunnus uerso dicor ab amne deus,
Seu quia uertentis fructum percepimus anni,
Vertunni rursus credidit esse sacrum.
Prima mihi uariat liuentibus uua racemis,
Et coma lactenti spicea fruge tumet.

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Hic dulces cerasos, hic autumnalia pruna
    Cernis, & æstiuo mora rubere die.
Insitor hic soluit pomosa uota corona,
    Cum pirus inuito stipite mala tulit.
Mendax fama noces. alius mihi nominis index:
    De se narranti tu modo crede deo.
Opportuna mea est cunctis natura figuris.
    In quancunque uoles, uerte: decorus ero.
Indue me Cois, fiam non dura puella.
    Meq; uirum sumpta quis neget esse toga?
Da falcem, & torta frontem mihi comprime fœno:
    Iurabis nostra gramina secta manu.
Arma tuli quondam: &, memini, laudabar in illis:
    Corbis & imposito pondere messor eram.
Sobrius ad lites: at cum est imposta corona,
    Clamabis capiti uina subisse meo.
Cinge caput mitra: speciem furabor Iacchi.
    Furabor Phœbi, si modo plectra dabis.
Cassibus impositis uenor, sed arundine sumpta
    Faunus plumoso sum deus aucupio.
Est etiam aurigæ species Vertunnus, & eius,
    Traijcit alterno qui leue pondus equo,
Suppetat, hoc pisces calamo prædabor: & ibo
    Mundus demissis institor in tunicis.
Pastorem ad baculum possum curare, uel idem
    Serpiculis medio puluere ferre rosam.
Nam quid ego adijciã, de quo mihi maxima fama est,
    Hortorum in manibus dona probata meis?
Cæruleus cucumis, tumidoq; cucurbita uentre

Me

Me notat, & iunco braſſica uincta leui.
Nec flos ullus hiat pratis, quin ille decenter
Impoſitus fronti langueat ante meæ.
At mihi, quòd formas unus uertebar in omnes,
Nomen ab euentu patria lingua dedit.
At tu Roma meis tribuiſti præmia Tuſcis,
Vnde hodie uicus nomina Tuſcus habet.
Tempore quo ſocijs uenit Lycomedius armis,
Atque Sabina feri contudit arma Tati.
Vidi ego labentes acies, & tela caduca,
Atque hoſtes turpi terga dediſſe fugæ.
Sed facias diuum ſator, ut Romana per æuum
Tranſeat ante meos turba togata pedes.
Sex ſuperant uerſus. te, qui ad uadimonia curris,
Non moror: hæc ſpatijs ultima meta meis.
Stipes acernus eram, properanti falce dolatus,
Ante Numam grata pauper in urbe deus.
At tibi Mamuri formæ cælatos ahenæ
Tellus artifices ne terat Oſca manus;
Qui me tam dociles potuiſti fundere in uſus.
Vnum opus eſt. operi non datur unus honos.

Epiſtola Arethuſæ ad Lycotam.

HAC Arethuſa ſuo mittit mandata Lycotæ,
Cum toties abſis, ſi potes eſſe meus:
Si qua tamen tibi lecturo pars oblita deerit,
Hæc erit è lacrymis facta litura meis:
Aut ſi qua incerto fallet te litera tractu,
Signa meæ dextræ iam morientis erunt.

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Te modo uiderunt iteratos Bactra per ortus,
Te modo munito Sericus hostis equo,
Hiberniq; Getæ, pictoq; Britannia curru,
Vstus & Eoa discolor Indus aqua.
Hæc ne marita fides, & pactæ sunt mihi noctes,
Cum rudis urgenti brachia uicta dedi?
Quæ mihi deductæ fax omen prætulit, illa
Traxit ab euerso lumina nigra rogo.
Et Stygio sum sparsa lacu, nec recta capillis
Vitta data est. nupsi non comitante deo.
Omnibus heu portis pendent mea noxia uota.
Texitur hæc castris quarta lacerna tuis.
Occidat, immerita qui carpsit in arbore uallum,
Et struxit querulas rauca per ossa tubas.
Dignior obliquo funem qui torqueat ocno,
Aeternusq; tuam pascat aselle famem.
Dic mihi num teneros urit lorica lacertos?
Num grauis imbelles atterit hasta manus?
Hæc noceant potius, quàm dentibus ulla puella
Det mihi plorandas per tua colla notas.
Diceris & macie uultum tenuasse: sed opto
E` desiderio sit color iste meo.
At mihi cum noctes induxit uesper amaras,
Si qua relicta iacent, osculor arma tua.
Tum queror in toto non sidere pallia lecto,
Lucis & auctores non dare carmen aues.
Noctibus hibernis castrensia pensa laboro,
Et Tyria in gladios uellera secta suos:
Et disco qua parte fluat uincendus Araxes,

Quod sine aqua Parthus millia currat equus:
Cogor & è tabula pictos ediscere mundos,
Qualis & hæc docti sit positura dei.
Quæ tellus sit lenta gelu, quæ putris ab æstu,
Ventus in Italiam qui bene uela ferat.
Assidet una soror, curis & pallida nutrix
Peierat hiberni temporis esse moras.
Felix Hippolyte nuda tulit arma papilla,
Et texit galea barbara molle caput.
Romanis utinam patuissent castra puellis:
Essem militiæ sarcina fida tuæ.
Nec me tardarent Scythiæ iuga, cum pater altas
Africus in glaciem frigore nectit aquas.
Omnis amor magnus, sed aperto in coniuge maior,
Hanc Venus, ut uiuat, uentilat ipsa facem.
Nam mihi, quo Pœnis tibi purpura fulgeat ostris,
Crystallusq; tuas ornet aquosa manus,
Omnia surda tacent; rarisq; assueta calendis,
Vix aperit clausos una puella lares.
Graucidos, & catulæ uox est mihi grata querentis.
Illa tui partem uendicat una tori.
Flore sacella tego, uerbenis compita uelo,
Et crepat ad ueteres herba Sabina focos,
Siue in finitimo gemuit stans noctua tigno,
Seu uoluit tangi parca lucerna mero.
Illa dies ornis cædem denuntiat agnis,
Succinctiq; calent ad noua lucra popæ.
Ne precor ascensis tanti sit gloria Bactris,
Rapta ne odorato carbasa lina duci,

Plumbea

Plumbea cum tortæ ſparguntur pondera fundæ,
Subdolus & uerſis increpat arcus equis.
Sed tua ſic domitis Parthæ telluris alumnis
Pura triumphantes haſta ſequatur equos:
Incorrupta mei conſerua fœdera lecti.
Hac ego te ſola lege rediſſe uelim.
Armáq; cum tulero portæ uotiua Capenæ,
Subſcribam, ſaluo grata puella uiro.

FABVLA TARPEIAE.

TARPEIVM nemus, & Tarpeiæ turpe ſepul-
Fabor, & antiqui limina capta Iouis. (crum
Lucus erat felix, ederoſo conditus antro:
Multáq; natiuis obſtrepit arbor aquis,
Siluani ramoſa domus, quò dulcis ab æſtu
Fiſtula poturas ire iubebat oues.
Hunc Tatius fontem uallo præcingit acerno,
Fictáq; ſuggeſta caſtra coronat humo.
Quid tum Roma fuit, tubicen uicina Curetis,
Cum quateret lento murmure ſaxa Iouis?
Atque ubi nunc terris dicuntur iura ſubactis,
Stabant Romano pila Sabina foro.
Murus erant montes: ubi nunc eſt curia ſepta,
Bellicus ex illo fonte bibebat equus.
Hinc Tarpeia deæ fontem libauit, at illi
Vrgebat medium fictilis urna caput.
Et ſatis una malæ potuit mors eſſe puellæ,
Quæ uoluit flamas fallere Veſta tuas?
Vidit arenoſis Tatium perludere campis,

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Pictaq; per flauas arma leuare iubas.
Obstupuit regis facie, & regalibus armis;
Interq; oblitas excidit urna manus.
Sæpe illa immeritæ caussata est omina Lunæ,
Et sibi tingendas dixit in amne comas:
Sæpe tulit blandis argentea lilia nymphis,
Romula ne faciem læderet hasta Tati.
Dumq; subit primo Capitolia nubila fumo,
Rettulis hirsutis brachia secta rubis,
Et sua Tarpeia residens ita fleuit ab arce
Vulnera uicino non patienda Ioui.
Ignes castrorum, & Tatiæ prætoria turmæ,
Et formosa oculis arma Sabina meis,
O utinam ad uestros sedeam captiua penates,
Dum captiua mei conspicer esse Tati.
Romani montes, & montibus addita Roma,
Et ualeat probro Vesta pudenda meo.
Ille equus ille meos in castra reponet amores,
Cui Tatius dextra collocat ipse iubas.
Quid mirum in patrios Scyllam sæuisse capillos?
Candidaq; in sæuos inguina uersa canes?
Prodita quid mirum fraterni cornua monstri,
Cum patuit lecto stamine torta uia?
Quantum ego sum Ausonijs crimen factura puellis,
Improba uirgineo lecta ministra foco.
Pallados extinctos si quis mirabitur ignes;
Ignoscat: lacrymis spargitur ara meis.
Cras, ut rumor ait, tota pugnabitur urbe:
Tu cape spinosi roscida terga iugi.

Lubrica

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Lubrica tota uia est, & perfida, quippe tacentes
Fallaci cælat limite semper aquas.
O utinam magicæ nossem cantamina musæ,
Hæc quoque formoso lingua tulisset opem.
Te toga picta decet, non quem sine matris honore
Nutrit inhumanæ dura papilla lupæ.
Sic hospes patiare tua regina sub aula:
Dos tibi non humilis prodita Roma uenit.
Sin minus, at raptæ ne sint impune Sabinæ,
Me rape, & alterna lege repende uices.
Commissas acies ego possum soluere, nuptæ
Vos medium palla fœdus inite mea.
Adde Hymenææ modos, tubicen fera murmura conde,
Credite? uestra meus molliet arma torus.
Et iam quarta canit uenturam buccina lucem,
Ipsaq; in Oceanum sidera lapsa cadunt.
Experiar somnum: de te mihi somnia quæram.
Fac uenias oculis umbra benigna meis.
Dixit, & incerto permisit brachia somno
Nescia se flamis accubuisse nouis.
Nam Vesta Iliacæ felix tutela fauillæ
Culpam alit, & plures condit in ossa faces.
Illa ruit, qualis celerem prope Thermodoonta,
Strymonis abscisso fertur aperta sinu.
Vrbi festus erat: dixere Palilia patres.
Hic primus cœpit mœnibus esse dies.
Annua pastorum conuiuia lusus in urbe
Cum pagana madent fercula delicijs,
Cumq; super raros fœni flamantis aceruos

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Traijcit immundas ebria turba dapes.
Romulus excubias decreuit in ocia ſolui,
Atque intermiſſa caſtra ſilere tuba.
Hoc Tarpeia ſuum tempus rata, conuenit hoſtem,
Pacta ligat, pactis ipſa futura comes.
Mons erat aſcenſu dubius, feſtoq; remiſſus.
Nec mora, uocales occupat enſe canes.
Omnia præbebant ſomnos, ſed Iuppiter unus
Decreuit pœnis inuigilare tuis.
Prodiderat portæq; fidem, patriamq; iacentem:
Nubendiq; petit, quem uelit ipſa, diem.
At Tatius, (neque enim ſceleri dedit hoſtis honorem,)
Nube, ait, & regni ſcande cubile mei.
Dixit, & ingeſtis comitum ſuper obruit armis.
Hæc uirgo officijs dos erat apta tuis.
A` duce Tarpeio mons eſt cognomen adeptus.
O uigil iniuſtæ præmia ſortis habes.

AD LENAM.

TERRA tuum ſpinis obducat Lena ſepulcrum;
Et tua, quod non uis, ſentiat umbra ſitim;
Nec ſedeant cineri manes; & Cerberus ultor
Turpia ieiuno terreat oſſa ſono;
Docta uel Hippolytum Veneri mollire negantem,
Concordiq; toro peſſima ſemper auis.
Penelopen quoque, neglecto rumore mariti,
Nubere laſciuo cogeret Antinoo.
Illa uelit, poterit magnes non ducere ferrum,
Et uolucris nidis eſſe nouerca ſuis.
Quippe & Collinas ad foſſam mouerit herbas,

Stagnaq; currenti diluerentur aqua.
Audax cantatæ leges imponere Lunæ,
Et ſua nocturno fallere terga lupo.
Poſſet & intentos aſtu cæcare maritos.
Cornicum immeritas eruit ungue genas,
Conſuluitq; ſtryges noſtro de ſanguine, & in me
Hippomanes fœtæ ſemina legit equæ.
Exorabat opus uerbis ceu blanda perurat,
Saxoſamq; terat ſedula culpa uiam.
Si te Eoa iuuat * Dorozantum aurea ripe,
Et quæ ſub Tyria concha ſuperbit aqua,
Eurypiliq; placet Coæ textura Mineruæ,
Sectaq; ab Attalicis putria ſigna toris,
Seu quæ palmiferæ mittunt uenalia Thebæ,
Murrheaq; in Parthis pocula cocta focis.
Sperne fidem, prouolue deos, mendacia uincant.
Cedant damnoſæ iura pudicitiæ.
Et ſimulare uirum, pretium facit. utere cauſſis.
Maior dilata nocte recurret amor.
Si tibi forte comas uexauerit utilis ira,
Poſt modo mercata pace premendus erit.
Denique ubi amplexu Venerem promiſeris empto:
Fac ſtimules puros Iſidis eſſe dies.
Ingerat Apriles Iole tibi, tundat Amycle
Natalem Maijs idibus eſſe tuum.
Supplex ille ſedet, poſita tu ſcribe cathedra.
Quidlibet, has artes ſi pauet ille, tenes.
Semper habe morſus circa tua colla recentes,
Litibus alternis quos putet eſſe datos.

Non te Medeæ delectent probra sequacis,
Nempe tulit fastus ausa rogare prior,
Sed potius mundi Thais pretiosa Menandri,
Cum ferit astutos comica mœcha Getas.
In mores te uerte uiri. si cantica iactat,
I comes, & uoces ebria iunge tuas.
Ianitor ad dantes uigilet: si pulset inanis,
Surdus in obductam somniet usque seram.
Nec tibi displiceat miles, modo factus amori;
Nauta nec, attrita si ferat æra manu;
Aut quorum titulus per barbara colla pependit,
Cælati medio cum saliere foro.
Aurum spectato, non quæ manus afferat aurum.
Versibus auditis, quid nisi uerba feres?
Qui uersus, Coæ dederit nec munera uestis,
Ipsius tibi sit surda sine ære lyra.
Dum uernat sanguis, dum rugis integer annus,
Vtere, ne quis eat liber amore dies.
Vidi ego odorati uictura rosaria Pæsti
Sub matutino cocta iacere noto.
His animos nostræ dum uersat Acanthis amicæ,

*

Sed cape torquatæ Venus ò regina columbæ,
Ob meritum ante tuos guttura secta focos.
Vidi ego rugoso tussim concrescere collo,
Sputaq; per dentes ire cruenta cauos,
Atque animam in tegetes putrem expirare paternas.
Horruit algenti pertica curta foco.
Exequiæ fuerant rari furtiua capilli

Vincula,

Vincula, & immundo pallida mitra situ,
Et canis in nostros nimis experrecta dolores,
Cum fallenda meo pollice clathra forent.
Sit tumulus lenæ curto uetus amphora collo:
Vrgeat hunc supra uis caprifice tua.
Quisquis amas, scabris hoc bustum cædito saxis,
Mistaq; cum saxis adijce uerba mala.

De pugna Actiaca nauali.

SACRA facit uates. sint ora fauentia sacris,
Et cadat ante meos icta iuuenca focos.
Cera Phileteis certet Romana corymbis,
Et Cyrenæas urna ministret aquas.
Costum molle date, & blandi mihi thuris honores.
Terq; focum circa laneus orbis eat.
Spargite me lymphis, carmenq; recentibus aris
Tibia Mygdonijs libet eburna cadis.
Ite procul fraudes. alio sint aere noxæ.
Pura nouum uati laurea mollit iter.
Musa Palatini referamus Apollinis ædem.
Res est Calliope digna fauore tuo.
Cæsaris in nomen ducuntur carmina. Cæsar
Dum canitur, quæso Iuppiter ipse uaces.
Est Phœbi fugiens Athamana ad littora portus,
Quà sinus Ioniæ murmura condit aquæ,
Actia Iuleæ pelagus monimenta carinæ,
Nautarum uotis non operosa uia.
Huc mundi coiere manus. stetit æquore moles
Pinea, nec remis æqua fauebat auis.

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Altera classis erat Teucro damnata Quirino,
Pilaq́; feminea turpiter acta manu.
Hinc Augusta ratis plenis Iouis omine uelis,
Signaq́; iam patriæ uincere docta suæ.
Tandem acies geminos Nereus lunarat in arcus,
Armorum & radijs picta tremebat aqua,
Cum Phœbus linquens stantem se uindice Delon,
(Nam tulit iratos mobilis una notos)
Astitit Augusti puppem super, & noua flama
Luxit in obliquam ter sinuata facem.
Non ille attulerat crines in colla solutos,
Aut testudineæ carmen inerme lyræ,
Sed quali aspexit Pelopeium Agamemnona uultu,
Egessitq́; auidis Dorica castra rogis,
Aut qualis flexos soluit Pythona per orbes
Serpentem, imbelles quem timuere lyræ.
Mox ait, ò longa mundi seruator ab Alba
Auguste, Hectoreis cognite maior auis,
Vince mari: iam terra tua est: tibi militat arcus,
Et fauet ex humeris hoc onus omne meis.
Solue metu patriam: quæ nunc te uindice freta,
Imposuit proræ publica uota tuæ:
Quam nisi defendes, murorum Romulus augur
Ire Palatinas non bene uidit aues.
Et nimium remis audent prope turpe Latinis
Principe te fluctus regia uela pati.
Nec te, quòd classis centenis remiget alis,
Terreat: inuito labitur illa mari:
Quodq́; uehunt proræ centaurica saxa minantes,

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Tigna caua, & pictos experiere metus.
Frangit, & attollit uires in milite caussa:
Quæ nisi iusta subest, excutit arma pudor.
Tempus adest, committe rates: ego temporis auctor
Ducam laurigera Iulia rostra manu.
Dixerat, & pharetræ pondus consumit in arcus.
Proxima post arcus Cæsaris hasta fuit.
Vincit Roma, fide Phœbi. dat femina pœnas,
Sceptra per Ionias fracta uehuntur aquas.
At pater Idalio miratus Cæsar ab astro,
Sum deus, & nostri sanguinis ista fides.
Prosequitur cantu Triton, omnesq; marinæ
Plauserunt circa libera signa deæ.
Illa petit Nilum cymba male nixa fugaci,
Hoc unum, iusso non moritura die.
Di melius, quantus mulier foret una triumphus
Ductus erat per quas ante Iugurtha uias.
Actius hinc traxit Phœbus monimenta, quo'd eius
Vna decem uicit missa sagitta rates.
Bella satis cecini: citharam iam poscit Apollo
Victor, & ad placidos exuit arma choros.
Candida nunc molli subeant conuiuia luco,
Blanditiæq; : fluant per mea colla rosæ:
Vináq; fundantur prælis elisa Falernis,
Terq; lauet nostras spica Cilissa comas:
Ingenium potis irritet musa poetis.
Bacche soles Phœbo fertilis esse tuo.
Ille paludosos memoret seruire Sicambros,
Cepheam hic Meroen, fuscaq; regna canat:

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Hic referat sero confessum fœdere Parthum:
Reddat signa Remi, mox dabit ipse sua.
Siue aliquid pharetris Augustus parcet Eois,
Differat in pueros ista trophæa suos.
Gaude Crasse, nigras si quid sapis inter arenas.
Ire per Eufraten ad tua busta licet.
Sic noctem patera, sic ducam carmine, donec
Inijciat radios in mea uina dies.

SOMNIVM.

SVNT aliquid manes. letum non omnia finit;
Luridaq; euictos effugit umbra rogos.
Cynthia nanque meo uisa est incumbere fulcro,
Murmur ad extremæ nuper humata uiæ:
Cum mihi ab exequijs somnus penderet amoris,
Et quererer lecti frigida regna mei.
Eosdem habuit secum, quibus est elata, capillos;
Eosdem oculos: lateri uestis adusta fuit.
Et solitum digito beryllon adederat ignis,
Summaq; Letheus triuerat ora liquor:
Spirantesq; animos, & uocem misit. at illi
Pollicibus fragiles increpuere manus.
Perfide, nec cuiquam melior sperande puellæ,
In te iam uires somnus habere potest?
Iam ne tibi exciderant uigilantis furta Suburræ,
Et mea nocturnis trita fenestra dolis?
Per quam demisso quoties tibi fune pependi,
Alterna ueniens in tua colla manu.
Sæpe Venus triuio commista est pectore misto:

Fecerunt

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Fecerunt tepidas pallia noſtra uias.
Fœderis heu taciti, cuius fallacia uerba
Non audituri diripuere noti.
At mihi non oculos quiſquam inclinauit euntis:
Vnum impetraſſem te reuocante diem.
Nec crepuit fiſſa me propter arundine cuſtos,
Læſit & obiectum tegula curta caput.
Denique quis noſtro curuum te funere uidit?
Atram quis lacrymis incaluiſſe togam?
Si piguit portas ultra procedere, at illud
Iuſſiſſes lectum lentius ire meum.
Cur uentos non ipſe rogis ingrate petiſti?
Cur nardo flamæ non oluere meæ?
Hoc etiam graue erat, nulla mercede hyacinthos
Inijcere, & fracto buſta piare cado.
Lygdamus uratur, candeſcat lamina uernæ.
Senſi ego, cum inſidijs pallida uina bibi.
Aut Nomas arcanas tollat uerſuta ſaliuas.
Dicet damnatas ignea teſta manus.
Quæ modo per uiles inſpecta eſt publica noctes,
Hæc nunc aurata cyclade ſignat humum.
Et grauiora rependit iniquis penſa quaſillis,
Garula de facie ſi qua locuta mea eſt,
Noſtraq́; quod Petale tulit ad monimenta corollas,
Codicis immundi uincula ſentit anus.
Ceditur & Lalage tortis ſuſpenſa capillis,
Per nomen quoniam eſt auſa rogare meum.
Te patiente meæ conflauit imaginis aurum,
Ardenti noſtro dotem habitura rogo.

Non

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Non tamen insector, quamuis mereare, Properti.
Longa mea in libris regna fuere tuis.
Iuro ego fatorum nulli reuocabile carmen,
Tergeminusq; canis sic mihi molle sonet,
Me seruasse fidem. si fallo, uipera nostris
Sibilet in tumulis, & super ossa cubet.
Nam gemina est sedes turpem sortita per amnem:
Turbaq; diuersa remigat omnis aqua.
Vna Clytemnestræ stuprum uehit, altera Cressæ
Portat mentitæ lignea monstra bouis.
Ecce coronato pars altera uicta phaselo,
Mulcet ubi Elysias aura beata rosas.
Quà numerosa fides, quaq; errat turba Cybelles,
Mitratisq; sonant lydia plectra choris,
Andromedeq;, & Hypermestre sine fraude maritæ
Narrant historiæ pectora nota suæ.
Hæc summa æternis queritur liuere catenis
Brachia, nec meritas frigida saxa manus.
Narrat Hypermestræ magnum ausas esse sorores
In scelus, hoc animum non ualuisse suum.
Sic mortis lacrymis uitæ sanamus amores.
Cælo ego perfidiæ crimina multa tuæ.
Sed tibi nunc mandata damus: si forte moueris,
Si te non totum Chloridos herba tenet,
Nutrix in tremulis nequid desideret annis.
Parthenie patuit, nec tibi auara fuit.
Deliciæq; meæ Latris, cui nomen ab usu est,
Ne speculum dominæ porrigat illa nouæ.
Et quoscunque meo fecisti nomine uersus,

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Vre mihi. laudes desine habere meas.
Pelle ederam tumulo, mihi quæ pugnante corymbo
Mollia contortis alligat ossa comis.
Ramosis Anio quà pomifer incubat aruis,
Et nunquam Herculeo numine pallet ebur,
Hoc carmen media dignum me scribe columna,
Sed breue quod currens uector ab urbe legat.
Hic Tiburtina iacet aurea Cynthia terra.
Accessit ripæ laus Aniene tuæ.
Nec tu sperne pijs uenientia somnia portis.
Cum pia uenerunt somnia, pondus habent.
Nocte uagæ ferimur. nox clausas liberat umbras,
Errat & abiecta Cerberus ipse sera.
Luce iubent leges Lethea ad stagna reuerti.
Nos uehimur, uectum nauta recenset onus.
Nunc te possideant aliæ: mox sola tenebo:
Mecum eris, & mistis ossibus ossa teram.
Hæc postquam querula mecum sub uoce peregit,
Inter complexus excidit umbra meos.

DE CYNTHIA, ET DRACONE.

DISCE quid Esquilias hac nocte fugarit aquosas,
Cum uicina meis turba cucurrit agris.
Lanuuium annosi uetus est tutela draconis,
Hic ubi tam raræ non perit hora moræ,
Quà sacer abripitur cæco descensus hiatu,
Quà penetrat uirgo. tale iter omne caue:
Ieiuni serpentis honos cum pabula poscit
Annua, & ex ima sibila torquet humo.

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Talia demissæ pallent ad sacra puellæ,
Cum temere anguino creditur ore manus.
Ille sibi admotas à uirgine corripit escas.
Virginis in palmis ipsa canistra tremunt.
Si fuerint castæ; redeunt in colla parentum;
Clamantq; agricolæ, fertilis annus erit.
Huc mea detonsis auecta est Cynthia ab annis.
Caussa fuit Iuno, sed mage caussa Venus.
Appia dic quæso, quantum te teste triumphum
Egerit effusis per tua saxa rotis,
Turpis in arcana sonuit cum rixa taberna;
Si sine me, famæ non sine labe meæ.
Spectaclum ipsa sedens primo temone pependit,
Ausa per impuros fræna mouere locos,
** Siriga nam capto Volsi carpenta nepote,*
Atque armillatos, colla Molossa, canes,
Qui dabit immundæ uenalia fata saginæ,
Vincet ubi erasas barba pudenda genas.
Cum fieret nostro toties iniuria lecto,
Mutato uolui castra mouere toro.

Deprehensum Propertium cum Phyllide, et Teia, amicis, à Cynthia, uapulasseq; ab ea omnes uehementer.

PHYLLIS, *Auentinæ, quædam est, uicina Dianæ,*
Sobria grata parum; cum bibit, omne decet.
Altera Tarpeios est inter Teia lucos,
Candida, sed potæ non satis unus erit.
His ego constitui noctem lenire uocatis,

Et

Et Venere ignota furta nouare mea:
Vnus erat tribus in ſecreta lectulus herba.
Quæris concubitus? inter utranque fui.
Lygdamus ad cyathos. utrique æſtiua ſupellex
Et Methymnæi grata ſaliua meri.
Nile tuus tibicen erat, coraliſtria Phyllis,
Et facilis ſpargi munda ſine arte roſa.
Nanus & ipſe ſuos breuiter concretus in artus
Iactabat truncas ad caua buxa manus.
Sed neque ſuppletis conſtabat flama lucernis,
Decidit inq; ſuos menſa ſupina pedes.
Me quoque per talos Venerem quærente ſecundos,
Semper damnoſi ſubſiluere canes.
Cantabant ſurdo, nudabant pectora cæco:
Lanuuij ad portas hei mihi ſolus eram:
Cum ſubito rauci ſonuerunt cardine poſtes,
Et leuia ad primos murmura facta lares.
Nec mora, cum totas reſupinat Cynthia ualuas
Non operoſa comis, ſed furibunda decens.
Pocula mi digitos inter cecidere remiſſos:
Palluerant ipſo labra ſoluta mero.
Fulminat illa oculis, &, quantum femina, ſæuit:
Spectaclum capta nec minus urbe fuit.
Phyllidos iratos in uultum conijcit ungues:
Territa uicinas Teia clamat aquas.
Lumina ſopitos turbant elata Quirites,
Omnis & inſana ſemita nocte ſonat.
Illas direptiſq; comis, tuniciſq; ſolutis
Excipit obſcuræ prima taberna uiæ.

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Cynthia in exuuijs gaudet, uictrixq; recurrit,
Et mea peruersa sauciat ora manu,
Imponitq; notam collo, morsuq; cruentat,
Præcipueq; oculos, qui meruere, ferit.
Atque ubi iam nostris lassauit brachia plagis,
Lygdamus ad plutei fulcra sinistra latens
Exuitur, geniumq; meum prostratus adorat.
Lygdame nil potui, tecum ego captus eram.
Supplicibus palmis tum demum ad fœdera ueni,
Cum uix tangendos præbuit illa pedes,
Atque ait: admissæ si uis me ignoscere culpæ,
Accipe quæ nostræ formula legis erit.
Tu neque Pompeia spatiabere cultus in umbra,
Nec cum lasciuum sternet arena forum.
Colla caue inflectas ad summum obliqua theatrum,
Aut lectica tuæ sudet aperta moræ.
Lygdamus in primis, omnis mihi caussa querelæ,
Veneat, & pedibus uincula bina trahat.
Indixit leges. respondi ego, legibus utar.
Riserat imperio facta superba dato.
Dein, quemcunque locum externæ tetigere puellæ,
Suffiit, & pura limina tergit aqua:
Imperat & totas iterum mutare lacernas,
Terq; meum tetigit sulfuris igne caput.
Atque ita mutato per singula pallia lecto
Respondi; & toto soluimus arma toro.

De Hercule, & morte Caci.

AMPHITRYONIADES qua tempestate iuuencos
Egerat

Egerat à ſtabulis ò Erythræa tuis,
Venit ad inuictos pecoroſa Palatia montes,
Et ſtatuit feſſos feſſus & ipſe boues,
Quà Velabra ſuo ſtagnabant flumine, quáq;
Nauta per urbanas uelificabat aquas.
Sed non infido manſerunt hoſpite Caco
Incolumes: furto polluit ille locum.
Incola Cacus erat, metuendo raptor ab antro,
Per tria partitos qui dabat ora ſonos.
Hic, ne certa forent manifeſtæ ſigna rapinæ,
Auerſos cauda traxit in antra boues.
Nec ſine teſte deo. furem ſonuere iuuenci,
Furis & implacidas diruit ira fores.
Mænalio iacuit pulſus tria tempora ramo
Cacus, & Alcides ſic ait, ite boues,
Herculis ite boues, noſtræ labor ultime clauæ,
Bis mihi quæſitæ, bis mea præda boues,
Aruáq; mugitu ſancite boaria longo.
Nobile erit Romæ paſcua noſtra forum.
Dixerat, & ſicco torret ſitis ora palato,
Terráq; non ullas fœta miniſtrat aquas.
Sed procul incluſas audit ridere puellas.
Lucus ab umbroſo fecerat orbe nemus,
Femineæ loca clauſa deæ, fonteſq; piandos,
Impune & nullis ſacra retecta uiris.
Deuia Puniceæ uelabant lumina uittæ.
Putris odorato luxerat igne caſa:
Populus & longis ornabat frondibus ædem,
Multáq; cantantes umbra tegebat aues.

Huc

Huc ruit in siccam congesto puluere barbam,
Et iacit ante fores uerba minora deo.
Vos precor ò lucis sacro quæ luditis antro,
Pandite defessis hospita tesqua uiris.
Fontis egens erro, circaq; sonantia lymphis;
Et caua suscepto flumine palma sat est.
Audistis ne aliquem, tergo qui sustulit orbem?
Ille ego sum: Alciden terra recepta uocat.
Quis facta Herculeæ non audit fortia clauæ?
Et nunquam ad natas irrita tela feras?
Atque uni Stygias hominum luxisse tenebras.
Accipite hæc. fesso uix mihi terra patet.
Quòd si Iunoni sacrum faceretis amaræ,
Non clausisset aquas ipsa nouerca suas.
Sin aliquam uultusq; meus, setæq; leonis
Terrent, & Libyco sole perusta coma;
Idem ego Sidonia feci seruilia palla
Officia, & Lyda pensa diurna colo:
Mollis & hirsutum cepit mihi fascia pectus,
Et manibus duris apta puella fui.
Talibus Alcides. at talibus alma sacerdos
Puniceo canas stamine uincta comas.
Parce oculis hospes, lucoq; abscede uerendo:
Cede agedum, & tuta limina linque fuga.
Interdicta uiris metuenda lege piatur,
Quæ se summota uindicat ara casa.
Magnam Tiresias aspexit Pallada uates,
Fortia dum, posita Gorgone, membra lauat.
Di tibi dent alios fontes: hæc lympha puellis

Auia secreti limitis una fuit.
Sic anus. ille humeris postes concussit opacos:
Nec tulit iratam ianua clausa sitim.
At postquam exhausto iam flumine uicerat æstum,
Ponit uix siccis tristia iura labris.
Angulus hic mundi nunc me mea fata trahentem
Accipit, hæc fesso uix mihi terra patet.
Maxima quæ gregibus deuota est ara repertis,
Ara per has inquit, maxima facta manus,
Hæc nullis unquam pateat ueneranda puellis,
Herculis eximij ne sit inulta sitis.
Sancte pater salue, cui iam fauet aspera Iuno,
Sancte uelis libro dexter inesse meo.
Nunc quoniam manibus purgatum sanxerat orbem,
Sic sanctum Tatiæ composuere Cures.

Quare Iupiter, Feretrius dictus.

NVNC Iouis incipiam caussas aperire Feretri,
Armaq; de ducibus trina recepta tribus.
Magnum iter ascendo, sed dat mihi gloria uires.
Non iuuat ex facili lecta corona iugo.
Imbuis exemplum primæ tu Romule palmæ
Huius, & exuuijs plenus ab hoste redis,
Tempore quo portas Ceninum Acrona petentem
Victor in euersum cuspide fundis equum.
Acron Herculeus Cenina ductor ab arce
Roma tuis quondam finibus horror erat.
Hic spolia ex humeris ausus sperare Quirini,
Ipse dedit, sed non sanguine sicca suo.

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Hunc uidet ante cauas uibrantem ſpicula turres
Romulus, & uotis occupat ante ratis.
Iuppiter hæc hodie tibi uictima corruet Acron,
Vouerat, & ſpolium corruit ille Ioui.
Vrbis uirtutisq; parens ſic uincere ſueuit,
Qui tulit aprico frigida caſtra lare,
Idem eques, & frænis, idem fuit aptus aratris.
Et galea hirſuta compta lupina iuba.
Picta nec inducto fulgebat parma pyropo.
Præbebant cæſi baltea lenta boues.
Coſſus at inſequitur Veientis cæde Tolumni,
Vincere cum Veios poſſe laboris erat.
Nec dum ultra Tiberim belli ſonus, ultima præda
Nomentum, & captæ iugera pauca Coræ,
Et Veij ueteres & uos tum regna fuiſtis,
Et ueſtra poſita eſt aurea ſella foro,
Nunc intra muros paſtoris buccina lenti
Cantat, & in ueſtris oſſibus arua metunt.
Forte ſuper portæ dux Veius aſtitit arcem,
Colloquiumq; ſua fretus ab urbe dedit.
Dumq; aries murum cornu pulſabat aheno,
Vineaq; inductum longa tegebat opus,
Coſſus ait, forti melius concurrere campo.
Nec mora fit, plano ſiſtit uterque gradu.
Di Latias iuuere manus: deſecta Tolumni
Ceruix, Romanos ſanguine lauit equos.
Claudius à Rheno traiectos arcuit hoſtes,
Belgica cum uaſti parma relata ducis.
Virdomari genus hic Rheno iactabat ab ipſo

Nobilis

Nobilis erectis fundere gesa rotis.
Illi uirgatis iaculantis ab inguine brachis
Torquis ab incisa decidit unca gula.
Nunc spolia in templo tria condita. caussa feretri,
Omine quod certo dux ferit ante ducem,
Seu quia uicta suis humeris hæc arma ferebant,
Hinc feretri dicta est ara superba Iouis.

CORNELIA PAVLO.

DESINE Paule meũ lacrymis urgere sepulcrum.
Panditur ad nullas ianua nigra preces.
Cum semel infernas intrarunt funera leges,
Non exorato stant adamante uiæ.
Te licet orantem fuscæ deus audiat aulæ,
Nempe tuas lacrymas littora surda bibent.
Vota mouent superos. ubi portitor æra recepit,
Obserat umbrosos lurida porta rogos.
Sic mæstæ cecinere tubæ, cum subdita nostrum
Detraheret lecto fax inimica caput.
Quid mihi coniugium Pauli? quid currus auorum
Profuit? aut famæ pignora tanta meæ?
Num minus immites habuit Cornelia Parcas?
Et sum quod digitis quinque leuatur onus.
Damnatæ noctes, & uos uada lenta paludes,
Et quæcunque meos implicat unda pedes,
Immatura licet, tamen huc non noxia ueni.
Det pater hic umbræ mollia iura meæ,
Aut si quis posita iudex sedet Aeacus urna,
In mea sortita iudicet ossa pila.

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Assideant fratres iuxta Minoida sellam,
Eumenidum intento turba seuera foro.
Sisyphe mole uaces, taceant Ixionis orbes,
Fallax Tantaleo corripiare liquor.
Cerberus & nullas hodie petat improbus umbras,
Et iaceat tacita lapsa catena sera.
Ipsa loquor pro me. si fallo, pœna sororum
Infelix humeros urgeat urna meos.
Si cui fama fuit per auita trophæa decori,
Vera Numantinos regna loquuntur auos.
Altera maternos exæquat turba Libones,
Et domus est titulis utraque fulta suis.
Mox ubi iam facibus cessit prætexta maritis,
Vinxit & acceptas altera uitta comas,
Iungor Paule tuo sic discessura cubili.
In lapide hoc uni nupta fuisse legar.
Testor maiorum cineres tibi Roma colendos,
Sub quorum titulis Africa tonsa iaces,
Et Persen proaui simulantem pectus Achillis,
Quiq; tuas proauus fregit Achille domos,
Me neque censuræ legem mollisse, nec ulla
Labe mea nostros erubuisse focos.
Non fuit exuuijs tantis Cornelia damnum.
Quin & erat magnæ pars imitanda domus,
Nec mea mutata est ætas, sine crimine tota est.
Viximus insignes inter utranque facem.
Mi natura dedit leges à sanguine ductas,
Ne possim melior iudicis esse metu.
Quælibet austeras de me ferat urna tabellas,

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Turpior aſſeſſu non erit ulla meo.
Vel tu, quæ tardam mouiſti fune Cybellem,
Claudia turritæ rara miniſtra deæ,
Vel cui commiſſos cum Veſta repoſceret ignes,
Exhibuit uiuos carbaſus alba focos.
Nec te dulce caput mater Scribonia læſi,
In me mutatum, quid niſi fata uelis?
Maternis laudor lacrymis, urbisq; querelis,
Defleta & gemitu Cæſaris oſſa mea.
Ille ſua nata dignam uixiſſe ſororem
Increpat, & lacrymas uidimus ire deo.
Et tamen emerui generoſos ueſtis honores,
Nec mea de ſterili facta rapina domo,
Te lepide, & te Paule meum poſt fata leuamen.
Condita ſunt ueſtro numina noſtra ſinu.
Vidimus & fratrem ſellam geminaſſe curulem,
Conſule quo facto tempore rapta ſoror.
Filia tu ſpeciem cenſuræ nacta paternæ
Fac teneas unum nos imitata uirum.
Et ſerie fulcite genus. mihi cymba uolenti
Soluitur aucturis tot mea fata malis.
Hæc eſt feminei merces extrema triumphi,
Laudat ubi emeritum libera fama rogum.
Nunc tibi commendo communia pignora natos,
Hæc cura & cineri ſpirat inuſta meo.
Fungere maternis uicibus pater, illa meorum
Omnis erat collo turba ferenda tuo.
Oſcula cum dederis tua flentibus, adijce matris.
Tota domus cœpit nunc onus eſſe tuum.

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Et si quid doliturus eris, sine testibus illis,
Cum uenient, siccis oscula falle genis.
Sat tibi sunt noctes, quas de me Paule fatiges,
Somniaq́; in faciem credita sæpe meam.
Atque ubi secreto nostra ad simulacra loqueris,
Vt responsuræ singula uerba iace.
Seu tamen aduersum mutarit ianua lectum,
Sederit & nostro cauta nouerca toro,
Coniugium pueri laudate, & ferte paternum.
Capta dabit uestris moribus illa manus.
Nec matrem laudate nimis. collata priori
Vertet in offensas libera uerba suas.
Seu memor ille mea contentus manserit umbra,
Et tanti cineres duxerit esse meos,
Discite uenturam iam nunc sentire senectam,
Cælibis ad curas nec uacet ulla uia.
Quod mihi detractum est, uestros accedat ad annos.
Prole mea Paulum sic iuuat esse senem.
Et bene habet, nunquam mater lugubria sumpsi.
Venit in exequias tota caterua meas.
Caussa perorata est. flentes me surgite testes,
Dum pretium uitæ grata rependit humus.
Moribus & cælum patuit, sim digna merendo,
Cuius honoratis ossa uehuntur aquis.

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

M. ANTONII MVRETI IN PROPERTIVM SCHOLIA.

M ILANION.) Admirabilis est hominum in fouendis erroribus pertinacia. sed præclare ageretur cum rebus humanis, si ad hæc modo nostra leuiora studia id pertineret, neque in rebus maximi momenti magno omnium malo quotidie cerneretur. Hoc mihi nunc ex eo uenit in mentem, quòd sæpe animaduerti euenire, ut optimos quosque scriptores maculæ quædam errorum occupent, in eisq; insideant, quæ cum postea inueterarunt, quasi dedita opera retinentur à librarijs: uix ut ulla sit cuiusquam eruditi hominis auctoritas tãta, quæ illos ad eas purgandas, & eluendas possit adducere. Eius rei exempla utinam ne tam multa suppeterent: sed nos id, quod se nunc offert, indicasse contenti, plura persequi abstinebimus. Mimalionem hoc loco imperitus aliquis pro Milanione, & paulo infra Psileum pro Hylæo scripserat. Quis tum eruditorum non admonuit, quomodo utrunque nomen scribi oporteret? aut quis hodie est omnium, tinctus modo atque imbutus literis, cui uel obscurum id, uel ambiguum sit? Cedo tamen librum Propertij unum, in quo non deprauata illa scriptura permanserit. Nihil negocij fuerit, eiusdem generis alia enumerare per-

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

plurima, ita manifeſta, ita perſpicua, ita teſtata' ut, quo'd in eis aſſidue librarij peccant, non negligentia, non inſcitia labi, ſed prudentes, ſcientes, ea, quæ uitioſa eſſe conſtat, amplexari atque approbare uideantur. Sed *quod attinet ad fabulam, quæ his uerſibus à* Propertio *tangitur, ſciendum eſt, in ea tradenda, non ſatis concordare ac concinere inter ſe aut poetas, aut poetarum interpretes. quod enim alias ſæpe, idem hic quoque contigit; ut, cum duæ potiſſimum ab ipſis celebrentur* Atalantæ, *earum hiſtoriæ commiſceantur inter ſe; utq;, quod de una earum ab alijs dicitur, id ipſum de altera alij dicant.* Con*geram huc locos aliquot, in quibus earum mentio eſt, eoſq; inter ſe contendam ac comparabo: ut id, quod dico, magis intelligatur.* D*uæ igitur, ut ante dixi,* Atalantæ *apud poetas reperiuntur,* Arcadica *una:* Argiua, *ſeu, ut alij aiunt,* Bæotica *altera. illam* Ia*ſij, aut* Iaſonis, *aut* Iaſionis, *hanc* Schœnei *filiā fuiſſe ferunt. nam* Beroaldus *quidem et* Volſcus *ineptiunt, qui eandem* Schœnei *filiam,* Iaſij *neptem fuiſſe cōminiſcuntur.* Illam Milanioni, *hāc* Hippomeni *nupſiſſe accepimus.* Hæc, *antequam longius progrediar, confirmanda ſunt.* Scholiaſtes Apollonij. Ἀταλάντη Ἰάσονος θυγάτηρ, ἣν ἔγημε Μειλανίων. ἑτέρα γάρ ἐστιν ἡ Ἀργεία ἡ Σχοινέως ἣν ἔγημεν Ἱππομέδων. Sed *hic aut legendum eſt* Ἱππομένης, *aut dicendum, eūdem ab alijs* Hippomenem, *ab alijs* Hippomedontem *uocari* Arcadicam Milanioni *nupſiſſe, teſtatur etiam hoc loco* Propertius, & Ouidius *libro* II. & *lib.* III. *de*

arte

arte amandi. Schœneida cessisse Hippomeni, qui eam cursu, ope Veneris, deuicerat, uenustissime narrat Venus ipsa apud Ouidium libro X. Metamor. narrat & breuiter Theocritus in comaste, & fusissime is qui scholia in eum scripsit. atque hanc intellexit Catullus illis uersibus:

Tam gratum mihi, quàm ferunt puellæ
Pernici aureolum fuisse malum,
Quod zonam soluit diu ligatam.

et auctor lasciui carminis:

Qualibus Hippomenes rapuit Schœneida pomis.

Arcadicæ patrem Iasiona nominat Aelianus libro XIII. de uaria historia. idoneos testes laudasse uideor eorum, quæ hactenus dixi. quadrant autem non male ad hunc usque locum omnia. in ijs quæ sequuntur, mira uarietas. Versus est Virgilij è sexto Aeneid.

Parthenopæus, & Adrasti pallentis imago.

quem exponens Seruius, Parthenopæus, inquit, Menalippæ & Martis, siue Milanionis filius, qui Thebana bella puer admodum petijt. Ergo de huius grammatici sententia, Parthenopæi pater quidem est Milanion: mater autem nō Atalanta, sed Menalippa. At Statius lib. IIII. Thebaidos aperte huius ipsius Parthenopæi matrem Atalantam facit Iasij filiam: patrē autem Lactantius interpres, non Milanionem, ut Seruius, sed Meleagrum uocat. nisi forte dicamus, eandem Menalippam & Atalantam eundem Meleagrum & Milanionem uocari. sic enim est idem Paris & Alexander eadem Cassandra & Alexandra. At

Diodorus

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Diodorus Parthenopæi matrem Atalantam esse ait Schœnei filiam. Hyginus autem cum Lactantio faciens eum genitum esse dicit matre Atalanta Iasij filia, patre Meleagro. Arcadicam Statius uenatricem, ac Dianæ comitem fuisse dicit, idemq; confirmat Aelianus: & scholiastes Theocriti ait eam mittendis arcu sagittis præstitisse: cum illam alteram sola pedum pernicitas nobilitauerit. At Oppianus Atalantã Schœnei filiam uenatricem, & iaculatricem eximiã fuisse ostendit libro II κυνηγετικῶν, his uersibus:

Σχοινῆος πρώτη δὲ κλυτὴ θυγάτηρ Αταλάντη
Θηρσὶ φόνον πτερόεντα συνβόλος ἤρατο κούρη.

Hippomenem in leonem, Atalantam Schœnei filiam in leænam mutatã esse, canit Ouidius. At Hyginus, parum ipse sibi constans, Atalantæ Schœnei filiæ, et Meleagro: Palephatus Atalantæ & Milanioni id contigisse narrat. sed sæpe alias monui, non esse quærendam in mendacijs ueritatem. Sic cum Scyllas duas fuisse proditum sit, alteram Nisi, alteram Phorci filiam, quorum illã in auem, hanc in monstrum marinum conuersam esse fabulantur: non defuerunt tamen poetæ, qui, quod de Phorci filia traditur, id ad Nisi filiam referrēt: ut aperte colligitur è scholiaste Euripidis in Hippolytum. sed multo apertius è Virgilio in Ciri: cuius hæc sunt:

Impia prodigijs ut quondam exterruit amplis
Scylla, nouosq; auium sublimis in aere cætus
Viderit, & tenui conscendens sidere penna,
Cæruleis sua tecta superuolitauerit alis:

Hanc

Hanc pro purpureo pœnam ſcelerata capillo,
Proq́; patris ſoluens exciſa funditus urbe.
Complures illam, & magni Meſſalla poetæ
(Nam uerum fateamur. amat Polyhymnia uerũ)
Longe alia perhibent mutatam membra figura:
Scyllæum monſtra in ſaxum conuerſa uocari.
Illam eſſe, ærumnis quam ſæpe legamus Vlyſſi,
Candida ſuccinctã latrantibus inguina monſtris,
Dulichias uexaſſe rates, & gurgite in alto
Deprenſos nautas canibus laceraſſe marinis.
atque hanc ſententiam idem poeta ſecutus eſt in eclo-gis: quo in loco fruſtra ſe quidam eruditi homines torquent. Ille etiam Hylæi.) *idem etiam in-nuit Ouidius hoc uerſu:*
Senſit & Hylæi contentum ſaucius arcum.
apud Aelianum nihil tale reperio: Hylæum quidem ipſum & Rhœcum ſagittis ab Atalanta confixos lego. Velocem.) *indocte Volſcus eandem pu-tat eſſe hanc, & illam Catulli pernicem puellam. nã Catullus, ut dictum eſt, de Schœneide loquitur: at hic de Arcadica ſermo eſt. quã ipſam quoque agilem fuiſſe, teſtatur Aelianus: cuius uerba quoniam in im-preſſis libris deprauata ſunt, quomodo corrigenda ſuſpicer, admonebo. ita igitur uulgo leguntur:* ἐπε-φύκει δὲ ὠκίαθη τοὺς πόδας, καὶ οὐκ ἂν αὐτὴν διέ-φυγεν οὔτε θηρίον, οὔτε ἐπιβουλεύων αὐτῇ ἄνθρωπος, φυγεῖν ἐθέλουσαν, ἀλλ' ἐνταῦθα μὲν οὐκ ἄν τις αὐτὴν κατέλαβεν. *ego autem lego:* ἐπεφύκει δὲ ὠκίστη τοὺς πόδας, καὶ οὐκ ἂν αὐτὴν διέφυγεν οὔτε θηρίον, οὔτε

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

ἐπιβουλεύων αὐτῇ ἄνθρωπος. φυγεῖν δὲ ἐθέλουσαν, οὐκ ἄν τις αὐτὴν κατέλαβε. nihil autem obstat, quominus de eodem oleo & opera aliquot ex eadem narratione locos, qui corrupti uidentur, quomodo emendandos putem, admoneam: ut meo labore, quantum quidem in me est, aliorum minuatur labor. ubi ergo legitur, ἀλλ' ἦν φύκου ἔργον ἡ χροιά, legendum arbitror, ἀλλ' ἦν φύσεως ἔργον ἡ χροιά. natiuam enim, non fuco quæsitam, pulchritudinem Atalantæ tribuit. & paulo post: τί δὲ οὕτως ὡραῖον γένοιτο ἄνθος; ὥσπερ οὖν καλὸν, ἢ τὸ πρόσωπον αἰδεῖσθαι πεπαιδευμένης παρθένου; lego: τί δὲ οὕτως ὡραῖον γένοιτο ἄνθος, ὅπερ οὐ κάλλιον ἢ τὸ πρόσωπον αἰδεῖσθαι πεπαιδευμένης παρθένου; & ad finem, ubi legitur, σὺν ὕβρει καὶ ἄντρῳ, legendum crediderim, σὺν ὕβρει καὶ ἀνατροπῇ. Non ullas.) ita emendaui è ueteribus libris: cum antea inepte legeretur, non nullas. Fallacia.) τέχνη. Et facite illa meo.) & facite, ut ipsa me uehementius amet, quàm ego ipsam. Citeinis.) legendum, Cytæinis. Scholiastes Apollonij, Κύταια, πόλις Κολχίδος. Stephanus: Κύτα, πόλις Κολχική, πατρὶς Μηδείας.

IN ELEGIAM II.

Et sciat indociles.) noue dixit, indociles uias, ἀδιδάκτους. indocilem enim usitatius dicimus eum, qui doceri non potest: quàm rem ipsam, quæ doctrina non comparatur. sed Achilles Statius Lusitanus

tanus mihi confirmauit, se ueterem librum habere, in quo scriptum sit, Vt ueniant ederæ: et paulo post, Surgat ut in solis: & in hoc uersu, Vt sciat indociles. quam scripturam reijciendam non puto. Non sic Leucippis.) *fabula est apud Theocritum in Dioscuris, apud Ouidium quinto fastorum, apud Hyginum: sed nemo est eorum, qui non ab alijs aliqua in parte dissentiat.* Non Idæ.) *de Marpissa Eueni filia ausus est olim Idas cum Apolline certamen suscipere. Homerus Iliados I.* Ne sim tibi uilior istis.) *ne minoris apud te sim, ob ista, quæ modo dixi.* Vni si qua placet.) *satis est culta, quæ uni placet. nam, pluribus ornare se, prostitutarum est.*

IN ELEGIAM III.

SIC ait.) *liber uetus: Hic ait. ut sit, hic, pro, tunc.* Interdum grauiter.) *libri calamo exarati, Interdum leuiter.*

IN ELEGIAM VI.

AT tu seu mollis.) *locum hunc à Beroaldo non intellectum, declarauit Cœlius Rhodiginus libro quarto lectionum antiquarum.*

IN ELEGIAM VII.

DVM tibi Cadmeæ.) *prope simile principium est elegiæ Ouidij ad Macrum.*

Carmen ad iratum dum tu perducis Achillem.

Euiolasse.)

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Euiolasse.) Beroaldus testatur, in antiquis libris partim, euoluisse, partim, te uiolasse, legi. quarum scripturam ego quidem utramlibet huic uulgatæ facile anteposuerim. Sed quod Volscus admonet deos hic intelligi, non Venerem, & Cupidinem, sed poetas ipsos: id, mea quidem sententia, tale est, ut, si fatuis & insulsis declarationibus præmium aliquod positũ esset, id Volscus, hac una fretus, sine controuersia, suo iure, dijs hominibusq; plaudentibus, ablaturus fuisse uideatur.

IN ELEGIAM VIII.

Tvne igitur.) Cynthiam, cum quodam, qui ex pratura in Illyriam proficiscebatur, ire meditantem, dehortatur, ne id faciat. mox, se ei, quod uoluerat, persuasisse, lætatur. sed hunc prætorem ex Illyria reuersum postea coluit Cynthia. uide elegiam quandam è libro secundo, cuius principium est, Prætor ab Illyricis. Virgiliis.) quarum exortu aperiuntur maria. Ne ue inimica meas.) ne ue cogar pro te nauigante uota facere, quæ tamen aduarsos & reflantes uentos nihil moueant. Vacua patiaris arena.) alij libri, ijq; ueteres: Vacua patietur in ora. ut uerbũ, patietur, referamus ad undam ipsam. quod mihi quidem paulo magis arridet. nam illud alterum non satis intelligendo consequi possum. Oricos.) portus Epiri. Hecatæus apud Stephanum: Μετὰ δὲ Βουθρωτὸς πόλις, μετὰ δὲ Ὠρικὸς λιμήν. Et dicam, Autaricis.)

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

cis.) *Autarici, & Hyllæi, populi Illyriæ.*

IN ELEGIAM X.

O IVCVNDA quies.) *Gallus cum puella, cuius recenti amore inarſerat, nocte quadam colluſurus, arbitrum delicijs ſuis, primisq; cum ea uelitationibus adhibuerat Propertium. quo è ſpectaculo tantam ſe uoluptatem hauſiſſe dicit: uix ut, quamuis multa iam nocte, abſtrahi poſſet: utq; nunc quoque in illius noctis memoria iucundiſſime acquieſcat. ergo, ut præmium amico aliquod perſoluat, defert ei operam ſuam ad multa amantibus utilia, quorum ſe peritum eſſe profitetur. ad extremum etiam ei aliquot conſeruandi amoris præcepta tradit.* Veſtris conſcius in lacrymis.) *non deſunt, qui legendum putent:*

Affueram ueſtris conſcius inlecebris.

lacrymarum tamen, eadem in re narranda, infra quoque mentio eſt:

Vidi ego te toto uinctum langueſcere collo,
Et flere iniectis Galle diu manibus.

Cum te complexa.) *ita uidetur dixiſſe, complexa puella: ut,*

Expertæ metuens iurgia ſæuitiæ.

Vtrunque autem etiam Ciceronis exemplo confirmari poteſt. in oratione pro Sex. Roſcio. Sceleſtum dij immortales ac nefarium facinus, atque eiuſmodi, quo uno maleficia ac ſcelera omnia complexa eſſe uideantur. Idem pro Balbo: Cuius igitur audita uirtus

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

tus dubitationi locum non daret, huius præsens, experta, atque perspecta, obtrectatorum uoce lædetur? Atque in his loquendi generibus nimiũ religiosi sunt quidam nostri temporis homines: ita ut interdum etiam ueterum scripta corrũpere audeant: sicubi illi contra eam, quæ nunc est, consuetudinem aliquid dixisse uideantur. quale est, quod designarunt in ipso principio elegantissimi libelli, quem scripsit Q. Cicero de petitione consulatus. id enim cum ita legeretur in omnibus ad unum antiquis libris: Etsi tibi omnia suppetunt, quæ consequi ingenio, aut usu aut diligentia possunt: inculcata est ab istis uox, homines: ne illud consequi, παθητικῶς, ut erat, positum uideretur. Atqui si librorum consensio, quam nemo unquam sapiens contemnendam putauit, nihil istos mouebat: recordari certe eos par fuit, assequendi uerbum eodem illo modo usurpatum esse à M. Tullio: cuius hæc sunt è secundo libro accusationis: Ac ne forte ea, quæ remota de medio, atque erepta uobis sunt, omnia ita condita fuisse, atque ita abdite latuisse uideantur, ut hac diligentia, quam ego à me expectari maxime puto, nihil horum inuestigari, nihil assequi potuerit: &c. Quamuis labentes.) duæ caussæ erant, cur discederem: quòd & dormire cupiebam, & media iam nox erat. at utranque facile superabat ea, qua, spectandis lusibus uestris, perfundebar, uoluptas. Et mediis cælo.) ad medium cæli prouectis. Luna ruberet.) estne ita dictũ, ruberet, ut, = Vento rubet aurea Phœbe? equidem

equidem

equidem nihil tale intelligendum putarim. ſed ne Vol ſco quidem acceſſerim, qui rubeſcere ait Lunam, cũ appropinquat dies. mihi ſane palleſcere potius uidetur. opinor igitur, iccirco hoc uerbo uſum poetam, quòd multi è ueteribus ignea eſſe credebant corpora cæleſtia: eamq; opinionem poetæ fere inſequuntur. ruber autem eſt ignitorum color. Equis.) alij à mulis, alij à iuuencis eius bigas trahi aiunt. Quando contemnitur.) fuit tempus, cum uix putabam, uocem, quando, hoc ſenſu à ueteribus acceptam legi. legitur tamen, ſed non ſæpe. Plaut.

Hæc urbs Epidamnus eſt, dum hæc agitur fabula.
Quando alia agetur, aliud fiet oppidum. Idem:
Iuuentus nomen fecit Peniculo mihi:
Ideo quia menſam, quando edo, detergeo.

IN ELEGIAM XI.

ECQVID.) profecta ad aquas Cynthia, atque illic deſidente, metuit, ne ipſe ex animo illius excidat, ne ue ſe alius quiſpiam in eius amorem inſinuet. quare eam, ut illa loca relinquat, hortatur. ordo autẽ uerborum, quòd eſt paulo perturbatior, fefellit interpretes. eum igitur indicabo. Ecquid cura ſubit te o Cynthia, ceſſantem medijs Baijs abducere, id eſt, abducendi, exigendi, noctes memores noſtri? Et modo.) exponit, quod antea dixerat, ceſſantẽ. ita, inquit, ocioſam et uacuam, ut totos dies mireris modo ac contempleris uicinum mare, aliud præterea nihil negocij habeas. ſed quod illa maria Epiro, id enim Theſ

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

proti regnum est, Subdita esse dicit: equidem, id quo modo accipiendum sit, non assequor. nam neque ea, quæ à Beroaldo & Volsco dicta sunt, placent: neque mihi quicquam, quod plane approbem, uenit in mentem. Abducere.) ita est in meo uetere libro, non, ut in aliis, adducere. E' nostris carminibus.) à lectione meorum carminum, quæ tuam mei memoriam confirmarent. erat autem erudita hæc puella, ut multis è locis intelligimus, mirificeq; uersibus Propertii capiebatur. unde est illud:

Nam mea cum recitat, dicit, se odisse beatos.
  Carmina tam sancte nulla puella colit.

Atque utinam.) utinam potius aut nauigando, aut natitando ocium fallas, quàm aures alienis blanditiis præbeas. Mage.) potius. Aut teneat.) aut lympha, facilis cedere alternæ natitantis manui, teneat te in unda tenui clausam. Natitantis.) alii, Teutantis: & meras ineptias afferunt. meus uetus liber habet, natantis: unde coniecturam feci, legendum esse, natitantis. Manu.) antique: pro, manui. sic alibi:

Nec mirum: cum sit Ioue digna, & proxima Ledæ,
Et Ledæ partu. rursusq; alibi:
Tantaleæ poterit tradere poma manu.

Attulerint nostri.) interpunctum unum perperam collocatum, et una litera mutata, sententiam huius uersus corruperat: qui à nobis ex antiquis libris integritati restitutus est. An mihi sit maior.) in aliis libris, An mihi nō maior: quo nihil ineptius.

IN ELEGIAM XII.

QVID mihi.) *Accuſabatur deſidiæ ab aliquo amicorum, qui etiam deſidiæ illius cauſſam conferebat in amorem Cynthiæ: eo enim Propertium frangi, ac diſſolutum effici, et ab agendis rebus abduci. Reſpondet ipſe, multum abeſſe, ut ita ſit: Cynthiam enim non tantum corpore diſtractam à ſe, uerum animo quoque abalienatam eſſe. tum queritur, quod neque eam præſentem alloqui, neque ad ullam aliam amandam applicare animum poſſit.* Quod faciat.) *hic uerſus uarie legitur in uetuſtis libris. ſunt, in quibus hoc modo:*

Quòd faciat nobis conſcia Roma moram. *in aliјs*

Quòd faciat nobis Cynthia Roma moram.

ego autem ſuſpicabar ita legendum:

Quod faciat nobis Cynthia amore moram?

hanc autem è uocum ſimilitudine elegantiam confectatus eſt etiam in elegia quæ proxime ſequitur:

Certus & in nullo quæris amore moram.

Quantum Hypanis.) *ex opinione ſua, & amatorie loquitur.* Hypanis.) *duo ſunt hoc nomine fluuij; unus in India, ad cuius ripā ſunt formicæ, quæ effodiunt aurum; alter in Scythia.* Eridano.) *non eruditis modo, quibus hæc omnia notiſſima ſunt, ſed neminem eſſe credo tam in literis hoſpitem, cui notum non ſit Eridanum à Græcis dici, quem Latini Padum uocent. de hoc tamen fluuio, qui*

ſit, ubi ſit, aut omnino ſit, nec ne ſit, mirum quantum inter ſe antiqui ſcriptores diſcrepent: alijs eum cum Pado eundem eſſe, alijs eundem cum Rhodano, alijs in Padum, alijs in Rhodanum influere, alijs in Venetia, alijs in Iberia, alijs in Scythia fluere, alijs etiam, quorum ſunt Herodotus, & Strabo, nuſquam omnino eſſe dicentibus. Pauſanias Eridanos agnoſcit duos, in Gallia unum, alterum in Attica. Lecta Prometheis.) Promethea iuga Caucaſum dicit. creditus eſt autem is quoque mons herbarum ad incantationes potentium ferax. Seneca in Medea:

Congerit in unum frugis infauſtæ mala,
Quæcunque generat inuius ſaxis Erix,
Quæ fert opertis hieme perpetua iugis
Sparſus cruore Caucaſus Promethei.

Cœlius autem Rhodiginus dum in hoc loco explicando noua quædam afferre uult, attulit non noua tantum, uerum etiam aliena, & abſurda.

IN ELEGIAM XIII.

Tv quod ſæpe ſoles.) lætaberis, inquit, & quodam modo inſultabis mihi, quòd, diſtractus à Cynthia, amores amplius non exerceam. Certus & in nullo.) bis repetenda negatio: in nullo amore certus, in nullo amore quæris moram. Et primo lapſus.) lapſus ab illo conſtantiæ gradu, quem prius obtinebas. Adire.) quidam alij, amore. ego, amare. Vidi ego.) ſupra.

O iucunda quies. Non ſic Aemonio.) *fabula eſt apud Homerum libro* XI. *Odyſſeæ, & apud Lucianum in dialogis marinis. ac ſuſpicari fortaſſe confidentior aliquis poſſit, Propertium hoc loco aut memoria lapſum, aut nominum ſimilitudine deceptum eſſe. is enim Enipeus, cuius amore flagrauit Tyro, non in Theſſalia eſt, ſed in Peloponneſo. in Theſſalia autem non Enipeus, ſed Eniſeus fluit, ab hoc alius: ut cognoſcitur ex octauo Strabonis libro. ac, ne quis forte, Beroaldum ſecutus, putet utrunque Enipeum dici; & Propertium, more poetis non inuſitato, uni eorum tribuiſſe, quod eſſet alterius; apud Strabonem autem Eniſeum pro Enipeo uitioſe legi: ſciat hoc ipſum diſcrimen Enipei & Eniſei è Strabone annotatum eſſe ab Euſtathio.* Nec ſic cæleſtem.) *Hercules in cælum receptus, Heben duxit uxorem. itaque apud inferos, non Herculem ipſum, ſed eius tantum ſimulacrum Homericus Vlyſſes ſibi uiſum eſſe ait.*

Τὸν δὲ μέτ' εἰσενοήσα βίην Ηρακληείην,
Εἴδωλον. αὐτὸς δὲ μέτ' ἀθανάτοισι θεοῖσι
Τέρπεται ἐν θαλίῃς, καὶ ἔχει καλλίσφυρον Ἥβην,
Παῖδα Διὸς μεγάλοιο, καὶ Ἥρης χρυσοπεδίλου.

Flagrans amor.) *ac ſerio quidem flagrans. neque ullus unquam amator uerius ardere dictus eſt.* Et Ledæ partu.) *pro, partui, antique.* Gratior una tribus.) *Leda ipſa, & Helena, & Clytemneſtra: ut præclare expoſuit Beroaldus.*

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

IN ELEGIAM XIIII.

SAEPE ego multa.) *queritur de perfidia Cynthiæ: quòd, cum ipse in magnum discrimen adductus sit, illa nihil omnino de eo laboret, neque quicquam remittat de pristino colendæ formæ studio. se tamen unquam illius amorem ex animo depositurum negat. Quod autem fuerit periculum, in quo tum constitutus erat poeta, diuinare fas non est. nisi illud quidem constat, urbem eum reliquisse, & mare conscendisse.* At non sic Ithaci.) *Homerus Odys. ε.* Alphesibœa.) *ita uocabant omnes elegantioris formæ puellas: quasi, quæ reperirent procos, qui ipsis boues darent dotis nomine. eo enim pecore solitos uti antiquissimos in æstimandis rebus, nondum introducto usu nummorum, indicat uel illud* τεθρυλλημένον, ἑκατόμβοια ἐννεαβοίων. *at hic nomen proprium est. historiam autem, quam hic tangit Propertius, diffuse exponit Pausanias in Arcadicis: nisi quod apud eum fratrum ab Alphesibœa interfectorum nulla mentio.* Hypsipyle.) *Ouidius in epistolis, Papinius libro VI. interpres Pindari in Nemea.* Hospitio.) *ut seruitium pro seruo dicimus, sic hospitium hic pro hospite accipimus.* Euadne.) *hæc initio Ianira dicebatur. sed ut Alphesibœas uocatas diximus, quæ, propter pulchritudinem, reperirent magnam dotem: (uxores enim à uiris, non, ut nunc, uiros ab uxoribus, dotem accipere mos erat) ita hæc Euadne dicta*

est,

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

est, quòd bene dotata esset à Capaneo coniuge. ἕδνα enim uocabant nuptialia munera. Hanc Iphidis filiam fuisse, ait interpres Pindari: & ob id Iphias ab Ouidio uocatur. Hyginus tamen Philaci filiam facit. Multa prius.) nihil temere affirmauerim: sed, si quis meam coniecturam antiquus liber adiuuet, libenter pro, multa, legerim, muta. ut significet, prius fore ut flumina tacita, & sine ullo strepitu labantur in mare, quàm ipse Cynthiam amare desinat. Labentur.) ueteres libri, labantur. et melius conuenit cũ eo, quod sequitur, duxerit.

IN ELEGIAM XV.

At merito.) libri ueteres, Et merito. Ah pereat.) Quo modo, pereat, si iampridem perijt? sed uidelicet tale est, quale illud,

Illi sub terris fiant mala multa puellæ: &c.

IN ELEGIAM XVIII.

Hoc pro continuo.) Gallum, qui Hylam puerum habebat in delicijs, exemplo Herculis monet, ne eum incomitatum uagari sinat. Crudelis Minyis.) magnum hic uersus mihi negocium exhibuit: neque sane adhuc in eius sententia eruenda mihi ipse satisfacere potui. Ascanium lacum in Bithynia esse, haud procul ab eo loco, ubi raptus esse Hylas dicitur, è Strabonis libro XII notum est. sed quæso, quid tum postea? cur is lacus Minyarum dux fuisse, aut, quod etiam absurdius est, fore dicatur?

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

tur? Beroaldus pro, dux erit, uidetur legiſſe, dixerit: ita tamen ut utranque ſcripturam agnoſcat. ſed illud, dixerit, ita interpretatur, Aſcanium lacum, poſt amiſſionem Hylæ dixiſſe hoc Minyis, fortunam crudelem ſæpe imprudenti amanti occurrere. quæ expoſitio mihi quidem inſigniter frigida uidetur. Equidem, quæ mihi pridem coniectura in mentem uenerat, eam ne nunc quidem, cur reijcere debeam, uideo. ſuſpicabar autem, pro, Aſcanius, legendum, Aeſonius. crudelem autem uocari Iaſonem, pro eo quòd Herculem, amiſſione pueri exanimatum, & eius reperiendi deſiderio huc illuc uagantem, nihil miſeratus, reliquerit, & inceptum iter, deſerto eo, ſit perſecutus. ſed tamen ne ſic quidem ſatis cohæret ſententia. denique habeo librum ab eruditiſſimo homine Franciſco Porto cum multis ueteribus diligentiſſime collatum: in quo notatum eſt ipſius manu, eſſe antiqua quædam exemplaria, in quibus hoc loco lacuna eſt, cum his literis, Fragm. quod ſi eſt, χειρώνειον plane ulcus hoc fuerit. Thiodamanteo.) Callimachum et Apollonium ſequitur, qui Hylam Thiodamantis filium faciunt. alij enim aliter. eſt autem operæ pretium cognoſcere, puer hic qui, tantopere heroi fortiſſimo carus & acceptus, fuit, quo modò in ipſius manus perueniſſe dicatur. ea de re ita memoriæ proditum eſt. Hercules cum Deianiram Oenei filiam duxiſſet uxorem, Calydone degebat. quodam die accidit, ut cyathus puer, Architelis filius, qui Oeneo pocula miniſtrabat, Herculi,

manus

manus abluturo, aquam eam, quæ abluendis pedibus comparata erat insciens infunderet. indignatus Hercules pugno eum interfecit. quam ob cædem profugus, cum una cum uxore se in uiam dedisset, ad Euenum fluuium Nesso centauro mortem attulit: ut & Archilochus narrat. deinde progrediens, in Dryopiam uenit. est autem ea gens rapinis ac latrocinijs dedita, contermina Mileensibus, ut est apud Pherecydem in tertio. ibi cum Hylus filiolus, quem secum ferebat, esuriret, Lycas autem pædagogus procul relictus esset, à Thiodamante, in quem inciderat, Hercules pauxillulum cibi petere occœpit. negat ille. commotus Hercules, abreptum interfectumq; unum è bobus ipsius cum sacrificasset, epulabatur. Currit propere in Dryopum urbem Thiodamas, euocatosq; eos aduersus Herculem educit. tum in eam necessitatem Hercules adductus est, ut uxorem quoque armauerit. quam etiam in pugna uulnus accepisse propter mammam ferunt. Sed tandem superior effectus Hercules, Thiodamante interfecto, filium eius Hylam abduxit, eumq; in delicijs habuit. Ascanio.) hic quoque libentius legerim, Aesonio. Nanque ferunt.) Hinc incipit enarrare fabulam de Hylæ raptu, quam uariæ tractant Theocritus εἰδυλ. ιγʹ. Apollonius libro primo, Valerius Flaccus libro III. eandem etiam proxime M. Antonius Flaminius in elegia quadam ita eleganter ac suauiter descripsit, ut mihi quidem cum antiquis illis merito comparari posse uideatur. Hunc duo sectati.) hoc de duobus

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

duobus Boreadis ab alio nemine, quod sciam, traditum est. itaque puto Propertij inuentum esse ad exornandam fabulam. Iam Pandioniæ.) *desinant Boreadæ Hylan persequi: eum enim abreptura sequitur Dryas. Hanc autem nympham Flaccus Dryopen uocat. Apollonius nomen ipsius non exprimit. Theocritus, non ab una, sed ab omnibus eius loci nymphis raptum Hylan esse dicit. Onasus historicus, dum aquam haurire uellet, in fontem decidisse, ibiq; submersum esse.* Ah dolor.) *uersus hic abest à quibusdam ueteribus libris. & uereor, ut aut Propertij sit, aut satis emendate legatur.* Hic erat Arganti Phlegre.) *omnino ita est in plerisque omnibus ueteribus libris. neque tamen adduci possum, ut eam scripturam probem. Orpheus quidē Arganthi montem nominat, ad quē raptus sit Hylas.*

– ἀμφὶ δὲ κναμὸς
Αργάνθε κατέφαινε, βαθυσκόπελοί τε κολῶναι.

sed Phlegram in his regionibus nusquam reperio, neque usquam omnino, nisi in Italia ad Cumas, & in Thracia ad Pallenen. Strabo libro XII. Arganthonium montem ait Cio, seu Prusiadi imminere, ubi raptum esse à nymphis Hylan fabulentur. celebrari etiam à Prusiensibus sacra quædam, in quibus per montes huc illuc currant, & Hylæ nomen inclamēt. sed homo ineptissimus, Volscus, fretus illo, quem modo recitaui, Orphei uersu, quasi pro suo iure imperat, ut Strabonem corrigamus, Arganthumq;, non Arganthonium montem apud eum legamus. in quo

est,

est, cur inscitiam ipsius misericordia, audaciam odio
prosequamur. Equidem Strabonis scripturam non
omnino emendatam esse existimo, sed tamen ita leui-
ter deprauatam, ut, una litera addita, corrigi pos-
sit. Αργανθώνειον enim, non Αργανθώνιον ὄρος, le-
gendum puto. quin & hunc uersum Propertij ita le-
gendum censuerim,

Hic erat Arganthonei sub uertice montis.

neque me fugit, apud Stephanum Αργαθώνην, non
Αργανθώνην legi: unde etiam hic, uir clarissimus,
Hermolaus Barbarus, Argathonei, non Argantho-
nei, legendum pronunciauit. sed mouent me cum a-
lia, tum Arrianus, qui Arganthonen nympham no-
minat. omnem autem dubitationem tollit, nisi ma-
gnopere fallor, Apollonius, qui hunc ipsum mon-
tem Arganthoneum, id est, Αργανθώνειον, nominat.

Τῆμος ἄρ᾽ οἵγ᾽ ἀφίκοντο Κιανίδος ἤθεα γαίης,
Αμφ᾽ Αργανθώνειον ὄρος, ϖροχοάς τε Κίοιο.

Thyniacis.) Thynia enim, seu Bithynia con-
termina est Mysiæ. Arrianus ait, Arganthones nym-
phæ filios fuisse Thynum & Mysum, à quorum alte-
ro Thynia, ab altero Mysia nomen acceperit.

IN LIBRVM SECVNDVM.

THESEVS infernis.) deest, quale. ut sit,
quale caput testatur fuisse Pirithoum inferis Theseus,
Patroclum superis Achilles. cur autem ille inferis,
hic superis? an, quòd & Pirithous, & Theseus apud
inferos

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.2.2.29

inferos sunt? Virgilius:

= sedet æternumq; sedebit
Infelix Theseus. Horatius:
Nec Lethea ualet Theseus abrumpere caro
Vincula Pirithoo.

Achilles autem ad superos propter uirtutẽ euectus est.

Ixioniden.) Pirithoum, Ixionis ex Dia filium. quo modo igitur & ipse, & Theseus à Virgilio dijs geniti uocantur?

Dijs quanquam geniti, atque inuicti uiribus essent.

sed Thesei quidem patrem habitum Neptunum, Pirithoum autem Iouis nepotem fuisse constat. Ixion enim Iouis filius. Menœtiaden.) Patroclum Menœtij filium. Menœtius autem Pelei frater: ut non amicitia tantum, sed cognatio quoque inter Achillem & Patroclum intercesserit. uariæ autem fuerunt de horum ætate sententiæ, quas collegit Politianus cap. XLV. miscellaneorum. Ceterum Lucianus, iuniorem, & ab Achille adamatum fuisse Patroclum, iucundo magis, quàm uerecundo argumento, ex ipsis Homeri uersibus colligit, in dialogo, qui inscribitur ἔρωτες. Sed neque Phlegræos.) neque Callimachus poterat grandia poemata conscribere, neque ego possum. hoc autem uitio datum Callimacho ab inuidis, ipsemet testatur elegantissimis uersibus, quos ascribere non grauabor.

Ὁ φθόνος Ἀπόλλωνος ἐπ' οὔατα λάθριος εἶπεν,
Οὐκ ἄγαμαι τὸν ἀοιδὸν, ὃς οὐδ' ὅσα πόντος ἀείδει.
Τὸν φθόνον ὡ'πόλλων ποσί τ' ἤλασεν, ὧδέ τ' ἔειπεν.

Ἀσσυρίου

Ἀσσυρίου ποταμοῖο μέγας ῥόος, ἀλλὰ τὰ πολλὰ
Λύματα γῆς, καὶ πολλὸν ἐφ' ὕδατι συρφετὸν ἕλκει.
Δηοῖ δ' οὐκ ἀπὸ παντὸς ὕδωρ φορέουσι μέλισσαι,
Ἀλλ' ἥτις καθαρή τε, καὶ ἀχράαντος ἀνέρπει
Πίδακος ἐξ ἱερῆς ὀλίγη λιβὰς, ἄκρον ἄωτον.

IN ELEGIAM II.

IVPITER ignoſco.) *in alijs, ignoro. ut ſit: neſcio, cur olim tam multas rapueris, cum hanc antiquis omnibus formoſiorem in terra relinquas.* Iſcomache.) *alij* Deidamian, *aut* Hippodamian *uocant.* Mercurio Sais.) ἀπὸ κοινοῦ *intelligendum, qualis. fabula autem, quam hic tangit* Propertius, *mihi prorſus ignota eſt. nam quod* Saidem Mineruam *interpretantur, multis de cauſſis non placet. primum, quòd nuſquam alibi lectum eſt,* Mineruam *cum* Mercurio *corpus commiſcuiſſe: immo uero eam ſummo conſenſu* ἀειπάρθενον *faciũt. deinde, quòd etſi* Saitica *præfectura* Mineruæ *ſacra eſt, dea tamen ipſa non* Sais *ab* Aegyptijs *dicitur, ſed* Neith. *adde, quòd iam* Cynthiam *cum* Minerua *contulerat, illo uerſu,*

Aut cum Dulichias.

plane in meo uetere libro, non Sais *legitur, ſed, ſanctis. falſam declarationem, ut opinor, confutauimus. ueram aut alij, aut fortaſſe nos ipſi olim reperiemus.*

IN ELEGIAM III.

QVI nullum.) *initio ſibi ipſi quodam mo*

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

do insultat, quòd qui diceret, se ab omni amore plane liberum esse, denuo sese in eosdem laqueos induat. deinde excusat se ipsum: quòd neque possit naturæ suæ pugnare, neque tam Cynthiæ forma, quàm alijs raris et eximijs dotibus, inductus sit ad ipsam amãdã. Et quantum Aeolio.) cum tribus ueteribus poetrijs Cynthiam comparat. sunt autem hæ, Sappho, Corinna, et Erinne. quarum de prima nihil dicere necesse est. non enim potest illa cuiquam ignota esse, nisi qui literas nesciat. de duabus autem alijs, quoniam non æque notæ sunt, aliquid commemorare haud quaquam alienum fuerit. Corinnæ igitur duæ fuerunt: una Thespia, altera aut Thebana, aut Tanagræa. utraque poetica laude insignis, hæc quidem ita, ut Pindarum quinquies uicisse tradatur. sed Pausanias id eo factum putat, quòd Pindarus Dorica lingua caneret, quæ non satis intelligeretur ab Aeolibus, illa autem Aeolica. neque non illud ad conciliandam uictoriam profuisse tradit, quòd mulier esset omnium per id tempus formosissima. Erinnen autem Sapphonis æqualem & sociam fuisse accepimus, quæ poema scripserit, quod Colum uocauit, partim Aeolica dialecto, partim Dorica, trecentis uersibus constans, tanta felicitate, ut eam cum Homero ex æquo contulerit antiquitas. obijt autem uirgo, annos habens undeuiginti. ac, ut de Homeri, ita de huius quoque patria ambigitur. sunt enim, qui Teiam, sunt qui Teliam, sunt qui Lesbiam, sunt qui Rhodiam faciant. Turpia perpessus.) Theocritus:

Τὰν

Τὰν ἀγέλαν χ᾽ ὡ μάντις ἀπ᾽ Ὄθρυος ἆγε Μελάμπους
Ες Πύλον. ἁ δὲ Βίαντος ἐν ἀλκοίνησιν ἐκλίνθη
Ματὴρ ἁ χαρίεσσα περίφρονος Αλφεσιβοίας.

tangit & hanc siue fabulam, siue historiam, sed paucis, Homerus libro undecimo Odysseæ. quam è Græcorum commentarijs uberius ac fusius explicatam proponere institui. Tyro, Salmonei filia, mortuo patre, in Deionei patrui tutela fuit, qui eam Cretheo in matrimonium dedit. Interiecto aliquo tempore, cum ipse quoque Deioneus excessisset è uita, Iphiclus, qui eius in Phylaces prouinciæ imperio successor fuit, partem quandam eorum, quæ ad Tyronem pertinebant, occupauit. Neleus Tyronis filius, ut maternas iniurias ulcisceretur, si quis Iphicli boues (erant autem illæ eximia pulchritudine) abduxisset, filiam suam, cui nomen erat Pero, præstanti uirginem forma, ei se uxorem daturum pronunciauit. difficile id factu omnibus uidebatur. nam & bubulci robustissimi, & ferocissimi canes Iphicli armenta seruabant. sed Bias Amythaonis filius, qui miro eius puellæ amore teneretur, fratri suo Melampodi, uati peritissimo, ut id negocium susciperet, persuasit. hic, etsi non erat nescius fore, ut caperetur, profectus est tamen, fraternæ uoluntati cupiens obsequi. captus igitur, & Iphiclo traditus, deinde in carcerem coniectus, diligenter asseruabatur. qui autem ei ministraret, uir quidam una cum uxore est attributus: quorum ipse uiro quidem facili & comi, sed muliere molesta & aspera utebatur. Cum ergo ibi diu delituisset,

quodam die uermium ſupra tectum ſtrepitum ac ſtri=
dorem quendam audijt. erat autem ita purgatis au=
ribus, ut intelligeret ac perciperet etiam ea, quæ à
beſtijs dicerentur. ſenſit itaque eos mures ſignificare
inter ſe, trabem ſibi iam corroſam & exeſam eſſe.
quare ruinam metuens, ſimulat ſibi male eſſe, ita ut
conſiſtere non poſſet. petit igitur ut uir quidem ante=
riorem, mulier uero poſteriorem lectuli ſui partem
apprehenderet, ipſumq́; ita ambo extra domunculam
ferrent. quod eis facere aggreſſis, cum & uir, &
totus prope lectus extra tectum eſſet, derepente colla=
pſa trabs mulierem obruit, atque enecauit. ſeruatus
uir, rem totam ex Melampode cognitam defert ad
Phylacum Iphicli patrem. is eam Iphiclo enunciat.
Iphiclus hominem ad ſe accerſitum, quis eſſet, quoq́;
conſilio boues ſubreptum ueniſſet, interrogat. is
omnia illi, ut erant, indicat. Tũ Iphiclus, Et domum,
inquit, liber ac ſolutus redito; & tecum boues,
quas petis, abducito, ſi rationem mihi aliquam, qua
liberos procreare ualeam, indicaueris. Melampus
cum illo bono animo eſſe iuſſiſſet, cæſis rite hoſtijs re=
giones captandis augurijs diuiſit. aduolant aues o=
mnis generis, præter uulturem. Vates ex omnibus,
ecqua ratio eſſet conficiendi Iphiclo liberos, ſciſcita=
tur. illis ſe ullam tenere negantibus, uenit poſtremo
uultur: ac primum profert cauſſas, quæ Iphiclo, ne
generaret, impedimento erant. Phylacum patrem,
olim ipſi puero quadam de cauſſa iratum, perſecutũ
eſſe eum ſtricto gladio. ſed cum eum comprehendere
nequijſſet,

nequijsset, gladiū in pyrum quandā siluestrem impegisse. ipsum autē gladium postea cresentis arboris cortice obtectum & inuolutum. simul & arborem ipsam, et eam partē, qua lateret gladius, indicauit: affirmans timorem ea ex re conceptum, iam tum Iphiclo sterilitatem attulisse. iret igitur, & rupto cortice gladium educeret, rubiginemq; illius è uino per decem dies Iphiclo potandam daret. hoc remedio usus Iphiclus generandi potestatem recuperauit. Melampus, acceptis bobus, domum reuersus, fratri eas tradidit. qui cum eas Neleo, dotis nomine, dedisset, puellam, quam amabat, accepit. Surripuisse.) surripere uoluisse. Quem non lucra.) non enim lucri caussa eas abducere uolebat. Pero formosa.) θαῦμα βροτοῖσιν, ait Homerus.

IN ELEGIAM IV.

Non per Medeæ.) Citeis Medea est. ne igitur bis eandem continenter nominauerit, malim legere,

Non Perimedea gramina cocta manu:

quo modo & Beroaldus in quibusdam uetustis libris legi ait. Perimedes autem ueneficæ insignis meminit Theocritus Pharmaceutria.

φάρμακα ταῦθ' ἔρδοισα χερείονα μήτέ τι Κίρκης,
Μήτέ τι Μηδείας, μήτε ξανθᾶς Περιμήδης.

estq; hæc eadem, quæ ab Homero uocatur Agamede:

Ἣ τόσα φάρμακα οἶδεν, ὅσα τρέφει εὐρεῖα χθών.

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

IN ELEGIAM VI.

NON ita complebant.) *de meretricibus, quæ hic nominantur, multa iucundissima leguntur apud* Athenæum *libro* XIII. *quibus referendis, breuitatis caussa, supersedeo. unum de* Phryne *præterire non possum, quam* Beroaldus *&* Volscus Phyrnen *inepte nominant, neque historiam, quæ hic à* Propertio *tangitur, uident. eam uero exponit* Athenæus *his uerbis:* ἐπλούτει δὲ σφόδρα ἡ Φρυνὴ, καὶ ὑπισχνεῖτο τειχιεῖν τὰς Θήβας, ἐὰν ἐπιγράψωσι Θηβαῖοι: Ἀλέξανδρος μὲν κατέσκαψεν, ἀνέστησε δὲ Φρυνὴ ἡ ἑταίρα.

Me soror.) *uersus hic antea ita legebatur:*

Me *soror, & cum qua dormis amica simul.*

neque animaduertebant, qui hanc scripturam sequebantur, mendum inesse in uerbo, dormis, uel in puero scutica dignum. dormit, & in meo uetere libro legitur, & omnino legendum est. hoc autem dicit: Et *soror tua lædet me, & amica, cum qua simul ipsa dormit.*

IN ELEGIAM XI.

QVICVNQVE ille fuit.) *quo modo* Amor *pingatur, & caussas, cur ita pingatur, summa elegantia exponit.* Sed *hanc elegiam perfecte intelligere qui studet, legat* Alexandrum Aphrodisiensem *problemate* LXXXVII. Euolat è nostro.) *certe quidem uersus hic integer non est.*

nam

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

nam quid est Euolat è de nostro pectore? fortassis igitur ita legendus sit:

Euolat, heu, nostro quoniam de pectore nusquam.

IN ELEGIAM XIII.

Nec sic Electra.) uocem, suum, quam indoctus aliquis hoc loco inserserat, quæq; in omnes prope libros propagata uersum corrumpebat, eieci, & expunxi.

IN ELEGIAM XV.

Qvae tibi terra.) sic Tibullus:

Muneribus meus est captus puer. at deus illa
In cinerem, & liquidas munera uertat aquas.

uterque autem sumpsit ab Homero.

Ἀλλ᾽ ὑμεῖς μὲν πάντες ὕδωρ καὶ γαῖα γένοισθε.

IN ELEGIAM XXI.

Cvi fuit.) ait, se, relicto amore matronarum, contulisse se ad amandas eas, quæ minore negocio faciunt copiam sui. & colligit multa argumenta, quibus harum amorem tutiorem ac iucundiorem esse concludat. eadem de re quædam sunt apud Horatium libro primo sermonum.

IN ELEGIAM XXVI.

Extremo uenit.) puto legendum, Veniet.

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

IN ELEGIAM XXVIII.

QVAERIS cur ueniam.) *mutilam esse hanc elegiam, finemq; illius desiderari, cum diu suspicatus essem, postea ueterum librorum indicio deprehendi. sunt, qui eam, quæ proxime sequitur, cum hac continuent, unamq; ex duabus faciant: quos ualde errare aribtror.*

IN ELEGIAM XXXI.

NON Amphiareæ.) *deprauatum esse uersum hunc, constat. nam ab Amphiarao neque Amphiaraæ, neque Amphiareæ deduci potest. numeri præterea non constant. in meo uetere libro legitur:*

Amphiraeæ nil prosunt tibi fata quadrigæ.

unde si quis uocem, tibi, sustulerit, quæ uersum ὑπερκοίλιον facit, ueram, ut opinor, scripturam restituerit. Aut Capanei magno.) *eodem libro auctore hic reposui uocem, magno, quæ ab imperitis detracta numeros corruperat.* Nec minor his animis.) *in his uersibus mendi aliquid latere suspicor.*

IN LIBRVM III.

CALLIMACHI manes.) *Callimachi & Philetæ manes inuocat, ut sibi assint in scribendis elegis. tum commendat se ipsum, qui princeps apud Latinos hoc poematis genus excoluerit: immor*

talemq;

talemq; famam suam fore auguratur. hos autem poetas etiam alibi coniunxit:

Tu satius memorem musis imitere Philetan,
Et non inflati somnia Callimachi.

Philetæ.) huic secundas partes in elegia tribui solitas, ait Fabius. eum ita exili corpore fuisse prodit Athenæus, uti necesse habuerit pilas plũbeas ad pedes gestitare, ne subuerteretur à uento. mortuum autem è labore, quem capiebat in studijs, & è molestia, quam contraxit, cum fallacis & captiosæ Stoicorum conclusiunculæ, quam Græci ψευδόμενον, Cicero mentientem uocat, dissolutionem reperire non posset.

Primus ego.) simile illi Lucretiano,
Auia Pieridum. & illi Horatiano,
Libera per uacuum posui uestigia princeps,
Non aliena meo pressi pede. & mox,
= Parios ego primus iambos
Ostendi Latio.

Sacerdos.) sic Horatius:
= carmina non prius
Audita, musarum sacerdos,
Virginibus puerisq; canto.

Itala per Graios.) Romano ore ea, quæ Græcis tantum tractata fuerant, celebrare. Orgia.) poetæ enim sacri sunt Baccho. Choros.) nam in Bacchi sacris choros agebant. supra.
Egit ut euantes dux Ariadna choros.

Tenuastis.) secuti sunt enim χαρακτῆρα ἰσχνόν. unde alibi, non inflatum Callimachum dixit, &

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

angustum ei pectus tribuit. Exactus.) ἐξεσμέ-νος. *Ouidius:*

Non exacta satis, rudibusq; simillima signis.

Quid frustra.) *quasi curru inuehens, & alios pone sequentes respectans, hæc dicit.* Non datur.) *uia currere, id est, uia qua curri possit.* Carminis interea.) *in antiquis libris hæc à superioribus distincta ac separata sunt.* Orpheu.) *negat, mirum esse, si carmina, quæ ipse Baccho & Apolline propitijs scribit, à puellis colantur: cum carminibus Orpheus feras & flumina, Amphion lapides, Polyphemus etiã rudis & agrestis musicus Galathean mouerit; nedum puellas, quarum tenerum est, & flexibile ingenium.*

IN ELEGIAM II.

Ergo Musarum.) *uox, ergo, quò pertineat, non sane uideo, deq; illius integritate subdubito. nulla tamen discrepantia in ueteribus libris.*

IN ELEGIAM III.

Oneratos Cæsaris axes.) *libentius legerim, onerato Cæsaris axe.* Pacis amor deus est.) *duas caussas reddit, cur in bellum ire nolit: quòd Amorem colat, qui deus est pacis: etsi sibi quidem cum domina pacem non esse ait: et quòd alioqui magnarum opum, quæ in bello parari solent, cupidus non sit.*

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

IN ELEGIAM IIII.

MAIOREMQVE timens.) *in meo uetere libro est, Maioremq; metuens : deinde alia manu emendatum, timens. ego autem, si quod in illa deprauata scriptura ueritatis uestigium est, libẽtius, detractis tribus literis, legerim :*

Maioremq; metu seruus habere fidem.

ut sententia hæc sit : timere seruos interdum, ne malis nuncijs apportandis dominos ad iram incitent. ὀργιζόμεθα γὰρ τοῖς τὰ κακὰ ἀγγέλλουσιν, *ait Aristoteles, ideoq; sæpe mentiri, et ea dicere, quæ dominis placitura norint. id igitur ipse reprehendit, aitq; plus in seruo homine inesse fidei debere, quàm metus.*

IN ELEGIAM V.

SVNT Agamemnonias.) *hisce quatuor uersibus fabula quæpiam obscurior continetur. nam de hoc siue Argenno, siue Argynno (quamuis enim apud Pollucem* Ἄργεννος *legitur,* Ἄργυννος *tamẽ legendum crediderim) de eo igitur nihil aliud reperio, nisi eum fuisse Agamemnoni in delicijs, quod & hic indicatur, & in Cephiso submersum. alij inepta quædam, & à se temere conficta afferunt : quod ego facere non institui. illis religio erat usquam hærere, et fateri quicquam à se non intelligi : mihi contra religio est, quicquam, quod me non intelligere intelligam, interpretari. sed quæcunque illa tandem fabula est, quam ego mihi quidem ignotam esse fateor, suspicor*

equidem hos quatuor uersus alieno loco positos esse, atque hinc delendos, & reponendos statim post illud distichon,

Natura insidians pontum substrauit auaris.
Vt tibi succedat, uix semel esse potest.

ibi enim incipit commemorare multos, qui in aquis perierunt: quò exemplum hoc quoque pertinere existimarim. Terra parum fuerat.) Horatius:

Nequicquam deus abscidit
Prudens Oceano dissociabili
Terras, si tamen impiæ
Non tangenda rates transiliunt uada.

In mare cui soli.) lego, solum: ut significet, dolos ubique ei profuisse, præterquam in mari.

IN ELEGIAM VI.

OFFENSA.) ita reposui è ueteribus libris: cum Beroaldus temere pro, offensa, scribi iussisset, infensa. est autem offensa, irata.

IN ELEGIAM IX.

ET cui cognomen Coruus habere dedit.) hunc M. Valerium, qui à coruo adiutore cognomen inuenit, cum in omnibus antiquis libris Coruinus uocetur, eruditi quidam nostræ tempestatis homines, et in Romanæ historiæ cognitione cum primis exercitati Coruum, non Coruinum, uocari iubent: quòd in uetustis lapidibus ita nomen hoc scriptum

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

ptum reperiatur. ego autem nunquam de istis rebus magnopere contendam: tantum, quod eos aliquando in familiari sermone admonui, id hoc quoque loco proponam: eum uidelicet ab antiquis poetis aperte Coruinum uocari. Claudianus in Eutropium: Agmina Brutorum, Coruinorumq; cateruæ. ubi profecto ut ad Brutum illum, qui reges eiecit, respicit, ita ad illum quoque Coruinũ, qui primus hoc cognomine affectus est. quòd si quis Claudiani auctoritatem leuem ac despiciendam putat, ualde ille quidem à me dissentit: sed tamen alium proferemus, quem qui contempserit, is se haud dubie magnum antiquitatis contemptorem ostenderit. M. igitur Manilius, qui unus profecto pro centum lapidibus est, homo eruditissimus, qui Augusti temporibus uixit, aperte eum Coruinum uocat, his uersibus:

Et cum militia uolucris Coruinus adeptus
Et spolia, & nomen, qui gestat in alite Phœbum.

eodem etiam pacto mutarunt regis cuiusdam Albani nomen, eumq; pro Tiberino Tiberium nominarunt, freti auctoritate Eustathij Tessalonicensis. Ego autem, qui Græcos homines sæpe in Romanis nominibus falli uideam, haud scio an plus in ac re tribuendum sit uni Eustathio, quam omnibus antiquis libris, & Ouidio denique ipsi, cuius hæc sunt:

Cumq; patris regnum post hunc Tiberinus haberet,
  Dicitur in Tuscæ gurgite mersus aquæ.

Sed tamen his de rebus nunquam cuiquam ualde contendendum putarim. Atque hæc in præsentia sint satis

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

tis. nam ut neque ultimum librum attingerem, & in ceteris essem restrictior, id mihi caussæ fuit, quòd & in hunc poetam, & in Tibullum, si quando ali= quis mihi deus ocium fecerit, iustos commentarios paro.

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Eorum quæ à librariis in hoc libro commissa sunt, syllabus.

	Delenda.	Reponenda.
fol. 4. char. 13	tabulis,	tabulis.
5. 10	Inter dum	Interdum
6: 7	conuiuia	conuicia
ead. 15	nunquam	unquam
ead. eod.	noſtro	noſtros
ead. 23	molli	mollis
9: 2	hercules	Herculeis
10. 11	ſonat,	ſonat.
10: 11	doctus,	doctus.
11: 1	nulla	ulla
13: 1	facta	fata
ead. 27	lacrymis;	lacrymis.
14. 12	quocunque	quodcunque
ead. 21	noſter	noſtris
ead. 26	Teſſalis	Theſſalis
ead. 28	facti	fati
14: 11	Cogat,	Cogat
ead. 26	rapinas,	rapinas.
15. 9	tegit,	tegit.
ead. 15	fuga,	fuga.
15: 16	delenda eſt uox, ut, quæ inepte inculcata (eſt.	
16. 16	incendere	incedere
ead. 20	liræ	lyræ
17. 2	lecto,	lecto.
18. 8	Hibero,	Ibero,
18: 11	oſtendit	oſtendet
ead. 28	Nec quicquam	Nequicquam
19. 1	gradu,	gradu.
ead. eod.	Citeis	Cytæis
19. 21	ſperare:	ſperare?
20. 29	deos,	deos.

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

20: 9	diu.	diu,
ead. 10	Ni	Ne
ead. 25	lacta	lata
21.	ultimus uersus ita distinguendus est, Sed nõ effugies. mecũ morieris.¦oportet,	
22. 21	flamina	flamine
22: 18	erit in magnis,&	erit. in magnis &
23. 2	tua	tuas
24. 19	mi	me
24:	ad finem primi uersus addenda est uox, sapit.	
ead. 12	Adonim	Adonin
ead. 23	Orestem	Oresten
25: 16	Nec dum	Necdum
27. 10	fiet	fiat
28. 7	Britanos	Britannos
ead. 8	extremo	externo
29. 17	dies,	dies.
29: 5	amator.	amator
ead. 17	luades	laudes
30. 11	ueritice	uertice
31. 25	reticendus,	reticendus
32. 4	Ferre, ego,	Ferre ego
34. 3	Boream	Borean
ead. 15	Phænicum	Phœnicum
ead. 17	Britanos	Britannos
34: 1	Ionem	Iouem
36: 17	amica.	amica?
ead. 23	semel	Semele
ead. 28	chorus?	chorus.
37: 2	Tybur	Tibur
40: 23	funerat	funera
42. 7	furtuna seplucri	fortuna sepulcri
43. 1	Rhem us	Rhenus
ead. 8	aquam.	aqua.
ead. 12	merces	merces.
ead. 18	Omuia	Omnia

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

44: 2	orgine	origine
48: 27	præterea	præterita
49. 11	columna,	columnas,
49: 7	rosta	rostra
ead. 11	notat?	notat:
ead. 13	percare	precare
ead. 24	Curius	Curtius
ead. 27	Coruus	coruus
50: 18	Penolopes	Penelopes
51: 25	Parim	Parin
52. 1	Spartem	Spartam
ead. 15	Thermodoōteis	Thermodonteis
52: 20	Antiopem	Antiopen
54. 28	medium	mediam
55. 21	Sicule	Siculæ
55: 14	Clitemnestræ	Clytemnestræ
ead. 21	tracte	tracta
56: 2	assiduæ	assidue
ead. 27	Meandre	Menandre
ead. 29	ebure	ebore
58: 1	fatebar	fatebor
60. 5	mutricum	nutricum
ead. 8	sonus?	sonus.
61: 5	hoc	hæc
62. 11	torta	torto
62: 18	cælatos	cælator
ead. 23	Hac	Hæc
63: 1	Quod	Quot
64: 9	Rettulis	Rettulit
65. 7	Sic hospes	Si sim hospes
ead. 14	Credite?	Credite.
ead. 23	Thermodoōta	Thermodonta
66. 15	focis.	focis:
ead. 23	stimules	simules
69: 19	Hypermestræ	Hypermestre
73: 16	uestra	uestro

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

74. 22	Et	En
75: 24	uehuntur	uehantur
79: 21	aduarſos	aduerſos
82: 19	uoua	noua
84: 28	cyathus	Cyathus
88: 21	illo	illum

Sunt & alia quædam; ſed, ut opinor, non talia, ut cuiquam errorem obiectura ſint.

BIBLIOTECA NAZIONALE CENTRALE FIRENZE

085732567

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.2.29